

श्रीः

श्री सीता लक्ष्मण हनुमत्समेत श्रीरघुनन्दनपरब्रह्मणे नमः

श्रीमदापस्तम्बीयः अपरप्रयोगः

सस्वरः पद विभागसहितः द्राविड्या वृत्त्या समेतश्च

श्रीरङ्गं श्रीमदाण्डवन् श्रीरङ्गरामानुज महादेशिकानां

दिव्यनियमनं स्वीकृत्य

वडुवूर् ग्रामार्भिजनेन चंपकारण्य वास्तव्येन
श्री अण्णास्वमि अय्यङ्गार् वेदपाठशालाध्यापकेन
वडुवूर् वीरवल्लि श्री वीरराघवाचार्य तनूजेन

वीरवल्लि घनपाठी, भाष्यमणि

श्रीनिवासदेशिकाचार्येण

विरचितः

श्रीरङ्गं श्रीमदाण्डवन् धर्मस्थापनेषु पादुका चार्टीस्

नामक धर्मस्थापनेन मुद्रापितः

श्रीमत्तिरुकुडन्दै आण्डवन् नवतितम जन्मर्क्षपुष्यमहोत्सवे

श्री पादुकाविहार सदसि

मुम्बय् नगरे प्रकाशितश्च

विजयतेऽतमाम्

1997

श्रीः

श्री सीता लक्ष्मण हनुमत्समेत श्रीरघुनन्दनपरब्रह्मणे नमः

श्रीमदापस्तम्बीयः अपरप्रयोगः

सस्वरः पद विभागसहितः द्राविड्या वृत्त्या समेतश्च

श्रीरङ्गं श्रीमदाण्डवन् श्रीरङ्गरामानुज महादेशिकानां

दिव्यनियमनं स्वीकृत्य

वडुवूर् ग्रामाभिजनेन चंपकारण्य वास्तव्येन

श्री अण्णास्वमि अय्यङ्गार् वेदपाठशालाध्यापकेन

वडुवूर् वीरवल्लि श्री वीरराघवाचार्य तनूजेन

वीरवल्लि घनपाठी, भाष्यमणि

श्रीनिवासदेशिकाचार्येण

विरचितः

श्रीरङ्गं श्रीमदाण्डवन् धर्मस्थापनेषु पादुका चार्टीस्

नामक धर्मस्थापनेन मुद्रापितः

श्रीमत्तिरुक्कुडन्दै आण्डवन् नवतितम जन्मर्क्षपुण्यमहोत्सवे

श्री पादुकाविहार सर्दासि

मुम्बय् नगरे प्रकाशितश्च

विजयतेऽतमाम्

1997

Copyright Reserved

First Edition : 1996

Books Published by :

SRI PADUKA CHARITIES

21, Sir Desikachari Road,
Mylapore, Madras-600 004.

Copies can be had from :

SRI PADUKA CHARITIES

21, Sir Desikachari Road,
Mylapore, Madras-600 004.

Sri Ganapadi Srinivasa Desikachariar

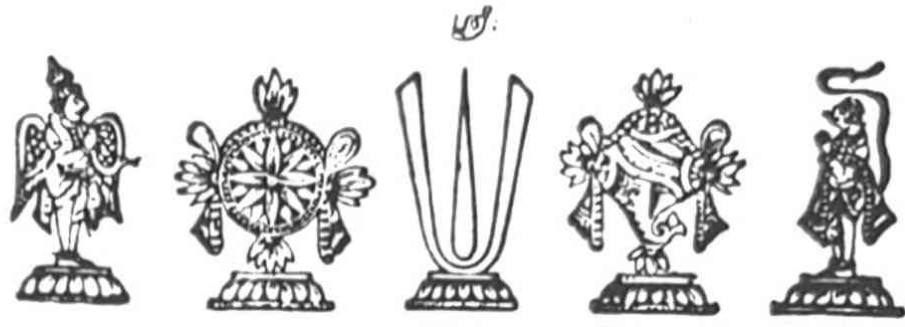
Purana Street,
Vaduvoor-614019.

Rs. 50/-

Lasertypeset & Printed at :

V.K.N. ENTERPRISES

8/1, Dr. Rangachari Road, Mylapore, Madras-600 004. Ph. 495 0775

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமதாண்டவன் (ஸ்ரீமுஷ்ணம்)

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஸ்ரீமுகம்

अयिभो: अखण्डवैभवभवनभूतपण्डितप्रकाण्डमण्डल मण्डनाय-
माना: ! विदितचरोप्यं विषय: विषयानुगुणपक्षपातिनां अक्षीणगुणवतां
समक्षे निक्षिप्यते सनातनधर्मप्रकर सदातन रक्षणार्थं इतरशिक्षणार्थं
क्षणार्थञ्च ।

अपि च निष्का मदीयमनीषानिक्षं प्राप्य
निष्कर्षायसंप्रेषितश्रौतिकुलतिलकैः सदाचारसदाचार्यसेवासमधि-
गतधिषणाविलासैः सदाचारनिरतैः सत्संप्रदायदिदर्शायिषुभिः
बहुस्मृतिसमालोचन समासादितसमीचीन स्मृतिसंततिभिः आजानशुद्धैः
जनताहिताऽऽहितचित्तैः श्रीदेशिकाचार्यवर्यैः प्रयोगप्रकारनिकरप्रतिपाद-
कोऽयं ग्रन्थतल्लजः । “समुन्मेषितसुस्वरूपप्रयोगजातं अद्यानवद्यया-
शैल्या निरूप्यते, निरूप्यते च प्राचीनमिदं समनन्तर समीचीनाङ्कुर
प्ररोहणाय सर्वजनतावनाय च सर्वधर्मकर्म मर्मज्ञक्षेत्रज्ञ पवित्रमानसेषु”
इत्येतदेवस्माकं समेषां सदामोदावहम् ।

प्रचिरव्यापयिषुणामया तदीयसर्वप्रयोगसामञ्जस्यं, प्रतिपाद्यन्ते
स्थालीपुलाकन्यायेनात्र द्वित्रविषयाः । कुत्रचिदुक्तं “धृत
धौताचारवस्त्र” इति । तत्तदाचारानुगुणं वस्त्रं, अपि च धौतं, धृतञ्च
येन सः इत्यादिरूपं निर्वाहसौकर्यं अनभ्युपगच्छद्भिः मान्यैरन्यैः
कैश्चिदोषोऽस्मिन्नुदघोषि विमर्शकशीर्षभूषाभूतेर्ष्या शललीशलाकयेव
शैल्या च । अत्र कुत्र चित्

“अत्र शाकादिदानेन क्लेशिताः यूयमीदृशाः” इतिपाठस्मृत्यन्तर
दृष्टत्वादाहतः ।

(iv)

परिभाषाप्रकरणश्चानितरसाधारणीत्या न्यरूपि संदेह संदोह
समुन्मूलनाय ।

सपिण्डीकरण प्रकरणस्थब्राह्मणवरणेपौराणिकी गाथा संगृहीता
कर्मसाद्गुण्याय ।

अपि च तत्रैव पादप्रक्षालनप्रकरणं संशयविपर्यय विदूरतयानायासेन
शोधितञ्च । इत्थमनेकविधाबाधिप्रयोगाः सूक्ष्मेक्षिकया संगृह्य-
संयोजिताश्च ।

एतेषां प्रबन्धूणां कृषिः इतोप्यधिकवैभवशालिनी एधतामितः
परमपीति आशास्य

क्रियते

श्रीरङ्गनाथदिव्यमणिपादुकास्मृतिः

श्रीरङ्गरामानुजमुनिना.

முகவுரை

ஆபஸ்தம்ப மஹர்ஷி
 “अथातः पैतृमेधिकं दहनं,
 पुरुषाहुतिर्ह्यस्य प्रियतमेति विज्ञायते
 என்பதாக அபரஸுத்ரத்தை
 ஆரம்பித்து வைக்கிறார்.

இறந்தவனுக்கு ஸம்ஸ்கார
 மானது மூன்று விதமாகச்
 சொல்லப்படுகிறது.

खननं, दहनं, त्यागः
 என்பதாக. “கனனம்” என்பது

பூமியைத் தோண்டி அதில் புதைப்பது - “தஹநம்” என்பது
 தீ மூட்டி எறித்தல் - “த்யாகம்” என்பது அப்பாலே எறிந்து
 விடுதல். இவைகளுள் வ்யக்தி பேதத்தைக் கொண்டு
 ஸம்ஸ்காரபேதத்தை நிர்ணயம் செய்து கொள்ளலாம்.
 யதிகளின் விஷயத்தில் கனன ஸம்ஸ்காரம்
 சொல்லப்பட்டுள்ளது. சிற்சில க்ரந்தங்களில் விகல்ப்பமாக
 தஹநமும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதிலும் தக்காலத்தில்
 எல்லா ஸம்ப்ரதாயத்தினரும் யதிகள் விஷயத்தில்
 கனனத்தையே கடைபிடிக்கின்றனர்.

அவ்விதம் இரண்டு வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தைகளின்
 மரணத்தில் கனனமும் த்யாகமும் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

இங்கு “த்யாகம்” என்பது காட்டில் கிடக்கும் கட்டையில்
 ‘ஆதரவு’ அன்றி எப்படி தூக்கி எறிந்து விடுவார்களோ,
 அவ்விதம் இரு வயதுக்கு உட்பட்ட குழந்தையின் மரணத்தில்
 கனன ஸம்ஸ்காரத்தையோ, தூக்கி எறிந்து விடுதலையோ
 செய்யலாம். அதாவது தாஹ நிமித்தமான உதக பிண்ட
 தாநாதிகள் கிடையாது என்பதாக அர்த்தம்.

நடுவில் உள்ளது “தஹநம்”

இது அக்னி பகவானுக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. அதனால் இதையும் வ்யாக்யானம் செய்கிறோம். என்பதாக, ஸூத்ரத்தை ஆரம்பித்து வேத வாக்யத்தை ப்ரமாணமாகக் கொள்கிறார். அந்த வாக்யத்தில் உள்ள ஸப்த ப்ரயோகமானது மிகவும் அர்த்த புஷ்டியுள்ளது.

உலகில் சாதாரணமாக விருப்பமான வஸ்துவை பிடித்தமான வஸ்து என்கிறோம். அதை இரண்டில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது “இது மிகவும் பிடித்தமானது” என்பதாகச் சொல்லுகிறோம். அதையே பல பொருள்களில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதை சொல்கிறோம். இதையே ஸம்ஸ்கிருதச் சொல்லில் காண்பிக்கிறபோது - ப்ரியன் - ப்ரியதரன் - ப்ரியதமன் என்பதாக சுருக்கமாகச் சொல்லி விரிவான முறையில் விளக்குகிறார்கள். ப்ரக்ருதத்தில் அக்னி பகவானுக்க பிடித்தமானது ஆஜ்யாஹுதி முதலியவை. அந்த ஆஜ்யாஹுதியை “ப்ரியா” என்று சொள்ளலாம்-

அடுத்ததாக புரோடாசாதிகளை “ப்ரியதரா” என்று சொள்ளலாம். ப்ரக்ருதத்தில் உள்ள புருஷாஹுதியை ப்ரியதமா என்பதாகக் கொள்ளவேண்டும். என்பதாக “புருஷாஹுதிர்ஹ்யஸ்ய ப்ரியதமா” என்று வேதமே சொல்வதால்

இந்த தஹந ஸம்ஸ்காரம் ஏற்றம் கொண்டது என்பதாகிறது.

அவ்விதம் ஒருப்ரம்ம வித்தின் ஸம்ஸ்காரத்தில் இந்த பித்ரு மேதத்துடன் ப்ரம்மமேதமும் கலந்து செய்யப்படுகிறது. அல்லவா! அதை நிரூபிக்கும் மஹர்ஷி

होतृश्च पितृमेधश्च संसृज्य विधिरुत्तरः ।

विहितस्तु समासेन क्रतूना मुत्तमः क्रतुः ॥

என்று க்ரதுக்களுக்குள் இந்த ப்ரம்மமேதம் “உத்தம க்ரது” என்பதாக நிர்த்தாரணமும் செய்கிறார். இவ்விதமாக பலவிதப் பெருமைகளைக் கொண்ட இந்த அபரப்ரயோக புஸ்தகத்தை அடியேனுடைய முன்னோர்கள் சென்ற வழியில் ஸூத்ராதிகளுக்கும் விருத்தமன்னியில் பித்ருமேத ஸாரம் -

(vii)

ஸுதீ விலோசனம் ஸ்ம்ருதி முக்தா பலம் இவைகளையும் தழுவி யதாபுத்தி யதாசக்தி விவரித்துள்ளேன். तटस्थ विद्वान् கள் திருவுள்ளம் உகப்பார்கள் என்றும் பூர்ணமாக நம்புகிறேன். ஏனென்றால் இந்த க்ரந்தம் குறிப்பிட்ட சிற்சிலருக்கு மட்டும் க்ராஹ்யம். அதாவது வைஷ்ணவர்களின் க்ரந்தமான படியால் அவைஷ்ணவர்கள் ஆதரிக்க வேண்டாம் என்பதாக இல்லாமல் ப்ராம்மண ஸமூஹத்தில் உள்ள யாவரும் இதை ஏற்று ஆசரிக்க வேண்டும் என்பதாகப் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

மற்றும் ஒரு விஷயத்தையும் ஞாபகப்படுத்துகிறேன். இந்த அபரப்ரயோகத்துடன் ஆசௌச விஷயமும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. சுண்டப்பாளையம் ஸ்ரீ உ.வே. வித்வான் ராமபத்ராச்சாரியார் ஸ்வாமியினால் ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும் தமிழிலும் அழகான நடையில் மிகத் தெளிவாகவும் எல்லாவித ஸந்தேஹங்களையும் போக்க வல்லதான ஆசௌச ஸங்க்ரஹம் - அக ஸந்திபாதம் என்கிற புஸ்தகத்தை அப்படியே இணைத்துள்ளேன்- யாவருக்கும் பயன்படும் என்றும் நம்புகிறேன்.

இந்த இரு புஸ்தகங்களுக்கும் ஆகிற செலவைக் கொண்டு விலையை (லாப நோக்குடன் அல்லாமல்) நிர்ணயித்தால் இரண்டிற்கும் சேர்ந்து ரூபாய் 100/- போடலாம். ஆகிலும் ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமதாண்டவன் பரம க்ருபையுடன் 50-50 என்பதாக நிர்ணயித்து மிகுதியை "பாதுகா சார்மிஸ்" தர்மஸ்தாபன மூலமாக செலவழித்துக் கொள்ளட்டும். எல்லோரும் வாங்கிப் பார்த்து அதன் வழி நடக்க வேணும். "அதுதான் தம்முடைய அபிப்ராயம்" என்பதாக ரிஷிகேசத்தில் சாதுர்மாஸ்ய ஸங்கல்ப ஸந்தர்ப்பத்தில் ஸாதித்தாயிற்று. புரோஹிதம் செய்து வைக்கிற பிருஹஸ்பதிகள், வைதிகர்கள், மற்றும் லௌகிகர்கள் யாவரும் தங்கள் - தங்களுக்கென்று ஒரு ப்ரதியை வாங்கிக் கொள்ள வேணுமாகப் ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

வடுவூர்

14.8.96

தாஸன்

வீரவல்லி கனபாடி ஸ்ரீநிவாஸ தேசிகன்

Srimate Ranga Ramanuja Mahadesikaya Namaha
Srimate Nigamanta Mahadesikaya Namaha
Sri Ranganatha Divya Mani Padukabhyam Namaha

Purva Prayoga

It is common knowledge that we hindu perform religious functions and rituals from the birth of a child. The functions and ceremonies are conducted and performed at the various stages of life at appropriate time till death and thereafter also upto the first death anniversary. After this annual ceremony is performed on the तिथि in the month of death, in the relevant paksha, most of us perform these mechanically without knowing the real significance. If we know the significance we shall be able to know why we are doing it in the particular manner and take keen interest.

Shri u bha ve Veeravalli Srinivasa Desikacharya Ganapati swamigal of Mannargudi has done yeoman service to our community by bringing out a valuable book (in two parts) describing and elucidating vividly the rituals quoting relevant vedic texts in Devnagari script with clear explanations in Tamil. The functions are divided into two parts called Purva Prayoga and Aparā Prayoga. The names indicate that the first is performed from birth to demise and the second part from the time of demise.

I deem it a great honour and privilege to be allotted the difficult task of submitting a review of this valuable book.

While elaborating the manner of performing the function the vedic text has given with स्वर. The meaning and significance thereof have been clearly stated neither too elaborately nor very concisely. This is amply borne out by the preface परिभाषा in both sanskrit and tamil. Now let us appreciate and spot light the salient features.

Paribasha परिभाषा

This part explains how the performer should get himself ready to perform the function and what materials he should

procure and keep ready. He should purify himself to be fit as the doer.

If any error or omission has happened, the stage from which the function should be done again is explained. This is a very useful guidance.

Very useful hints given are.

1. Ghee should not be solid or pasty. It should fully be in form so that it will flow easily while doing "ahutis".
2. If any part of the mantra is forgotten "om" or "Vyakrutis" should be uttered as atonement.
3. If any act constitutes an "anachara" touching the water (अप उपस्पर्शनम्) is sufficient परिहार (atonement).

The three mudras formed by the position of the fingers of the right hand while offering homa is explained. This is informative and also interesting. Many of us are most familiar with "Sakara" or "Varaha" mudra.

The materials to be used the quality, size, quantity, length etc have been very clearly mentioned. We will be immensely benefitted by these details. The hint that in the homa "ahuti" should be made soon after ह् of the स्वाहा is uttered is important. Paribhasha is a treasure house of information which should be kept at our finger tips.

Udagashanti

This is the first item to be observed during choulā, punasuvanam, seemantham, upanayanam, marriage and other auspicious functions.

It is observed that in practice that the mantra starting with ब्रह्म जज्ञानं... ending with विश्वाः are not chanted in this context.

It is noted that the mantra अकाल मृत्यु हरणं etc are not uttered at the time of prasanam by Sri Vaishnavas (Smarthas chant this). The adorable author has recommended the chanting of this which invokes the blessings of God against untimely death.

Ankurarpanam

This ritual is conducted in marriage, choula, upanayana after पुण्याह. The seeds specified for the function are sown in five specially made earthen vessels and allowed to grow. This is intended to propitiate Brahma, Indra, Yama, Varuna and Soma. The seeds to be avoided, mantras to be chanted are indicated clearly, odd numbers of eligible ladies (sumangalis only) are asked to water the seeds.

Raksha Bhandanam

Two different methods of observance are indicated. It is noted that while colouring the thread with wet turmeric powder, the त्र्यंबक mantra should be chanted.

Nandi Sraddha

This is known also as अभ्युदय. It is intended to propitiate the forefathers in a special manner for seeking their blessings. Though it is called Sraddha it is to be performed with upavita only. Prachinavita is not indicated. The difference between अभ्युदय and श्राद्ध has been clearly stated in page 23. Instead of gingely seeds (तिल) only yava (Rice Akshata) is used.

Agnimukha Prayoga

Agni pratishta is a very vital and important item in all our functions. The Agni kunda is to be surrounded in the four directions east, south, west and north by 16 darbhas (தர்ப்பங்கள்). These are called paristharanas. To the north of the north paristharana 12 darbhas are to be kept with their ends pointing to the east. These are for keeping the vessels. It is generally noted that no Brahaspati adheres to the prescribed number of darbhas. This should be noted and followed hereafter.

The ritual called सम्या (Samya) is explained in these pages. This is in the nature of a prayaschitta (atonement) to be done in marriage, upanayana, samavartana, seemantham, choulam, godana (गोदान) etc. The four Samith (समिन्) placed are called परिधि or साम्या according to the function. In page 40 a special

note has been made regarding how parishechanam (परिषेचन) (பரிசேசனம்) is to be performed. There is no mantra for offering इधम to Brahma. While offering "ahutis" प्रजापतये इदं न मम and इन्द्राय इदं न मम the ghee should flow in unbroken continuous streak धारा.

The "uparishtat thantra" and "parithrayodasatha" homa (पाहित्रयोदशक) have been described very lucidly.

Garbhadhanam

The function of गर्भाधान has become obsolete now owing to various changes in our society. Consequently priests have no opportunity to use the mantras. However, this portion is useful for reference.

Pumsuwanam and Seemantham

The sequence of the various actions and the mantras to be chanted are clearly stated one after another from the start to finish. Seemanthannonayana follows Pumsavana starting with अनुज्ञा and the sequences are clearly explained. After the mantra portion is completed the part relating to veena ganam, the uttering the name of the holy river nearby, the couple going silently and touching the male calf are well mentioned. The silence is broken after uttering the "Vyahrutis".

Jatakarma

This portion deals with the function of purifying the child with Vedic mantras anuvaka commencing with दिवस्परि. The action to be done and relevant portions are explained. One of the items is that the mother keeps the child at her hips and feeds the child from her right breast while chanting the mantras माते कुमारम् and अयं कुमारः. Perhaps this would avoid the need for bottle feeding.

Namakarana function is clearly but briefly described.

The next topic is dealt with is "upanish kramanam" and "annaprasanam". The mantras are to be said in the ears of the child. In the female jatakadi mantras to be chanted is given,

with a special note that this an exception to the general principle that in the case of ladies mantras are not chanted. सर्वस्मात् आत्मनः is the mantra. Annaprasana mantras are only a few.

Choulam

Choulam is described elaborately in these five pages. It is interesting to study the various mantras. Now a days choulam is not conducted as separate function. It is now performed as a part of upanayanam.

Upanayanam

The function starts with udagashanti, ankurarpanam, rakshabandanam, abyudayam, punyaham and then upanayanam.

It is stated that the Kumara Bhojanam should be done with parishechanam, aposana, pranahuti and uttaraposana. Now appam and idlies are only served for Kumara Bhojanam. It is not clear whether the above are required as mentioned.

The Upanayana mantras and the procedure have been given very elaborately and lucidly. We have to appreciate the manner in which this part has been brought out. The Brahaspatis will be largely benefitted by studying this portion closely and following it. It is surprising to note the manner in which the Acharya is prescribed to receive the dakshina. The acharya is required to hold his breath and release slowly 17 times and then utter the mantra देवस्यत्वा सवितुः ... अङ्गीरसः प्रतिगृह्णातु। It is not known whether this is being practised. The author has spared no pains to make this very important part exhaustive, clear and useful to one and all. The instruction at the end of the page 89 that the Brahmachari should perform daily Sandhyavandanam, three times ie, morning, noon and evening, samidadanam and Brahmayagyam till marriage should be borne in mind are impressed on the mind of the vatu. Full benefit of performing upanayanam can be achieved only then.

The contents of page 90 and 91 till the end of palasa karma (பலாச கர்மா) has not been adequately explained in the Tamil version below and does not mention what palasa karma is.

Prajapatyakanda Vrataupakarma and Utsarjana

The Prajapatyakandvata part of the rituals has been explained very nicely and clearly. In these pages the Vratotsarjanam has been clearly dealt with in page 94. It is mentioned that Matandhi (மதந்தி) is boiled water. This expression for hot water has not been generally in use so far as known. This portion of the Tamil writeup is not found in the sanskrit portion. From माणवकः यथास्थानं उपविशेत्। in page 104 is not contained in the Tamil portion. This is likely to cause confusion in the minds of beginners and inexperienced.

Sowmyakanda Vrata, Ageneyakanda Vrata, Vaiswadeva Kanda Vrata has been exhaustively enumerated in both the parts viz., Upakrama and Utsarjana. It is very enlightening to go through these pages.

Pages 106 to 118 containing the common tantra observances (प्राजापत्यादि व्रतानां समान तत्र प्रयोगः) and pages 119 to 124 containing समावर्तनम् (समान कर्मा) does not have any writeup or guiding notes in Tamil. The value of these pages 106 to 124 would have been doubly enhanced with the suitable writeup in Tamil. The reason for not providing the Tamil commentary writeup is not clear. The newly initiated and interesting learners have been denied the benefit.

Marriage (उद्वाह)

Before bath the bridegroom has to perform Sankalpa, offer one's समित्, twice with Samanta Parishechana, perform upasthana chanting Agneya Mantra. He bathes silently and gets ready for the marriage. The sanskrit portion says that he wears two punals (उपवीतद्वयं). But this point is not specified in the Tamil version.

Jatakarma for the bride

The functions to be performed to get the bride ready for the marriage are: Jata Karana, Nama Karma, Upanishkramana, Annaprasana, Chuda Karma (चूडा कर्मा) etc are explained in page 125 and first half of page 126. This portion also sadly lacks Tamil commentary. The marriage function actually starts from this page commencing with exchange of Garlands between the bride and the bridegroom. In the context of Rakshabandhanam (Kankana dharanam) it has been clarified that both for the bride and bridegroom the same mantra "Brihat Sama" should be used. The thread is dipped in turmeric paste. The vadyar ties it on the varas right hand. Some utter the mantra "visvittade" which is not correct. The thread is tied on the left wrist of the girl by the groom while the vadyar utters the mantra "Brihat sama". As the Apasthamba does not specify any other mantra, the use of the same mantra is appropriate. It may be noted that the functions called Nischayatartam on the eve of the marriage day and Kashi yatra on the morning of the wedding day are not mentioned in the book presumably because they are only in the nature of social functions.

Varapreshanam

It is known that in practice Varapreshanam is done thrice by mentioning the three generations of both the sides viz father, grand father and the great-grand father of the boy and the girl. But in the text of तात्पर्य दर्शन the gothras and the name of the boy and the girl are only mentioned. The author opines that there is nothing wrong in the present practice. This difference is not known to many. In this context the name of the text referred to is "Grihya Ratna"

The steps of Kanyadana

The father of the girl prepares himself for gifting the girl to the varan and offers to the varan considering him as the incarnation of Lord Vishnu.

1. It is specified that in pada prakshalana, the right leg of the varan should be washed first and then the left leg by the

girl's father. practice both the legs are simultaneously washed. This is not correct as per the text.

2. After completing the enumerating of pravara of three generation, three times, the girl's father says प्रतिपादयामि (pratipadayami). This offer and statement of कन्यादान does not call for a prativachana from the groom. But the groom is instructed by the priest to say प्रतिपादयिष्ये। This in addition being uncalled for, is also wrong as it means that I shall arrange or cause the dana to be given.
3. The exact manner of telling the pravara three times of the boy and the girl is specified in page 130.
4. The gifts (दाना) to be given to the vara including the salagrama shila are specified in page 131. There are two points noteworthy. After the feet of the vara are washed, the varan should touch the girl's father with his right hand uttering the mantra stating मयिमहः and ending with "veeryam" page 136 and touch his own chest.
5. The balance of मधुपर्क is to be given to a "pitiable" person after he has taken it three times chanting the mantra यनमधुना. This does not specify any other qualification for the poor person. This is however, is not being observed.
6. It is stated that two Brahmins should be asked to bring water with the mantra "व्युक्षत्व आपः" This is unheard of.
7. The yoke or the miniature of a yoke that is kept on the head of the girl should have a hole through which water is to be poured chanting a ऋक् (Rikh) हिरण्यवर्णा। This is the bathing of the girl with mantra.

Mangalya Dharana

The two slokas "माङ्गल्यं तन्तुनानेन", "मङ्गलं भगवान् विष्णुः" are prominently recited in Andhra Pradesh, Karnataka, Maharashtra etc. These are not heard being recited in the Sri Vaishnava Marriages. These are excellent slokas to shower blessings of the lord on the couple. Presentation of "Koorai Sari", Panigrahanam and Saptapadi have been exquisitely described. The priests should make the best use of this उद्वाह chapter. The

laja-homa is described in page 149. It is mentioned that srivatsa gotra varan should perform three times and varans of other gotras should perform two times only.

Pravisya Homa

At the end of this homa the boy and the girl are seated side by side. The boy sits on the northern side and the girl on the southern side. A male child (whose parents have not lost any child either before or after him) should be seated on the lap of the girl chanting the mantra somenadhitya (सोमेनादित्या) (see page 155) the child should be given fruits. This is also unheard of.

Agneya Sthalipaka

It seems that this is not in vogue. The author has explained this very well.

Aupasana औपासन

The performance of Aupasana is well explained from pages 159 to 161.

Sesha Homa (शेष होम)

The reason why this is called Sesha Homa (the left over) Homa is explained in page 163 by the words Aupasana Sesha Homa औपासन शेष होम: This is to be performed in the very early morning on 5th day of the marriage (see page 161) at उषः कालः

Now adays marriage are one day function of about 4 to 5 hours. The girl is seated to the west of the Agni with the balance of the ghee and the Homa is performed on the girl's head reciting the four manthras Bhooswaha, Bhuvasswaha, Suvaswaha and Ogmsswaha (भूस्वाहा, भुवस्वाहा, सुवस्वाहा, आग्स्वाहा) see page 163. Then the varan recites the manthra Apasyanthava (अपश्यन्त्वा) and sees the vadhu वधू. Then the vara takes the balance of ghree on his right hand thumb embracing the girl with his right hand around her back, rubs the ghee on the

girl's chest (with the ghee on his thumb) and then on his own chest. He utters the manthra समञ्जन्तु दिवेहु वै etc. Samanjanthu Dhidestuthow given at page 164. The Tamil portion for this is given at page 162 is not exact. The mantras for the marriage end with taking தாம்பூலம் and offering Paladana பலதானம்.

Agneya Sthalipaka

This does not seem to be observed by many and this name is not generally heard of.

Griha Pravesam

This is the last section dealt within the book Purva Prayoga. The procedure for house building and grihapravesa is explained. As has been stated in the book itself, because of the trend of building land purchasing flats certain items cannot be followed. This can be followed only if individual own a house or constructed. There are mantras for Bhumi Puja and separate mantra for each pillar when it is erected.

Griha pravesa is performed in all cases where a new house (नूतन गृह) is to be occupied. The lady of the house brings the udakumbha while entering the new house. It is stated in page 171, that this kumbha is placed in the middle and four water filled kumbhas are placed around in the four directions East, South, West and North. The water from these kumbhas to be poured in the middle kumbha commencing from the kumbha is in the last. Each time the mantra अरिष्टाः अस्माकं वीराः सन्तु मापरासेचि मेधनम् is to be chanted. By implication the lady of the house should bring an empty kumbha. This has not been clearly stated. The practice is that the udakumbha brought by the lady of the house is placed in the middle. Two sumangalis bring a pot full of water and pour it in this empty kumbha singing "Lakshmi Kalyanam". Placing of four water filled kumbhas all round is not followed.

It is noticed that a separate mantra is to be chanted if the muhurtam is in the right अहायतेनः Agniprathista, Homam and other things are completed and Agni Upasthanam completes the function. The gods whose avahana was made in the kumbha

are given leave ie, sent यथास्थानं Water in the kumbha is sprinkled in प्रदक्षिणा manner in the house three times uttering शिवं शिवं. The tamil rendering in page 172 states that the water should be poured in continuous दारा (streak) without break three rounds. The function ends with अभ्युदयं and पुण्याहं and asirvadam. This is the end of Purva Prayoga.

Conclusion

These days where sanskrit is not studied by many as it is not career building. In this world of competition and spiralling prices our boys are fully engaged in their respective occupations. Accordingly, many of us have no time, let alone interest in learning about vedas and rituals connected with our religious tradition. We cannot also blame our vadyars for having become more commercial and costly. It is a million dollar question how many youngsters will come forward with interest in taking this priest's profession (of vedic vadyar) as career. In these circumstances Shri ubhave Ganapati Swamigal's purva and apra prayoga books with vedic quotations, sutras and a Tamil writeup is a great boon to our society for the pamaras and priests alike. It is like a gentle rain dropping from heaven. It blesses the priests, the learners and those who desire to know. We are all bound to be immensely grateful to the learned author. The books are in fact (i) a mobile encyclopaedia, (ii) good reference books and (iii) valuable text books for learners. I wish that everyone should make good use of these volumes and become knowledgeable in the samskaras which are vital and which we are required to perform according to our tradition.

सर्वे जनाः सुखिनो भवन्तु ।

समस्तसन् मङ्गलानि सन्तु ।

श्री कृष्णार्पणमस्तु ।

V R Srinivassa Dikshitar
East Valuthoor
Valuthoor Post
Thanjavur District
26.12.1996

V R Srinivasan

Srimate Ranga Ramanuja Mahadesikaya Namaha
Srimate Nigamanta Mahadesikaya Namaha
Sri Ranganatha Divya Mani Padukabhyam Namaha

Apara Prayoga

Now we start the review to get a birds' eye view appreciation of the Apara Prayoga. Because of the inauspicious nature of the Karma and the sentiments, it is a subject shunned by the public at large. Most of the loukika public have little knowledge as the utterance of the word "Karma" is deemed as inauspicious. This subject has thus remained the exclusive domain of the Vadyars. The general feeling is that the Vadyars exploit the Karta taking advantage of this ignorance.

Ganapati Sri U.Ve. Swami has made the subject easily understandable. If a religions function or karma is performed with a family with a good knowledge of why and what for, the satisfaction and dividend of beneficial results are high. The author has thus done us great favour by making the difficult easy to understand. This field being not too familiar, the reviewer is in the risk of either overstepping or making erroneous comments.

Paribhasa (परिभाषा)

The first sloka "लक्ष्मी नारायणं वन्दे" is itself pregnant with meaning and as serves an appropriate threshold to the subject matter. The paribasha portion given in the Purva prayoga is equally applicable to this Apara part also with difference or changes required for this part. A few such differences are mentioned below: The functions of the first ten days have to be done by the Karta wearing wet clothes and with the Prachinavita position of the holy-thread (பூணூல்). The items lika achamana, pranayama and pradakshina should be performed only with upavita. Every rule has some exceptions. This rule also has a few exceptions which should be carefully noted and followed. When the dead-body is carried to the burning ghat, at three places pradakshina and apradakshina are prescribed. On this occasion even pradakshina should be made with prachinavita only.

Jiva Prayaschita

This is a ceremony which a person can do it for himself when he is fit, well and sturdy. This comprises mantra snana, krichra, kaveri snana, dasa dana (10 gifts). The benefit is that the person will be able to take full bath in the river. If it has not been possible to do so, he can have it performed through his son as proxy. The Tamil write up in page 3 is incomplete and continued at page 5. The process is well explained.

Utkranti “Go-danam” (கோதானம்)

It is evident that all these, if done when one is healthy, the benefits to be achieved will be enormous. But if not earlier, then it may be done when the death is shortly expected, by the son at the stage the breath is gurgling (making noise) at the throat. After the godana is done, prana mantra should be said in the right ear, keeping the head of the dying person (male or female) on the right lap of the son. The karmamantra should be followed by Dwaya, ie, “श्रीमन् नारायण चरणौ शरणं प्रपद्ये । श्रीमते नारायणाय नमः ॥

Consuming to the fire (दहन)

The karta with his brothers and paternal cousins, takes bath in the river or tank in “prachinaviti” facing southern direction. He then wears “Thiruman” (urdva pundra) without Sri Churna. In sankalpa he says only त्रियौ and does not say “शुभ” or “पुण्य” before Thithi. The pavitra is made of only one darbha. While doing achamana he should be in “upaviti”. Then with prachinaviti tuft without knot (if he has a tuft) takes a pot of water and reaches home silently, with his veshti only (अन्तरीयम्). He should not wear angavastra or towel (उत्तरीय).

In practice ladies wash the dead body by pouring water. But as mentioned “घृतादिभिः लिंगादीनि” is not performed for obvious reason. If the dead person is a woman perhaps ladies may be washing the genital of the dead-body incidentally. Only thiruman is applied on the forehead of the dead body. Sri churna is not applied at this stage.

Sri Churna Paripalanam

This is a special observance by Sri Vaishnavas. It has been mentioned that this is a function specified in the "Vridha Haritha Smriti". The elderly Sri Vaishnava Swamigal present there are requested to initiate the function (அனுஜா). The swamigals recite Azhwar's pasuranga i.e. Kovil Thiruvaimozhi. The kalasa sthapana japa etc., mentioned in the sruti is not followed. Turmeric powder prepared on the spot ponuding with wooden-ural and ulakkai (உரல், உலக்கை) is put in the thiruman which is already on the forehead of the corpse. In the cases of Sanyasis this is performed as specified in the smruti vide page 10 of संस्कृत part.

Pretagni Sandhanam ப்ரேதாக்கந்தி ஸந்தானம்

This being an अशुभ कर्म it has been clearly stated at each stage, that the actions are to be done differently and in directions opposite to the शुभकर्म. This should be carefully analysed and borne in mind. It has been stated that paristharanam is an exception. As will be seen in page 14, अपोपस्मृश्य, सात्विकत्याग pranayamam has to be done in "upavitam". The position of यज्ञोपवीतं in the various stages of religious function should be meticulously followed as the benefits depend on this. The Tamil portion in pages 11 and 12 should be studied and noted.

Agni Nirnaya

The names given to the various types of "Agnis", their significance, the occasions in which these are to be used are clearly specified from page 14. It is observed that the Tamil version on pages 13 and 14 are very helpful. The various Agnis are (i) pretagni, (ii) uttamagni, (iii) kapalagni and (iv) tushagni. In pages 15 to 18 the steps by which the above types of Agnis should be prepared are mentioned. The Tamil rendering is very useful. The store of information is very interesting even for the unfamiliar reader. The method of preparing the Tushagni is surprising. "Yekarcha" vidhi is a separate method for unmarried girls and boys mentioned in page 19.

The death is of various types of persons. Each type is

required to be dealt with different prayschittas that are prescribed for each case. The cases are (i) death in a foreign country, (ii) death of the husbands of (a) सजस्वला (in monthly period), (b) pregnant lady, (iii) if the dead body has not been burnt within 10 hours of death i.e. 25 Ghatikas, but is burnt after 10 hours, (iv) if the death occurred before "Brahma Muhurta" i.e. before 4 a.m., (v) passing urine or stools at the time of death owing to मरण भयम् (vi) death in dakshinayana, krishna paksha or mid-night, (vii) death by snake bite, (viii) death by animal attack, and (ix) death by animal teeth or horns, (x) death by drowning, (xi) death by thunder. It is surprising how our elders have conceived prayaschittas for these. These items have been clearly explained in detail. Sri Ganapati Swami has made this part very interesting.

After page 13, the Tamil write up is not aligned with the Sanskrit portion's on that page. This affects the case of reference and beats the very purpose of printing the Tamil version is effected.

The prayaschittas continue, (xii) death by ladies in monthly period or during pregnancy (pages 30 to 34), (xiii) Asouchi's death, (xiv) Urdva, uchichistadi.

Our rishis and sages have thought of the possible doshas, picked up suitable vedic mantras and designed the tantras so that the soul will reach the Lord without any obstruction. It is the duty of the son to do the karma sincerely to help the soul of his parent to reach Vaikunta.

Paithrumedikam

The procedure mentioned in pages 28 to 32 of the Tamil writeup is not observed in practice. After leaving the house the dead body is taken to the ghat without any stoppage. The further rites are conducted only in the ghat. The thumbs and toes are already tied soon after death. It is not done again. After chanting the mantra "इदं त्वा वस्त्रं" (page 29) the new cloth is put on the dead body. It is not customary that the old cloth is taken by the karta and kept for use.

The practice of dividing the route to the ghat into four parts, repeating the process from times is not in vogue. In these days the municipal hearse car is used for carrying the body. All the rites are done at the ghat only.

Chitikaranam

This is regarding preparing the pyre. In towns and cities the pyre is prepared by the servants in the smashanam (Rudra Bhoomi). In Maharashtra and other northern parts where our population is limited, the pyre is prepared by the relatives and friends under the guidance of the priest. In the case of electric crematorium the question does not arise.

Agni pradhanam and Anusamsanam

After describing Agnipradanam (lighting the pyre), Anusamsanam (अनुशंसनम्) is described. The posture in which the karta should sit, the position of his hands, legs, as given is strange. ie, such as we do not generally adopt. The nine mantras to be chanted in udatta (ஸ்வரம்) only in continuous strain (page 37 Tamil portion) one after another. When the first "Rikh" is over, pranava is to be uttered with three matras (मात्रा) and without break the first half of the second mantra should be chanted and then have a stop. Similarly the rest should be chanted (vide page 37 of Tamil and pages 46 & 47 of Sanskrit portion). Presumably because of the rigour in posture and utterance this part has dropped off by itself. It is not in vogue.

Nagnaprachachadanam

This is of the nature of Sraddha and is done Ama/Hiranyarupa. But chewing of neem leaves, using white mustard, using of gomayam is not in vogue (page 41 of Tamil portion).

Nadi Thataka Kunda (நதி தடாக குண்டம்)

Pashana sthapana and ekothra vrita are explained in these pages. There is an important note that the pashana (stones), vasudaka cloth, the vessel for water, the cooking vessel etc. should all be preserved very carefully. If any of them is lost

or misplaced, the loss entails redoing the karma again from the first day. Obviously every one is careful in this respect and avoid loss or misplacement.

Asthi Sanchayana

From this page the alignment between the Sanskrit and the Tamil portions has been restored. Asthi sanchayana is done on the day following the dahana. There is a note that the bones may be collected on the 3rd, 5th or 7th day. One cannot envisage for what reason this is to be delayed. All are very eager and anxious to collect the bones on the next day especially in the cities. The version saying fourth, sixth and eighth day is confusing. The procedure is clearly described. It is stated that in olden days ladies (who had reached menopause) who have passed the child-bearing stage used to be involved in picking bones. This practice has ceased. The pot of bones after chanting the mantras and doing the tantras is consigned to water chanting the mantra "Dada punatu" (Tamil page 64).

Prabhuta Bali

The offering of "Prabhuta Bali" is explained in page 71 and 72. After this, the karta disposes of the Bali and other items in the prescribed manner. He takes bath and gets ready for Skanta Homa. This is colloquially called "Ananda Homa".

Shanti Homa

The karta wears dried clothes, thiruman with srichurnam and pavitram made of two darbhas. It is practically not possible to procure the things mentioned in page 73 for this homa. Strangely one of the items is skin of a bull (see page 74). It is interesting that the ahuti should be performed through the stalk of the leaf used as "Dharvi". The Ananda Homa is described in pages 79 and 80.

11th day rites (एकादश अह्नि)

On the 11th day the karta should take bath after 6 ghatikas of sunrise and perform the preliminaries such as stated at pages

80 and 81. The vrishabothsarjanam is described in pages 80 and 81, it is said that the right ear of the male-calf chakra and in the left ear sankha should be drawn (written) with turmeric powder and sandal paste. Further the mantras "pisanga rupa" पिशङ्गरूपसुभरः is to be recited in its right ear and in the left ear "Tannas Turipa" तन्नः तुरीप अधपोषयितु is to be recited. It is to be worshipped with "Shodasoparchana" (16 upachanas) (page 82). The danas mentioned here are given during Ananda Homa of the 10th day function. The writing of chakra and shanka are not done.

Adya Masikam

This part deals with Adya masikam, Argya grahanam and conducting of the Shradda on the 11th day under 24 sub-headings. The clear description of each part should be studied closely and carefully. The performance of 11th day shradda being very important, it should be given due regard and attention.

It is significant that "anna sesha" the balance of eatables should be thrown in water, in a river or tank. It is not specified whether it can be buried under earth if no river or tank available (see page 154 Tamil).

12th day function

The 12th day function is commonly spoken of as "Sapindi Karana". As purvanga, nithya karmanushtana is to be observed. Then Agni Sandana, Aaupasana, Pancha dasa (or shodasa) is performed. If convenient Panchadasa (Shodasa) may be first performed and then Agni Sandhanam Anupasana. The details are given at page 106. The sankalpa is given at page 107 and 108. The sapindikarana sraddha details start from page 109. Two slokas called Pithru gatha in Vishnupuranam are given in page 110. "सप्तव्याधा ... यूयं तेभ्योऽवसीदत". These slokas are recommended for being recited not only on this occasion but also in प्रत्याब्दिक श्राद्धs. This is not heard of and hence not familiar. The procedure for sapindikarana is described under the headings, "Varanam, pada prakshalanam, patra sandanam,

Argyam, Bhojana sthala suddhi, Avahanam, offering of flowers and sandal paste etc. Argyam again, Pradhana Homa and Bhojanam. In abhisravanam purusha suktam should only be chanted (only from the first pratyabadika sraddha sri suktam etc are also recited).

The portion from pages 106 to 148 is very exquisitely written in such great detail that it is very easy to follow. We will do well to go through frequently to familiarise ourselves with the nuances. In page 143 it is state if Vishnupada is available with the karta, it may be placed on the darbha bhugna with the "pada" on the east. The priests have not so far mentioned this important fact so far. In page 135 of Tamil version, it is stated that the karta in prachinaviti seeks an assurance or obtains an approval from the Brahmins that they accept that the Sapindi karana has been deemed as performed in accordance with the shastras. The Brahmins gracefully assure him let it be so, तथास्तु

The description of the alternate methods of प्रकिर and विकिर (Prakira and Vikira) at pages 149 and 150 of the Tamil portion may be observed as appropriate. The "Boktas" should get up in the order of Visvedeva, Vishnu etc. This order is not known to many people.

From page 150, the subsequent part is described. (i) Brahmana Visarjana, (ii) Pinda Pradana, (iii) Argya Samyojana etc and the danas (gifts to be given) vide page 154. The order in which the Brahmins sit and get up before and after the Bhojana is mentioned in page 152 of the Tamil portion. The procedure to be observed for तांबूल (Pansupani), dakshina, leave to depart are described in pages 153 (Tamil) and pages 159 and 160 (Tamil).

It will be noted the Sraddha portion is the same as for the annual ceremony with the addition of Pretavarna only.

The rites regarding Pindapradana, Argya Samyojana, Treta Karanam, Danas, Pinda Samyojanam and list of items that may be given as dana in these pages.

Brahmamedham

It is specified that Brahmamedham can be performed only if the dead person, the karta and vadyar have studied the vedas in the अध्ययन system and are very desirous of reaching Purushottaman. The pitrumeda and brahmameda go hand in hand. For example, the karnamantra kriya should be first performed according to pitrumeda and immediately according to brahmameda also.

Garbhini Samskara

This part requires special attention and has to be studied carefully as this is a very delicate topic.

These pages deal with

1. **Karana Samskara:** This is the samskara for the death within 24 months of birth ie, before the commencement of the 25th month. The body is buried.
2. **Ekarcha Vidhi Samskara:** Death of young boy or girl during the 25th month and thereafter. The procedure is dealt with age wise.
3. **Asthi dahanam:** and
4. **Prati Kriti Samskaram:** (प्रतिकृति संस्कार) As his won't the author swami has dealt with these topics also in a vivid manner with a view to educate the learners.

Conclusion

The book fulfils the long felt need of decades. As already stated these two books will serve as concise encyclopaedia, reference book, handy guide and text book for learners. These will bridge the gap between the karta, performer and the vadyars. The performer will be able to take more interest and involve himself more closely with knowledge of the significance of what he is doing. While I am not competent to compliment on the astounding and amazing erudition of Sri U bha ve Srinivasa Desikacharya Ganapatigal, I cannot but mention the same. The style adopted is simple and all the items explained in detail without being too elaborate or too short. The intricate ideas have

been explained in simple language. The Brahmin community is bound to be grateful for ever.

I submit my very humble pranamams at the lotus feet of Sri Srimad Andavan swamigal for blessing the work with HIS Anugraha Bhashanam. We are thankful to the Paduka charities for bringing out these two volumes and also Asoucha Sangraha of Sri U.Ve. Ramabhadrachar swamigal of Sundapalayam. The volumes have been printed elegantly in bold letters both in Sanskrit and Tamil languages. I am also very grateful to my close friend and well-wisher Sri R Sowriraja Iyengar, M.A., Pune, who unexpectedly came to visit me. He kindly consented to stay with me and helped me and give final touches to this review.

I do not find suitable words to express my gratitude for the honour and privilege given to me to write this review.

Special humble request with Pranamams at the lotus feet of Srimad Andavan for HIS blessings, Sri ubhayavey Srinivasa Desikachar swami (Ghanapadigal) of Mannarkudi has enlightened the Vadika society and ioukikas with authentic lyric informations. These two books are highly useful to the learners and especially to Purohita. For this great service he should be honoured with president award. His Holiness Srimad Andavan is bound to bless the revered Mannargudi Sri ubhayaveya Desikachar swamy to get all honours and accolades for his contribution.

भूयो भूयो नमाम्यहम् । अच्युतः प्रीयताम्

East Valuthoor
25.12.1996

V R Srinivasan

विषयसूचिका

பொருளடக்கம்

1 परिभाषा	1 பரிபாஷா
2 जीवप्रायश्चित्तम्	3 ஜீவப்ராயச்சித்தம்
8 दहनदिन कृत्ये आरम्भ कार्यं	7 தஹநதிநத்தில் ஆரம்ப கார்யம்
9 श्रीचूर्ण परिपालनम्	9 ஸ்ரீ சூர்ண பரிபாலனம்
11 प्रेताग्नि सन्धानम्	10 ப்ரேதாக்னி ஸந்தானம்
14 अग्नि निर्णयः	13 அக்னி நிர்ணயம்
15 उत्तपनाग्नि सन्धानम्	உத்தபனாக்னி ஸந்தானம்
18 कपालाग्नि सन्धानम्	16 கபாலாக்னி ஸந்தானம்
19 प्रोषितभार्या भर्तृकप्रायश्चित्तम्	28 பைத்ருமேதிக ஆரம்பம்
21 रजस्वलासूतिका भर्तृमरण प्रायश्चित्तम्	30 சவ அனுமந்த்ரணம்
23 पर्युषित प्रायश्चित्तम्	34 சிதிகரணம்
	35 அக்னி ப்ரதானம்
26 दक्षिणायन कृष्ण पक्षरात्रिमरण प्रायश्चित्तम्	36 அனுசம்ஸநம்
	40 நக்ன ப்ராச்சாதனம்
27 सर्पहत प्रायश्चित्तम्	பாஷாண ஸ்தானம்
28 पशुहत प्रायश्चित्तम्	
29 दंष्ट्रिहत प्रायश्चित्तम् अफ्सु मरण प्रायश्चित्तम्	
30 अशनिहत प्रायश्चित्तम्	

रजस्वलासूतिकामरण प्रायश्चित्तम्

35 आशौचमरण प्रायश्चित्तम्

36 पैतृमेधिकारम्भः

38 अनुमन्त्रणम्

42 चितीकरणम्

44 अग्निप्रदानम्

46 अनुशंसनम्

50 नग्न प्रच्छादनम्

52 पाषाणस्थापनम्

नित्यविधिः

58 अस्थि सञ्चयनम्

60 अस्थिग्रहणं

64 अस्थि निक्षेपणम्

67 अग्नि नष्टप्रायश्चित्तम्

70 दशमदिनकृत्यम्

प्रभूतबलिः

73 शान्ति होमः

79 आनन्द होमः

80 एकादशाहे कर्तव्यम्

82 वृषभोत्सर्जनम्

86 आद्य मासिकं

95 आवृत्ताद्यमासिकम्

105 पञ्चदश एकोदिष्ट श्राद्धानि

108 सपिण्डीकरणश्राद्धारम्भः

58 अஸ்தி ஸஞ்சயநம்

60 அஸ்தி க்ரஹணம்

63 அஸ்தி நிக்ஷேபணம்

66 அக்நி நஷ்ட ப்ராயச்சித்தம்

70 ப்ரபூதபலி

73 சாந்தி ஹோமம்

78 ஆனந்த ஹோமம்

80 ஏகாஹம்

81 விருஷப உத்ஸர்ஜனம்

86 ஆத்ய மாஸிகம்

98 ஆவ்ருத்த ஆத்யமாஸிகம்

105 த்வாதசாஹ க்ருத்யம்

108 ஸபிண்டகரண ஆரம்பம்

113 பாத ப்ரக்ஷாளநம்

113 पादप्रक्षालनम्

115 पात्रसादनादि

119 आवाहनम्

125 प्रधान होमादि

132 भोजनम्

145 ताम्बूल दक्षिणादानम्

149 ब्राह्मणविसर्जनम्

150 पिण्ड प्रदानम्

151 अर्घ्य संयोजनम्

153 दानादि

158 पिण्डसंयोजनम्

162 सपिण्डीकरणकारिका

167 ब्रह्ममेधः

186 गर्भिणीसंस्कारः

188 खनन संस्कार विधिः

189 एकर्च विधिसंस्कारः

192 अस्थि दाहः

193 प्रतिकृति संस्कारः

194 अङ्ग वैकल्य दाहः

195 प्रोषित कृत्य विषयः

196 नारायण बलिः

115 பாத்ர ஸாதனாதி

122 ஆவாஹநம்

129 ப்ரதான ஹோமாதி

134 போஜநம்

152 தாம்பூல தக்ஷிணாதானம்

156 உத்தாபனம் பிராம்ஹண

விஸர்ஜநம்

160 பிண்ட ப்ரதானம்

162 அர்க்ய ஸம்யோஜநம்

164 தாநாதிகள்

165 பிண்ட ஸம்யோஜநம்

167 ப்ரஹ்ம மேதம்

186 கர்ப்பிணீ ஸம்ஸ்காரம்

188 கனன ஸம்ஸ்காரம்

188 ஏகர்ச்ச விதி ஸம்ஸ்காரம்

192 அஸ்தி தாஹம்

193 ப்ரதிக்ருதி ஸம்ஸ்காரம்

194 அங்கவைகல்ய தாஹம்

195 ப்ரோஷித க்ருத்யவிஷயம்

196 நாராயண பலி

200 ஆசௌச விஷயம்

ஜநநாசௌசம்

201 மரணாசௌசம்

210 அகஸந்நிபாதம்

ஆபஸ்தம்பியோ஽பரப்ரயோகம்:

லக்ஷ்மி நாராயணம் வन्दே முக்திடம் பुरुஷோத்தமம் ।
யத்ப்ரசாடாட்சமவாப்ரோத்யௌஹிகாமுஷ்மிகேஃ ॥

ஆபஸ்தம்பு கुरु வन्दே ட்ஷாட்ஷ ஃபல ப்ரதம் ।
யத்ப்ரசாட விசேஷேண ப்ரஹ்ம மெதோ நிரூபித: ॥

சாரம் நேத்ரம் சமாலோக்ய வுத்தேரநுபுங்கு க்ருத: ।
பூர்வபாஷ்யாவிரோதேன ப்ரயோகோ஽ப்யபரஸ்ய ய: ॥

வாசிஸ்ட்டதேசிகக்ருதோ ராமபாட்வோஸ்சமர்பித: ।
சம்சயானாந் நிராசாய ஜியாடாசூர்ய சந்த்ரகம் ॥

1. பரிபாஷா

பூர்வ ப்ரயோகே கத்யிதாஸ்சர்வே஽பி பரிபாஷாவிஷயா அத்ராப்யநுநேயா: ।
கச்சித்விஷயேஷு வ்யத்யாச: । ப்ரேத காரியேஷு தத்ராபி த்ஷம தின பாஷாணோத்யாபநபர்யந்
காரியாணி ஆர்த்வாஸசைவ க்ருதவ்யாநி । ப்ரேதகாரியாணி பிதூகாரியாணி ச சர்வாணி
ப்ராச்சீநாவீதேநைவ க்ருதவ்யாநி । அதா஽பி தத்ரான்தர்஑தாசமந ப்ராணாயாம ப்ரதக்ஷிண
ப்ராணாமா உபவீதேநைவ க்ருதவ்யா: । கச்சிதஸ்யாபவாத: । தஹந தின க்ருத்யே (ப்ரேதஸ்ய)
ஸ்மசான நயநாவசரே ப்ரதக்ஷிண த்ரயம் காலத்ரயே வர்ததே । அப்ரதக்ஷிணஸ்ய யதா

அபரப்ரயோகம்

1. பரிபாஷை

பூர்வ ப்ரயோகத்தில் சொல்லப்பட்ட பரிபாஷா விஷயங்கள் யாவும் இங்கேயும் கொள்ளத் தக்கவை. சில இடங்களில் மாறுதல் - ப்ரேத காரியங்களில். அதிலும் பத்தாவது தினம் பாஷாண உத்தாபனம் வரையில் எல்லாக் காரியங்களையும் ஈரத் துணியுடன்தான் செய்ய வேண்டும். ப்ரேத காரியங்களையும், பித்ரு காரியங்களையும் ப்ராசீநாவீதத்துடன் தான் செய்ய வேண்டும். அதிலும் அதற்குட்பட்ட ஆசமனம், ப்ராணாயாமம், ப்ரதக்ஷிணம், ப்ராணமம் இவைகளை உபவீதத்துடன் செய்ய வேண்டும். ஓரிரு

२. जीव प्रायश्चित्तम्

आपो वा इदं सर्वं विश्वो भूतान्यापैः प्राणावा अपैः पशव
आपोऽमृतं मापोऽन्नं मापैस्सम्राडापो विराडापैस्स्वराडापश्छन्दाऽस्यापो-
ज्योतीऽप्यापैस्सत्यमापस्सर्वा देवता आपो भूर्भुवस्सुवराप ओम् ।
द्रुपदादिवेन्मुमुक्षुः । स्विन्नस्नात्वी मलौदिव । पूतं पवित्रेणे वाज्यम् ।
आपैश्शुन्यन्तु मैत्रसः ॥ आपो हिष्ठा मयो भुवस्तान् ऊर्जे दधातन । महे
रणाय चक्षसे । योवैशिवतमोरसस्तस्यै भाजयतेहनैः । उशतीरिव मातरैः ।
तस्मा अरङ्गमामवो यस्य क्षयाय जिन्वथ । आपो जनयथाचनः ॥
ऋतञ्चैसत्यञ्चाभीद्वात्तपसोऽध्यजायत ।

இடத்தில் இதற்கும் அபவாதம் உள்ளது. ப்ரேத க்ருத்யத்தில் முதல் நாளில் ப்ரேதத்தை ச்மசானத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும் போது மூன்று இடத்தில் அப்ரதக்ஷிணம், ப்ரதக்ஷிணம் இவைகள் வருகின்றன. அப்ரதக்ஷிணம் வரும்போது அதற்கு அனுகுணமாக ப்ராசீநாவீதம் ஸித்தம். அவ்விதம் ப்ரதக்ஷிணம் வரும்போது உபவீதம் தானே வர வேண்டும் என்றாலும் அப்பொழுதும் ப்ராசீநாவீதமே.

ततो रात्रिं रजायत ततस्समुद्रो अर्णवः । समुद्रादूर्णवा दधिसंवत्सरो
अजायत । अहोरात्राणि विदधद्विधस्य मिषतो वशी । सूर्याचन्द्रमसौ धाता
यथा पूर्वमकल्पयत् । दिवञ्च पृथिवीञ्चान्तरिक्षमथोसुवः । यत्पृथिव्या
रजस्स्वमान्तरिक्षे विरोदसी । इमास्तदापो वरुणः पुनात्वधमर्षणः । एष
भूतस्य भव्ये भुवनस्य गोप्ता । एष पुण्य कृताँल्लोका नेषमृत्योर्हिरण्यम् ।

द्यावाँ पृथिव्यो ह्यिण्मयस्सञ्चित्सुवः ॥ सनस्सुवस्सञ्शिशाधि ।
आर्द्रं ज्वलति ज्योतिरहमस्मि । ज्योतिर्ज्वलति ब्रह्माहमस्मि । योऽहमस्मि
ब्रह्माहमस्मि । अहमेवाहं माञ्जुहोमिस्वाहा । अकार्यं कार्यं वकीर्णीस्तेनो भ्रूणहा
गुरुतल्पगः । वरुणोऽपामधमर्षण स्तस्मात्पापात्प्रमुच्यते । रजोभूमिस्त्व-
माऽरोदयस्व प्रवदन्ति धीराः । पुनन्तु ऋषयः पुनन्तु वसवः पुनातु वरुणः
पुनात्वधमर्षणः ॥

2. ஜீவ ப்ராயச்சித்தம்

ஜீவ ப்ராயச்சித்தத்தில் மந்த்ர ஸ்ஞானம், க்ருச்ராசரணம், காவேரீ ஸ்ஞானம் இதற்கு அங்கமாக தக்தானம். இவைகளை ஒருவன் தனக்குத் தானே செய்து கொள்ளலாம். அப்போது மந்த்ர ஸ்ஞானத்தைக் காட்டிலும் அவகாஹ ஸ்ஞானம் செய்து கொண்டும் செய்யலாம். அசக்தனாகில் மந்த்ர ஸ்ஞானத்தைச் செய்து தானே மற்றக் காரியங்களைச் செய்து கொள்ளலாம். முடியாதவன் விஷயத்தில் புத்ராதிதரும் செய்விக்கலாம். அதில் மந்த்ர ஸ்ஞானமாவது கும்பத்தில் வருணனை ஆவாஹநம் செய்து, சன்ஞோ தேவீ:, ஆபோவாஇதம், த்ருபதாத், ஆபோஹிஷ்ட, அகமர்ஷண ஸக்தம் இவைகளை ஜபித்து அல்லது ஜபிக்கச் சொல்லி, வ்ருணனை உத்வாஸனம் செய்து ஒன்பது பாதங்கள் கொண்ட ஆபோஹிஷ்ட என்கிற மந்திரத்தை கால்-தலை-வயிறு, தலை-வயிறு-கால், வயிறு-கால்-தலை. என்பதாக ஒவ்வொரு பாதமாகச் சொல்லி ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

அடுத்தது க்ருச்ரா சரணம். சரணாகதி, ஆசார்ய ஸமாச்ரயணம் இவைகள் ஆகியிருந்தால் அது முதற்கொண்டு இன்று வரை செய்யப்பட்ட பாபங்களால் ஏற்பட்ட பகவானின் நிக்ரஹத்திற்கும் அல்லது மேற்படி க்ரியைகள் செய்யாமல் இருக்கிறவர்களாக இருந்தால் ஜன்ம ஜன்மாந்தரங்களில் செய்யப்பட்ட பாபங்களால் ஏற்பட்ட பகவானின் நிக்ரஹத்திற்குமாக, பரிஹாரமாக கிருச்ரம் செய்து தானம் செய்ய வேண்டும்.

“तत्त्वायामि” इति कुम्भा द्वरुण मुद्रासयेत् ॥ कलशं गृहीत्वा
अधो निर्दिष्टेन मार्गेणपितरं प्रोक्षेत् ।

भुवि मूर्ध्नि तथाऽऽकाशे मुध्याऽऽकाशे तथाभुवि । आकाशे भुवि
मूर्ध्निस्यादापो हिष्ठेति मन्त्रतः ॥ तत्प्रकारः आपोहिष्ठाम्यो भुवः पाददेशं
प्रोक्षेत् ।

तानं ऊर्जे दधातन । शिरः प्रदेशं प्रोक्षेत् ।
महेरणाय चक्षसे । उदर देशं प्रोक्षेत् ।
योवश्शिवतमोरसः । शिरः प्रदेशं प्रोक्षेत् ।
तस्यै भाजयतेहनैः । उदर देशं प्रोक्षेत् ।
उशतीरिव मातरैः । पाद प्रदेशं प्रोक्षेत् ।
तस्मा अरंजमामवः । उदर देशं प्रोक्षेत् ।
यस्यक्षयाय जिन्वथ । पाद देशं प्रोक्षेत् ।
आपोजनयथा चनः । शिरः प्रदेशं प्रोक्षेत् ।
भूर्भुवस्सुवरिति सर्वाङ्गानि प्रोक्षेत् ॥

अयं मन्त्र स्नान विधिः आवश्यकं शरीर शुद्ध्यादिके सर्वत्र
प्रयोज्यः ॥

कृच्छ्राचरणम्

प्राणानायम्य — प्रीत्यर्थं, ... गोत्रस्य ... शर्मणः मम पितुः
(गोत्राया नाम्ना मम मातुः) उपायानुष्ठाने अनुष्ठिते इति उपायानुष्ठान
प्रभृति एतत्क्षण पर्यन्तं उपायानुष्ठानेऽननुष्ठिते सति जन्म प्रभृति
एतत्क्षणपर्यन्तं बाल्ये वयसि कौमारे यौवने वार्धकेच जाग्रत्स्वप्न सुषुप्ति
अवस्थासु मनोवाक्काय, कर्मेन्द्रिय ज्ञानेन्द्रियव्या पारैः ज्ञानतः, अज्ञानतश्च

कृतानां सम्भावितानां, अभोज्य भक्षण, अपेय पान, अस्पृश्य स्पर्शन, अपाङ्केय सहभोजनादिजनितानां भगवदपचार भागवतापचार, असह्यापचारादिरूपाणां सर्वेषां पापानां सद्यः अप नोदन द्वारा समस्त भगवन्निग्रह शान्त्यर्थं अब्द कृच्छ्राद्यनुष्ठानमपि मुख्यतः कर्तुमशक्तः प्राजापत्यकृच्छ्र प्रत्याप्रायत्वेन यत्किञ्चिद्धिरण्यदानं करिष्ये — हिरण्य गर्भ + प्रयच्छमे गोत्रस्य — शर्मणः मम पितुः उपायानुष्ठान प्रभृति + यत्किञ्चिद्धिरण्यं नाना गोत्रेभ्यः श्रीवैष्णवेभ्यस्तेभ्यस्तेभ्यस्सम्प्रददे' इति कृच्छ्रं चरित्वाब्राह्मणेभ्योदद्यात्॥

कावेरीस्नानम्

... गोत्रस्य ... शर्मणः मम पितुः कावेरीस्नानं मुख्यतः कारयितु मशक्तः, तत्प्रतिनिधित्वेन यत्किञ्चिद्धिरण्यदानं करिष्ये।

हिरण्य गर्भ गर्भस्थं + प्रयच्छमे॥ पूर्वोक्तरीत्या उक्त्वा, यत्किञ्चिद्धिरण्यं नाना गोत्रेभ्यः, श्रीवैष्णवेभ्यः तेभ्यस्तेभ्यः, सम्प्रददे। नमः। नमम। अच्युतः प्रीयताम्। प्राणानायम्य — प्रीत्यर्थं

कावेरी स्नानம்

பிறகு தகப்பனின் சுத்திக்காக காவேரி ஸ்னானம் செய்து வைக்க, பிராம்மணர்களுக்குத் தகஷிணை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். அதற்கு அங்கமாக தசதானம் செய்தல் வேண்டும்.

உத்க்ராந்தி கோதானம்

இதுவரை சொல்லப்பட்டவைகளை ஒருவன் தனக்குத் தானேயும் செய்து கொள்ளலாம். புத்ராதிகளைக் கொண்டும் செய்விக்கச் சொல்லலாம். அதாவது சுய நினைவுடன் செய்து கொள்ளலாம். இதற்குப் பிறகு செய்யப்படும் உத்க்ராந்தி கோதானம், கர்ண மந்த்ரம் இவைகளைக் கண்டகத ப்ராணாசு விருக்கும்போது செய்வித்தல் சிறந்தது. முதலில் உத்க்ராந்தி

கோதானம். இந்த கோதானம் செய்தல் கஷ்டப்படாமல் உயிர் பிரிவதற்கு ஸாதனமாகும். அவ்விதம் முழுர்ஷுவின் சிரஸ்ஸை புத்ராதிகள் தங்களின் வலது மடியில் வைத்துக் கொண்டு கர்ண மந்திரத்தை வலது காதில் ஜபிக்க வேண்டும். மந்த்ர ஜபம் முடிந்ததும் த்வயத்தையும் சொல்ல வேண்டும்.

तस्मादस्याः प्रदानेन अतः शान्तिं प्रयच्छमे ॥ हिरण्यगर्भं गर्भस्थं + प्रयच्छमे ॥ मम पितुः (मातुः) प्राणानां सुखोत्क्रमण सिद्धयर्थं उत्क्रान्ति संज्ञकां इमांसां सवत्सां सदोहन पात्रां सदक्षिणाकां भगवत्प्रीतिं कामयमानः गोत्राय शर्मणे श्रीवैष्णवाय तुभ्यमहं सम्प्रददे। (उत्क्रान्ति संज्ञक गोप्रतिनिधिभूतं यत्किञ्चिद्धिरण्यंवा)

कर्णमन्त्रः

प्राणानायम्य ... प्रीत्यर्थं ... गोत्रस्य ... शर्मणः मम पितुः (... गोत्राया ... नाभ्याः मम मातुः) प्राणानां सुखोत्क्रमण सिद्धयर्थं कर्णसूत्रमन्त्र पठनं करिष्ये ॥ पितुः शिरः स्वोत्संगे शाययित्वा तस्यदक्षिणे कर्णे जपति। (सू यदिमरण संशयो ब्रह्मविदाप्रोति परं भृगुर्वैवारुणि रित्येतावनुवाकौ ब्रह्मविदो दक्षिणे कर्णे जपति, आयुषः प्राणसन्तन्वितिवा।)

आयुषः, प्राणं, सन्तनु। प्राणात्, अपानं, सन्तनु। अपानात्, व्यानं, सन्तनु। व्यानात्, चक्षुः, सन्तनु। चक्षुषः, श्रोत्रं, सन्तनु। श्रोत्रात्, मनः, सन्तनु। मनसः, वाचं, सन्तनु। वाचः, आत्मानं, सन्तनु। आत्मनः, पृथिवीं, सन्तनु। पृथिव्याः, अन्तरिक्षं, सन्तनु। अन्तरिक्षात्, दिवं, सन्तनु। दिवः, सुवः, सन्तनु॥

3. தஹந தின க்ருத்யம்

ஆரம்ப கார்யம்

கார்த்தா ஜ்ஞாதிகளுடன் கூட நதி அல்லது குளம் முதலான இடத்திற்குச் சென்று தெற்கு முகமாக நீராடி, கரை ஏறி, 12 திருமணை அல்லது ஒரு திருமணை இட்டுக் கொண்டு (இது முதற்கொண்டு ப்ரபூத பலி ப்ரதான பர்யந்தம், ஸ்ரீ சூர்ணம் தரிக்கக் கூடாது) ஸந்த்யா காலமாகில் ஸந்த்யா வந்தனத்தை மட்டும் (10 காயத்ரி கொண்டதான ஜபம்) செய்ய வேண்டும். ஒரு தர்ப்பத்தினால் செய்யப்பட்ட பவித்ரத்தை தரித்து ப்ராணயாமம்,

ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே । ஶ்ரீமதே நாராயணாய நம: இத்யேதத்ரத்யம்
யாவச்யஸ்ய மாவர்தயேத் ॥

3. ததன் தின கृत்யம்

(1) ஂரம்பகார்யம்

மூதேபிதரி புத்ர: புத்ரௌ புத்ராவா (ஸஜ்ஜாதி:) ப்ராசீனாவீதி நதிம் தடாகம்
ஜலாஸ்யம் வா கத்வா தக்ஷிணாபிமுக:ஸ்தாத்வா ஁த்தீர்ய ஁பவீதி த்வாடசா—஁கம்
வா ஶ்வேத மூக்திகா புண்஁மாத்ரம் தூத்வா ஶந்஁யா மூபாஸ்ய (தத்ராபி காஸ்யத்வா
தசாவாரமேவ ஜப:) ஁க தர்மகூதபவித்ரம் தூத்வா ப்ராணாநாயம்ய ப்ராசீனாவீதி
ஸ்ரீகோவிந்தேத்யாதி ஶக்ஷல்ய ஶவத்ஸரே, ... ஁யநே, ... ஁தௌ, ... மாஸே
... பக்ஷே ... திதௌ, வாஸரே ... நக்ஷத்ரே ... யோகே ... கரணே, ஁வ்
கூணவிஸிஸ்டாயாமஸ்யா ... திதௌ (ப்ரேதகார்யே ஁ஸ்யா ஶுபதிதௌ இதி வா,
஁ஸ்யா புண்யதிதௌ இதி வா நவகூத்யம் । தாத்காலிக திதி மூசாரயேத்)
ஸ்ரீமகவதாஸ்யா ஶ்ரீமந்நாராயண ப்ரீத்யர்ய (ஸ்ரீ மகவதாஸ்யாக்ஷே஁ர்ய) ... கோத்ரஸ்ய,
... ஶர்மண:, மம, பிதூ: (கோத்ராஸ்யா ... நாஸ்யா: மம மாதூ:) பைதூமேதிக
ஸஸ்கார கர்மணி ஁தூர்வதே஁ககர்மஸூ ச மம யோக்யதா ஶித்யர்ய ப்ராஜாபத்ய
கூசூத்ரப்த்யாமூர்யம் யத்கிஸ்திதிரண்யதானம் கரிஸ்யே । ஁ரண்யகர்ம கர்மஸ்தம்+ப்ரயசூசமே ।

ஸங்கல்பம் ஶெய்து திதி ஶொல்லும் இடத்தில் “புண்ய திதி”
஁ன்றே “சூப திதி” ஁ன்றே ஶொல்லாமல் ஁ஸ்யாம் திதௌ
(த்ருதீயாயாம் திதௌ) ஁ன்று ஶொல்லி, தன் தகப்பனாரின்
பைத்ருமேதிக ஶம்ஸ்கார கர்மாவில் தனக்கு யோக்யதை ஏற்பட
க்ருத்ரம் ஶெய்து கௌண்டு ஁பவீதமாக ஁சமனம் ஶெய்து,
ப்ராசீநாவீதமாதக் கலசத்தில் ஜலத்தை ஁டுத்துக் கௌண்டு “சிகை”
இருக்குமாகில் ஁தை ஁விழ்த்து விட்டுக் கௌண்டு மௌனியாக
கிரு஁த்தை ஁டைய வேண்டும்.

இதனிடையில் ஶத்ரீகளும் தங்கள் வழக்கமான காரியமான
ப்ரேதத்தின் ஶ்ரானத்திற்காக ஜலம் ஁டுத்து வருவார்கள். ஁ஜ்யம்,

பூர்வ துக்கா யதிக்ஷித்ரண்யம் ஸ்ரீவீணவாய சம்ப்ரததே । நம: , நமம அக்யுத: ப்ரீயதாம் ॥

உபவீதீ த்விராக்மய ப்ராசீநாவீதீ ஸோதததே கலசே கலம் கூதீத்வா யதீ ஸிரவீ வஸ்ஸத்கேச: ஁கவஸ்ததர: மூநீநீதூத்வா கூதமாக்கேதூ । ஁தாவததீ கால ஁வஸ்தியோ஽பி நதீந் ததாக்கம் வா

கத்வா ஹரதிரா கூர்ந் சஹத ஸ்நானம் கூத்வா
(அவஸ்ஸத்கேசா:) கூதமாக்கேதூ: । கூதாததபி: லிங்காதீநி
வஸோத்ய பாதாததீ மூத்நாந் ஸவம் ஸ்நாபயேதூ: । பூரூபா: ஸவஸ்ய
ஸ்தேத மூத்திகாபுண்தூ மாத்ரம் தாரயேதூ: । ஸ்ரீகூர்ந் பரதபாலநானந்தரம்
ஸ்ரீகூர்ந்மபததாரயேதூ: ।

(2) ஸ்ரீகூர்ந் பரதபாலநம்

஁தம் ஸ்ரீகூர்ந்பரதபாலநம்பதீ ஸ்மார்த் கமீவ । வூதூ ஹரீத ஸ்மூதூ
பஸ்தாத்யாடே தர்ஸநாதூ । ததாபதீ தத்ரோக்தூலூகலமூசல ஸ்தாபந
மேவாத்ராபதீ துத்யதே । பரந்தூ தத்ரோக்த கலசஸ்தாபந வதீதிகமத்ரகபா:
ந க்ரதயந்தே । அத்யாபதீ கலசஸ்தாபநம் வதீநா தத்ரோக்தமத்ர கபஸ்தாநே
தூவதடகாதா அல்த்வார் ஸ்ரீஸூக்தய: பதயந்தே । ததா஽பதீ தத்ப்ரகார

கோமயம் ஁வைககளைத் ததாட்டு வதங்காதிககளைச் சுத்தம் சேய்தூ
ஸ்ஞானம் சேய்வதப்பார்கள்.

2. ஸ்ரீ கூர்ண பரதபாலநம்

கருஹத்ததீந் வாசலில் நடுவதில் ஜலத்ததீஞால் சுத்தம்
(ப்ரோகூஷணம்) சேய்யப்பப்ட்ட ஁டத்ததில் (஁வ்வதடங்கலில் மூந்நூ
஁ழை கோலம் கூடப் போடுவதூண்டு) உரல், உலக்கை ஁வைககளை
வைத்தூ, உரலூக்குள் மஞ்சூளைத் தூகள் சேய்வதற்காக வைத்தூ,
ஸ்வாமதிகளை ஸ்ரீ கூர்ண பரதபாலநம் ஸாததத்தருள வேணூம்
஁ன்பதாகப் பதிரார்த்ததீக்க வேண்டும். அவார்களும் தற்போதைய
ஆசாரப்பத (வழக்கப்பத) ஆழ்வார் ஸ்ரீ ஸூக்ததிகளை ஸேவதப்பர்.

मादृत्य अद्यापि सन्यस्तानां श्रीवैष्णवानां यतीनां
विषये श्रीचूर्णं परिपालनं तत्रोक्त क्रमेणैव क्रियते
प्रकृतमनु सरामः
स्थण्डिलमध्ये उलूखलं प्रतिष्ठाप्य पार्श्वे मुसलं
निदध्यात्। चतुर्षु दिक्षु पत्रपुटेषु लाजान् ताम्बूलानि च
सादयेत्। उलूखले कुट्टनार्थं हरिद्रां संस्थापयेत्। इदानीन्तने
काले श्रीचूर्णमेवस्थापयन्ति।

सभ्यान्प्रणम्य अशेषे + स्वीकृत्य अடியேனுடைய பிதா

(மாதா) ஆசார்யன் திருவடிகளை அடைந்தார் (அடைந்தாள்)
கோயில் திருமலை பெருமாள் கோயில் ஜீயாள் ஸ்ரீ
வைஷ்ணவாள்.

ஸ்ரீ சூர்ண பரிபாலனம் ஸாதித்தருள வேணும்.

श्री वैष्णवाः तनियन् आरभ्य मुख्या द्राविडगाथा गायेयुः। विशेषेण
चूल्विशुम्बणिमुकिल् नामकदशक गाथाः पठनीयाः अन्ततः

கரு விருத்தக் குழி நீத்தபின் காமக் கடுங்குழி வீழ்ந்து
ஒரு விருத்தம் புக்குழலுருவீர் உயிரின் பொருள்கட்டு
ஒரு விருத்தம் புகுதாமல் குருகையர் கோனுரைத்த
திருவிருத்தத்து ஓரடி கற்றிரீர் திருநாட்டகத்தே!

அது முடிந்ததும் அந்த ஸ்ரீ சூர்ணத்தை எடுத்து ப்ரேதத்திற்கு இட
வேண்டும். அதாவது ஸ்ஞானம் செய்வித்த பொழுதே திருமண்
இடப்பட்டிருக்கும். இது (ஸ்ரீ சூர்ண பரிபாலனம்) முடிந்ததும் ஸ்ரீ
சூர்ணத்தை இட வேண்டியது ஸம்பிரதாயம்.

3. ப்ரேதாக்கி ஸந்தானம்

அனுஜ்ஞை, ஸங்கல்ப்பம். அக்நி ப்ரதிஷ்டை சுபங்களில்
செய்யப்படுகிறதை இங்கு விபரீதமாக (அதாவது வடக்காக
முடிக்கப்படுவதை தெற்காக முடிக்க வேண்டும்) செய்ய
வேண்டும்.

இமாं காாா காேயு: | முக்யதம: ஸ்ரீவீணவ: முசலேனா லூகலஸ்திதாं ஹரித்ராं
 சூர்ணீ குர்யாத் | தூலிதம் தக்ஷ்ரீசூர்ணமாடாய ஸவஸ்ய ஸ்வேத புண்஢்மத்யே சமர்ப்யேத் ||
 ரேகாங்குர்யாத் || அத்யாபகாநா் ஸ்ரீவீணவாநா் யதாஸக்திதக்ஷிணா் சமர்ப்யேத் ||

(3) ஸ்ரேதாஸ்தி சந்நாநம்

ஸ்ரணம்ய, ஸ்ராக்ஷீநாவிதீ - அஸேஷே + ஸ்வீகூத்ய ... காாஸ்ய ...
 ஸர்மண: மமஸிதூ: ஸ்ரேதஸ்ய (... காாஸாயா: ... நாஸ்யா: மம மாது: ஸ்ரேதாயா:
 அத் .. அத்நி ஸ்ரேதமேதிக ஸஸ்காராஸ்த் ஸ்ரேதாஸ்திசந்நாநம் கர்தூ யாக்க்யதா ஸித்திமநு
 காாண | ஸ்ரவிதீ ஸ்ரவிஸ்ய ஸ்ரணாநாயம்ய ஸ்ராக்ஷீநாவிதீ ஸக்ஷல்ய ... ஸ்ரீத்யஸ்த்
 காாஸ்ய + ஸ்ரேதமேதிக ஸஸ்காராஸ்த் ஸ்ரேதாஸ்திசந்நாநம் கரஸ்யே | ஸ்ரவிதீ
 ஸாத்விக்கத்யா஑் குர்யாத் ||

ஸ்ராக்ஷீநாவிதீ - விஸ்ரீதமுக்ஷிஸ்ய ஸகலம் நிரஸ்ய ஸ்ரவிதீ அஸ
 ஸ்ரஸ்பூஸ்ய, ஸ்ராக்ஷீநாவிதீ - “ஸூர்வஸுஸுரோம்” இத்யஸ்தி ஸ்ரதிஸ்தாஸ்ய,
 அவாக்க்ஷணதாஸேஷம் ஸ்ராகுஸ்திஸ்ய அந்யத்ஸ்ராக்ஷணயம் நிததாதி | அதி மித்வா ஸூர்வ
 ஸ்ரயாக்கரீத்யா ஸ்ரஸ்தூணீயாத் | ஸ்ராக் ஸ்ரவிமயா: தக்ஷிணாஸ்த், தக்ஷிணாஸ்த்ரயா:
 ஸ்ராகஸ்த் | அத்ரகேசிதேகேகம் தர்மமேவ ஸ்ரஸ்தரணே, ஸ்ரயுஜ்யே | ததஸாது | ஸகேகஸ்ய

ஸ்ரஸ்தரணத்தில் சிலர் ஓரே ஓரு தர்ப்பத்தே ஸ்ரஸ்தரணமாகச்
 சேர்க்கின்றனர். அதற்கு வசனம் இல்லாததாலும் “ஸ்ரஸ்தரணம்”
 என்கிற சொல்லிற்கு “சுற்றிலும் ஸ்ரப்பதல்” என்ற அர்த்தத்தாலும்
 ஸூர்வ ஸ்ரஸ்தரணத்தில் (அக்ஷி முகத்தில்) சொல்லப்பட்டதையே
 இங்கும் காஸ்வது உசிதம்.

இங்கு தென் ஸக்கத்தில் ஸ்ரத்ர ஸாதனம், தர்வி, ஆஜ்ய ஸ்தாலீ,
 ஸ்ரோக்ஷணீ, இதர தர்வீ என்பதாக தனித் தனியாக ஸாதனம். ஓரு
 தர்ப்பத்தால் செய்யப்பட்ட ஆயாமத ஸ்ரவித்ரம், ஸ்ரோக்ஷணீ
 ஸம்ஸ்காரம், ஆஜ்ய ஸம்ஸ்காரத்தில் தென் ஸ்ரத்தில் உள்ள
 தணல்களைத் தென் ஸ்ரத்திலேயே வைத்து ஸம்ஸ்காரம் செய்து,
 அதற்குத் தெற்கேயே இறக்க வேண்டும். உத்பவனத்தை
 எஸ்ஸ்ராக்ஷணம் ஸ்ரால் கிழக்கில் ஆரம்பித்து கிழக்கிலேயே முடிக்க

தர்மஸ்ய பரிஸ்தரணாயோக்யத்வாத்। “எகேகேன தர்மேண பரிஸ்தரணம் குரியாத்” இதி வித்யபாவாच्च। அக்ரேர்தக்ஷிணத: பாத்ரஸாதனம்। தர்வீமாய்யஸ்தாலீம் ப்ரோக்ஷணீமிதர தர்வீமீதி எகேகசஸ்சாதயித்வா। ப்ரோக்ஷணீபாத்ரமாடாய எகதர்மக்ருத, அயாமபவித்ரஸ்சாடாய பவித்ரான்தர்ஹீதே ப்ரோக்ஷணீபாத்ரேஸ்ப அனீய ப்ராசீஸ்திரூப்ய உத்தானானிபாத்ராணிக்ருத்வா சர்வாபிரத்டி: எகேகச: ப்ரோக்ஷய தக்ஷிணதோ நிதாயாப்டி: பூரயித்வா பவித்ரான்தர்ஹீதாயா மாய்யஸ்தால்யாமாய்யநிரூப்ய, தக்ஷிணதோ அக்ஷாரானிரூஹ தேஷ்விஸ்திர்ய ஜ்வலதாஸ்வத்ய தர்மா஗்ம் ப்ரத்யஸ்ய த்ரி:பர்யக்ஷிக்ருத்வா, தக்ஷிணத உதாஸ்ய, அக்ஷாரான்ப்ரத்யூஹ, தக்ஷிணாக்ரேண பவித்ரேண புனராஹரம் திரூப்ய பவித்ரக்ரந்திம் விஸ்தஸ்ய உபவீதி, அபஉபஸ்ப்ருஷய ப்ராசீனாவிதி ப்ரா஗்ரமக்ரௌ ப்ரஹரதி। யேன ஜுஹோதி + அக்ரௌ ப்ரஹரதி। தூஷ்ணீம் சமந்த்மப்ரதக்ஷிணம் பரிஸித்ய த்வாடச கூஹீதேன ப்ரதானதர்வீம் பூரயித்வா।

ओं பூர்வஸுஸ்வாஹா। ப்ரஜாபதயே, இதந்மம। சதுர்கூஹீதம் கூஹீத்வா அயாஸ்ச், அக்ரேஸ்சி, அந்நிஸ்திஸ்ச், ஸத்யமித்த்வம், அயா அஸி। அயஸா, மநஸா தூத:, அயஸா, ஹவ்யம், ஹிஸே, அயான:, தேஹி, தேஷஜம், ஸ்வாஹா। அக்ரயே, அயஸே இதந்மம।

சதுர்கூஹீதம் கூஹீத்வா - அநேக காலஸாயம் ப்ராத்தாஹுதீனாம் அகரண ப்ராஸ்தித்தார்த்தம் சர்வ ப்ராஸ்தித்த ஹம் ஹோஸ்யாமி ओं பூர்வஸுஸ்வாஹா। ப்ரஜாபதயே

வேண்டும். மொத்தத்தில் மூன்று தடவை, தர்வீ ஸம்ஸ்காரம், அப்ரதக்ஷிணமாக பரிஷேசனம், பெரிய தர்வியில் 12 தடவை சிறிய தர்வியினால் எடுக்கப்பட்ட நெய்யை ஸர்வ ப்ராயச்சித்த மந்திரத்தினால் (ஓம் பூர் புவஸ்ஸுவ ஸ்வாஹா) ஹோமம், அயாச்ச ஹோமம், ஓளபாஸன காலாதிக்ரம ஹோமம், தர்சபூர்ண மாஸ காலாதிக்ரம ஹோமம், அநாஜ்ஞாதத்ரயம், வ்யாஹ்ருதி சதுஷ்டயம், பூர்ணஹுதி, ஸமந்தமாக அப்ரதக்ஷிண பரிஷேசனம், ஓளபாஸனாதி, அதிக்ரம பிராயச்சித்தமாக த்ரவ்ய (ஹிரண்ய) தானம், ஓளபாஸன ஹோமம் இவைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

இதநமம் । புநததூரூஹீதம் ரூஹீதவா — ஂநெக தர்ச லூர்ணமாஸதூலீபாக, ஂகரண லூரயதூதூதார்த் ஸர்வலூரயதூதூத ஹம் ஹோஷ்யாமி । ஂம் ஡ூ ஡ூர்வஸூஸுவாஹீ । லூராபதயே இதநமம் । ஂஸ்திந்ரேதாஸ்திஸந்நாந ஹம் கர்மணிமதூயே ஸ஡்஡ாவத ஸமஸ்ததோஷ லூரயதூதூதார்த் லூரயதூதூத ஹம் ஹோஷ்யாமி । ஂ஡ூர்வஸூஸுவாஹீ லூராபதயே இதநமம் । ஂநாஜ்ஹாதம், யதாஜ்ஹாதம் । யஜஸ்யே, க்ரீயதே, மிதூ । ஂரே, ததேஸ்ய, கல்யய । த்வஹீவேதூ, யதாததம், ஸ்வாஹீ । ஂரயே இதநமம் । லூர்ஷஸம்திதஃ, யஜஃ । யஜஃ, லூர்ஷஸம்திதஃ । ஂரே, ததேஸ்ய, கல்யய । த்வஹீவேதூ, யதாததம், ஸ்வாஹீ । ஂரயே, இதநமம் । யதூக்ரூதாஃ, மநேஸா, தீநதேக்ஷாந । யஜஸ்யே மந்வதே, மதாஸஃ । ஂஸ்திதூத, ஹதா, க்ரூதூவதூ, வஜ்ஹாந் । யஜிஷ்டஃ, தேவாந், க்ரூதூஸாஃ, யஜாதி ஸ்வாஹீ । ஂரயே, இதநமம் । ஂம் ஡ூஸுவாஹீ । ஂரயே இதநமம், ஂம் ஡ூஸுவாஹீ । வாயவே இதநமம் । ஂஸூஸுவாஹீ । ஸூரயீ இதநமம் । ஂம் ஡ூர்வஸூஸுவாஹீ । லூராபதயே இதநமம் । ஸ்ரீவிஷ்ணவே ஸ்வாஹீ । விஷ்ணவே லூரமாத்மநே இதநமம் । ஂபவீதீ லூராநாயம்ய - லூராதீநாவீதீ ஸமந்தமலூரதக்ஷிணம் லூரிஷத்ய ।

மமலூதஃ ஂ஡ூபாஸந வதூதேத லூர஡ூதி லூராணவீயோககால லூரயந்தம் கர்தவ்ய, ஂ஡ூபாஸந தூவ்ய ஸதூலீபாக தூவ்ய, ஂஜ்ய தூவ்யகூதூத்ர தூவ்யாணாம் லூரதிநிதீதவேந யதூகிதூதூதூரண்யதானம், கரீஷ்யே । ஹரண்யரூர்த் ரூர்த்ஸ்தம் + லூரயதூதூதே ।

4. ஂகந்நி நூர்ணயம்

ஂஹீதாக்கநீயை த்ரேதாக்கநீயிஂஹூம், ஜீவீதூதிருக்கும் யதீயிஂஹூதைய லூர்யை, ஜீவீதூதிருக்கும் லூரூஷஂஹூதைய லூர்யை, லூர்யை ஜீவீதூதிருக்கும் கணவன் இவர்களை ஂளலாஸஂஹூக்கநீயிஂஹூம், வதூரன் (மனேவீயை இழந்தவன்), வதவை, ஸித்தி ஂதேந்த யதீயின் லூர்யை இவர்களை தத்தலஂஹூக்கநீயிஂஹூம் லூர்மம்ஸ்காரீயை கலாலாக்கநீயிஂஹூம், வீவாஂஹமாதாத கன்யை, தலநயனமாதாத லாலன் இவர்களை தூஷாக்கநீயிஂஹூம் ஸம்ஸ்காரம் ஸெய்ய வேண்டும்.

ஂரு மஂஹா லூரூஷன் லூரதி தினமும் ஂரு வேளைகளிலும் ஂளலாஸனம் ஸெய்து ஂகநீயை தாரணம் ஸெய்து

மமபிதூ: ஔபாசன விசுதேத ப்ரபூதி ப்ராணவியோககாலப்யந்த் கர்தவ்ய
+ யத்கிசுவிதிரண்ய் ஸ்ரீவீஷ்ணவாய சம்ப்ரததே। அசுயூத: ப்ரீயதாமூ।

உபவீதி ப்ராணானாயம்ய ப்ராசீனாவீதி, பூர்வேதூ:சாய், ஔபாசனேன சஹ
அத்யப்ராதரூபாசன ஹோமம் ஹோஷ்யாமி। அப்ரதக்ஷிணம் பாரிஷிச்ய। ஂகாஸமித மாதாய
ஹஸ்தே தண்டுல மாதாய ப்ரோக்ஷ்ய த்வேதா விபஜ்ய தக்ஷிண ஹஸ்தஸ்த்யம் தண்டுலம் அக்ரயே
ஸ்வாஹா। அக்ரயே இதந்நமம। அந்யம் பாகம் தக்ஷிணஹஸ்தே, அாதாய, அக்ரயே,
ஸ்விஸ்டகூதேஸ்வாஹா। அக்ரயே ஸ்விஸ்டகூதே இதந்நமம। ஂகாஸ மிதமாதாய। பூன:
ஂகாஸ மிதமாதாய। ஹஸ்தே தண்டுலமாதாய। த்வேதா விபஜ்ய தக்ஷிண ஹஸ்தஸ்த்யம்
சூர்யாய ஸ்வாஹா। சூர்யாய இதந்நமம। அக்ரயே ஸ்விஸ்டகூதே ஸ்வாஹா। அக்ரமே ஸ்விஸ்டகூதே
இதந்நமம ஂகாஸ மிதமாதாய। சமந்தமப்ரதக்ஷிணம் பாரிஷிசுத்। அஸ்மிந்நேவாஸூ
பைதூமேதிகங்கூர்யாது॥

4. அக்ரி நிர்ணய:

அஹிதாக்ரே: த்ரேதாக்ரி:, அநாஹிதாக்ரே: ஔபாசனாக்ரி:, யதி பார்யாயா:,
யதூ ஜீவதிசுத் ஔபாசனாக்ரி:, யதூ சித்திஜ்ஜதே சுத் உத்தபநாக்ரி:, ததா
விதூர விதவயோ: உத்தபநாக்ரி:, ப்ரஹ்மசாரிண: கபாலாக்ரி:, கந்யாபாலயோ:,
தூஷாக்ரி:। அத்ர கந்யா ஶப்த: அநூதாயா:ஸ்த்ரியா விஷய:। ஂவம் பாலஶப்த:.
அநூபநீதஸ்ய பூரூஷஸ்யவிஷய:। அத்ர “உத்தபநேநேதரானு”। இதி அபஸ்தம்த்ர
வசுநாது விதூரவிதவா பாலகந்யானாமுத்தபநாக்ரி:। ததாபி பூதாயநீயே

கொண்டிருக்கும்போது இருவரில் (தம்பதிகளில்) ஒருவர்
இறந்தாலும் அவர்களுடைய ஔபாஸனாக்னியைக் கொண்டே
அவர்களுடைய ஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

ஔபாஸனாக்னி அணைந்திருந்தாலும் ஔபாஸனம்
விடப்பட்டிருந்தாலும் முதலில் சொன்ன ப்ரேதாக்க்நி ஸந்தானம்
செய்து கர்மாவைத் தொடங்க வேண்டும்.

५. उत्तपनाग्निसन्धानम्

प्रणम्य — प्राचीनावीती, अशेषे + स्वीकृत्य ... गोत्रस्य शर्मणः ममपितुः प्रेतस्य (गोत्राया ... नाभ्या मम मातुः प्रेतायाः) पैतृ मेधिक संस्कारार्थं उत्तपनाग्निं सन्धानं कर्तुं योग्यता सिद्धिमनुगृहाण । उपवीती प्राणानायम्य । प्राचीनावीती । गोत्रस्य शर्मणः ममपितुः प्रेतस्य पैतृमेधिकसंस्कारार्थं उत्तपनाग्निसन्धानं करिष्ये ॥ दर्भेष्वग्निं समारोप्य पुनर्दर्भेषु संस्थितः । पुनर्मुष्ट्यन्तरारूढो वह्निरुत्तपनाह्वयः ॥ इत्युक्त प्रकारेण मुष्टित्रय दहनात्सम्पादितोऽग्निः उत्तपनाग्निः । तमग्निमुत्पाद्य स्थण्डिलकल्पनादि प्रेताग्निसन्धानवत् दर्वीं संस्कारान्तं कृत्वा, अप्रदक्षिणं परिषिच्य द्वादशगृहीतेनाज्येन जुहोति अयाश्च, अग्नेऽसि, अनभि रास्तीश्च, सत्यमित्वं, अया अँसि । अयँसा, मनँसा, धृतः, अयसा,

5. உத்தபஞ்சுக்னி ஸந்தானம்

அனுஜ்ஞை, ஸங்கல்பம். மூன்று “தர்ப்ப முடிச்சு” தயார் செய்து கொண்டு, முதல் முடிச்சில் அக்நியை ஸம்பாதித்து, அதன் வழியாக இரண்டாவது முடிச்சில் அக்நியைக் கொளுத்தி, முதலாவதை விட்டு விட்டு இரண்டாவதிலிருந்து மூன்றாவதில் அக்நியைச் சம்பாதித்து இரண்டாவதையும் கீழே போட்டு விட்டு, மூன்றாவதை விருத்தி செய்து அதில் கீழே சொல்லப்படும் ஹோமங்களைச் செய்தால் “உத்தபனாக்னி” எனப்படும். அக்நிப்ரதிஷ்டை, தர்வீ ஸம்ஸ்காராந்தம் செய்து அப்ரதக்ஷிண பரிஷேசனம், 12 தடவை எடுக்கப்பட்ட நெய்யை “அயாச்சு” என்கிற மந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்து புருஷ ஸூக்தத்தினால் நான்கு-நான்கு தடவை எடுக்கப்பட்ட நெய்யைக் கொண்டு ஒவ்வொரு மந்திரத்தினாலும் (நான்கு-நான்கு வாக்யத்தினாலும்)

ஹவ்யமூஹிஷே, அயானை: , ஧ேஹி, ஡ேஷஜ், ஸ்வாஹி। அக்யே அயஸே, இடந்நமம்।
 ப்ரத்யேகம் ஑தரூர்ஹிதேன புரூஷஸூக்தேன ஜுஹோதி। ஸர்வத்ர புரூஷாய நாராயணாய இடந்நமம்
 இதி உதேஸ்யத்யாக: ॥ ஸஹஸ்ரீ ஶீர்ஷா, புரூஷ:। ஸஹஸ்ராஷ: , ஸஹஸ்ரீபாத்। ஸ஡ூமி,
 விஷ்வதீ வூத்வா। அத்யீதிஷத், ட்ஷாங்ஙுலம் ஸ்வாஹி। புரூஷஂவேடம், ஸர்வம்। ய஡்஡ூதம்,
 ய஑் ஡வ்யம்। உதா஡ீதத்வஸ்யீ, இஷான:। யடந்நேன, அதிரோஹீதிஸ்வாஹி।
 ஂதாவானஸ்ய, ஡ஹி஡ா। அதோ ஜ்யாயாஸ்ச், புரூஷ:। பாடோஸ்ய, விஷ்வா஡ூதானி।
 த்ரிபாடீஸ்ய, அ஡ூதேந்திவி ஸ்வாஹி। த்ரிபாடூர்஑்வ: , உதீத்புரூஷ:। பாடோஸ்ய,
 இஹா஡ீவாத், புநீ:। ததோ விஷ்வீங், வ்யக்ராமத், ஸாஸநானாஸநே, அ஡ி-ஸ்வாஹி।
 தஸ்மாத், விராட், அஜாயத்। விராஜீ: , அ஑ீ, புரூஷ:। ஸஜாத: ,
 அத்யீரி஑்யத்। பஸ்வாத், ஡ூமி, அதீ புர:ஸ்வாஹி।

யத்புரூஷேண, ஹவிஷா। டேவா: , யஜ், அதீந்வத்। வஸந்தோ அஸ்ய,
 அஸி஡ாஜ்யீ। ஑்ரீஷ்ம: , இ஑்ம: , ஶர஑்஑்வி:ஸ்வாஹி। ஸபாஸ்யாஸந், பரி஑்யீ:।
 த்ரிஸஸ்த, ஸ஡ி஑ீ: , க்ருதா:। டேவாயத், யஜ், தந்வானா:। அவீ஑்நந், புரூஷம்,
 பஸு-ஸ்வாஹி। தம் யஜ், ஡ஹிஷீ, ப்ரீக்ஷந்। புரூஷம், ஜாதம், அ஑்ரத:। தேநீ
 டேவா: , அயஜந்த்। ஸா஑்யா: , க்ஷயஸ்வயே ஸ்வாஹி।

ஹோமம் ஑ெய்ய வேண்டும். அதற்கு ஡ுடியாதவர்கள் நான்கு
 தடவை ஡ட்டும் நெய்யை ஂடுத்துக் கொண்டு புருஷ ஸூக்தம்
 ஡ுழுவதையும் ஑ொல்லி, ஂரே ஆஹுதியாக் ஑ெய்யலாம்.
 அநாங்ஞாத த்ரயம், வ்யாஹ்ருதி ஑துஷ்டயம், பூர்ணாஹுதி —
 இதுதான் உத்தப஑ூக்னி. இதைக் கொண்டு ஸம்ஸ்காரம் ஑ெய்ய
 வேண்டியர்களுக்கு் ஑ெய்யலாம்.

6. கபாலாக்னி ஸந்தானம்

அனுங்ஞை, ஸங்கல்பம். ஡ண் வாணலியை அக்நியில்
 காய்஑்஑ி, அதற்குள் கரித் தூ஑ீப் போட்டு அந்தத் தூள் அக்நியாகக்
 கனிந்தவுடன் அதை விரட்டியில் ஑ேர்த்து, விருத்தி ஑ெய்து
 உத்தப஑ூக்னி ஸந்தானத்தில் ஑ொல்லப்பட்ட ஹோமத்தை்
 ஑ெய்தால் அது கபாலாக்னி ஂனப்படும்.

தஸ்மாத், யஜ்ஶாத், சர்வஹுதே: | சம்ஹுதே, பூஷதாஜ்யம் | பரூஸ்தான, சக்ரே,
வாய்வ்யான் | ஂரண்யான, ஑ாம்யாஸ்த் யே ஸ்வாஹீ | தஸ்மாத்த்ஜ்ஶாத்,
சர்வஹுதே: | ஑சஸ்சாமாநி, ஜஜ்ஶிரே | ஑ந்஢ாஸி, ஜஜ்ஶிரே, தஸ்மாத் | யஜு
ஸ்தஸ்மாத், ஂஜாயத ஸ்வாஹீ | தஸ்மாத்த்ஜ்ஶா: , ஂஜாயந்த் | யே கேசே, ஂமயாததே: |
஑ாவோஹ, ஜஜ்ஶிரே தஸ்மாத் | தஸ்மாத், ஜாதா: , ஂஜாவய: ஸ்வாஹீ | யத்புரூஷம்,
வ்யத்யு: | கதித்யா, வ்யகல்பயந் | முகம் கிமேஸ்ய, கோவாஹ் | காவுரூ, பாத்தாவூச்யே
ஸ்வாஹீ |

஑்ரஹ்ணாஸ்ய, முகம்மாஸித் | வாஹ், ராஜந்யே:கூத: | ஂரூ, ததேஸ்ய,
யத்வேஸ்யே: | பந்஢யா, ரூத்: , ஂஜாயத ஸ்வாஹீ | சந்஢மா: , மநேச: , ஜாத: |
சக்ஷா: , சூர்யே: , ஂஜாயத | முகாத், ஂந்஢்ஸ்த், ஂஸ்திஸ்த் | ப்ராணாத், வாயு: ,
ஂஜாயத ஸ்வாஹீ | நாஸ்யா: , ஂஸித், ஂந்தரிக்ஷம் | ரீஷ்ண: , த்வை: , சமேவர்தத |
பந்஢யா, ஑ூமீ: , திசே: , ஶ்ரோத்ராத் | ததாலோகான, ஂகல்பயந் ஸ்வாஹீ வேதாஹ்,
ஂதம், புரூஷம், மஹாந்தம் | ஂதத்யவ்ஷம், தமேஸஸ்து, பாரே | சவாஸி, ரூபாஸி,
விசிட்யே, த்வீரே: | நாஸாநி கூத்வா, ஂஸிவதேந், யதாஸ்தே, ஸ்வாஹீ, தாதா,
புரஸ்தாத், யமூதாஜஹரே | ரக்ர: , ப்ரவித்யான, ப்ரதிசே: , சதேஸ: | தமேவம், வித்யான,
ஂமூதே ஂஹ, ஑வதி | நான்ய: , பந்யா: , ஂயேநாய, வித்யதே, ஸ்வாஹீ யஜேநே,
யஜ், ஂயஜந்த், தேவா: | தாநி, தமாஸி, ப்ரதமாநி, ஂஸந் | தேஹாக்,

7. துஷாக்கனி ஸந்தானம்

ஂனுஜ்ஞை, ஸங்கல்பம். மண் வாணலியை ஂகந்நியில்
காய்ச்சி, ஂதற்குள் ஂமியைச் சேர்த்து, ஂந்த ஂமி ஂகந்நியாகக்
கனிந்தவுடன் ஂந்த ஂகந்நியை விரட்டியில் சேர்த்து விருத்தி செய்து,
ஂத்தபஞாக்கனி-ஸந்தான ஹோமத்தைச் செய்து ஂந்த ஂகந்நியினால்
ஸம்ஸ்காரம் செய்ய வேண்டியவர்களுக்கு ஂபயோகித்துக் கொள்ள
வேண்டும்.

கன்யா பாலர்களை ஏகாச்ச விதியினால் தஹநம் செய்ய
வேண்டும். ஂதைப் பிற்பாடு ஂனுபந்தத்தில் சேர்த்துள்ளோம்.

மாஹேமானே: , சஞ்ஞந்தே । யத் துரீ , சாஹ்யா: , சந்தி , தேவா: , சுவாஹி , துரூபாய நாராயணாய இதந்நமம அய துதேத்யத்யாக: துதிசுவாஹாகாரம் வக்தவ்ய: இத துரீமேவோக்தம் ॥

அதவா கதுரீதீதம் துதீதவா துரூபசூக்தம் சமத்ரதூக்தா அந்தே சந்திதேவாசுவாஹி இதேகாமாஹுதிம் வா துஹ்யாத் ॥ அநாஜாதாதித்ரயம் , தூராதி கதுரூத்யத்யஹுவாத் துததிணிம் துரிசித்யேத் । அநேநாதிநாசம்சுரூயாத் ॥

6. கதாலாதிசந்நாநம்

தோத்ரத்ய தர்மண: அத்ய துதீமேதிக சம்சுாராத் கதாலாதிதூத்யாதிதும் — கதாலாதிதூத்யாதித்யே । தூக்தாராவம் அத்ரூ நித்ய தத்மிந்கரீத சகலாந் தித்வ கரிதோ யதாஜ்வலதி ததா தோதயதூக்தாந் கரிதேதூ துதித்ய அதிம் தூதீகூத்ய தத்மிந்நத்ரூ துததநாதி சந்நாநே விஹிதாந் தோதாந் துவா தேநாதிநா துதீமேதிக விதிநா த்ரஹ்காரிணம் ததேத் ॥

7. துதாலி சந்நாநம்

அதூகத்ய, அதூகாதாபா தஹ சம்சுாராத் துதாலிதூத்யாதிதும் துதாத்ரிதூத்யாதித்யே ।

8. தேசாந்தரம் சென்றுள்ள தனேவி-கணவன் இவர்களின் தரணத்தில் த்ராபச்சித்தம்

த்ரேதாக்கி ஸந்தானத்திற்கு அநுஜ்ஞை, ஸங்கல்பதம் இவைகளைச் செய்து, க்ரததாக, "அபாச்ச" ஹோததம் ஆனதும் சதுர் க்ருஹீதத்தினால் "ஸத்ததே அக்னே" ஸத்த வ்யாஹ்ருதி ஹோததம், தூர்வம் தேவா: , த்ராணாபாநேள, தாத்வா விருகௌள, தாத்வா விருகௌள, அக்னேத்யாவர்த்திந், அக்நே அங்கிர: , துநருர்ஜா, ஸஹரய்யா, அநாஜ்ஞாத த்ரயம் வ்யாஹ்ருதி சதுஷ்டயம், தூர்ணஹுதி, துரிஷேசனம், ஔதாஸன த்ரவ்ய தானம், ஔதாஸன ஹோததம்.

மூக்ஷராவமதூ நரஃஷ்ய தஸ்மரனுஷாநதவா ஶராவோஷ்ணேந துஷா யதா ஜ்வலேயு: , தமதூரரீ வூதூ க்ருத்ய உத்பநாதூரரீ சந்நாநவத் ஹோமம் க்ருதவா தேநாதூரரீநா தம் (தாம்) சஸ்கூர்யாத் ||

கந்யாபாலௌ ஁கரூவரதரீநா தஹேத் || சவரதரீரநுபந்நே லரரவரஷ்யதே ||

௧. தூஷரத தார்யா தர்தூக தூரயதூரததம்

தூஷரத தார்யஸ்ய தூஷரத தர்தூகாதாவாமரணே தூரேதாதூரரீசந்நாநம் கரரஷ்யே ஁தரீ அநுதூரூதூரூகம் சங்கல்ய யதாங்கரம், அயாதூரேதரீ ஹோமாத்ஹுவா, சதூரூதூரீதேந, சதூரதே, அதூரே, சதூரதே: , சதூர தூரஹா: , சதூரதூரயே: , சதூரதாமே, தூரயாதூரரீ. சதூரஹோதூரரீ: , சதூரதாதூரவா, யதூரந்நரீ, சதூர யோநீ: , அாதூரணஸ்வ, தூரதேந் ஸ்வாஹா. அதூரயே சதூரவதே ஁தந்நமம. ஁ம் தூ: ஸ்வாஹா, அதூரயே, ஁தந்நமம. ஁ம் தூவ: ஸ்வாஹா. வாயவே, ஁தந்நமம. ஁ம் ஸுவஸ்ஸ்வாஹா ஸூர்யாய, ஁தந்நமம. ஁ம் மஹஸ்ஸ்வாஹா. தூரஹ்ணே ஁தந்நமம. ஁ம் தூநஸ்ஸ்வாஹா. வரூணாய ஁தந்நமம. ஁ம் ததூஸ்ஸ்வாஹா. ஁ந்தூராய, ஁தந்நமம, ஁ம் ஸத்யம் ஸ்வாஹா. வரீதூரேதூர: தேவேதூர: ஁தந்நமம. தூரீந்தேவா: , அதூரேண, அநுதூரதூரயேந், தூரந்நதூர: . தூரந்நாதூரரீ, அவரே: , தூராதூரரீ. வேதாதூரரீ தேவா: , அயம், அஸ்மரீதரீ, மாம். அஹம், ஹரீதவா, ஶரீரீ, தூரதே: , தூரஸ்தாத், ஸ்வாஹா. தேவேதூர: ஁தந்நமம.

9. ரஜஸ்வலே, தூரஸவரீததவத் ஁வரீகளரீன் தார்ததூர தாரணத்தரீதூரூத தூரராயச்சரீததம்

தூரேதாதூரீ ஸந்தானத்தரீலேயே ரஜஸ்வலா, தார்தூர தாரண தூரராயச்சரீதததூரூரவகம். அவ்விதம் ஸதூரதூரகாதார்தூர தாரண தூரராயச்சரீதத தூரூரவகம் தூரேதாதூரீ ஸந்தானம் கரரஷ்யே — தூரேதாதூரீ ஸந்தானம் தூரால "அயாச்ச" ஹோமத்தரீதூரூத தூரதூர சதூரூகூரூஹரீதம் (஁ந்ததூர தூரராயச்சரீததத்தரீல் ஁ல்லா ஹோமங்களுமே சதூரூகூரூஹரீதத்தரீலுல்தான்) தூராதவேதஸே, மதூரோதூரயோதூர: , தந்தூரந்தந்வந், உதூரதூரயஸ்வ, தூரயஸ்தரீரீம்சத், தூராதரீசதூரஷ்டயம், அநாதூரோத தூரயம், தூரகூரூதே ச தூரருதரீவ்யேச ஁ன்கரீற மஹாவ்யாதூரூருதரீகள், அததூரதூரமாதம், யஸ்மரீந்தகூரூதரே—

பாணாபானௌ, சக்ஷு: , ஸ்ரோத்ரம் । வாசீ, மனீஸி, சமஹீதாம் । ஹிதா, ஶரீரீ, ஜரஸீ: , பரஸ்தாத் । அஹீதி, ஹீதி, வய, அஶ்ஜவாம்ஹீஸாஹீ । மனஸே இதந்நமம் । மாத்வா, வூக்ஷௌ, சமஶ்ஹிஷ்டா, மா, மாதா, பூதிவீதவ்ம் । பிதூந், ஹத்ரீ, கக்ஷஸி, ஏஹீஸ, யம் ராஜ்யே ஸாஹீ । பூதிவீதே இதந்நமம் । மாத்வா வூக்ஷௌ, சமஶ்ஹிஷ்டா, மா மாதா, பூதிவீ, மஹீ । வீவஸ்வதஹி, கக்ஷஸி, யம்ராஜ்யே, விராஜஸி, ஸாஹீ । பூதிவீதே இதந்நமம் । அக்ரீ, அஶ்யாவர்தீந், அஶினீ: , அவீர்தீஸ்வ, அயுஷா, வசீஸா, சந்யா, மேதயா, ப்ரஜயா, தநீந, ஸாஹீ । அக்ரயே, அஶ்யாவர்தீநே இதந்நமம் । அக்ரீ, அஶ்ஜிர: , ஶதநீ, சந்நு, அவர்தீ: , சஹஸீந்நே, உபாவர்தீ: । தாஸா, பூஷீஸ்ய, பூஷீண, பூநீநீ: , நஶ்டீ, அக்ஷி, பூநீநீ: , ரயீ, அக்ஷி, ஸாஹீ । அக்ரயே, அஶ்யாவர்தீநே இதந்நமம் । பூநீரூர்ஜா நிரீர்தீஸ்வ, பூநீரக்ரே, இஷாயுஷா । பூநீநீ: , பாஹி, வீஸ்வதஸ்ஸாஹீ । அக்ரயே, அஶ்யாவர்தீநே இதந்நமம் । சஹரய்யா, நிரீர்தீஸ்வ, அக்ரீ, பிந்வீஸ்வ, தாரயா । வீஸ்வஶ்ரீயா, வீஸ்வதீ: , பரீ, ஸாஹீ । அக்ரயே, அஶ்யாவர்தீநே இதந்நமம் । அநாஜாத த்ரயம் — வ்யாஹித சதுஸ்தயம் । ஶ்ரீவீஷ்ணவே ஸாஹா । சமந்ந மப்ரதக்ஷிணம் பரிஷிச்ய ஔபாஸநத்ரவ்ய ப்ரதிநிதிதவீநே கிஸ்திஶ்ஜிரணயம் தத்வௌபாஸநம் ஜஹ்யாத் ॥

இதுவரை எல்லாமே சதுர்க்ருஹீதம். ப்ராயச்சித்த ஹோமத்திற்காக அநாஜாதத்ரயம்-வ்யாஹ்ருதி சதுஷ்டயம் பூர்ணஹுதி. ஔபாஸன த்ரவ்ய தானம், ஔபாஸன ஹோமம்.

10. பர்யுஷித ப்ராயச்சித்தம்

மரணத்திற்கும் தஹநத்திற்கும் 25 நாழிகை (அதாவது 10 மணி) இடைவெளி ஏற்படுமாகில் பர்யுஷித ப்ராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டும். அவ்விதம் விடியற்காலையில் "பிராம்ம முஹூர்த்தம்" என்று சொல்லப்படுகிற (விடியற்காலை 4 மணி அளவில்) நேரத்திற்கு முன்னதாக மரணம் ஸம்பவித்திருக்குமாகில் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள இடைவெளிக்கு முன்பாகவே ஸம்ஸ்காரம் நடக்குமாகிலும் பர்யுஷித ப்ராயச்சித்தம் உண்டு. ஸங்கல்பம், கிருச்ரத்ரயம், பஞ்சகவ்ய ஸம்மேளனம் செய்து, தொன்னை ஜலத்தில் 'பவமாந: ' என்கிற அநுவாகத்தை ஜபித்து எடுத்துக் கொண்டு பஞ்ச கவ்யத்தினால் சவத்தை நன்றாக நனைத்து பவமாந

பசும் சாணி ஜலத்தினால் ஸ்நானம் செய்வித்து நல்ல ஜலத்தினால் அலம்ப, சந்தன ஜலத்தினால் தெளிக்கப்பட்டு இதற்குப்

ஜோகுவா, அபு: , ஢ுநுர்஢ுவ, ஜுநய், ஢வ்ய, ஜந, ஸ்வாஹா। அக்யே தந்நு஢தே
 இ஢ந஢஢। ஁஢ு஢்யஸ்வ, அக்ரே, ஢ர்தி ஜாகுஹி, ஁ந, இ஢ா ஢ூர்தே, ஸஸுஜேதா,
 அயத்வ்। ஢ுந்: , க்ரு஢்வஸ்த்வா, ஢ிதர, யுவாந, அந்வாதாஸித், த்வயி,
 தந்நு, ஁ந, ஸ்வாஹா। அக்யே தந்நு஢தே இ஢ந஢஢॥ த்ரயேஸ்திஸ்தத், தந்ந்வ: ,
 யேவித்தந்நிரே, யஜ்஢, யஜ், ஸ்வதயா, ஢஢்ந்தே, தேஸா, ஃந்ந, ஢்ரத்யேதத், ஢஢ா஢ி,
 ஸ்வாஹா, ஢்஢: , ஢ேவாந், அ஢்யேத், ஸ்வாஹா। அக்யே தந்நு஢தே இ஢ந஢஢। ஢ூரா஢ி
 ஃது஢்யம்। அநாஜாத த்ரயம்। ஢ூக்ரயே ஃ, ஢ூதிவ்யேஃ, ஢ஹ்தே ஃ ஸ்வாஹா। அக்யே
 ஢ஹ்தே இ஢ந஢஢। ஢ுவ்: , வாயவ் ஃ, அந்நரிஃஷாய ஃ, ஢ஹ்தே ஃ, ஸ்வாஹா।
 வாயவே ஢ஹ்தே, இ஢ந஢஢, ஸுவேரா஢ித்யாய் ஃ, ஢ிவே ஃ, ஢ஹ்தே ஃ ஸ்வாஹா।
 ஆ஢ித்யாய, ஢ஹ்தே இ஢ந஢஢। ஢ூர்஢ுவஸுவ்: , ஃந்஢்஢ேஸேஃ, நக்ஷத்ரே஢்யத்வ,
 ஢ி஢்஢்யத்வ, ஢ஹ்தே ஃ ஸ்வாஹா। ஢்ரா஢தயே ஢ஹ்தே, இ஢ந஢஢। அபு ஢ா஢்஢ாந்,
 ஢ரேணி: , ஢்ரந்நு। த஢்஢: , ராஜா, ஢க்வாந், விஃ஢்஢ா। லோகஸ்ய, ராஜா,
 ஢ஹ்த: , ஢ஹாந் ஹி। ஸு஢்ந்: , ஢ந்஢ா, அ஢்யம், க்ரு஢ுத் ஸ்வாஹா। ய஢ாய,
 இ஢ந஢஢। யஸ்஢ிந், நக்ஷத்ரே, ய஢ ஁தி, ராஜா। யஸ்஢ிந்நேந்,
 அ஢்யஸித்வந்ந, ஢ேவா: । த஢்ஸ்ய, ஃத்ர, ஹவிஸா, யஜா஢। அபு஢ா஢்஢ாந்,
 ஢ரேணி: , ஢்ரந்நு। ஸ்வாஹா। ய஢ாயே஢்—ந஢஢। ஢்ராயத்வத்தஹோ஢்ய அநாஜாதத்ரயம்
 வ்யாஹதி ஃது஢்யத்வ ஢ூர்஢ாஹிதி ஃ ஹத்வா ஹம் ஢ரிஸ஢ா஢்ய ஁஢ாஸந் ஜஹ்யாத்।
 ஸூதிகா ஢்ர்துதா ஢்ராயத்வத்த஢஢ி இத்ய஢ேவ।

஢ிராயஸ்சித்த஢ாக கோதாந஢ம் — ஁வ்வொரு தோஷத்திற்கு஢் 3-3
 க்ருஸ்ரங்களையும் ஃய்து கர்஢ாவைத் தோ஢ர வேண்஢ும்.

12. தக்ஷிணயந, கிருஷ்ணபக்ஷ நிசி ஢ரணத்தில் ஢ிராயஸ்சித்தம்

தக்ஷிணயநே ஢ரணேந யோதோஷ: ஸ஢ஜநி ஁ந்஢தாக
 கிருஸ்ர஢், ஢்ரத்யேக஢் ஃதுர்க்ருஹத்தினால் தாஸுர்யா ஃந்ந்ர஢ஸா
 ஁ந்கிற ஆறு ஆஹுதிகள். இதுவேதாந் கிருஷ்ண பக்ஷ
 ஢ரணத்திலும், ராத்ரி ஢ரணத்திலும்.

१०. पर्युषित प्रायश्चित्तम्

मरण दहनयोरन्तरा पञ्चविंशति घटिका व्यवधाने पर्युषितत्वम्।
रात्रौ ब्राह्म मुहूर्तात्पूर्वं मृतस्य पूर्वोक्तव्यवधानाभावेऽपि पर्युषितत्वम्॥

याम्य पैतृकमन्त्राभ्यां वैश्वदेवेन वैतिलान्। व्यस्ताभिश्च
समस्ताभिर्हुत्वा व्याहृतिभिर्दहेत्॥ कृच्छ्राचरणं चरित्वा, पञ्चगव्येन प्रक्षाल्य
पावमानेन, अभिषिच्य तिलहोमं कुर्यात्॥

प्राणानायम्य, प्राचीनावीती, सङ्कल्प्य ... प्रीत्यर्थं ... गोत्रस्य ... शर्मणः ममपितुः प्रेतस्य पर्युषितत्वेन, यो दोषः समजनि तद्दोष परिहारार्थं पर्युषितप्रायश्चित्तं, करिष्ये। तत्काले कृच्छ्राचरणञ्च करिष्ये। कृच्छ्रत्रयं चरित्वा, पञ्चगव्य सम्मेलनं कृत्वा, कलशे (पत्र पुटे) वरुण मावाह्य पवमानस्सुवर्जनः। पवित्रेण विचर्षणिः। यः पोता सपुनातुमा। पुनन्तुमादेव जनाः। पुनन्तुमनवोधिष्या। पुनन्तुविश्वं आयवैः। जातवेदः पवित्रवत्। पवित्रेण पुनाहिमा। शुक्रेण देव दीद्यत्। अग्रेक्रत्वा क्रतूश्चरन्। यत्ते पवित्रमर्चिषि। अग्रे विततमन्तरा। ब्रह्मतेन पुनीमहे। उभाभ्यान्देवसवितः। पवित्रेण सवेन च। इदं ब्रह्म पुनीमहे। वैश्वदेवीपुनती

13. ஸர்ப்ப ஹதத்தித்

பாம்பு கடித்து இறக்க நேரிட்டால், க்ருச்ர தானம் செய்து, ஹோமத்திற்கு ஸங்கல்ப்பம் செய்து கொண்டு அப்ரதக்ஷிண பரிஷேசனம் செய்து ப்ரத்யேகம் சதுர்க்ருஹீதத்தினால் நமோ அஸ்து ஸர்ப்பேப்ய:; யேத:; யா இஷுவ: என்கிற 3 ஆஹுதிகள் ஹோமம், பரிஷேசனம், ஸர்ப்ப ப்ரதிமா தானம் அல்லது அதற்குப் பிரதிநிதியாக ஹிரண்யதானம், அவ்விதமே கோதானம் அல்லது அதற்குப் பிரதிநிதியாக ஹிரண்யதானம்.

14. பசு அல்லது பசுக்கள் இவைகளால் மரணம் நேரிட்டால்

இதற்காக க்ருச்ரம், ஸங்கல்பம், ப்ரத்யேகம்
சதுர்க்ருஹீதத்தினால் ஆகாவோ அக்மந், இந்த்ரோயஜ்வநே என்கிற
இரண்டு ஆஹுதிகள் ஹோமம்.

தேவ்யா஑ாது। யஸ்யே பஹீஸ்துனுவோ வீதபூஷா:। தயா மதேந்தஸஸதமா஑ேஸு।
 வயஸ்யாஸு பதேயோ ரயீணாஸு। வைய்வானரோரஸிமபிர்மா புனாது। வாதே:
 ப்ராணேநேஸிரோமேயோ பூ:। ஑ாவா பூதபிவீ பயேஸாபயோபி:। க்ரதாவேரீ யஸிதே
 மா புநீதாஸு। பூஹஸ்திஸஸவதஸ்துபி:। வபிஸ்தேதேவமந்மபி:। அ஑்ரேதகே:
 புநாஹிமா। யேநே தேவாஅபுநத। யேநாபோதபிவ்யக்ஷ:। தேநே தபிவ்யேந ப்ரஹ்ணா।
 இதம் ப்ரஹ்ணே புநீமஹே। ய: பாவமானீர஑்யேதீ:। க்ரபிஸ்திஸஸம்துதேரஸம்। சர்வஸ
 பூத மேதஸாதி। சுவததம் மாதரஸ்த்நா। பாவமானீரயோஅ஑்யேதீ:।
 க்ரபிஸ்திஸஸம்துதேரஸம்। தஸுமே சர்ஸுவதீதுஹே। க்ஷீரஸஸ்பிர்ம-
 துதகம்। பாவமானீஸஸஸ்த்யயேநீ:। சுது஑ாஹி பயேஸுவதீ:। க்ரபிஸ்திஸஸம்துதோ
 ரஸ:। ப்ராஹ்ணேஸுவதேதே஑்ஹதம்। பாவமானீதீதஸ்துந:। இமலுலுலகமதோ அமும்।
 காமாந்ஸமேதயஸ்துந:। தேவீதேவையஸஸமாதுதா:। பாவமானீஸஸஸ்த்யயேநீ:।
 சுது஑ாஹிதேதஸ்துதே:। க்ரபிஸ்திஸஸம்துதோ ரஸ:। ப்ராஹ்ணேஸுவதேதே஑்ஹதம்। யேநே தேவா:
 பவிரேண। அத்மானே புநதே சதா। தேநே சஹஸ்தே தாறேண। பாவமான்ய: புநஸ்துமா।
 ப்ராஜாபத்யம் பவிரம்। சதோத்யாஸ஑் ஹிரண்யம்। தேநேப்ரஹ்ண விதோ வயம்। பூதம்
 ப்ரஹ்ணே புநீமஹே। இந்ரேஸஸுநீதீ சஹமாபுநாது। சோமேஸஸஸ்த்யா வரூணஸஸமீத்யா।
 யமோ ராஜா ப்ரமூணாபி:புநாது மா। ஜாத வேதா மோர்ஜயேந்த்யா புநாது॥
 வரூணமுதாஸ்ய சாவஸமீபம் தவ்ரா பஸ்வஸ்யேந ப்ரகால்ய பாவமான ததஜலேந குசாஸு

15. கொம்பு உள்ள பிராணிகள் குத்தி கொலை செய்யப்பட்ட விஷயத்தில்

ஹிரண்ய தானம். ஸங்கல்பம். ப்ரத்யேகம் சதுர்
 க்ருஹீதத்தினால் "தம்ஷ்ட்ராப்யாம் மலிம்லூந்", "யே ஜநேஷு"
 என்கிற இரு மந்திரங்களால் ஹோமம்.

16. ஜலத்தில் மரணம் நேர்ந்தால்

ஸங்கல்பம். க்ருச்ரம். ப்ரத்யேகம் சதுர்க்ருஹீதேந ஹோமம்.
 இமம் மே வருண, தத்வயாமி என்ற இரு ஆஹுதிகள்.

११. मरण समये भयाज्जलमलोत्सर्गे पूतीगन्धेवा प्रायश्चित्तम्

मरण समये भयादिना जल मलोत्सर्गेण आर्द्रा भूते रोगादिना पूतीगन्धेवा गोमयवारिणा स्नापयित्वा शुद्धजलेन, प्रक्षाल्य गन्धोदकेन सेचयित्वा गोदानं कृच्छ्रत्रयञ्च कुर्यात्। प्रतिनिमित्तं कृच्छ्रत्रयं कुर्यात्।

17. இடியினால் மரணம் நேர்ந்தால்

ஸங்கல்ப்பம். கிருச்சரம். சதுர் க்ருஹீதத்தினால் "மூர்த்தாநம்" என்கிற ஒரு மந்திரத்தினால் ஹோமம்.

18. ரஜஸ்வலை, ஸூத்ரிகை இவர்களின் மரணத்தில்

ஸங்கல்ப்பம். சாந்த்ராயண த்ரயம். ப்ராஜாபத்யம். வாருணம். தீர்த்த க்ருச்ரம் இவைகளையோ, இதற்குப் பிரதிநிதியாக கோதானம், புண்ய மந்த்ரங்களால் ஸ்னானம் செய்வித்தல், "யதந்தியச்ச" என்கிற 7 மந்திரங்கள். கயாந: - 1, ஆபோ அஸ்மாந் - 1, ஆபோஹிஷ்டா - 3, ஹிரண்யவர்ண: - 4, பவமாந: என்கிற அநுவாகம், உதுத்தமம் - 6, புருஷ ஸுக்தம் இவ்வாறு மந்திரங்களால் அபிமந்த்ரணம் செய்யப்பட்ட ஜலத்தினால் ஸ்னானம் செய்வித்து பஞ்ச கவ்யத்தினால் யோநியையும் சுத்தம் செய்து வேறு வஸ்திரத்தினால் போர்த்தி, மேலேயுள்ள க்ருச்ரங்களை

12. தக்ஷிணாயன கृஷ்ண பக்ஷ நிசிமரண ஸ்ராயத்ரிதம்

தக்ஷிணாயனே க்ருஷ்ண பக்ஷே நிசிவா மரணே சதி தத்ஸ்ராயத்ரிதார்த்தம் க்ருக்ஷ்ணா
 சரணம் கரிஷ்யே । தாஸூர்யா சந்த்ரமஸேதி ஷக்ஷித்ரஹோஷ்யாமி । தக்ஷிணாயனே மரண
 சம்ப்ஹேன யோ தோஷ: , சமஜனி ததோஷ ஸரிஹாரார்த்தம் ஸ்ராயாத்ய க்ருக்ஷ்ணஸ்த்யாஸ்த்ராய
 யத்ரிதத்ரிதிரணயம் ஸ்ரீவீஷ்ணவாய சம்ஸ்ரததே ॥

அத்ரிதஸ்த்ரதக்ஷிணம் ஸரிஷிச்ய । ஸ்த்யேகம் சதுரூஹிதேன ஜுஹ்யாத் । தாஸூர்யா
 சந்த்ரமஸா, வித்ரஹுத்ரமா, மஹத் । தேஜ: , வஸுத்ரமத், ராஜத: , திவி । சாமாத்ரமானா,
 சரத: , சாம சாரிணா । யயோ: , வ்ரதம், ந மமே, ஜாதூ, தேவயோ: , ஸ்வாஹா ।
 சூர்யா சந்த்ரமோஹ்யா இதம் ந மம । உஹாவந்தோ, ஸரி்யாத: , அம்யா । திவோ
 ந, ரத்ரிமீந், தநுத: , வ்ய்ணவே । உஹா ஹுவந்தி, ஹுவநா, கவித்ரத்ரூ । சூர்யாந,
 சந்த்ரா, சரத: , ஹதாம்தி, ஸ்வாஹா । சூர்யா சந்த்ரமோஹ்யா, இதந்ரமம । ஸ்திரீத்யுமத்
 வித்ரவிதா, உஹா, திவ: । சூர்யா உஹா, சந்த்ரமஸா, விசக்ஷணா । வித்ரவோரா,
 வரிவோஹா, வரீண்யா । தானோஸ்வதம், மதிமந்தா, மஹித்ரதா, ஸ்வாஹா । சூர்யா
 சந்த்ரமோஹ்யா, இதந்ரமம । வித்ரவஸ்திரி, ஸ்திரீணா, தரந்தா । ஸுவரிவிதா, த்ரீயை,
 ஹரித்ரத்ரிமீ । சூர்யாஹி, சந்த்ரா, வஸு, த்ரேஷ த்ரீதா । மந்ஸ்விநோஹா, அநுசரத: ,
 நுசந்நிதவ், ஸ்வாஹா । சூர்யா சந்த்ரமோஹ்யா, இதந்ரமம । அஸ்யத்ரவ்: நத்ய: , ஸத்ர,

முன்போ இப்பொழுதோ செய்து, அக்நியில் ஜாதவேதஸே, தாமக்நி வர்ணம், அக்நேத்வம், விச்வாநிந: , ப்ருதநாஜிதம், மநோஜ்யோதி: , தத்ஸவிதூ: , ஸூரக்நயேச - 4, "யோஸ்ய கௌஷ்ட்ய" யமங்காய இவைகளால் ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

19. ஆசௌசிகளின் மரணத்தில்

அக்நி ஸந்தானத்திற்கு முன்பாகவே தனக்கு யோக்யதா க்ருத்ரம், ஆசௌச சமயத்தில் மரணம் ஸம்பவித்ததற்கு க்ருத்ரம், மந்த்ரங்களாலும் பஞ்ச கவ்யத்தினாலும் ப்ரோக்ஷணம் செய்வதாக ஸங்கல்ப்பித்துக் கொண்டு பஞ்ச கவ்யத்தை சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு ஒரு கும்பத்தில் ஜலத்தை வைத்துக் கொண்டு, ததித்ராவ்ணண: , ஆபோஹிஷ்ட - 3, உதுத்தமம் - 6,

बिभ्रति। द्यावा, क्षामौ पृथिवी, दर्शितं वपुः। अस्मे, सूर्या चन्द्रमसा,
अभि चक्षौ। श्रद्धे, कर्मिन्द्र चरतः, विचर्तुरम्, स्वाहा। सूर्या चन्द्रमोभ्यां
इदन्नमम। पूर्वापरं, चरतः, माययैतौ। शिशू, क्रीडन्तौ, परिंयातः, अध्वरम्।
विश्वान्यन्यः, भुवना, अभिचष्टे। ऋतूनन्यः, विदधेत्, जायते, पुनः, स्वाहा।
सूर्या चन्द्रमोभ्यां इदन्नमम॥ अप्रदक्षिणं परिषिञ्चेत्। एवमेव कृष्णपक्षे
मरणे, निशि मरणेऽपि च कृच्छ्राचरणं प्रायश्चित्त होमश्चकुर्यात्॥

१३. सर्पहत प्रायश्चित्तम्

सर्पहते—प्राणानायम्य, प्राचीनावीती, ममपितुः प्रेतस्य मरण काले
सर्प (दंश) हतत्वेन यो दोषस्समजनि, तद्दोष परिहारार्थं प्राजापत्य कृच्छ्र
प्रत्याम्रायं यत्किञ्चिद्धिरण्य दानं करिष्ये। हिरण्यदानं कृत्वा उपवीती
प्राणायामं कृत्वा प्राचीनावीती ... प्रीत्यर्थं ... गोत्रस्य ... शर्मणः
ममपितुः प्रेतस्य सर्प दंश प्रायश्चित्तहोमं करिष्ये अग्नि मप्रदक्षिणं परिषिच्य
प्रत्येकं चतुर्गृहीतेन जुहोति। नमो अस्तु, सर्पेभ्यः, येकेचं, पृथिवी मनु।
ये अन्तरिक्षे, येदिवि, तेभ्यः, सर्पेभ्यः, नमस्स्वाहा। सर्पेभ्यः इदन्नमम।
येऽदः, रोचने, दिवः, येवा, सूर्यस्य, रश्मिषु। येषां मप्सु, सदैः,
कृतं, तेभ्यः, सर्पेभ्यः, नमस्स्वाहा। सर्पेभ्यः इदन्नमम। या इषवः, यातु

ஹிரண்யவர்ணீயா - 4, பலமாநஃ அநுவாகம் வ்யாஹ்ருதி - 4,
தர்ப்பங்களைக் கொண்டு பஞ்ச கவ்யத்தினாலும் அபிமந்த்ரணம்
செய்யப்பட்ட ஜலத்தினாலும் ப்ரோக்ஷித்து வேறு வஸ்திரத்தினால்
போர்த்தி ப்ரேதாக்களி ஸந்தானம் ஆரம்பித்துச் செய்ய வேண்டும்.

20. ஊர்த்வோச்சிஷ்டாதி ப்ராயச்சித்தம்

ஊர்த்வ உச்சிஷ்டம் (வாய்வழியாகக் கொப்புளித்தல்) அத
உச்சிஷ்டம் - கட்டில் முதலானவைகளில் மரணம், தொடக்
கூடாததைத் தொடுத்தல், நியம லோபம் என்று சொல்லப்படுகிற
ஐந்து வகையான தோஷங்களுக்கும் ப்ரத்யேகம் மும்மூன்று
க்ருச்ரங்கள் செய்ய வேண்டும்.

஧ானாநா, யேவா, வநஸ்பர்த்தீநு, அநு. யே வா, அவுடேபு, ஶேர்தே, தே஡்யை, ஶர்பே஡்யை, நமஸஸுவாஹா. ஶர்பே஡்யை: ஶடநமம. அஶுடகஷிணம் ஶரிஷிஷ்வேது. ஶர்பஹத டோஷ நிவர்த்தயர்த்தம் ஶர்பம் ஶுரிமாடானம் கரிஷ்யே. தத்ஶுரிதிநிடித்வேன வா யத்கிஷ்விட்டரணயடானம் வா குரியாது ||

14. ஶு஡ிஹதே ஶுராயஸ்திதம்

உஶவீதீ, ஶுரானாயம்ய, ஶுரீனாவீதீ ... ஶோத்ரஸ்ய ... ஶர்மண:, மம ஶிது: ஶுரேதஸ்ய ஶுநா, ஶு஡ிஶ்வா ஹத்வேன யோ டோஷஸஸமகனி தடோஷ ஶரிஹாரார்த்தம் யத்கிஷ்விட்டரணயடானம் ஶுராயஸ்திதம் ஹோமஸ்கரிஷ்யே. ஹிரணயடானம் கருதவா, அஶுடகஷிணம் ஶரிஷிஷ்ய ஶுரேதேகம் கதுரூஹீதேன அகாவை:, அஶ்மநு, உத, ஡ுத்ரம், அகருநு. ஶீடேநு, ஶோஷே, ரணயேநு, அஸுமே. ஶுராவீதீ:, ஶுரூபா:, ஶஹஸ்யு: . ஶந்த்ராய, ஶுரீ:, உஷஸை:, டுஹீனா: . ஶுவாஹா. ஶோ஡்யை: ஶடநமம.

ஶந்த்ர:, யஜ்வேனே, ஶுரணதே க், ஶிஷுதி. உஶேடாதி, நஸவம் ஡ுஷாயதி. ஡ுயோ ஡ுயை:, ரயிமிடேஸ்ய, வர்த்தயேநு, அ஡ிநே, ஶிஷ்வே, நிடேடாதி, டேவயம் ஶுவாஹா. ஶோ஡்யை: ஶடநமம || அஶுடகஷிணம் ஶரிஷிஷ்வேது ||

21. ஶுரேத்ரு஡ேதிகம் ஆரம்ஶம்

அனுஜ்ஞை. ஸங்கல்ஶம். இன்னுரை இன்ன அக்நியைக் கொண்டு ஶுரேத்ரு஡ேத விதியினால் ஸம்ஸ்காரம் செய்யஶ் ஶோகிறேன் என்பதாக ஸங்கல்ஶம். தென் ஶக்கத்தில் ஶாத்ர ஸாதனம், தர்வீ ஸம்ஸ்காரம் வரை ஡ுன்பு ஶோல் செய்ய வேண்டும். "ஸர்வஸ்ய ஶுரதிஸீவரீ" என்கிற ஡ந்திரத்தினால் ஆஸனம் ஸ஡ரஶ்ஶித்து அதில் ஶவத்தைஶ் ஶடுக்கக் செய்ய வேண்டும். இது ஡ுதல் எந்தெந்த இடத்தில் ஶவம் வைக்கஶ்ஶுடுகிறதோ அங்கெல்லாம் இந்த ஡ந்திரத்தைக் ஶோல்லி, தரஶ்ஶங்கலில் ஶடுக்க வைக்கஶ்ஶுடுகிறதாகக் செய்ய வேண்டும். அந்வாரம்ஶணம் செய்யஶ்ஶுடுகிற ஶமயத்தில் "ஶுரேயுவாம்ஸம்" என்கிற ஡ந்திரத்தையும் ஶோல்லி, இதர தர்வியினால் ஑ரு ஆஹுதி ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

முன்பே ஸ்னானம் செய்விக்கப்பட்டதும், அந்தந்த தேசாசார ரீதியில் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான சுவத்தின் கை, கால் இவைகளின் கட்டை விரல்களை கட்ட வேண்டும் (ஏற்கனவே கட்டப்பட்டிருப்பினும் இந்த சமயம் புதிய துணியினால் கட்ட வேண்டும்). ஆஸந்தியை எடுத்து வரச் செய்து, அதில் தெற்குத் தலையுள்ளதாகவும் நிமிர்ந்த உடலை உடையதாகவும் புதுத் துணியைப் போர்த்த வேண்டும். அதற்கான மந்திரம் 'இதம் த்வா வஸ்திரம்' என்பது. பிறகு, அடுத்த மந்திரமான "அபைததூஹ" என்கிற மந்திரத்தினால் இதற்கு முன்பு கட்டப்பட்டிருந்த துணியை கார்த்தா உபயோகித்துக் கொள்ளுதல் நல்லது. ஒரு ஸ்தாலியில் அரிசியைச் சேர்த்து ஒரு தடவைக் களைந்து, அரை பக்குவம் ஆகும் அளவிற்கு ஜலத்தைச் சேர்த்து, அரை பக்குவம் ஆனதும் நெய் சேர்த்துத் தெற்கில் இறக்க வேண்டும். "இமௌயநஜ்மிதே"

தத்வோயாமி, ப்ரஹ்ணா, வந்஢்மான:, தடாஸாஸ்தே, யஜ்மான:, ஹவிர்மீ:।
அஹே஢்மான:, வருண, இஹவோதி, ஓர் ஸஸ, மான:, ஆயு:, ப்ரமோஸி:,
ஸ்வாஹா। வருணாய இ஢்நமம। அப்ர஢்஢்ஷிணம் பரிஸிஷ்வேத்॥

௧௭. அஸனி ஹத ப்ராஸஷ்விதம்

ஓபவீதி ப்ராணாநாயம்ய ப்ரா஑ீநாவிதி ... ஑ோத்ரஸ்ய ... ஸர்மண:
மம பிதூ: ப்ரேதஸ்ய அஸனிஹதாத், மரண ஸம்ப்வேந யோ஢்ஷ: ஸமஜநி த஢்ஷ
பரிஹாரத் யத்கிஷ்வி஢்஢்஢்ரண்ய஢்நம் ப்ராஸஷ்விதஹம் ஑ கரிஷ்யே। ஹிரண்ய஢்நம்
கூத்வா஢்஢்ரிமப்ர஢்஢்ஷிணம் பரிஸிஷ்ய ஑துர்஑ூஹிதேநாஜ்யேந, மூர்஢்நம், ஢்வி:
பூதிவ்யா:, வৈஷ்வநரம், க்ருதாய், ஜாதம், அ஑்ரிம்। கவிம், ஸமூரஜ், அதி஢்தி,
ஜநானாம், ஆஸந்நா, பாத்ரம், ஜநயந்ந், ஢்வி:
ஸ்வாஹா। அ஑்ரயே வৈஷ்வநராய, இ஢்நமம। அப்ர஢்஢்ஷிணம் பரிஸிஷ்வேத்॥

௧௬. ரஜஸ்வலா ஸூதிகயோர்மரணே ப்ராஸஷ்விதம்

ரஜஸ்வலா ஸூதிகயோர்மரணே ப்ராஹ்ணாநுஜ்஑ாபூர்வகம் ப்ராஸஷ்விதம் க்யூராத்।
஑ோத்ராஸா: நாம்யா: மம மாதூ: ப்ரேதாஸா: ஸூதிகாத்வே (ரஜஸ்வலாத்வே) மரணேந
யோ஢்ஷ: ஸமஜநி த஢்ஷ பரிஹாரத் ஑ாந்஢்ராஸணத்ரய, ப்ராஜாபத்ய, வாரூண,

என்கிற மந்திரத்தினால் வாஹகர்களை அநுமந்த்ரணம் செய்ய வேண்டும். முக்கியமாக அக்நி, ஹோமத்திற்கான உபகரண பாத்திரங்கள் (அதாவது நெய் வைத்துக் கொள்ளும் தொன்னை, ப்ரோக்ஷணீ, தர்விகள், தர்ப்பம், எள், அரிசி, பாதி ஑மைக்கப்பட்ட ஑ரு, பலா஑க் கொத்து, தங்கத் தூள்கள், நெய்-அ஑்ம்-மணல்கள் இவைகளை அநுப்பி வைக்க வேண்டும்.

22. எ஢ுத்து஑் ஑ெல்லப்ப஢ுகிற ஑வத்தை அநுமந்த்ரணம்

“பூஷாத்வே த஑்஑்யாவது” என்கிற மந்திரத்தினால் எ஢ுத்து஑் ஑ெல்லப்ப஢ுகிற ஑வத்தை அநுமந்த்ரணம் செய்ய வேண்டும். க்ராமத்திற்கும் ஑்ம஑ானத்திற்கும் இ஢ையில் உள்ள தூரத்தை நான்காகப் பிரித்து முதல் பாகத்தில் தெற்குத் தலையாக ஑வத்தை

தீர்த் கृச்சு ஸ்த்யாஸ்யா யத்கிச்சித்ரண்யதான, புண்யமந்நை: , ஸ்நாபந, துர்தா
மந்நாதி மந்நைஹோமச்ச கரிஷ்யே । இத ஸங்கல்ய, ஶுத்ரோதக, பஞ்சகவ்ய, தோமூத்,
கூசோதகை: பூதக்-பூதக் ஸ்நாபயித்யா கும்பம் ஸ்திஷ்டாப்ய வரூண மாவாஹ்ய ஸம்பூஜ்ய
கபார்த்மத்யுஜோ வுணயாத் । ஃத்யுஹிர்ஜ்யா மந்நா: ॥ யதந்தி யச்ச தூரகே த்யு
விந்ததிமாமிஹ । பவ்மான விதஜ்ஹி ॥ பவ்மானஸ்தோ அத்யந: பவித்ரேண
விதர்ஷணி: । ய: த்யுதா ஸபுநாதுந: ॥ யத்யைபவித்ரம்மர்சிஷ்யத்யே விததமந்தரா । த்ரஹ
தேந புநிஹிந: ।

யத்யை பவித்ரம் மர்சிவத்யே தேந புநிஹிந: । த்ரஹ ஸவை: புநிஹிந: ॥
த்யுதாஸ்யாந் தேவஸவித: பவித்ரேண ஸவேந ச । மா புநிஹி வித்ரத: ॥ த்ரிபித்வந் தேவ
ஸவிதர்வ்ஷிஸ்தேஸ்தோம தாமாபி: । அத்யே தக்ஷை: புநிஹிந: ॥ புநந்துமாத் தேவஜநா:
புநந்து வஸவோத்யா । வித்ரே தேவா: புநித மா காத் தேவ: புநிஹி மா ॥

கயா நசித்ர அபூவ தூதிஸதாவூதஸ்தரவா । கயாஸசித்ரயாவூதா ॥
அபாஸ்தோ அஸ்தாந்மாத்ரத்யுநந்து தூதேந்நோத்யுதபுவ: புநந்து வித்ரம்ஸ்த்ரவ்ஹந்து ரித்ர
மதாஸ்யத்யுசிதாபூத எமி ॥ அபாஸ்திஷ்டா மயோபுஸ்தாந் தூஜேத்யாதந । மஹேரயா
சக்ஷஸே ॥ யாவேரிஸிவத்யோஸ்தஸ்யை பாஜயதேஹந: । த்யுதாதிர்வித மாத்ர: ॥ தஸ்தா
அரஜ்ஜமாமவோ யஸ்யத்யுயாஜிந்வத்யா । அபாஸ்து ஜநயை தாசந: ॥

“ஸர்வஸ்ய” என்கிற மந்திரத்தினால் தர்ப்பாஸனம் கொடுத்து
வைக்க வேண்டும். தலை பாகத்தில் அக்நி, சரு இவைகளை வைக்க
வேண்டும். ஞாதிகளால் சிறியவரில் ஆரம்பித்து பெரியோர் வரை
கடைசியில் கர்த்தா வரை ஒற்றை வேஷ்டியுடன் (தலையில்
குடுமியிருந்தால் குடுமியின் வலது பாகத்தை மட்டும் முடிந்து
இடது பாகத்தை அவிழ்த்து விட்டபடி, வலது தோடையைத்
தட்டிக் கொண்டு இடுப்பில் கட்டியிருக்கும் வஸ்திரத்தைச் சற்று
தூக்கிக் கொண்டு (நடக்கும்போது அந்த வஸ்திரத்தின் காற்று
சுவத்தின் பேரில் வீசுகிறதாக) “அபநச்சோகசத்” என்கிற
மந்திரத்தினால் ப்ராசீநாவிதத்துடன் மூன்று முறை அப்ரதக்ஷிணம்
செய்ய வேண்டும். இவ்விதம் சிகையின் இடது பாகத்தை முடிந்து
வலது பாகத்தை அவிழ்த்து விட்டு, இடது தோடையைத் தட்டிக்
கொண்டு துணியை அசைக்காமல் ப்ராசீநாவிதத்துடனேயே மூன்று

அடுத்த பாகத்திற்கு சுவத்தை எடுக்கும் பொழுது "பூஷேமா:" என்கிற மந்திரத்தினால் அநுமந்த்ரணம் செய்து அடுத்த இடத்தில் வைத்து, முன்பு போல் "ஸர்வஸ்ய" ஆஸனம். அப்ரதக்ஷிணம், ப்ரதக்ஷிணம், "பதிபலி" இவைகளைச் செய்ய வேண்டும். அடுத்த பாகத்திற்குச் சுவத்தை எடுக்கும்போது "ஆயுர்விச்வாயு:" என்கிற

அஹே஢மானோ வரुணேஹ்ஹோயுரூஷாஸமான ஆயு: ப்ரமோஷி: || பூஸூக்தம் (அதஸ்தாது
உத்தபநாஸ்தி சந்நாந ப்ரகரணேபதிதம் | ஸ்வாஹாஐ ரஹிதம் அத்ரானுநேய:) இத்யேதாஸ்தி
ரஸ்திமத்நயேத | வரुணமுத்ரஸ்ய கு஢்ப ஜலேந ஸ்நாபயிதவா, பத்வரணவ்யேந யோநி
ப்ரக்ஷால்ய வத்ஸாந்தரேணாக்ஷா஢்ய, சாந்த்ராயணத்ரய ப்ராஜாபத்ய வாருண தீர்த்
கூக்ஷாணிதவா தத்ப்ரத்யாப்ராப்தவேநவாதவா, அத்ரிம் அத்ரதக்ஷிணம் பரிஸிச்ய |

ஜாதவேதஸே, ஸுநவாஸம் ஸோமம், அராதீயத: , நிதேஹதி, வேத: | சந்:
பர்ஸத், அதி துர்ஶாணி, வித்வா, நாவேவ், சிந்நு, துரிதாத்யஸ்தி: ஸ்வாஹா அஸ்த்யே
ஜாதவேதஸே துர்ஶாயே இதந்நமஸம் | தாஸ்திஸ்திவ்ணா, தப்ஸா, ஜ்வலந்தீ, வேரோசநீ,
கர்ம ஃபலேஸு, ஜுஸ்தாம் | துர்ஶா, தேவீ, ஶரண மஹம், ப்ரபே, ஸுதரஸிதரஸே, நம:
ஸ்வாஹா | துர்ஶாயே இதந்நமஸம் | அஸ்தி, த்வம் பாரய, நவ்ய: , அஸ்தி, ஸ்வஸ்திஸ்திஸ்தி,
துர்ஶாணி, வித்வா | பூத்வ, பூத்வ, பூத்வ, பூத்வ, பூத்வ, பூத்வ, பூத்வ, பூத்வ, பூத்வ, பூத்வ,
ஸ்யோ: , ஸ்வாஹா || அஸ்த்யே துர்ஶாயே இதந்நமஸம் | வித்வாநிந: , துர்ஶா, ஜாதவேத: ,
சிந்நு, நாவா, துரிதாஸ்திஸ்தி | அஸ்தி, அத்ரிவத், மந்ஸா, குணாந: ,
அஸ்தி, த்ரி, அத்ரி, த்ரி, த்ரி, த்ரி, த்ரி, த்ரி, த்ரி, த்ரி, த்ரி, த்ரி, த்ரி, த்ரி, த்ரி, த்ரி,
இதந்நமஸம் | பூத்வாஜிதம், ஶஹ்மானம், அத்ரி, த்ரி, த்ரி, த்ரி, த்ரி, த்ரி, த்ரி, த்ரி, த்ரி, த்ரி,
சந்: பர்ஸத், அதி துர்ஶாணி, வித்வா, க்ஷாஸ்தி: , அதிதூரிதாத்யஸ்தி: , ஸ்வாஹா |
அஸ்த்யே துர்ஶாயே இதந்நமஸம் ||

மந்திரத்தினால் அநுமந்த்ரணம் செய்ய வேண்டும். மூன்றாவது
பாகத்தில் இறக்கி, முன்பு போல் “ஸர்வஸ்ய” என்கிற
மந்திரத்தினால் ஆஸனம் சேர்த்து அப்ரதக்ஷிணம், ப்ரதக்ஷிணம்
“பதிபலி” இவைகளைச் செய்து சரு செய்த மண் வாணலியைத்
தென் பக்கத்தில் கக்கு நூறாக உடைத்து விட வேண்டும். கடைசி
பாகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்படும் பொழுதும் “ஆயுர்விச்வாயு: ”
என்கிற மந்திரத்தையே ஆவ்ருத்தி செய்ய வேண்டும். ச்மசானத்தை
அடைந்தவுடன் தஹந தேசத்தின் மேலண்டைப் புறத்தில் சவத்தை
வைத்து “ஏஷா வை” என்கிற மந்திரத்தினால் ஈசான்ய திக்
பக்கமாகச் சற்று எல்லாருமாக (ஞாதிகளுடன்) செல்ல வேண்டும்.
சவத்தின் தென் புறத்தில் அக்நியை வைக்க வேண்டும்.

மனோ ஜ்யோதிஃ, ஜுஷதா, ஆஜ்ய, வி஛்஛ிந், யஜ், சமிம, ததாது।
யா இஷா, ஁ஷஸ, நிஸு஛்ஷ, தாஸஸந்஢ாமி, ஹிஷா, துதேந, ஸ்வாஹா॥
மனஸே ஜ்யோதிஷே இதநமம॥

ததஸ்விது: வரேண்ய, பரீ:, தேவஸ்ய, திமஹி। தியோயோந:, துதோதயாது
ஸ்வாஹா। சவித்ரே இதநமம।

பூரூயே஛, துதிவ்யே஛, மஹதே஛-ஸ்வாஹா। அகநயே மஹதே இதநமம। புவ:,
வாயவே ஛, அந்நரி஛ாய ஛, மஹதே ஛, ஸ்வாஹா। வாயவே மஹதே இதநமம।
ஸுவேராதித்யாய ஛, திவே஛, மஹதே ஛, ஸ்வாஹா। ஆதித்யாய மஹதே இதநமம।
பூர்வஸுவ: , ஛ந்ரமஸே ஛, ந஛த்ரேப்யஸ், திஃப்யஸ், மஹதே ஛, ஸ்வாஹா।
தூதாபதயே மஹதே இதநமம। யோஸ்ய, கோஷு஛, ஜகத்: , தாரிவஸ்ய, ஁கேஇத்ரீ।
யம, பஜ்ஜ஛ ஸ்ரவ: , ராய, யோராஜா, அநதரோத்ய: , ஸ்வாஹா யமாய இதநமம।
யமஜ்ஜாய, பஜ்ஜ஛ ஸ்ரவ: , யோராஜா, அநதரோத்ய: । யேநாப: நத்ய: , தந்வானி,
யேநத்யௌ: , துதிவீ, துதா ஸ்வாஹா யமாய இதநமம। அதுததக்ஷிணதரிஷிஸ்தேது॥

23. சிதிகரணம்

“அதேதவீத” என்கிற மந்திரத்தினால் சிதை அமையப் பெறும்
இடத்தை வடக்கிலிருந்து தென்புறமாக பலாச சாகையினாலோ
சமீசாகை (வன்னி)யினாலோ துடைத்து தென் புறத்திலேயே எறிந்து
உபவீதம் பண்ணிக் கொண்டு ஜலத்தைத் தொட வேண்டும்.
தூராசீனாவீதம் அந்த இடத்தில் சிதையைச் செய்ய வேண்டும்.
அகநிக்குத் தென் புறத்தில் பாத்ர ஸாதனம் செய்து த்ரோக்ஷணீ
ஸம்ஸ்கார ஸமயத்தில் ஹோம பாத்ரங்கள், சவம், சிதை
இவைகளையும் தனித் தனியாக த்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.
ஆஸந்தியின் கயிறுக் கட்டுகளை அறுத்து விட்டு விட வேண்டும்.

“ஸுவர்ணம் ஹஸ்தாத்” என்கிற மந்திரத்தினால் சவத்தின்
கைகளின் உத்புறத்தைத் துடைக்க வேண்டும். சிதையில் சவத்தை
ஏற்றி வாய், வலது கண், இடது கண், வலது மூக்கு, இடது மூக்கு,
வலது காது, இடது காது இவைகளில் ஸப்த வ்யாஹ்ருதிகளை
நினைத்து தங்கத் துகள்களையோ, ஆஜ்ய பிந்துக்களையோ வைக்க
வேண்டும்.

19. ஂசௌதிரி ஡ரண ஡ர஡திர்த்஡்

ஂசௌதிரினௌ ஡ரணௌ கர்தா அதிரிசந்஡நானாதூர்வ் ஡்வஸ்யாதிகார ஡ித்஡தர்த் கृத்ஸூதரணம் கृத்வா ... ஡ௌத்ரஸ்ய ... ஡ர்஡ண:, ஡஡ ஡ிதூ: ஡்ரௌதஸ்ய ஂசௌதிரி: ஡ுத்஡தர்த் ஡ுர஡ி஡த்யாதி஡த்ரௌ: ஡த்வ஡வ்யௌ ஡்ரௌணம் கரித்யௌ. ஡த்ரௌ: ஡த்வ஡வ்ய஡஡்஡ௌனம் கृத்வா ஡ுர஡ி஡தீம் (ததிக்ராவ்ணௌ: அகாரிஸம், திண்஡:, அத்வஸ்ய, வாதிரி: | ஡ுர஡ிநௌ:, ஡ுரவ்஡கரத், ஡்ரணௌ:, ஂயூஸி, தாரிஸத் || அத்ரிதா: (ஂ஡஡ஹித்ரௌதி திஸ்த்:) வாரூணி: (உதூத்஡஡ிதி ஡த்) ஹிரண்ய வர்ணியா:, ஡ாவ஡ானி:, வ்யஹதீத்வஜ஡ந் ஡த்வ஡வ்யௌ குதௌ: ஡்ரௌத்ய அந்யௌ வ஡ஸ஡ாஸ்தத்வ஡ ஡்ரௌதாதி ஡ந்஡ானம் குரியாத் ||

20. ஂத்வௌத்ரித்ராதிரி ஡ர஡திர்த்஡்

஡ௌத்ரஸ்ய ... ஡ர்஡ண:, ஡஡ ஡ிதூ: ஡்ரௌதஸ்ய அத், அதிநி, ஡ரண காலௌ ஂத்வௌத்ரித்ர, அத் உத்ரித்ர த்வாதிரி ஡ரண, அத்஡ுதிஸ்தர்ஸிந், நித்ய஡லௌ஡ரவ்ய நி஡ித்஡ ஡த்வக஡஡்஡வௌ யௌ தௌஸ: ஡஡திரி ததௌஸ ஡ரிஹாராத் ஡்ரத்யௌகம் கृத்ஸூத்ரய ஡்ரத்ய஡்ர஡த்யௌன யதிக்ரித்ரித்ரிண்யதானம் கரித்யௌ || ஹிரண்யதானம் குரியாத் ||

஡்ரௌதத்திந் வாயில் ஂஸ் கலந்த அரிசியௌ இட வேண்஡ும். கர்த்தா கதௌசியாக இட வேண்஡ும்.

24. அக்திரி ஡்ரதானம்

஡வத்திந் ஡ார்தில் அக்திரியஸ்த் ஡ௌர்க்க வேண்஡ும். ஡ுர்த்ய஡நுக்கு ஂதிர்த்஡ுக஡ாக நிந்நு கௌண்஡ு, அதாவது ஡ுற் ஡கலாகில் கிழக்கு ஡ுக஡ாகவத், ஡ிற் ஡கலாகில் ஡ௌற்கு ஡ுக஡ாகவத் இரவ நௌரத்தில் கிழக்கு ஡ுக஡ாகவத் நிந்நு கௌண்஡ு "஡ௌந஡க்தௌ" ஂன்கிற இரு ஡ந்திரங்களைத் ஡ௌல்லி, அக்திரி ஡்ரதானம் ஡ெய்ய வேண்஡ும். ஡்ரதகூகிணகதியாகத் ஡ெந்நு ஡ாத தௌதத்தில் நிந்நு கௌண்஡ு "ஸுர்த்யந்தௌ" ஂன்கிற ஡ந்திரத்தினுல் உ஡ஸ்தானம் ஡ெய்ய வேண்஡ும். அ஡்஡டியௌ ஡்ரதகூகிண கதியாக

उपवीती, प्रणम्य, प्राचीनावीती - अशेषे + स्वीकृत्य ... गोत्रस्य ... शर्मणः, मम पितुः प्रेतस्य अद्य ... अहनि, ... गोत्रं ... शर्माणं, मम पितरं प्रेतं औपासनाग्निना (उत्तपनाग्निना वा) गोत्रायाः ... नाभ्याः मम मातुः प्रेतायाः, अद्य, अहनि, गोत्रां नाभ्रीं मम मातरं प्रेतां औपासनाग्निना (उत्तपनाग्निना वा) पैतृमेधविधिना संस्कर्तुं योग्यतासिद्धि मनुग्रहाण ॥

उपवीती—उपविश्य प्राणानायम्य प्राचीनावीती गोत्रस्य + अद्य ... अहनि गोत्रं शर्माणं मम पितरं प्रेतं (गोत्रां नाभ्रीं मम, मातरं प्रेतां) औपासनाग्निना (उत्तपनाग्निना) पैतृमेधिक विधिना संस्करिष्यामि। उपवीती, दर्भं निरस्य अपउपस्पृश्य सात्विकत्यागं कुर्यात्। प्राचीनावीती दक्षिणतः एकैकशः पात्र सादनादि दर्वीं संस्कारान्तं पूर्ववत्कुर्यात्।

(सूत्रं — तंजघनेन गार्हपत्यं दक्षिणा शिरसं दर्भेषु संवेशयन्ति सर्वस्य प्रतिशीवरीति ।)

अत्र कपर्दी सर्वस्य प्रतिशीवरीति सकृत् । केचित्सर्वेषु संवेदानेष्विति ।

மேற்புரம் வந்து கிழக்கு முகமாக நின்று கொண்டு, அக்நியை அப்ரதக்ஷிணமாக பரிஷேசனம் செய்து, "ய ஏதஸ்ய பதஃ" என்கிற ஒன்பது ஆஹுதிகளைச் சிறிய தர்வியினால் ஹோமம் செய்து அப்ரதக்ஷிணமாகப் பரிஷேசனம் செய்ய வேண்டும்.

25. அநுசம்ஸநம்

அக்நிக்குச் சற்று மேற்புறத்தில் எங்கு உட்கார்ந்தால் ஜ்வலிக்கும் அக்நியின் பாதிப்பு இராதோ, அவ்வளவு கிட்டத்தில் கிழக்கு முகமாக உட்கார்ந்து இந்த ப்ரேதத்தை அநுசம்ஸநம் செய்ய வேண்டும். வலது தொடையின் மேல் இடது காலைப் போட்டுக் கொள்ள வேண்டும். இடது முழங்காலின் மேல் வலது கை கீழேயும் இடது கை மேலேயும் அமையும் படிக்கும் இடது கைக் கட்டை விரலினால் வலது கட்டை விரலையும் அதற்கு

गार्हपत्यमिति आहिताग्नि विषयत्वात् अत्र औपासनमिति विशेषः ॥ सर्वस्य, प्रतिशीवरी, भूमिस्त्वा, उपस्थे, आर्धित । स्योनाऽस्मै, सुषदाभव, यच्छास्मै, शर्मै, सप्रथाः इति प्रेतस्य दर्भासनं दत्त्वा, तेनान्वारब्धः (तेन प्रेतेन) अप्रदक्षिणं परिषिञ्चेत् ॥

(सू - अन्वारब्धे मृते आहवनीये सुवाहुतिं जुहोति परेयुवां समिति ।
अत्रापि “आहवनीये” इत्यत्र “औपासने” इति विशेषः ॥

परेयुवांस, प्रवतः, महीरनुं, बहुभ्यः, पन्थां, अनपस्यशानम्।
वैवस्वतं, सङ्गमनं, जनानां, यमं, राजानं, हविषा, दुवस्यतस्वाहा। यमाय
वैवस्वताय इदन्नमम। अप्रदक्षिणं परिषिञ्चेत्। (सू स्नापयित्वा
ग्राम्येणालङ्कारेणालङ्कृत्य शुक्लसूत्रेणाङ्गुष्ठौ बध्वा नलदमाला माबध्य)

(सू — औदुम्बर्या मासन्धां कृष्णाजिनं दक्षिणाग्रीव
मधरलोमास्तीर्य, तस्मिन्नेनं दक्षिणाशिरसं, उत्तानं निपात्य पत्तोदशेनाहतेन
वाससा प्रोर्णोति इदन्त्वा वस्त्रमिति ।) अत्र कृष्णाजिनास्तरणं,
आहितश्रिविषयमिति सूत्र भाष्ये विवृतम् । अतः अनाहिताग्नेः
औदुम्बर्ययाऽलम् ॥ औदुम्बर्या मासन्धां प्रेत मुत्तानं निपात्य, “इदन्त्वा,
वस्त्रं, प्रथमन्वागँन्” इति पत्तोदशेन अहतेन, अखण्डेन वाससा प्रोर्णोति ।

அனுகுணமாக இரு கை விரல்களையும் நெருக்கிப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒன்பது மந்திரங்களையும் ஒரே உதாத்த ச்ருதியாகச் சொல்ல வேண்டும். முதல் மந்திரத்தின் முடிவில் இரண்டாவது மந்திரத்தின் ஆரம்பச் சொல்லை ப்ரணவத்தை மூன்று மாத்திரையுடன் உச்சரித்து மூச்சை விடாமல் அடுத்த மந்திரத்தை அதாவது 2வது மந்திரத்தை ஆரம்பித்து அந்த வாக்யத்தின் முடிவில்தான் மூச்சை விட வேண்டும். அவ்விதம் இரண்டாவது மந்திரத்தின் பிற்பகுதியில் ஆரம்பித்து வாக்யத்தின் முடிவில் மூச்சை விடாமல் ப்ரணவத்தை மூன்று மாத்திரையாக உச்சரித்து மூன்றாவது மந்திரத்தின் முதல் வாக்யத்தின் முடிவில்தான் மூச்சை விட வேண்டும். இவ்விதமாக ஒன்பது மந்திரங்களைச் சொல்ல வேண்டும்.

சூ - அதாசயேதரதபாததேஃபைததூஹேதி ||

புரேதென பூர்வ தூதம் வஸ்த்ரம், அபைத தூஹ, யதி ஹர்மிம: புரா | இஷ்டாபூர்த், அநுஸம்பேஷ்ய, தக்ஷிணா, யதா தை, தத்த், பஹுதா, விபேந்துபு |

(சூ - தத்புத்ரோ ப்ராதாவாஃந்யோ வா புத்யாஸந்ந பந்நு: புரதீத: புரிதாயாஜரஸோ வஸீத ||

அத தப்டுலாநிரூப்ய சகூத்புக்ஷால்ய சரூஸ்தால்யா புக்ஷிப்ய, அஃந்ரோ ஜீவதப்டுலம் ஸுரபயித்வாஃபிதார்ய தக்ஷிணத உதாஸயேத் | அஃந்ரிமூக்ஷாயா ஜாஃரதயா நிக்ஷிபேத் | யதாஃநுஃரதோநஸ்யாத் || சூ - அத தமாததே | அநஸா வஹந்தீத்யேகே || இமோ யுநஜ்மீத்யேஸயோஜந அஃமுராத: |

வாஹகாநநுமந்நயதே — இமோ, யுநஜ்மிதே, வஹீ, அஸுநீதாய, வோதவே | யாஃம்யா, யமஸ்ய, சாதேந், சுகூதாஸ்வ, அபிங்கசூதாத் || இத

௨௨. அாதியமாநஸ்யானுமந்நரணம்

சூ-அாதிமமாந மநுமந்நயதே, பூஷா, த்வேதஸ்யாவயது, புரிவீதவாந், அநேஷ்டபுஷ: , புவேநஸ்ய, ரோபா: | சத்வீ தேஃம்ய: , புரிததாத், புரிதூஃம்ய: ,

தஹந தேசத்திற்குக் கிட்டத்தில் வடக்காக மூன்று குழிகளைத் தோண்டி, அதில் கற்களையும் மணல்களையும் போட்டு ஒற்றைப் படைக் குடங்களின் ஜலத்தினால் நிரப்பி, "அசம்வதீ:" என்கிற மந்திரத்தினால் ஞாதிகள் இளையவன் முதலாக குளிக்க வேண்டும் (தற்சமயம் ப்ரோக்ஷித்துக் கொள்கிறார்கள்). அந்தக் குழிகளுக்கு ஸமீபத்தில் இரு பக்கத்திலும் பலாசக் கிளைகளையோ வன்னிக் கிளைகளையோ ஊன்ற வேண்டும். முறுக்கப்பட்ட தர்ப்பங்களைக் கொண்டு அவ்விரு கிளைகளையும் இணைத்து "யத்வைதேவஸ்ய" என்கிற மந்திரத்தினால் அதன் இடையில் செல்லவேண்டும். அதில் கடைசியாகச் செல்கிறவன் "யாராஷ்ட்ராத்" என்கிற மந்திரத்தினால் அந்தக் கிளைகளை தெற்கேயோ நிர்ருதியிலோ விழும்படி செய்ய வேண்டும். "உத்வயம்" என்கிற மந்திரத்தினால் ஸுர்யனை உபஸ்தானம் செய்து "தாதாபுநாத்" என்கிற மந்திரத்தினால்

कर्ता, मुक्तशिखः, अग्निं दक्षिणकरेकृत्वा, अपरावृत्यगच्छेत्।
वाहकाः निवीतिनो भूत्वा शवं वहेयुः। ज्ञातयोऽन्ये ब्रान्धवाः सुहृदो
ब्राह्मणाश्च वाहका भवन्ति। ब्रह्मचारिणां स्वमातृ पितृ व्यतिरिक्त शवस्पर्शं
दोषस्मरणात् ब्रह्मचारिणो न वहेयुः। मातामहपितामहादिविषये ब्रह्मचारिणः
कर्तृत्वेशवस्पर्शं दोषाभावः।

सू - तुरीय मध्वनो गत्वा निधाय दक्षिणतो लोष्ठानवरुज्य, तेषु चरुं प्रतिष्ठाप्यैकवाससो दक्षिणान्केशपक्षानुद्ग्रथ्य सव्यान्प्रस्रस्य दक्षिणानूरूनाघ्नानाः सिग्भिरभिधून्वन्तः त्रिः प्रसव्यं परियन्ति, अपनश्शोशुचदधमिति, ग्रामश्मशानयोरन्तरं, चतुर्धाकृत्वा तत्राद्यं चतुर्थांशं गत्वा, दक्षिणा शिरसं प्रेतं निधाय, “सर्वस्य, प्रतिशीर्वरी” इति प्रेतासनं कृत्वा, तस्य दक्षिणतो लोष्ठेषु चरुं प्रतिष्ठाप्य सर्वे ज्ञातयः

அவகாஹ ஸ்னானம் செய்து, கரையை ஏறி புழுதி அனைந்து தெற்கு முகமாக ஒரு முழுக்கு ஸ்னானம் செய்து கரை ஏறி உட்கார வேண்டும். இவ்விதம் மூன்று தடவை செய்ய வேண்டும். ஞாதியல்லாதவர்கள் வாஹகர்களாக இருந்தால் அவர்கள் முதலில் ஸ்னானம் செய்து பிராம்மணர்களைப் ப்ரதக்ஷிணம் செய்து ப்ரணாமம் செய்து ஸபிண்டர்கள் அல்லாத ப்ரேதத்தை சுமந்ததிற்கான பிராயச்சித்தத்தை விதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள, அவர்களும் பகல் உபவாசம் இருக்கச் சொல்வார்கள். முடியாதவர்கள் விஷயத்தில் பசுவிற்கு கொஞ்சம் பில்லைக் கொடுத்து முதலில் நெய்யை ப்ராசனம் செய்து பிறகு போஜனம் செய்யுமாறு உபதேசிப்பார்கள்.

ஃவாகேசானு விபஜ்ய ஃக்சிணான்கேசானாபஃய சவ்யானு விசுரஸ்ய ஃக்சிணானூநா
நாபானா: அஃவோவசுரண்யவஃநுந்: ப்ரதமத: ஃதாதிபுகநிஸுபூர்வ ததாஃகர்தூபுக
கநிஸுபூர்வ, அபேந:, ஃசுசுஃத, அஃய, அஃரே, ஃசுசுஃதா, ரயிமு. அபேந:,
ஃசுசுஃத அஃயமு. இதி ப்ரேதம் த்ரிப்ரஃக்சிணம் பாரியந்தி ||

(சூ - சவ்யானுஃத்ய ஃக்சிணானுப்ரஸ்ய சவ்யானூநாபானா
அநபிஃநுந்: ப்ரதிபாரியந்த்யபநஃசுசுஃதஃயமிதி)

சவ்யான்கேசானாபஃய ஃக்சிணானுப்ரஸ்ய
சவ்யானூநாபானா அநபிஃநுந்: ப்ராஃநாவிதிநஃவ அபேந:, ஃசுசுஃத
அஃய, இதித்ரி: ப்ரஃக்சிணம் கुरु: |

சூ - ஃக்சிணேந ஃலோஸுபு ஃரோஸுபிஃகம் த்ரி: ப்ரயுதி | அத கர்தா ஃவஸ்ய
ஃக்சிணத: ஃக்சிணாமுசு அசினு திசு:சுபூ: சுவதா தாசு ஃலோஸுபுஃதாநிஃதாய
தேபு தூணீ திலுஃகம் நிநிய ஃக்சிணேந ஃரோஸுதூதியம் ஃகா மாஃதாய “பதி
வாசிஃய:, ஃபூதேய:, ஃதம், வலிம் ஃதாமி” இதி ஃக்சிணான்தம் நிஃக்சிபேது.
தூணீ ஃபரிதிலுஃகம் நிநிய ஃக்சிணேந தாந்மிசுரேது ||

சூ - அஃதீயமான ஃநுமந்ரயதே பூபேமா அஃசா இதி | சஃநந்தர
ஃகா மாஃதீயமானம், பூபேமா:, அஃசா:, அநுவுஃத, சவீ:, ஃசுஅஸுமானு,

கர்த்தா பிர்ராம்ஃணர்குைப் பிர்ரதகூகிணம் சேய்து ப்ரரணுயாமம்
சேய்து இந்த பைத்ருஃதேக ஃஸம்ஸ்கார கர்மாவில் ஃந்தர்
லுபத்ரவ்ய ஃலுபாதிகள் இருந்தாலும சாஸ்திரப்படி ஃதந்ததாக
அனுக்ரஃக வுண்டும் ஃன்று பிர்ரார்த்திக் வுண்டும்.
அவர்களும் அதை அப்படியே ஆகட்டும் ஃன்று சால்லுவார்கள்.
கர்த்தா ஃஸுணம் சேய்து கழுத்துக்கு ஃலுலாக க்ஷுளரம் சேய்து
அதற்கான ஃஸுணத்தையும் சேய்ய வுண்டும்.

26. ஃநக்ன ப்ரச்சாதனம்

திருமண் ஃட்டும் தரித்து ஃரு பில் பவித்ரத்தை பூட்டுக்
காண்டு “ஃநக்ன ப்ரச்சாதனம்” ஃன்கிற ச்ராதத்ததை ஆம

ரூபமாகவோ, ஹிரண்ய ரூபமாகவோ செய்ய வேண்டும். அதற்கு முக்கியமாக வேஷ்டி, வெங்கலப் பாணை, உதக பாத்திரம், அரிசி, தக்ஷிணை, தீபம் இவைகளை முக்கியமாகக் கொண்டு, "தத்தம்" செய்து பிராம்மணனிடம் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். உபவீதம் செய்து கொண்டு அந்த கிராம ஆசாரப்படி வேப்பிலையைக் கடித்துத் துப்பிவிட வேண்டும். கோமயம், வெண் கடுகு இவைகளால் பூசப்பட்ட கிருஹத்தைப் பிரவேசிக்க வேண்டும். பிரவேசிக்கும்போது அருகம்பில், பவழம், அக்ஷதை, எள், பாராங்கல், காளை இவைகளைப் பார்க்கச் சொல்கிறது. தேசாசாரப்படி செய்யவும் (சில இடங்களில் இவைகளை சாந்தி ஹோமம், ஆநந்த ஹோமம் முடித்து, கிருஹத்தைப் ப்ரவேசிக்கும்போது பார்க்கச் செய்கின்றனர்). "ஸ்வஸ்தி ஷோஸ்து கிருஹாணாம் சேஷே சிவம்சாஸ்து" என்று வீடுகளில் அருகம்பில், அக்ஷதை, ஜலம் இவைகளைக் கலந்து தெளிக்க வேண்டும்.

२३. चितीकरणम्

27. நதீ (தடாக) தீர் குண்ட பாஷாண ஸ்தாபனம் —
உதகதானம்

நதீ (தடாக) தீரம் சென்று, ஸ்னானம் செய்து, திருமண் மட்டும் இட்டுக் கொண்டு ஆசமனம், அனுஜ்ஞை, வாலோதக திலோதகம் கொடுப்பதற்காக பாஷாண ஸ்தாபனம் செய்வதாக ஸங்கல்பம், கிருச்ரம் இவைகளைச் செய்து ஒரு குண்டத்தைத் தோண்டி, அதில் இடது கையினால் (தர்ப்பம் சுற்றப்பட்ட) ஒரு பாஷாணத்தை (கண்களை மூடிக் கொண்டு) ஊன்ற வேண்டும். அதில் "ஆயாஹி" என்கிற மந்திரத்தினால் ஆவாஹனம் செய்ய வேண்டும். தர்ப்பாஸநம் போட வேண்டும். உடன் திலோதகம் இட வேண்டும். பிறகு, நித்ய விதிக்காக ஸங்கல்ப்பித்துக் கொண்டு வாலோதக திலோதகங்களைப் பிரதானம் செய்ய வேண்டும். பிரதி தினமும் வாலோதகம் 3 மட்டும். ஆனால் திலோதகம் முதல்

சகலமன்தர்தாய தக்ஷிணாக்ரான்தர்மான்ஸ்தீர்ய தेषு தக்ஷிணாக்ரே: யாஜ்ஞயே: காஷ்டேஸ்துலஸீ காஷ்ட யுக்தே: சகூதேதோபிஸ்த்ர (சுஷ்ககோமயே:) தக்ஷிணாபாசீர்ய சிதிர்தி க்ருத்வா தத்புரஸ்தா தக்ஷிணிதாய தா் சிதிர்திஸ்த்ர சஹ்வா ப்ருதக்வா, பரிஸ்தீர்ய அக்ரே தக்ஷிணதோ தர்மான்ஸ்தீர்ய தेषுதர்வீ மாஜ்யஸ்த்ராலீர்ய ப்ரோக்ஷணீ மிதரதர்வீர்யமிதிர்தி ஁கேகசா: சாதயித்வா ரக்ஷூக்ஷித்வா ஁சந்த்யா மேகேகன்வராமபநீய யதாரக்ஷுபு, ப்ரேதசசயீத தத்யா குர்யாத்.

ஸூ - ரக்ஷூ ஸ்வகூத்யாஸந்தீ மபவித்ய ரக்ஷுபுசுவே க்ருணாஜிநே சோத்தானசசேதே ||

(ஸூ - ஁க பவித்ரேண ப்ரோக்ஷணீஸஸ்கூத்ய மூதம், பாத்ராணி, தாருசிர்திஸ்த்ர ப்ரோக்ஷய ||)

ப்ரோக்ஷணீபாத்ரமாதாய பவித்ரான்தர்தீதே ப்ரோக்ஷணீபாத்ரேஸ்ப ஁நீய ப்ராசீர்ஸ்திரத்யூய ஁த்தானானி பாத்ராணி க்ருத்வா, அக்ஷுஸ்த்ர வந்நயநஸூத்ரே ச்சித்வா, மூதம், பாத்ராணி, தாருசிர்திஸ்த்ர சகூதஸ்கூதப்ரோக்ஷய ஁ஜ்யம் தர்வீச ஸஸ்கூர்யாத் ||

(ஸூ - ஁ஸ்தூஸம்மாஸ்தீ - ஸுவர்ணேந ப்ராஹ்ணஸ்ய ஸுவர்ண஁ஸ்தாதிதிர்தி ஸுவர்ணேநப்ரேதஸ்ய ஁ஸ்தூ, ஸுவர்ணீ, ஁ஸ்தாத், ஁தாத்தாநா, மூதஸ்ய, ஁த்ரீயே, ப்ரஹ்ணே, தினத்தன்த்ரு 3. 2வது தினத்தித்ரு 4. ஁ப்படியாக ஁வ்வொன்த்ரு கூட்டி 10வது தினத்தித்ரு 12 ஁ன்பதாக வ்யவஸ்தை.

஁ழுந்து நின்த்ரு ஸம்போதநத்தினால் ஁ழைத்து (கோத்ர-சர்மன்-பித:, ப்ரேத) ஁ந்த வாஸோதக திலோதகங்களை ஁ந்த்ருக் கொள் ஁ன்பதாகப் பிர்ாரத்தளை முடிந்ததும் ஁பவீதம், ஁சமனம், ஸாத்விக த்யாகம், ஁டல்நிலே ஁டம் கொடுத்தால் ஸ்னானம், புண்ட்ரதாரனம், ஁சமனம், ஁தக கும்பத்துடன் ப்ராசீநாவிதமாக கிருஹத்தித்ரு வரவேண்டும்.

28.கிருஹத்வார குண்டத்தி்ல் பாஷாண ஸ்தாபனம், வாஸ ஁தக தான பிண்ட பலி ப்ரதானம்

கிருஹத்வாரத்தி்ல் குண்டம் தயார் செய்து க்ராம முறைப்படி தென்னைக் குறுத்து, விரியாத பாளை ஁வைகளால் ஁லங்கரிக்க

தெஜ்ஸே, பல்லாய் | அந்நைவத்வம், இஹவ்யம், சுஸுஷோவாஃ, விஸ்வாஸ்பூர்த்திஃ, அமிமார்த்திஃ, ஜயேம || இதி சம்மூஜ்யாத் || (சூ - அத்நைனம் சிதாவுபர்யத்யூஹதி |)

(சூ - அதாஸ்யபுரணாயதநேஷு ஹிரண்யசகலாந்ரத்யஸ்யதி, அஜ்யபிந்நூவா ||

தத: புரேதம் தக்ஷிணாஸிரஸம் உத்தானம் சித்யாமாரோப்ய சப்தவ்யாஹதி: மனஸாடியாயந் சுவர்ணம் சகலாந், அஜ்யபிந்நூவா அஸ்ய தக்ஷிண நேத்ரஸவ்யநேத்ர தக்ஷிண ஸ்ரோத்ர சவ்ய ஸ்ரோத்ர, தக்ஷிண ப்ராண சவ்யப்ராணேஷு க்ரமானிதக்ஷிபேத் ||

அஸ்யே திலதடண்டுலாந் ததாத் || அஸ்யே ததமிதபுதூததடண்டுலாந் ததாதிதி பூதாயந: | ததா அஸ்யே தில தடண்டுலதானம் ஸ்ரீபி: புரதமம் காஸ்யிதவாஸந்நத்ர புமாஸ: கர்வந்தி | கேசித் அஸ்யே ஸ்ரீணாம் தடண்டுலதானம் புரிஹந்தி | யதாசாரம் வ்யஸ்தா |

௨௪. அஸ்திரபுதானம்

சூ - அத்நைனமூபூஷதிமனே மத்ரே விதஹ இதி |

கர்த்தா, அஸ்திரமாதாய, அதித்யாபிமூக:ஸ்திதவா, மனேமத்ரே, விதேஹ: , மாஸிஸூச: , மாஸ்யே, தவசே, சிதக்ஷிப: , மாஸரீரம் | யதாஸூதம், கர்வ: ,

வேண்டும். முன்பு பூல் அநுஜ்ஞை, ஸங்கல்பம், கிருத்ரம் இவைகளைச் செய்ய வேண்டும். தர்ப்பம் சுற்றப்பட்ட பாஷாணத்தை கண்களை மூடிக் கொண்டு, இடது கையினால் குண்டத்தில் ஊன்ற வேண்டும். "ஆயாஹி" என்கிற மந்திரத்தினால் ஆவாஹநம். பிறகு நித்ய விதிக்கு ஸங்கல்பம் செய்து, 3 முறை வாலோதகம் செய்ய வேண்டும். வஸ்திரத்தை மூன்றாக மடித்து, ஒரு தர்ப்பத்தையும் சேர்த்து பிறகு தீர்த்தத்தினால் வஸ்திர ஜலத்தைப் பிழிய வேண்டும். சதுர்த்யந்தம் சொல்ல வேண்டும். ஒவ்வொரு தினத்திற்கும் மும்முன்று மட்டுமே. குண்டத்தின் முன்பு தெற்கு நுனியாக ஒரு தர்ப்பத்தைச் சேர்த்து திலோதகம் விட்டு குதிரை கால் குளம்பு அளவு கொண்ட ஒரு பிண்டத்தையும்,

பிரதம தினம் ஆரம்பித்து, பத்தாவது தினம் பிண்ட பலி விஸர்ஜன பர்யந்தம், வாஸேதக வஸ்திரம், ஜல பாத்ரம், பாக பாத்திரம் இவைகளில் மாறுதல் கூடாது. ஏதிர்பாராத விதமாக எந்த

உதாஹரணமாக வஸ்திரம் ஐந்தாவது தினத்தன்று தொலைந்து போகிறது. அப்படியாகில், அதே மாதிரி மாற்று வஸ்திரம் வாங்கி, நதி தீரத்தில் முதல் தினம் முதற்கொண்டு செய்யப்பட்ட நான்கு தின வாஸோதகத்தையும் அவ்விதம் கிருஹத்வார குண்டத்தில் வாஸோதகத்தையும் அதே வஸ்திரத்தில் பிண்ட பலிகளை எடுத்துச் சென்றதால் அந்த நான்கு தினத்திற்கான பிண்ட பலியை மறுபடியும் அதே பாத்திரத்தில் தயார் செய்து அந்த நான்கு பிண்ட

ஆத்யே, தௌஹம் மாம், சர்வதீநம், புநாமி. இதீ கநிஷ்டபூர்வம் நிர்஑க்ஷேயு: | பஸ்தாட்ரக்ஷேத்கர்தா |

(சூ - ஜ஑ந்யதஷாக்ஷேவ்யுதஸ்யதீ யாராஸ்த்ராத்யந்நாதீதீ) பூமௌ பரதீஸ்தீதே ஷாக்ஷே உத்க்ஷிப்ய ரஜ்ஜுக்ஷித்வா, யாராஸ்த்ராத், புநாத், அபயந்நி, ஷாக்ஷா:, அபிமூதா:, நூபர்தீ, இக்ஷமாநா: | தாதுஸ்தா:, சர்வா:, பவ்நேந, பூதா:, ப்ரஜயா, அஸ்த்மானு, ரய்யா, வர்சா சஸ்சுஜாத் | இதீ தக்ஷிணஸ்யாம், நௌக்ரத்யாஸ்த்ர திஷிபுத஑்பரீத்யஜேத் | (சூ - உத்யம் தமஸஸ்பரீத்யாதீத்யமூபஸ்தாயானவௌக்ஷமாணா அபௌஸ்வ஑ாஹந்தே தாதா புநாது சவீதா புநாதீதீ ||

தத: ஷாதய: உத்யம், தமஸஸ்பரீ, பதய்ந்த:, ஜ்யோதீருத்தீரம் | தேவம், தேவத்ரா, சூர்யம், அ஑்நம், ஜ்யோதீருத்தமம் | இதீ ஆதீத்யமூபஸ்தாய ஸ்மஷான மனவௌக்ஷமாணா: கநிஷ்டபூர்வா: அப: (உதகாஷயே) அவ஑ாஹந்தே | தாதா, புநாது, சவீதா, புநாது | அக்ரே:, தேஜ்ஸா, சூர்யஸ்ய, வர்சா || இதீ - கௌஷாந்ய்ரகீர்ய, பாஸூநோப்ய, ஑க வாஸஸௌ தக்ஷிணாமுக்ஷா: சகூதுபமஜ்யோதீரீயௌபவீஷாந்தீ | ஑வ்நி: |

ப்ரதமத: அஷாதய: வா஑கா: ஸ்நாத்வா சபாம் ப்ரதக்ஷிணீகூத்ய நமஸ்கூத்ய சப்யாந்ய்ரார்தீயேயு: | “அஸபிஷ்டஷாவ஑நப்ராயஸ்தீதம் விதீயதாம்” இதீ |

பலிகளே ஸமர்ப்பித்து அந்தத் துணியினால் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும். அவ்விதம் பாகம் செய்த பாத்திரம் தௌலேந்தால் மறுதினம் வேறு ஑ரு பெரிய பாத்திரம் தயார் பண்ணி, கீழே கடந்த நான்கு தின பிண்டங்கள், பலிகள், அன்றைக்கான பிண்ட பலி இவைகளை மட்டும் மறுபடி செய்ய வேண்டும்.

நதி தீர குண்டத்தில் ஑ள்ள சிலை (பாஷாணம்) தௌலேந்திருந்தால் வேறு ஑ரு பாஷாணத்தை முன்பு மாதிரி தயார் செய்து “ஆயாது தேவ: + சத்ரு ஹத்யை” ஑ன்கிற மந்திரத்தினால் குண்டத்தில் ஸ்தாபித்து அங்கேயே லௌகிகாக்னியில் ஆஜ்ய ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பட்ட ஆஜ்யத்தினால் “யமாய ஸௌமம் + அரங்க்ருத: ஸ்வாஹா” ஑ன்கிற மந்திரத்தினால் ஑ரு ஆஹுதி செய்ய வேண்டும். பிறகு அந்தக் குண்டத்தில் கீழே செய்யப்பட்ட

राभ्याश्च यथाशास्त्रं प्रायश्चित्तं वदेयुः । दिवौषवासः । अशक्ताश्चेत् घृतं प्राश्य गोभ्यश्शष्पाणिदत्वा भोजनादीन्कुर्युः । इति । कर्ता स्नात्वा, उपवीती, आचम्य सभ्यान्प्रदक्षिणीकृत्य प्राचीनावीती, अशोषे + स्वीकृत्य गोत्रस्य + अद्य = अहनि पैतृ मेधिक संस्कार कर्मणिमन्त्र लोप क्रियालोप, द्रव्य लोपेषु सत्स्वपि सर्वं यथाशास्त्रानुष्ठितं भूयात् इति भवन्तः, अनुगृह्णन्तु इति प्रार्थयेत् । तेऽपि, तथास्तु यथा शास्त्रानुष्ठितमस्तु इति प्रतिवदेयुः ॥

उपवीती, आचम्य - सात्विक त्यागं कुर्यात् । कर्ता दहनाङ्गत्वेन
कण्ठादुपरि वापयेत् क्षौरविधिवत्स्त्रायात् । सू - तत्प्रत्यय
मुदकमुत्सिच्याप्रतीक्षा ग्राममेत्य यत्स्त्रिय आहुस्तत्कुर्वन्ति ॥

२६ नग्नप्रच्छादनम् ॥

कतश्चित् मृत्तिकामात्रपुण्ड्रान् धृत्वा आचम्य पवित्रं धृत्वा प्राणानायम्य प्राचीनावीती सङ्कल्प्य प्रीत्यर्थं गोत्रस्य + अद्य - अहनि पितुः प्रेतस्य नग्नत्वं विमोचनार्थं नग्नप्रच्छादनं श्राद्धं मुख्यतः कर्तुं मशक्तः तत्प्रतिनिधित्वेन कांस्यपात्र, उदकपात्र, दीप, वस्त्र, तण्डुल सहितं यत्किञ्चिद्विरण्यं दानं करिष्ये ।

வாஸோதக திலோதகங்களை ஆகர்ஷித்துச் செய்து, பிறகு கிரமப்படி செய்து வர வேண்டும். இவ்விதமே கிருஹத்வார குண்டத்தில் பாஷாணம் தொலைந்திருந்தாலும் இப்படித் தான் செய்ய வேண்டும். ஆனால் அங்கு கீழே செய்யப்பட்டிருந்த வாஸோதக, பிண்ட, பலி ஏகாத்தர விருத்தி, நவச்ராத்தம் இவைகளை அன்றைய தினம் பர்யந்தத்திற்கு ஆகர்ஷித்துச் செய்ய வேண்டும். இதற்குள் தொலைந்த பாஷாணம் கிடைக்கப் பெறுமாகில் “யமே இவ + இந்தவேந:” என்கிற மந்திரத்தினால் கிடைத்த பாஷாணத்தையும் இடையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்ததுடன் சேர்த்து ஊன்றி விடவும். உத்தாபன ஸமயத்தில் சேர்ந்தாற்போல் எடுத்து விடவும்.

उप, सात्विक त्यागः । प्राचीनावीती-
 हिरण्य गर्भ गर्भस्थं - प्रयच्छमे
 शीत वातोष्ण सन्नाणं लज्जायारक्षणं परं ।
 देहालङ्करणं वस्त्रं - अतश्शान्तिं प्रयच्छमे ।
 वारिणापूरितः कुम्भः दाहताप निवर्तकः
 तस्मादस्य प्रदानेनातश्शान्तिं प्रयच्छमे ।
 परमात्मतनो दीप परमार्थप्रकाशक ।
 आत्मानात्म विवेको मे जायतां त्वत्प्रसादतः ।
 नग्न प्रच्छादनं वस्त्रं लज्जादुःख विमोचकम् ।
 प्रेत तृप्तिकरं नित्य मतश्शान्तिं प्रयच्छमे ।
 गोत्रस्य + अहनिनग्नत्वविमोचनार्थं

नग्न प्रच्छादन श्राद्धं मुख्यतः कर्तुं अशक्तः तत्प्रतिनिधित्वेन
 कांस्यपात्र, सोदकपात्र, दीप वस्त्र तण्डुल सहितं यत्किञ्चिद्धिरण्यं
 श्रीवैष्णवाय तुभ्यमहं सम्प्रददे । नमः, नमम - अच्युतः प्रीयताम् ॥
 दक्षिणाग्रं दर्भं निधाय । एको विष्णुर्महद्भूतं पृतम्भूतान्यकोशः ।

त्रींल्लोकान्व्याप्य भूतात्मा भुङ्क्ते विश्वभुगव्ययः ॥ अनेन हिरण्य
 रूपेण नग्न प्रच्छादन श्राद्धेन पितृप्रेत रूपी भगवान्सदेवः श्री जनार्दनः
 प्रीयताम् ॥ इति सादिते दर्भे तिलोदकं निनयेत् । श्री विष्णुपादेदत्तम् ।
 उपवीती - गय - गय - गय - गयाश्राद्धं, गया श्राद्धं गया श्राद्धं
 (प्रा) अक्षय्यवटः अक्षय्यवटः अक्षय्यवटः उपवीती आचम्य सात्विकत्यागं
 कुर्यात् । निम्ब पत्राणि विदश्य दन्तैः खण्डयित्वा (न तु भक्षयित्वा)
 आचम्य, अग्निमुदकं गोमयं गौरसर्षपं गां, दूर्वा प्रवालं, अक्षतान्, तिलान्,
 अश्मान, मृषभञ्च स्पृष्ट्वा गोमयोपलिप्तं सुसम्मृष्टं सदीपं गृहं प्रविश्य

यस्मिन्देसो प्राणा उत्क्रान्ताः तंदेशं गोमयेनोपलिप्य स्वस्ति वोऽस्तु गृहाणां,
शेषे शिवश्चास्तु इति दूर्वा तण्डुलानुदक मिश्रानवकीर्य फलं समभिमृश्य
बहिर्गृहद्वार पार्श्वेकुण्डं खात्वा गोमयेनोपलिप्य प्रावृत्य माल्याद्यैरलङ्कुर्यात् ॥

२७. ॥ नदीतीर (तटाकतीर) कुण्डेपाषाणस्थापनम् ॥

अथ कर्ता नवं वासः, तिलान्, दर्भान् कुम्भमितिसम्भृत्य नदी
(तटाक) तीरंगत्वा स्नात्वा, पुण्ड्रान् धृत्वाऽऽचम्य कुण्डं खात्वा प्रणम्य
- प्राचीनावीती अशेषे + स्वीकृत्य गोत्रस्य + अद्य - अहनि वास
उदक तिलोदक प्रदानार्थं नदी (तटाक) तीरकुण्डे पाषाण स्थापनं कर्तुं
योग्यतासिद्धिमनुगृहाण । उपवीती - प्राणानायम्य - प्राचीनावीती -
सङ्कल्प्य प्रीत्यर्थं - गोत्रस्य + अद्य अहनि वास उदक तिलोदक
प्रदानार्थं नदी (तटाक) तीर कुण्डे पाषाण स्थापनं करिष्ये । (उप)
सात्विक त्यागः (प्राची) पाषाण स्थापन काले तिथिवारनक्षत्रलग्न योग
करणैः योदोषस्समजनि तदोषपरिहारार्थं प्राजापत्य कृच्छ्र प्रत्याग्रायं
यत्किञ्चिद्विरण्यदानं करिष्ये - हिरण्यगर्भ + प्रयच्छमे - पाषाण
स्थापनकालेतिथि + हिरण्यं श्रीवैष्णवाय सम्प्रददे ॥ दर्भविष्टितं पाषाणं
कुण्डमध्ये निधाय मृद्भिः प्रच्छाद्य, उत्थाय, आयोहि, पितः प्रेत, (मातः
प्रेते) सोम्य (सोम्ये) गम्भीरैः, पृथिभिः पूर्वैः प्रजां, अस्मभ्यं, ददत्
(ददती) रयिञ्च दीर्घायुत्वञ्च, शत शौरदञ्च । गोत्रं, शर्माणं, पितरं,
प्रेतं (गोत्रां, नाम्नीं मातरं, प्रेतां) आवाहयामि । गोत्रस्य शर्मणः मम
पितुः, प्रेतस्य (गोत्राया नाम्नाः मम मातुः प्रेतायाः) इदमासनं ।
इदमर्चनं । इदन्ते तिलोदकम् ॥ उप-सात्विकत्यागः ।

प्राणानायम्य - प्राचीनावीती - गोत्रस्य + अद्यअहनि दहन
जनितक्षुत् तृष्णा दाहताप, उपशमनार्थं प्रेताप्यायनार्थं, प्रेततृप्त्यर्थं नदी

(तटाक) तीर कुण्डे वास उदक तिलोदक प्रदानानि करिष्ये । उप-सात्विकत्यागः । प्राचीनावीती त्रिगुणीकृतं सदर्भं वस्त्रमादाय गोत्रस्य + अहनिगोत्राय शर्मणे पित्रे प्रेताय इति सव्य सव्ये तराभ्यां पाणिभ्यां पितृ तीर्थेन पीडयित्वा एतद्वासोदकं ददामि निमज्ज्य गोत्राय शर्मणे पित्रेप्रेताय एतद्वासोदकं ददामि पुनर्निमज्ज्य गोत्राय शर्मणे पित्रे, प्रेताय एतद्वासोदकं ददामि ॥ वस्त्र मन्यत्र निधाय । कुम्भे तिलान्निक्षिप्य, सदर्भं हस्तेन पितृ तीर्थेन तिलोदकं दद्यात् - गोत्राय शर्मणे पित्रे प्रेताय एतत्तिलोदकं ददामि ॥ एवं द्विः । एवं नदी तीर कुण्डे प्रतिदिनं वासोदकं तिलोदकञ्च दद्यात् । प्रतिदिनं त्रीण्येव वासोदकानि । तिलोदकानितु एतद्दिनापेक्षया प्रतिदिनमेकैकोत्तरं दद्यात् ॥

(सू - एव महरहरञ्जलि नैकोत्तरवृद्धि रैकादशाहात् ॥ उत्थाय, गोत्र शर्मन्, पितः प्रेत (गोत्रे - नाम्नि, मातः, प्रेते) अमूनि वासोदक तिलोदक प्रदानानि उपतिष्ठ - उपविश्य अत्र स्नाहि, (किञ्चिज्जलं दद्यात् एवमेव, जलंपिब्र, शीतो भव, तृप्तो भव (शीता भव, तृप्ता भव) इति किञ्चित्किञ्चिज्जलं निनयेत्, अन्ते निरवशेषं निनयेत् । उपवीती आचम्य - सात्विकत्यागः ।

आचम्य कलशे जलं गृहीत्वा मुक्तशिखः प्राचीनावीती दक्षिणहस्तेपूर्णं कलशं पृष्ठ आदाय - गृहमेत्य शुद्धस्थले कलशं निधाय उपवीती शिखा बन्धनं कृत्वा श्रोत्राचमं कुर्यात् ।

२८. ॥ गृहद्वारकुण्डे पाषाणस्थापनम् ॥

प्राणम्य - प्राचीनावीती - अशेषे + स्वीकृत्य = पूर्ववदनुज्ञा गृहद्वार कुण्डे वासोदक पिण्डबलिप्रदानार्थं पाषाणस्थापनं कर्तुं - पाषाणा स्थापनं करिष्ये । पूर्ववत् कृच्छञ्च चरेत् ।

कुण्डे दर्भविष्टितं पाषाणं निदध्यात् मृद्भिः प्रच्छादयेत् । आयाहि पितः प्रेत - मातः प्रेते - इति तत्रोक्तं मन्त्रं यथावदुच्चार्य आवाहयेत् । गोत्रस्यशर्मणः पितुः प्रेतस्य इदमासनं । इदमर्चनं इदन्ते तिलोदकम् ॥

२९. ॥ वासोदक पिण्डबलि प्रदानम् ॥

उपवीती प्राणानायम्य प्राचीनावीती - गोत्रस्य - अद्य - अहनि दहन जनित + प्रेत तृप्त्यर्थं गृहद्वार कुण्डे वासोदक पिण्डबलि प्रदानं करिष्ये । पूर्ववत् वासोदक त्रयं कुर्यात् कुण्डस्य पुरतः दक्षिणाग्रं दर्भं निधाय, “मार्जयतां मम पिता प्रेतः,” इति दर्भेतिलोदकं निनयेत् । पक्वादन्ना दशखुरप्रमाणं पिण्डं अङ्गुष्ठ पर्व मात्रं बलिञ्च सज्जीकृत्य गोत्रस्य + अहनि दहन + तृप्त्यर्थं गोत्राय शर्मणे पित्रे प्रेताय प्रातरेतं - पिण्डं ददामि । इति पितृतीर्थेन पिण्डं दद्यात् तस्य दक्षिणतः सायमेतं बलिं ददामि इति बलिं दद्यात् । “दधि ददामि”, “घृतं ददामि”, “गुलं ददामि” इति तत्तद्वस्तु पिण्डस्योपरि निदध्यात् । दाहोप शमानार्थं नालिकेरोदकं ददामि, इति नालिकेरोदकं कुण्डे दद्यात् । उत्थाय... गोत्र ... शर्मन् ... पितः प्रेत (... गोत्रे ... नाम्नि ... मातः, प्रेते) अमूनि वासोदक पिण्ड बलि प्रदानानि उपतिष्ठ, दधिघृत गुल, प्रदानानि, उपतिष्ठ, नालिकेरोदकं, उपतिष्ठ, उपविश्य, किञ्चित्किञ्चिज्जलं अत्रस्नाहि, जलं पिब, शीतो भव, तृप्तो भव (शीता भव, तृप्ता भव) इति दद्यात् । हविः पात्रे तिलोदक मादाय, “मार्जयतां मम पिता प्रेतः” (मार्जयतां मम माता प्रेता) इति तिलोदक युक्त हविः पात्रेण पिण्डं अप्रदक्षिणं परिषिच्य दक्षिणतः अघोबिलं यथाभवति तथा कुर्यात् । उपवीती हविः पात्र मुत्तानं कृत्वा प्रोक्षेत् । वासोदकार्थं वस्त्रे पिण्डं बलिञ्चादायान्यत्रस्थापयेत् । सात्विकत्यागः ।

३०. ॥ एकोत्तरवृत्तिः ॥

उप - प्राणानायम्य - प्राचीनावीती - प्रीत्यर्थं गोत्रस्य - अद्य अहनि पितृप्रेत तृप्त्यर्थं त्रिसङ्ख्याकानि एकोत्तरवृद्धि श्राद्धानि मुख्यतः कर्तुमशक्तः तत्प्रतिनिधित्वेन यत्किञ्चिद्धिरण्य सहित तण्डुलदानं करिष्ये ।

तण्डुलाः वैश्वदेवत्याः + प्रयच्छमे। हिरण्यगर्भ + प्रयच्छमे । गोत्रस्य + अहनि मम पितृ प्रेत तृप्त्यर्थं त्रिसङ्ख्याकानि एकोत्तरवृद्धि श्राद्धानि मुख्यतः कर्तुं मशक्तः तत्प्रतिनिधित्वेन यत्किञ्चिद्धिरण्यसहितं तण्डुलं नानागोत्रेभ्यः श्रीवैष्णवेभ्यः (ब्राह्मणेभ्यः) तेभ्यस्तेभ्यः संप्रददे । नमः, नमम, अच्युतः प्रीयतां ।

एकोविष्णुः + अव्ययः । एभिः त्रिसङ्ख्याकैः यत्किञ्चिद्धिरण्य सहितैः, आमरूपैः, एकोत्तरवृद्धिश्राद्धैः मम पितृ प्रेत रूपी भगवान् सदेवः श्रीजनार्दनः प्रीयतां । श्रीविष्णुपादेदत्तम् इति एकस्मिन्दक्षिणाग्रे दर्भेतिलोदकं निनयेत् । उपवीती, उदङ्मुखः, गय - गय - गय - गया श्राद्धं गया श्राद्धं गया श्राद्धम् । प्रातीनावीती दक्षिणाभिमुखः अक्षय्यवटः अक्षय्यवटः अक्षय्यवटः ॥

३१. नव श्राद्धं

प्रथम दिन मारभ्य एकादश दिन पर्यन्तं अयुग्मेषु दिनेषु नव श्राद्धं कर्तव्यं ॥ उपवीती, प्राणानायम्य, प्राचीनावीती, प्रीत्यर्थं गोत्रस्य + अद्य - अहनि, मम पितृ प्रेत - तृप्त्यर्थं नव श्राद्धं मुख्यतः कर्तुमशक्तः तत्प्रतिनिधित्वेन यत्किञ्चिद्धिरण्य सहित तण्डुलदानं करिष्ये ।

तण्डुला वैश्वदेवत्याः + प्रयच्छमे - हिरण्यगर्भ + प्रयच्छमे ॥

गोत्रस्य - अद्य - अहनि मम पितृ प्रेत तृप्त्यर्थं नव श्राद्धं मुख्यतः कर्तुमशक्तः तत्प्रतिनिधित्वेन यत्किञ्चिद्धिरण्य सहितं तण्डुलं श्रीवैष्णवाय (ब्राह्मणाय) सम्प्रददे । नमः, न मम अच्युतः प्रीयताम् ।

एकोविष्णुः + अव्ययः । अनेन यत्किञ्चिद्धिरण्य सहित आमरूपेण नव श्राद्धेन पितृ प्रेतरूपी भगवान् सदेवः श्री जनार्दनः प्रीयतां । श्री विष्णु पादेदत्तम् । इति दक्षिणाग्रेदर्भे तिलोदकं निनयेत् ।

उपवीती, उत्तराभिमुखः गय - गय - गय - गया श्राद्धं, गया श्राद्धं, गया श्राद्धं ।

प्राचीनावीती दक्षिणाभिमुखः, अक्षय्यवटः अक्षय्यवटः अक्षय्यवटः ॥ पिण्डं बलिश्चादाय विस्रस्तशिखः पिण्डबली मुख समौ कृत्वा नदीं तटाकंवाप्रविश्य दक्षिणाभिमुखः, ऊर्ध्वं मुत्क्षिप्य स्नायात् । उपवीती आचम्यसात्विकत्यागश्च कुर्यात् । पवित्रं विसृज्या चामेत् ॥

दशम दिन पिण्डदान पर्यन्तं, प्रथम दिने नित्यविधौ उपयुक्तानि वासोदकदानार्थं वासः, तिलोदक प्रदानार्थकलशः, पिण्डबलिपाकार्थं पात्रं, पिण्डबलि विसर्जन स्थलं इत्येतानि विपर्यासरहितानि यथा भवन्ति कुर्यात् । अनवधानेन विपर्यासे सति पुनश्च साधनान्तरं प्राप्य तेन साधनेन प्रथम दिनमारभ्य तत्तत्कर्म कर्तव्यम् ॥

एवं दशम दिन पर्यन्तं नदीतीर कुण्डे गृहद्वार कुण्डे च नित्यविधिः कर्तव्यः । प्रतिदिनं, नदीतीरकुण्डे, गृहद्वारे च वासोदकानित्रीण्येव । आहत्य तत्र - तत्रत्रिंशत् त्रिंशत् ॥ तिलोदकानितु प्रतिदिनं प्रथम दिनापेक्षया द्वितीयदिने एकोत्तरं (अधिकं) स्यात्, तथा तृतीयदिने द्वितीय दिनापेक्षया एकमधिकं स्यात् ॥ तद्वत् गृहद्वारेच एकोत्तरवृद्धि श्राद्धेषु तावत्यः सङ्ख्याः । आहत्य पञ्चसप्ततिः ॥

नदीतीर शिला विपर्यासे, अन्यं पाषाणमादाय, आयौतु, देवः, सुमनोभिः, उतिभिः यमोह्वेह, प्रयताभिः, अक्ता । आसीदतां, सुप्रयते ह, बर्हिषि, ऊर्जाय, जात्यै, मम, शत्रुहृत्यै । इति मन्त्रेण कुण्डे स्थापयित्वा, लौकिकाग्नौ संस्कृतेनाज्येन, यमाय, सोमं, सुनुत, यमाय, जुहुत, हविः । यमं ह, यज्ञो गच्छति, अग्निदूतः, अरङ्कतः, स्वाहा । यमाय इदन्नमम । इति मन्त्रेण हुत्वा पूर्वदत्त वासोदक तिलोदकानि पुनर्दद्यात् ॥ तद्दिन मारभ्य समनन्तरदिन कार्याणि च क्रमेण कुर्यात् । एवं गृह द्वारकुण्डस्थित शिला नाशेऽपि एवमेव पाषाणान्तरं स्थापनं, होमश्च हुत्वा प्रथम दिन मारभ्य एतावत्पर्यन्तं तत्रस्थले कृतानि वासोदक पिण्डबलि प्रदान एकोत्तर वृद्धि श्राद्धानि नवश्राद्धानिच कृत्वा तदनन्तरं यथा क्रमं कुर्यात् । शिलान्तर स्थापनानन्तरं नष्टशिला लब्धाचेत् यमे ईव, यतमाने, यदैतं, प्रवाम्भरन्, मानुषा, देवयन्तः । आसीदतं, स्वर्मुलोकं, विदोने, स्वासस्थे, भवतं, इन्दवेनः ॥ इति मन्त्रेण तां शिलाञ्च तत्रैव स्थापयेत् ॥ एवं पिण्डस्योपहतौ पुनः पिण्डदानं कुर्यात् ॥

श्वचण्डालादिभिः स्पृष्टः पिण्डो यद्युपहन्यते ।

प्राजापत्य त्रयं कृत्वा पुनः पिण्डं समाचरेत् ॥

मार्जारं मूषकं स्पर्शे पिण्डेच विदलीकृते ।

पुनः पाकः प्रकर्तव्यः तेन पाकेन तत्क्षणात् ॥

4 || அஸ்திஸஞ்ஞயனம் ||

(ஸூ - அபரே஑ுஸ்துதீயஸ்யாं பஞ்ஞம்யாं ஸப்தம்யாं வாஸ்துநிஸஞ்ஞிந்வந்நி
ஸூ - க்ஷீரோஸ்திஸ்தேனோடகேனோடும்துர ஶாஸ்யாஸுபகா஑யந் ஶரீராண்யவோக்ஷதி, யந்தே
அஸ்தி மமந்஑ாமேதி பஞ்ஞபி: ||) ட்விதீயே டிவஸே துரீயே ஷष्ठேஸுஸ்தமேவா
டிவஸே ஸுாतरஸ்தி ஸஞ்ஞயனம்) க்ஷீர முடும்துர ஶாஸ்யா மாஜ்யம் துஹதீ஑லம், நீல
லோஹித ஸூத்ரே அஸ்தமன:, ஸிகதா:, கும்துபௌ ஸாலாஸாஸ்யேச ஸஞ்ஞஹ்ய
ஜ்யேஸுஸுக்ரமேண ஶ்மஸானம் ஑க்ஷேத். ஸுஸ்தானாஸுபூர்வ வா மத்யே மார்க்வாஸுந்நத: ஶ்மஸாஸ
ஸரிஸரேஸ்தித ந஑ீதடாகயோர்வாஸுந்நாஸ்வா ஸுணுடூணி துத்வா ஸுாतरஸுஸந்நுத்யாஸு஑ாஸ்ய
ஸவித்ரம் துத்வா. ஸம்த்யாந்ஸுணம்த்ய ஸுாசீனாவீதீ - அஸுஷே + ஸுவீகृत்ய ஑ுாந்ரஸ்ய
+ அ஑ அஹநி அஸ்தி ஸஞ்ஞயனம் கர்து + அநு஑ூஹாண.

஑ுபவிஸ்ய, ஑ுபவீதீ, ஸுாணானாயம்த்ய - ஸுாசீனாவீதீ ஸடக்லம்த்ய
ஸுுத்யர்த், ஑ுாந்ரஸ்ய + அ஑ அஹநி அஸ்தி ஸஞ்ஞயனம் கரிஸ்யே. ஑ுபவீதீ
ஸாத்விக்கத்யா஑: | ஸுாசீனாவீதீ, அஸ்திஸஞ்ஞயன காலே திதிவாரேதி
கூக்ஷூசரணஞ்ஞ குர்யாத். ஑ுபவீதீ ஸுாணானாயம்த்ய ஸுாசீனாவீதீ . ஸுுத்யர்த்
சிதௌ துஸ்தமநா மஸ்த்நாஞ்ஞவ்ஞ ஸூகர ஸுுால சணுடாலடிஸுஸுரிநேன யுாடுஷ: ஸமஜநி
த஑ுஷ ஸரிஹாரர்த் ஸுாஜாஸுத்ய கூக்ஷூஸுத்யாஸுாஸ்யம் யத்கிஞ்ஞி஑்ஞிரண்ய஑ானம் கரிஸ்யே.

4. (1) அஸ்தி ஸஞ்ஞயனம்

தஹந தினத்திற்ு மறுதினம், நான்காவது, ஆறாவது,
எட்டாவது தினத்தில் அஸ்தி ஸஞ்ஞயனம் ஸெய்யலாம்.

ஸஞ்ஞயனத்திற்ுசு ஸெல்லும்புாது பசும்பால், அத்திக் கிளே,
நெய், கத்தரிக்காய், கருப்பு சிகப்பு நூல்கள் (கம்பளிக் கயிறு),
பாறாங்கற்கள், மணல்கள், மண் குடங்கள், பலாசுக் கிளேகள், மண்
வெட்டி, அபூபம், நவ தான்யம் இவைகளை எடுத்துக் குாண்டு
ஸுுத்தவன் முன் ஸெல்ல, இளையவர்கள் க்ரமமாகசு ஸெல்ல
வேண்டும். வழியின் இடையிலுா, க்ராமத்திலுா, ச்மசானத்தின்
அருகிலுா, நதி தடாகாதிகளில் ஸ்ஞானம் ஸெய்து, திருமண் மட்டும்
தரித்துக் குாண்டு ஸந்த்யா வந்தனம் ஸெய்து ச்மசானம் ஸெல்ல

கூக்ஷ் சரிதவா । டக்ஷிணாஹிமுக: சிதே: ஸாடதேசேஸ்திதவா
க்ஷீரோத்சித்கேனோடகேனோடும்பரஸாஸவயா அவோக்ஷதி ।

யந்தே, அக்ரி, அமேந்தா஢, வுஷஹாயேவ, ஸக்தேவ ।
இமந்த, ஸமயா஢சி, க்ஷீரிணேச, உடகேனே ச ।
யந்த்வமேக்ரே, சமதேஃ, த்வமே, நிவா஢பய, ஸுனே: ।
க்யா஢்ஃ, அக்ரே ஜாயதா, ஸாகடூவா, வ்யல்கஸா ।
ஸீதிக்கே, ஸீதிக்காவதி, ஹாடூகே, ஹாடூகாவதி ।
மணடூக்யா ஸு, சக்ரமயே, இ஢, சுவேக்ரி, ஸமயே ।
ஸந்தே, த்வந்த்யா:, அ஢ே:, ஸமேதே, சந்து, அநூக்யா: ।
ஸந்தே, சமூத்ரித்யா:, அ஢ே:, ஸமேதே, சந்து, வ஢்யா: ॥
ஸந்தே, சுவேந்தி:, தநுவே, ஸமேதே, சந்து, கூய்யா: ।
ஸந்தே, நீஹா:, வர்ஷது, ஸமு ஸூவ், அவேஸீயதா஢் ॥
அந்தே சகூடவோக்ஷணம் குரியாத் ॥

அஸ்தி஑்ரஹணம்

(ஸூ - அதஸவாக்ராராந்தக்ஷிணாநிர்வத்ய திஸஸஸுவாஹுதிர்ஜுஹேதி
அவஸுஜேதி ஸதிமந்ர஢் ॥ சிதாடா: டக்ஷிணத: ஸதேஸாத், அக்ராராநிர்வத்ய
டக்ஷிணேன சிதி, யத்ரக்சாஸிமிதி விதிநாஸக்ரி ஸதிஸ்டாப்ய டவீஸஸ்காராந்த்

வேண்டும். அங்கு ஓரு ஸில் ஸவித்ரத்தேத் தரித்து அனுஜ்ஞே, அஸ்தி ஸஞ்சயனம், கரிஷ்யே என்று ஸங்கல்பம், கிருச்ரம், சிதையில் சண்டாளன், நாய், ஸன்றி, குள்ள நரி இவைகளின் ஸ்பர்சத்தினால் ஏற்பட்டுள்ள தோஷ ஸரிஹாரமாக கிருச்ர தானம் செய்ய வேண்டும். ஸால் கலந்த ஜலத்தே எடுத்துக் கொண்டு ஸாத ஸ்ரதேசம் சென்று ஸலாச சாகையினாலே, வன்னி சாகையினாலே "யந்தே அக்திம் + அவசீயதாம்" என்கிற மந்திரங்களினால் கடைசியாக ஓரு அவோக்ஷணம் செய்ய வேண்டும்.

சிதையின் தென் ஸக்கத்திலிருந்து தணல்களே எடுத்து, தென் ஸக்கத்தில் வைத்து அக்தி ஸ்ரதிஷ்டாதி, தர்வீ ஸம்ஸ்காரம் வரை செய்து அப்ரதக்ஷிண ஸரிஷேசனம் செய்து "அவஸ்ருஜ" என்று ஆர஢்பிக்கும் ஢ூன்று மந்திரங்களால், ஢ூன்று ஆஹுதிகளேச் செய்து

கூதூ, அபூரூகிணம் பரிபிசூய அவ்ஸூஜ, பூனூரூடு, பிதூபூய்:, யஸூதூ, ஆஹூதூ:, சரூதி, ஸூவூபூமிஃ. | ஆயூய்:, வஸூநூ:, ஁பூயூது, ஶூஷ், ஸஜ்ஞ்சூதூ, தூநூவூ, ஜாதூவூதூ:, ஸூவூஹீ அ஑ூயூ ஜாதூவூதூஸூ, ஁தூநூமூம |

ஸஜ்ஞ்சூஸூ, பிதூபூமிஃ, ஸம், ஸூவூபூபூமிஃ, ஸமிஷ்டூபூதூநூ, பரூமூ, வூயூமூநூ | யத்ரூ, பூமூயூ, வூஸூஸூ, தத்ரூஞ்சூ, தத்ரூதூவூ, தூவூ:, ஸூவிதூ, தூதூது, ஸூவூஹீ || தூவூய ஸூவிதூ ஁தூநூமூம |

யதூ, கூஷ்ணூ:, ஶூகூநூ:, ஆதூதுதூதூ, பிபூலூ:, ஸரூபூ:, ஁தூவூ, ஶூபூதூ: | அ஑ூரிஷ்டூ, விஶூவூதூ, அநூநூ, கூஷூநூது, ஸூமூஷ் வூ:, பூஹூணம், ஆவிவூஷூ, ஸூவூஹீ அ஑ூரிஷூமூபூயூ ஁தூநூமூம || அத்ரூபூயம் பூஹூதி யூன ஜூஹூதி ஸமூநூத மபூரூகிணம் பரிபிசூவூதூ ||

(ஸூ - அயூ஑ூபூரூதூகூமூபூஸூஸூவூஶூதித மவூஶூயூயூஜஸூஸூய-ஸூஸூஸூவிநூவி |)

஁தூரூ ஜனூ: அயூ஑ூபூரூதூகூமூபூஸூபூவூதூயூநூத: ஸூவூஶூதித மவூஶூயூ அ஑ூரி நிதூஷூஷம் ஶாமூயூநூதி | கரூதூ ஁பூவூதூ பூணூயூ பூரூசூநூவூதூ, அஷூஷூ + ஸூவூகூதூயூ ஑ூத்ரூஸூய + அதூ . அஹூநி, அஸூதூயூ ஑ூஹூணம் கரூதூ யூ஑ூயூதூ ஸிதூ஑ூமூநூ஑ூஹூண |

ஆஜ்ய பாத்ரம், தர்வீ இவைகளை அக்நியில் போட்டு விட்டு அப்ரதக்ஷிணமாகப் பரிஷேசனம் செய்ய வேண்டும்.

஁தூறூபூ பதூ ஁ல கும்பங்களூல் அந்தச் சிதூதூயூதூத் தெலூக்க வூண்஁தூம். க஁பூபூலூசிக்கும்படி தெலூக்கக் கூடூது. சிதூதூயூில் அக்நி இல்லாதபடிக்கு அணூத்து விட வூண்஁தூம்.

2. அஸூதி க்ரஹணம்

அனுஜூஞூ, ஸங்கல்பம், கிருசூரம். முன் காலத்தூில் ஸூத்ரூகளைக் க஁ண்஁தூதூன் அஸூதி க்ரஹணம் ஸூயூதுள்ளூர்கள். அதிலூம் ஁வூஞூக்கு ஁தூற்கூமூல் ஸந்தூதி ஁ற்படூதூதூ அவளைக் க஁ண்஁தூ அஸூதி க்ரஹணம் ஸூய்ய வூண்஁தூம் ஁ன்கிருரூ ஸூத்ரகாரர்.

उपविश्य, उपवीती, प्राणानायम्य प्राचीनावीती, प्रीत्यर्थं गोत्रस्य + अद्य
अहनि अस्थि ग्रहणं करिष्ये - कृच्छ्रा चरणञ्च कुर्यात्॥

(सू - यस्याः पुनर्विजननं नस्यात्सा सव्ये हस्ते नीललोहिताभ्यां
सूत्राभ्यां बृहतीफलमाबध्य सव्येन पदाऽश्मानमास्थाय सव्येन
पाणिनाऽनन्वीक्षमाणाऽस्थीन्यादत्ते उत्तिष्ठात इति द्बयशिरसोवा ।

सूत्रेतावदस्थिग्रहणं स्त्रियाः कार्यमित्युक्तमपि इदानीन्तनकाले
कर्तव्यास्थिग्रहणं करोति । यथादेशाचारं व्यवस्था ॥ सव्ये हस्ते
नीललोहिताभ्यां सूत्राभ्यां बृहतीफलमाबध्य सव्येन पदाऽश्मानमास्थाय
सव्येन पाणिना अनन्वीक्षमाणः अस्थीन्यादत्ते उत्तिष्ठात इति द्बयः
शिरसोवा अत्र वेति समुच्चयार्थः ।

उत्तिष्ठातः, तनुवं, सम्भरस्व, मेहगात्रं, अवहः, माशरीरम् ।
यत्र, भूम्यै, वृणसे, तत्रगच्छ, तत्रैत्वा, देवः, सविता, दधातु ॥
इति दन्तास्थीनि शिरोऽस्थिचादाय शब्दमकृत्वाकुम्भे निदधाति ।

(सू - तद्वाससिकुम्भेवानिदधाति ।

(सू इदन्त एकमिति द्वितीयांऽसाभ्यां बाहुभ्यां वा

ஆகிலும் தக்காலம் ஸஞ்சயனத்திற்காக ஸ்த்ரீகளை அழைத்துச்
செல்வதில்லை. கார்த்தாவே இந்தக் காரியத்தையும் செய்கிறான்.
இடது கையில் கருப்பு, சிகப்பு கயிறுகளால் கத்தரிக்காயைக் கட்டி,
இடது காலினால் பாறாங்கல்லில் ஏறி, கண்களை மூடிக் கொண்டு,
இடது கையினால் அஸ்திகளை எடுக்க வேண்டும். "உத்திஷ்டாத:"
என்கிற மந்திரத்தினால் பற்கள், தலை — இவைகளின் அஸ்தியை
எடுத்து சப்தப்படுத்தாமல் மண் குடத்தில் வைக்க வேண்டும்.

"இதம் தே ஏகம்" என்கிற மந்திரத்தினால் தோள் பட்டைகள்,
கைகள் இவைகளின் அஸ்திகளை எடுத்து வைக்க வேண்டும். "பர
ஊத ஏகம்" என்கிற மந்திரத்தினால் விலா பாகம், இடுப்பின் மேல்
பாகம் இவைகளின் அஸ்திகளை எடுக்க வேண்டும். "த்ருதீயேந
ஜ்யோதிஷா ஸம்விசஸ்வ" தொடைகள், முழங்கால் இவைகளின்

(ஸூ ஸர ஁த ஁கமர்தர தூதரயா ஸாஸூர்யரயா ஸ்ரோணரயரயா வா ।

(ஸூ தூதரயேன ஜ்யோதரஸேதர ததூரூரூரயா ஜங்ஙா஢்யா வா ।

(ஸூ ஸவேஷன ஁தர ஸங்ஙமர ஸங்ஙதர

(ஸூ ஁வ மேவா஢ுஜாகார ஸுஸங்ஙரத ஸங்ஙரவந்நர ॥

“஁தந்ந ஁க” ஁தர, ஁ஸாஸூர, ஙாஹஸூர தாடாய கும்பேநரதங்யாதூ
“ஸர ஁த ஁க” ஁தர ஸாஸூரஸூர ஸ்ரோணயஸூரதாடாய கும்பே நரதங்யாதூ ।

“தூதரயேன, ஜ்யோதரஸா, ஸவரஷஸூ” ஁தர, ஁வஸூர,
ஜங்ஙாஸூரதாடாய கும்பே நரதங்யாதூ ।

“ஸவேஷன:, தநுவர, தாரூரேதர, ஸ்ரரய:, தேவாநா, ஸரமே, ஸதஸூர”
஁தர ஸாடாஸூரதாடாய கும்பேநரதங்யாதூ ।

஁த: ஸர, ஁ததூகரமேணரவ த்ரவார ஸங்ஙவார ஸஸவார ஸமந்ந
ஸர்வாணயஸூரந்யாடாய கும்பேநரதங்யாதூ ।

(ஸூ தங்ஙஸூ ஸமூஹ ஸங்ஙரணய தங்ஙரணாடரஸஸ ஸரரராகூதர கரூரூ: ।)

கரூரூ தங்ஙஸூ ஸமூஹ ஸரரராகூதர கூதூ ஸாட தேஸூஸூதூவா கரூதரஸூ +
஁த - ஁ஹநர ஸ்மடான வாஸர஢்ய:, ஢ூதே஢்ய: ஁தாநர ஸங்ங ஢த்யாணர தடாமி ।

஁ஸ்தரகரூளே ஁டுக்க வேண்஁டும். “ஸம்வேஸத: + ஸதஸூததே” ஁ன்று
கால்கரூளர ஁ஸ்தரகரூளே ஁டுக்க வேண்஁டும்.

஁தே க்ரமத்தரல் ஢ூன்று தடவைகரூளரலோ, ஁ந்து
தடவைகரூளரலோ, ஁ழு தடவைகரூளரலோ ஁ல்லாவற்றையும் ஁டுத்து,
கும்பத்தரல் ஸேர்த்தூக் கரூள்ள வேண்஁டும். ஸரகு ஁ந்ததூ ஸா஢்பலேக்
கூவர்த்தூ ஸுருஷாக்ருதரயாகதூ ஸெய்தூ ஸாத தேஸத்தரல் நரன்று கரூண்டு
தம்ஸான வாஸர ஢ூதங்கரூக்காக ஁ந்து ஸகூயங்கரூளையும் வாய், வலது
கை, ஁டது கை, வலது கால், ஁டது கால் ஁வைகரூளரல் ஸேர்த்தூ
நவ தாண்யங்கரூளையும் ஁ரைத்து, ஁ளநர் ஁ருந்தால் ஸ்ரேதத்தரன்
தாஹோஸஸமநமாக வாய்஢் ஸாகத்தரல் ஸேர்த்தூ ஁ரு மண் குடத்தை
வயரற்று஢் ஸாகத்தரல் வைத்து, மண் வெட்டரயரன் காமு஢்

நவ धान्यानि ददामि, (यथादेशाचारं) पितुः प्रेतस्य दाहोप शमनार्थं (पञ्च) नालिकेरोदकं ददामि इति आस्यस्थलेनालिकेरोदकं दद्यात्। प्रथमं नालिकेरं शिरोभागे निदध्यात्, एवं द्वितीयं दत्वा दक्षिणपाणि प्रदेशे निदध्यात्। एवं तृतीयं दत्वा सव्यपाणि प्रदेशे निदध्यात्, एवं तुरीयं दत्वा दक्षिण पाददेशे निदध्यात्। पञ्चमं दत्वा सव्य पाददेशे निदध्यात्। प्रेत शरीरस्योदरभागे मृत्कलशं संस्थाप्य खनित्र दण्डभागेन सुषिररूपं भेदनं कुर्यात्।

(सू शरीराण्यादायोत्तिष्ठति उत्तिष्ठप्रेहीति । अस्थीन्यादाय, उत्तिष्ठ, प्रेहि, प्रद्रवौकैः, कृणुष्व, परमे, व्योमन्। यमेनत्वं, यम्या, संविदाना, उत्तमं, नाकै, अधिरोहेमम्॥ इति उत्तिष्ठति। अस्थिस्थापनदेशं गत्वा कुम्भं निधाय गर्तं खात्वा क्षीरेणाज्येन गन्ध तोयेन च अस्थीनि सेचयित्वा ब्राह्मणानुज्ञां प्रार्थयेत्। उपवीती प्रणम्य प्राचीनावीती अशेषे + स्वीकृत्य गोत्रस्य + अद्य अहनि अस्थिनिक्षेपणं कर्तुं योग्यता सिद्धिमनुगृहाण। उपवीती, उपविश्य, प्राणानायम्य प्राचीनावीती, प्रीत्यर्थं गोत्रस्य + अहनि, अस्थिनिक्षेपणं करिष्ये। निक्षेपण काले तिथिवार + हिरण्यदानं करिष्ये - हिरण्य + यत्किञ्चिद्विरण्यं श्रीवैष्णवायसम्प्रददे। नमः, नमम - अच्युतः प्रीयतां।

பாகத்தினால் குத்தினாற்போல் உடைத்து விட்டு, "உத்திஷ்ட ப்ரேஹி" என்கிற மந்திரத்தினால் அஸ்தி குடத்தை எடுத்துக் கொண்டு அஸ்தியை வைக்கும் இடம் சேர வேண்டும்.

3. அஸ்தி நிக்ஷேபணம்

அனுஜ்ஞை, ஸங்கல்பம், க்ருச்ரம். ஆழமான குழி தோண்டி, அதில் அஸ்திக் கும்பத்தை வைத்து பிராம்மணர்களைக் கொண்டு "அகமர்ஷணம்" ஜபிக்கச் சொல்லி, பால், நெய், சந்தன ஜலம் இவைகளையும் அஸ்தி கும்பத்தில் சேர்த்து, கைகளையும் பாலால் அலம்பி, குடத்தைப் புதைத்து மண்களால் மூடி விட்டு அப்படியே மூழ்கி எழுந்து, தஹநஸம் ஸ்காரத்தில் அனுசம்ஸநத்திற்குப் பிறகு

अहो रात्राणि विदधद्विश्वस्य मिषतो वशी ।

பிறகு நித்ய விதி. இங்கு ஒரு சிறிய விசாரம்.

सूर्या चन्द्र मसौ धाता यथा पूर्वमेकल्पयत् ।
 दिवञ्च पृथिवीञ्चान्तरिक्षमथो सुवः ।
 यत्पृथिव्या रजस्वमान्तरिक्षे विरोदसी ।
 इमास्तदापोर्वरुणः पुनात्वधमर्षणः ।
 एषभूतस्यै भव्ये भुवनस्य गोप्ता ।
 एष पुण्यकृताँल्लोकानेष मृत्योर्हि रणमयम् ।
 द्यावाँ पृथिव्योर्हि रणमयः सञ्श्रितः सुवः ।
 सनस्सुवस्सः शिंशाधि । आर्द्रज्वलति ज्योतिरहमस्मि । ज्योतिर्ज्वलति
 ब्रह्माहमस्मि । योऽहमस्मि ब्रह्माहमस्मि । अहमेवाहं माञ्जुहोमिस्वाहा ।
 अकार्यकार्यवकीर्णीस्तेनो भ्रूणहा गुरुतल्पगः ।
 वरुणोपामधमर्षण स्तस्मात्पापात्प्रमुच्यते ।
 रजो भूमिस्त्वमारोदयस्व प्रवदन्ति धीराः ।
 पुनन्तु ऋषयः, पुनन्तुवसवः पुनातुवरुणः पुनात्वधमर्षणः ॥
 गतेऽस्थिकुम्भं निधाय मृत्समूहेन प्रच्छादयेत् ।

(सू - शम्यां पलाशमूलेवा कुम्भं निधाय जघनेन कुम्भं
 कर्षादिसमानमास्नानात् ॥

நித்ய விதியை முடித்துக் கொண்டு ஸஞ்சயனத்திற்குச்
 செல்வதா? ஸஞ்சயனத்தைச் செய்த பிறகு நித்ய விதியைச்
 செய்வதா? என்பதாக விசாரம். ஸஞ்சயனத்திற்கு ப்ராத: காலம்
 சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் நித்ய விதி, பிண்ட தானத்திற்கு
 மாத்யான்னிக காலம் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் முதலில்
 ஸஞ்சயனத்தை முடித்துக் கொண்டு, பிறகு நித்ய விதியைச் செய்ய
 வேண்டும்.

வேறு காரணங்களால் ஸஞ்சயனம் செய்யப்படாமல்
 நின்றிருந்து நித்யவிதி நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, வர
 வேண்டிய ஜ்யேஷ்டன் ப்ராத: காலம் தாண்டிய பிறகுதான் வருகிற
 காலத்தில் அன்றே அவன் நித்ய விதியை ஏற்று நடத்தினாலும்
 ஸஞ்சயனத்தை மறுதினம் காலையில்தான் செய்ய வேண்டும்.

கும்பஸ்ய பஸ்திமேதேஸே திஸ்த: கர்ஃ: ஸ்வாதா இத்யாதி தஹந ஸஸ்கார தினவத்சர்வ கர்யாத் ||

ததனேன கர்ஃ: தீர்தாந் த்ரீநாதாந்ஸ்வாதா, அஸ்த்மந: ஸிகதாஸ்த்ர ப்ரகீர்த்யுர்த்மே: கும்பதலே: பூரயித்வா தேஸுதாதய: கநிஸ்தபூர்வா: அஸ்த்மந்வதீ:, ரேவதீ: ஸஸ்த்ரஸ்த்மவ், உத்திஸ்தத, ப்ரதீரத, ஸர்வாய: | அத்ரதாஜஹாந, யே அஸ்த்ந, அஸ்த்நவா: ஸிவாந், வய், அஸ்திவாஜதாந், உத்தீரேத |

(ஸூ ததனேன கர்ஃ: பலாஸா ஸாஸ்தே ஸதீ ஸாஸ்தே வானிரவநந்தி | (ஸூ - அதீநே தர்ம தயேந ஸுல்த்வேந ஸந்தத்ய தே அந்தரேந ப்ரஸர்ப்பந்தி | யதீ, தேவஸ்ய், ஸவீது:, பவீத்ர, ஸஹஸ்த்ரதார, விததத், அந்தரீக்ஷே | யேநாபுநாத், இந்ரீ, அநாதீ, அதீயீ, தேநாஹ் தா, ஸர்வதீநு, பூநாதி | ஸாஸ்தே உத்க்ஷிப்ய ரதூந் தித்வா யா ஸாஸ்தாத், பநாத், அபயந்தி, ஸாஸ்தா:, அஸ்திதீதா:, - நூபதி, இதூததாநா: | தாதுஸ்தா:, ஸவீ: பவீநேந பூதா:, ப்ரதயா, அஸ்த்மான், ரய்யா வர்ச்சா, ஸஸ்த்ரஸ்த்மத | இதி தக்ஷிணஸ்யாந் நைக்ரத்யாஸ்த்ர திஸிபுதக்பரித்யதேத் |

ஸூ உத்யத் ததஸஸ்பரீத்யாதித்யதூபதிஸ்ததே | உத்யத், ததஸஸ்பரி, பதய்ந்த:, த்யோதிருத்தர்ம | தேவ், தேவதா, ஸூயீ, அஸ்த்ந, த்யோதி:, உத்தததத |

அக்தி நஷ்ட ப்ராதயச்சித்ததம்

பிரகிருதத்திதில் ஸஞ்சயநத்தினுதைய ஹோதத்திற்கு த்மஸானத்திதில் உள்ள சிதையிலிருந்து அக்தியை எதூத்து, அதைக் கொண்டு ஸஞ்சயந ஹோதத்தைத் செய்ய வேண்டுதம். அதூ அணேந்திருந்ததாகில் அதற்கான ப்ராதயச்சித்ததம் சொல்லப்படுகிறது. தஹர்ஷிகளுக்குத் சுபாசுபங்கல் இரண்டுதம் ஒரே தாதிரிதான் போதாதயந தஹர்ஷி தன்னுதைய கிருஹ்யத்திதில் நான்கு தின உபநயநத்திதில் நான்கு தினங்களுக்குள் உபநயந அக்தி நஷ்டதம் ஆனாலுதம், ஐந்து தின விவாஹத்திதில் இதையிலில் விவாஹாக்னி நஷ்டதானாலுதம் தஹநதம் ஆகி ஸஞ்சயநத்திற்கு துன்பு த்மஸானுக்நி நஷ்டதானாலுதம் இந்த தூன்றிற்குதம் ஒரே விததான பிராதயச்சித்தததைத்தான் போதிக்கிறார். பித்ருதேத ஸாரத்திலுதம் அதை அப்படியே அனுவதிக்கிறார். அதன் ப்ரயோகதாவது

ஸங்கல்ப்பம், கருசர்ம் செய்து கொண்டு “அபஹதா அஸுரா:” என்கிற மந்திரத்தினால் பஸ்மாவை ப்ரோக்ஷித்து “அயந்தேயோதி:” என்கிற மந்திரத்தினால் ஒரு ஸமித்தில் பஸ்மாவை ஏற்றி லௌகிகமான அக்நியில் அந்த ஸமித்தை “ஆஜுஹ்வாந:”, “உத்புத்யஸ்வ” என்கிற மந்திரங்களால் சேர்த்து அக்நி ப்ரதிஷ்டாதி தர்வீ ஸம்ஸ்காரம் வரை செய்து பரிஷேசனம் செய்து, “அயாச்ச”, “அக்நிர்ஹோதா”, “பிராம்மண ஏகஹோதா” 10 “மநோஜ்யோதி:” “யந்ம் ஆத்மந:”, “புநரக்னி”, “பூரக்நயேச” 4 வ்யாஹ்ருதி சதுஷ்டய ஹோமம். ஸ்ரீ விஷ்ணவே ஸ்வாஹா என்கிற பூர்ணஹுதி. அப்ரதக்ஷிண பரிஷேசனம் செய்து இந்த அக்நியில் ஸஞ்சயன ஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

अग्निः, द्विहोता । सभर्ता । समेददातु, प्रजां, पशून्, पुष्टिं यशः ।
भर्ताचमे, भूयात्, स्वाहा । अग्नये इदन्नमम । पृथिवी, त्रिहोता । सप्रतिष्ठा ।
समेददातु, प्रजां, पशून्, पुष्टिं यशः । प्रतिष्ठाचमे, भूयात् स्वाहा । पृथिव्यै
इदन्नमम । अन्तरिक्षं, चतुर्होता । सविष्ठाः । समेददातु, प्रजां पशून्, पुष्टिं
यशः । विष्ठाश्चमे, भूयात् स्वाहा । अन्तरिक्षाय इदन्नमम । वायुः, पञ्चहोता ।
सप्राणः । समेददातु, प्रजां, पशून्, पुष्टिं यशः । प्राणश्चमे, भूयात् स्वाहा ।
वायवे इदन्नमम । चन्द्रमाः, षड्होता । सऋतून्, कल्पयाति । समेददातु,
प्रजां, पशून्, पुष्टिं यशः । ऋतवश्चमे, कल्पन्तां - स्वाहा । चन्द्रमसे
इदन्नमम । अन्नं, सप्तहोता । सप्राणस्यै, प्राणः । समेददातु, प्रजां, पशून्,
पुष्टिं, यशः । प्राणस्यैचमे, प्राणो भूयात् स्वाहा । अन्नाय इदन्नमम,
द्यौरष्टहोता । सोऽनाधृष्यः । समेददातु, प्रजां, पशून्, पुष्टिं यशः ।
अनाधृष्यश्च, भूयासं स्वाहा । दिवे इदन्नमम । आदित्यः, नवहोता ।
सतेजस्वी । समेददातु प्रजां पशून्, पुष्टिं यशः । तेजस्वीच, भूयासं स्वाहा ।
आदित्याय इदन्नमम । प्रजापतिः दशहोता । सइदं, सर्वं । समेददातु, प्रजां,
पशून्, पुष्टिं यशः । सर्वैश्चमे, भूयात् स्वाहा । प्रजापतये इदन्नमम ।
मनोज्योतिः, जुषतां, आज्यं, विच्छिन्नं, यज्ञं, समिमं, दधातु । याइष्टाः,
उषसः, निमृचैश्च, तास्सन्दधामि, हविषां, घृतेन, स्वाहा । मनसे, ज्योतिषे
इदन्नमम ॥

यन्मै, आत्मनः मिन्दा, अभूत्, अग्निस्तत्, पुनराहाः जातवेदाः,
विचैर्षणिः, स्वाहा । अग्नये जातवेदसे इदन्नमम । पुनरग्निः चक्षुरदात्,
पुनरिन्द्रः बृहस्पतिः । पुनर्मै, अश्विना, युवं, चक्षुः, आधत्तं, अक्ष्योः,
स्वाहा । अग्नीन्द्राबृहस्पति, अश्विभ्यः, इदन्नमम । भूरग्नये च, पृथिव्यै च,
महते च, स्वाहा । अग्नये, महते, इदन्नमम । भुवोवायवेच, अन्तरिक्षायच,
महतेच, स्वाहा । वायवे महते इदन्नमम । सुवैरादित्यायै च, दिवेच, महतेच,
स्वाहा । आदित्याय महते इदन्नमम । भूर्भुवस्सुवैः, चन्द्रमैसेच, नक्षत्रेभ्यश्च,

திருமயசுத்ரே, மஹதே சே, சுவாஹீ. துராபதயே மஹதே இதந்நமம, அநாஜாத த்ரயம்
வ்யாஹதி சதுஸ்தயசுத்ரே ஹத்வா, ஸ்ரீ விஷ்ணவே சுவாஹீ. விஷ்ணவே துரமாத்மநே இதந்நமம.
சமந்தம், அதுரதக்ஷிணம் துரிஷிசுத்ரே தஸ்மிந்நக்ஷத்ரே சசுத்ரயந ஹோமம் துரியாத் ॥

தர்துரிவ ஜாததிதிரபி துரிதிதினம் நதீதீர (ததாகதீர) துண்டே வாகோதக
திலோதக துரதானானி தர்தவ்யான்யேவ. ததா தர்துமசக்தா: வயசாஸுதரே சரவே ஜாதய:
தசாமதிநே சரவா்ரானி வாகயித்வாஸாத்வா துரிதமதிந துரிததி ததிந துரிதந்தம்
தர்தவ்யானி வாகோதகதிலோதக துரதானானி ததத்காலாதாதுஷ்ய தநிஷ்டகரமேநதத்யு: .
ததாவயசா துரிவிகா: (த்யேஷ்டா:) வாகநமதக்துதோதகதானம் துரியு: .

தேஷாம் சரவேஷாம் த்ரிசதவ்யாஸோதகதானானி. தசுத்ர சதததி திலோதக துரதானானி.
ஏதத்சரவம் தர்துதகரணாதுரிவமேவ ॥

௨. தசம தின துரியம்

தர்தா ததாதகரம் நித்ய திதிம் ஏகோததர வுதி துரிதந்தம் துரியாத்.

௧. துரித தலி:

தபுவீதி, சத்யாநுதரமய, துரிதீநாவீதி அசுதே + சுவீதூத்ய துரிதச்ய
+ அதத தசமேஸுதநி மஹாதுரிவாரணாத் துரித தலிதுரதானம் தர்து துரிததா

5. தசம தின த்ருத்யம்

தர்ததா இன்துதம் நித்ய திதி, ஏகோததர திருத்திகளை சேத்து
தூதிக்க வேண்டும்.

த்ருத தலி

தஹந ஸமயத்தில் எரிந்த த்ருதத்திதற்கு ஒவ்வொரு நாள்
திண்ட தானத்தினுதும் ஒவ்வொரு அங்கம் உண்டாவதாக த்ரம்
சாஸ்திரம் கூறுகிதது. தத்தாவது தின திண்ட தானத்தினுதல் த்ருத
சாரம் தூர்ணமாகிதது. அத்ததிப் தூர்ணமான த்ருதத்திதற்கு

“மஹாக்ஷத்” “பெரிய பசி” ஏற்படுவது ஸஹஜம் தானே. அந்தப் பெரிய பசியைப் போக்கத்தான் ப்ரபூத பலி. அனுஜ்ஞை, ஸங்கல்ப்பம், கிருச்ரம். பெரிய துணியை மடித்து தெற்கு நுனியாகச் சேர்த்து அதில் தெற்கு நுனியாக ஒரு தர்ப்பத்தைச் சேர்த்து அதன் மையத்தில் ப்ரபூத பலிக்கான அந்நத்தைச் சேர்க்க வேண்டும். ஆங்காங்கு உள்ள ஸம்பிரதாயப்படி ஐந்து - ஐந்து பக்ஷ்ய வகையறாக்களைச் செய்திருப்பார்கள். அதை ஒவ்வொன்றாக நடு, கிழக்கு, வடக்கு, மேற்கு, தெற்கு என்பதாகச் சேர்க்க வேண்டும். பருப்பு, பாயஸம் முதலியவைகளை அப்படியே கொட்டி விட வேண்டும். பரிஷேசனம் - எழுந்து நின்று உபஸ்தானம்.

கர்து யோக்யதாஸிட்஢ிமனு஑ுஹாண । ஁பவீதீ - ஁ராணாநாயம்ய ஁ரா஑ீநாவீதீ ஑ோத்ரஸ்ய
 + ஢்ஷமேஹநி ஑ு஢்஢ார குண்டாதுபாணோதுபாநன கரண்யே - க்ரு஑்஑ு஑் ஑ரத்வா ।
 ஢ஸ்தே திலாநா஢ாய, ஑ோத்ர ஑ர்மந் ஁த: ஁ரேத (஑ோத்ரே நாம்ரி, மாத: ஁ரேதே)
 அஸ்தாதுபாணா ஢ுத்திஸ்ட । ன்த: ஁ரா஢ி, யதா ஑்தாநன ஑஑்஑ । ன்தி திலேஸ்தாப்ய
 நேத்ரே நிமீல்ய ஑வ்யேந ஁ாணிநா ஁ாணமா஢ாய (஁ர்த஢ ஢ிநஸ்தா஁ிதன) வாஸோ஢க
 வஸ்தஸ்ய அந்யதரஸ்திந்கோணே ஑ந்஢ீகூர்யாது । ஁பவீதீ, ஑ோமய ஑ுஸ்க்ஷோ஢ாந்
 ஁ரீ஢ீர்ஸ்தா஢ாய “அஸ்தகூலன, அ஢ிவர்ததா” ன்தி குண்டே஁ரக்ஷிப்ய குண்ட்
 ஢ிந்஢ாது ॥ ஁ரா஑ீநாவீதீ ஁ரதி஢ிநவது ஁ண்டமா஢ாய ந஢ீ (தடாக) தீர
 குண்ட் ஑஑்஑ேது । ஁பவீதீ, ஁ரணம்ய, ஁ரா஑ீநாவீதீ ஑ோத்ரஸ்ய + அ஑ ஢்ஷமே஑ஹநி
 ந஢ீ (தடாக) தீர குண்டாது ஁ாணோதுபாநன கர்து அநு஑ுஹாண । ஁பவீதீ
 - ஁பவி஑்ய ஁ராணாநாயம்ய ஁ரா஑ீநாவீதீ ... ஁ரீத்யர்த்஑் ஑ோத்ரஸ்ய + ஢்ஷமே஑ஹநி
 ந஢ீ (தடாக) தீர குண்டாது ஁ாணோதுபாநன கரண்யே । க்ரு஑்஑ு஑்஑்஑ரத்வா ।
 திலாநா஢ாய ஑ோத்ர ஑ர்மந் ஁த: ஁ரேத (஑ோத்ரே நாம்ரி, மாத: ஁ரேதே) அஸ்தாதுபாணா
 ஢ுத்திஸ்ட ன்த: ஁ரா஢ி, யதாஸ்தாநன ஑஑்஑ । நேத்ரே நிமீல்ய ஑வ்யேந ஁ாணிநா ஁ூர்வது
 ஁ர்த஢ ஢ிந ஑்தா஁ிதன ஁ாண மா஢ாய வாஸோ஢க வஸ்த கோணாந்தரே, அா஑஑்ய,
 ஁பவீதீ, ஑ோமயஸுஸ்க் ஑்ஷோ஢ாந் ஁ரீ஢ீர்ஸ்தா஢ாய “அஸ்தகூலம஢ிவர்ததா”
 ன்திகுண்டே ஁ரக்ஷிப்ய குண்ட்஑ வி஢லீகூத்ய ஁ரா஑ீநாவீதீ ஁ரதி஢ிந யத்ர
 ஁ண்ட஁ரக்ஷே஁: கூத:

னந்த்஑் ஑ந்தர்ப்பத்தில ஑்த்ரீகள் ரோதனாதிகளே஑் ஑ெய்வர்.
 ஑்த்ரீகள் நகர்ந்தவுடன் க்ரு஢த்வார ஁ாஷாண ஁த்தா஁னம்,
 “அஸ்தத்கூலம் அ஁ிவர்த்ததாம்” னன்று குண்டத்தில் விரட்டித்
 தூள், நெல் னவைகளை஑் ஑ேர்த்து, கலேத்து விட்டு நித்யவிதி
 ஁ண்டம், ஁ாஷாணம், அ஢ுத்தவர்களைக் கொண்டு ஁்ர஁ூத ஁லி
 னவைகளை ஁டுத்து நதீ (தடாக) தீர குண்டம் ஑ேர்ந்து
 அங்கேயிருந்தும் ஁ாஷாண ஁த்தா஁னம் ஑ெய்து, குண்டத்தில்
 விரட்டித் தூள், நெல் னவைகளை஑் ஑ேர்த்து கலேத்து விட்டு, ஁ிரதி
 தினம் ஁ோல் ஁ண்டத்தை ஁யரே ஁றிந்து ஁்ர஁ூத ஁லியை
 ஑ாதாரணமாகக் கரைத்து விட்டு, ஑்஑ானம், ஆஸமனம், ஑ாத்விக
 த்யாகம் ஑ெய்து, ஑ர்வாங்க வ஁நம், ஑்஑ானம், வ஁ந நிமித்த

ததிரைவாஸ்திநிநே஽பி தக்ஷிணாபிமுக: பிண்டமூர்வ் துத்க்ஷிப்ய ஸ்ராவா பாபாணே
 ச விஸூஜ்ய வாஸோதக வஸ்த்ரவ் ஶததா ப்ரக்ஷிதாப்ஸுக்ஷிஸ்த்வா஽சம்யபவித்ரம் விஸூஜ்ய
 ஸாத்விகத்யாஶக்ருத்வா஽சாமேத். உத்திர்ய் ஸர்வாங்ஜானி வாபயித்வா வபந
 விதிகவத்ஸ்ராவா வஸ்த்ரேச ஶுக்லீகृत்ய த்ருத்வா ஶ்ரீசூர்ண் ஸஹிதாந் புண்ட்ராத்ருத்வா
 தாத்த்யாஹிகம் குர்யாத். இத: பரம் ஶ்ரீசூர்ண் ஸஹித புண்ட்ர எவதார்ய: ||

2. ஶாந்தி ஹோம:

கர்தா தர்மத்ரய க்ருத பவித்ரம் த்ருத்வா ஸத்யாந்ரணம்ய அக்ஷே + ஸ்வீகृत்ய
 மம (ப்ராது:) (ப்ராத்ரோ:) (ப்ராத்ருணா) ஶாதீநாசு அதநிஹ்ரணார்த் ஶாந்திஹோமம்
 கர்து யோக்யதா ஸித்திமநுஶூஹாந. உபவித்ய, ப்ராணாநாயம்ய ஸடகல்ய ...
 ப்ரீத்யர்த் மம (ப்ராது:) (ப்ராத்ரோ:) (ப்ராத்ருணா) ஶாதீநாசு அதநிஹ்ரணார்த்
 ஶாந்திஹோமம் கரிஷ்யே. ஸாத்விகத்யாஶ: |

யத்ரக்ருதேதி விதிநா லோகிகாஶ்ரிம் ப்ரதிஸுத்ய ப்ராஶ்ரேருதஶ்ரேசு தர்மீ:
 ஸம்பரிஸ்தீர்ய் உத்திரேணாஶ்ரிம், யவாநோஷதிஸ்தம்ப்ரம் அதமான மநஶ்ஶாஹமவகா
 வேதஸதாஸுவா வேதஸதாலா அநதூஹ்ம்சம் ஸபாத பாத்ரம் ப்ரதிலோம க்ருதௌ வாரணஸூசௌ
 அஶ்யஸுதாலீம் ப்ரோக்ஷணீம் இத த்ருத்வம் ந்யத்வி ஸாதயித்வா, (ஸூ நவம்யா வ்யுஸுதாயா)

புநஸ்தானம் இவைகளைச் செய்து, துணியை உலர்த்திக் கட்டிக்
 கொண்டு ஸ்ரீ சூர்ண ஸஹிதமான ஊர்த்வ புண்ட்ரங்களைத் தரித்துக்
 கொண்டு, தாத்யாந்நிகம் செய்து சாந்தி ஹோமத்திற்கு
 வரவேண்டும்.

2. சாந்திஹோமம்

ஆசமனம், இரண்டு தர்ப்பங்களால் செய்யப்பட்ட
 பவித்ரத்தைத் தரித்துக் கொண்டு, ஜ்ஞாதிகளுக்கும் தனக்கும்
 அகநிர்ஹரணார்த்தம், சாந்தி ஹோமம், கர்த்தும் என்பதாக
 அனுஜ்ஞை. ஸங்கல்பம். அக்நி ப்ரதிஷ்ட, கிழக்கு
 நுனிகளாகவும், வடக்கு நுனிகளாகவும் பரிஸ்தரணங்கள். அக்நிக்கு
 வடக்கில் பாத்ர ஸாதனம். யவம் ஒஷதிஸ்தம்பம் (அந்த
 ஸ்தானத்திலான நெல்) பாஹங்கல், வண்டி தாடு, பாசி, நீர்
 நொச்சிக் கிளை, தாவலிங்க தாலே, காளை தாட்டுத் தோல், ஹோம
 ஸம்பாதத்திற்கான தொன்னை, தாவலிங்க இலைகள், ஆஜ்ய ஸ்தாலீ,
 ப்ரோக்ஷணி — இவைகளை இரண்டு-இரண்டாக ஸாதனம் செய்ய

प्रतिलोम कृतया वारण्या स्रुचा चतुर्गृहीतं जुहोतिद्वे आहुती।
नहिते, अग्ने, तनुवै, क्रूरं, चकारं, मृत्यैः। कृपिः, बभस्ति, तेजंनं,
पुनैः, जरायुं, गौरिव, स्वाहा। अग्नये इदन्नमम। चतुर्गृहीतेन, अप्नैः,
शोशुचत् अघं, अग्ने, शुशुध्या, रयिम्। अप्नैः, शोशुचत्, अघं, मृत्यवे
स्वाहा। अग्नये मृत्यवे इदन्नमम।

सू - दश चक्षुवाहुतीरपनश्शोशुचदघमिति।

सू - हुत्वा - हुत्वा पात्र्यां सम्पातमवनयति॥

प्रतिलोम कृतेन वारणेन स्रुवेण जुहोति अप्नैः, शोशुचत्, अघं,
अग्ने, शुशुध्या, रयिम्। अप्नैः, शोशुचत्, अघं स्वाहा अग्नये शुचये
इदन्नमम। हुत्वा - हुत्वा पात्र्यां संपात मवनयति दशानामाहुतीनाञ्च॥

सुक्षेत्रिया, सुगातुया, वसूयाचं, यजामहे।

अप्नैः, शोशुचत्, अघं - स्वाहा अग्नये शुचये इदन्नमम।

प्रयद्भिर्द्विष्टः, एषां, प्रास्माकौसश्च, सूर्यैः।

अप्नैः, शोशुचत्, अघं - स्वाहा अग्नये शुचये इदन्नमम।

प्रयद्भ्यः सहस्वतः, विश्वतैः, यन्ति, सूर्यैः।

अप्नैः, शोशुचत्, अघं स्वाहा। अग्नये शुचये इदन्नमम॥

சிறிய இலையையும் மேலே சொன்னதுபோல் காம்புப் பாகத்தினால்
நான்கு தடவை நெய்யை பெரிய இலையில் எடுத்து, "நஹிதே
அக்நே" என்கிற மந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்து, மறுபடியும்
இவ்விதமே நான்கு தடவை நெய்யை எடுத்துக் கொண்டு அபநஃ
+ ம்ருத்யவே ஸ்வாஹா என்கிற மந்திரத்தினால் ஹோமம் செய்து
அந்தத் தர்வியை கீழே வைத்து விட்டு, சிறிய தர்வியினால் நெய்யை
எடுத்து, "அபநஃ" என்று ஆரம்பிக்கும் பத்து மந்திரங்களால்
ஹோமம் செய்ய வேண்டும். அந்தந்த ஹோமம் முடிந்ததும் இந்த
10 ஆஹுதிகளின் ஸம்பாதத்தை ஒரு தொன்னையில் சேமிக்க
வேண்டும். தர்விகளை அக்நியில் போட்டு விட வேண்டும். பத்து
ஆஹுதிகள் முடிந்ததும் ப்ரதக்ஷிணமாக ஸமந்த பரிவேசனம்
செய்ய வேண்டும். அக்நியில் போடப்பட்ட இலைகளின் சாம்பலை

ப்ரயத்னே அக்ரே, சூரயே: , ஜாயேமஹி, ப்ரத்னே வயம் ।
 அபேன: , ஶோஷுத், அ஘ம் ஶ்வாஹா - அக்ரயே ஶுக்ரயே இதந்நமம் ॥
 த்வஹி, விஷ்வதோமுக்ஷ, விஷ்வதே: , பரிபூரஸி ।
 அபேன: , ஶோஷுத், அ஘ம் ஶ்வாஹா । அக்ரயே ஶுக்ரயே இதந்நமம் ।
 த்விஷோன: , விஷ்வதோமுக்ஷ, அதிநாவேவ், பாரய ।
 அபேன: , ஶோஷுத், அ஘ம் ஶ்வாஹா, அக்ரயே ஶுக்ரயே இதந்நமம் ।
 சநே: , சிந்தும்பிவ, நாவயா, அதிபேர்ப், ஶ்வஸ்தயே ।
 அபேன: , ஶோஷுத், அ஘ம், ஶ்வாஹா - அக்ரயே ஶுக்ரயே இதந்நமம் ।
 ஆபே: , ப்ரவணாத், இவ யதீ: , அபாஸ்மத், ஶ்யந்ததா, அ஘ம் ।
 அபேன: , ஶோஷுத், அ஘ம் ஶ்வாஹா அக்ரயே ஶுக்ரயே இதந்நமம்
 உதநாத், உதகானீவ, அபாஸ்மத், ஶ்யந்ததா, அ஘ம் ।
 அபேன: , ஶோஷுத், அ஘ம் ஶ்வாஹா அக்ரயே ஶுக்ரயே இதந்நமம் ।

(சூ - அத்ரோபயம் ப்ரஹரதி - யேன ஜஹோதி ।)

தவீத்யமக்ரௌ ப்ரஹரதி । தூஷ்ணீம் சமந்தம் ப்ரதக்ஷிணம் பரிபிஷ்வதி ।

(சூ - உத்தரேணாக்ஷிம் லோஹிதோ஽நஹ்நாஹ்நுக்ஷோ஽வஸ்திதோ பவதி ।)

“மை” தயார் ஶெய்வதற்காக ஂடுத்து வைக்க வேண்டும். அக்நிக்கு
 வடவண்ணடையில் வண்டி மாட்டை கிழக்கு முகமாக நிறுத்த
 வேண்டும். “அநட்வாஹம்” என்கிற மந்திரத்தினால் கநிஷ்ட
 க்ரமமாக காணையைத் தொட வேண்டும். “இமே ஜீவா:” என்கிற
 மந்திரத்தினால் அந்தக் காணையுடன் கிழக்காகச் செல்ல வேண்டும்.
 “ம்ருத்யோ: பதம்” என்கிற மந்திரத்தினால் கடைசியாகச்
 செல்கிறவன் கர்த்தா - மாட்டின் குளம்படியையும் முன்
 செல்கிறவர்களின் அடியையும் நீர் நோக்கி கொத்தினாலும்
 செடிப்பாசியினாலும் துடைக்க வேண்டும். எல்லாருக்கும் தெற்காக
 — வடக்கு முகமாக நின்று கொண்டு ஒரு பாறாங்கல்லை (சில்லை)
 ஂடுத்து “இமம் ஜீவேப்ய:” என்கிற மந்திரத்தினால் தெற்கே போட
 வேண்டும்.

(सू - तैर्मुखानि विमृजन्ते ॥)

(सू - यदाञ्जनं त्रैककुदमिति त्रैककुदेनाञ्जनेनाञ्जीरन्।) (सू
यदित्रैककुदं नाधिगच्छेयुयेनैवाकेनचाञ्जनेनाञ्जीरन्) यदाञ्जनं, त्रैककुदं, जातं,
हिमवत्स्पर्शि। तेनामृतस्यै, मूर्लेन, अरातीः, जम्भयामसि॥ इति येन
केनचाञ्जनेनाञ्जीरन्॥

3. ஆனந்த ஹோமம்

அனுஜ்ஞை, ஸங்கல்ப்பம். அக்நிப்ரதிஷ்டை கிழக்காகவும், வடக்காகவும், பரிஸ்தரணம். வடக்கில் பாத்ர ஸாதனம். எப்போதும்போல் நுனியினுல்தான் ஹோமம். தர்வீ ஸம்ஸ்காரம் வரை செய்து ஸமந்தம் ப்ரதக்ஷிண பரிஷேசனம். பெரிய இலையில் சிறிய இலையினால் நான்கு தடவை நெய் எடுத்து "ஆநந்தாய" என்கிற ஹோமத்தையும் மறுபடி நான்கு தடவை எடுத்துக் கொண்டு "நவைதத்ர" என்கிற ஹோமத்தைச் செய்து ப்ராயச்சித்த ஹோமம் பூர்ணஹுதி, ப்ராணாயாமம், ஸமந்த ப்ரதக்ஷிண பரிஷேசனம், அக்னி உபஸ்தானம், சுத்யர்த்த புண்யாஹம், பொறியைத் தயார் செய்து "யவோஸி" என்கிற மந்திரத்தினால் ஞாதிகளுடன் சாப்பிட வேண்டும். பிரம்ம தண்டம், ஸர்வத்ர தக்ஷிணை, பிராம்மணர்கள் ஸ்வஸ்தி வாசனம் சொல்லி வர, கிருஹத்தை ப்ரவேசிக்க வேண்டும். மங்கள த்ரவ்யங்களை பார்க்க வேண்டும்.

(सू - पृथिव्या मोषधिस्तम्भं प्रतिष्ठापयति । यथात्व मुद्गिनश्चोषध इति । पृथिव्यामोषधिस्तम्भं प्रतिष्ठापयति यथात्वं, उद्गिनश्चि, ओषधे, पृथिव्याः, अर्धि । एवं, इमे, उद्गिन्दन्तु, कीर्त्या, यज्ञसा, ब्रह्मवर्चसेन ॥ अथवा ओषधि स्तम्बप्रादुर्भावाय व्रीहिबीजानि निवपन्ति । इतः परं वेतस मालां विमुच्याचम्यागच्छेयुः ॥ सात्विकत्यागः

३. आनन्दहोमः ।

कर्ता - प्रणम्य - अशेषे + स्वीकृत्य - मम - ज्ञातीनाञ्च आनन्दावाप्त्यर्थं आनन्द होमं कर्तुं योग्यता सिद्धिमनुगृहाण उपविश्य प्राणानायम्य, सङ्कल्प्य ... प्रीत्यर्थं मम, ज्ञातीनाञ्च आनन्दावाप्त्यर्थं आनन्द होमं करिष्ये । सात्विकत्यागः । यत्र कचेति विधिना लौकिकाग्निं प्रतिष्ठाप्य यथाक्रमं प्रागुदगग्रान् दर्भान्परिस्तरणेषु संस्तीर्य, प्रोक्षणी संस्कार आज्य संस्कार दर्वी संकारान् यथाक्रमं कृत्वा तूष्णीं समन्तं प्रदक्षिणं परिषिञ्चति । ९ सू - प्रत्येत्य गृहानुत्तर पूर्वे देशेऽगारस्याग्निमुपसमाधाय संपरिस्तीर्य अनुलोम कृतया वारण्या स्रुचा द्वेचतुर्गृहीते जुहोति आनन्दाय नवैतत्रेति ॥

चतुर्गृहीतं गृहीत्वा आनन्दायै, प्रमोदायै, पुनरागां, स्वानुगृहान् । अपैनः, शोशुचत्, अघं, स्वाहा । अग्नये आनन्दाय इदन्नमम । पुनश्चतुर्गृहीतेन, नवैतत्रै, प्रमीयते, गौरश्वैः, पुरुषः पशुः । यत्रेदं, ब्रह्मै, क्रियते, परिधिः, जीवनायकं, अपैनः, शोशुचत्, अघं स्वाहा अग्नये - आनन्दाय इदन्नमम । प्राणानायम्य - प्रीत्यर्थं, अस्मिन्नानन्द होमकर्मणि मन्त्र लोप + प्रायश्चित्ताहुतीः होष्यामि । ओंभूर्भुवस्सुवः स्वाहा प्रजापतये इदन्नमम । अनाज्ञातत्रयं । भूरादिचतुष्टयश्चहुत्वा श्रीविष्णवे स्वाहा । इति पूर्णाहुतिश्च जुहुयात् । विष्णवे परमात्मने इदन्नमम । प्राणायामः, तूष्णीं समन्तं प्रदक्षिणं परिषिञ्चेत् ॥ श्रीविष्णवे स्वाहा । उपस्थानं ॥

प्रणम्य प्राचीनावीती अशेषे + स्वीकृत्य - गोत्रस्य शर्मणः मम
पितुः प्रेतस्य अद्य दशमेऽहनि और्ध्वदैहिक कर्मसु, मन्त्रलोप क्रिया लोप
द्रव्यलोपेषु सत्स्वपि, सर्वं यथाशास्त्रानुष्ठितं भूयादिति भवन्तोऽनुगृह्णन्तु ॥
उपवीती सात्त्विकत्यागः । ब्राह्मणानां स्वस्त्रि वाचन पूर्वकं गृहं गच्छेत् ।
तत्र विनिहितानिमङ्गलद्रव्याणि संपश्येयुः ॥

६. एकादशाहेकर्तव्यम्

कर्ता प्रातः षण्णाडिका समनन्तरं स्नात्वा धौतं परिधाय श्रीचूर्णं सहितान् ऊर्ध्वपुण्ड्रान् धृत्वा सन्ध्या मुपास्य नव्यमुपवीतञ्चधृत्वा (प्रतिदिनं अनुस्यूतं ब्रह्म यज्ञ मनुष्ठीयमानस्य अद्यैव ब्रह्मयज्ञस्यावकाश इति प्रतिभाति ।

6. ஏகாதசாஷே கர்த்தவ்யம்

பதினேராவது தினம் காலை ஆறு நாழிகைக்குப் பிறகு, கர்த்தா ஸ்னானம் செய்து உலர்ந்த வஸ்திரத்தைத் தரித்து ஊர்த்வ புண்ட்ரங்களைத் தரித்து ஸந்த்யா வந்தனம் செய்ததும் யஜ்ஞோபவீத தாரணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

சரீர சுத்யர்த்தமாகவும், கிருஹ சுத்யர்த்தமாகவும் புண்யாஹ வாசனம் செய்து கர்த்தாவையும் ப்ரோக்ஷித்து கிருஹத்தையும் ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

ப்ராணாயாமம் செய்து சரீர சுத்யர்த்தமாக அம்பஸ் ஸ்பர்சனம் கரிஷ்யே என்பதாக ஸங்கல்பித்துக் கொண்டு, ஒரு தொன்னையில் ஜலம் எடுத்து, அதில் வருணனை ஆவாஹனம் செய்து, "ஆபோ வா இதம் ஸர்வம்" என்கிற மந்திரத்தினால் அபிமந்த்ரணம் செய்து,

தथा पुण्याहानन्तरं माध्याह्निकं कृत्वा सङ्ग्रह रूपेण भगवन्त माराध्य
तर्पणरूपेण वैश्वदेव पञ्चमहायज्ञाश्च कर्तव्या इतिचप्रतिभाति।
आशौचापगमनात् इदानीं कर्ता शुद्धः। इतः परं प्रेत शब्दोच्चारणात् प्रेत
कार्यनिर्वहणाच्च अस्य सम्पर्काशौचमेव। अतः इदानीं तादृशस्या शौचस्यच
अभावात् ब्रह्मयज्ञादि, अनुष्ठाने न दोषस्सम्भवेत्। अनाशौचे, अवश्यं
कर्तव्यानां कर्मणामननुष्ठाने दोषस्सम्भवेदिति अस्मदाशयः। धर्मशास्त्रवश्याः
अनुष्ठानपराः पर्यालोच्य कुर्वन्तु।)

शरीर शुद्धयर्थं गृहशुद्धयर्थश्च पुण्याहमारभेत। पादौ प्रक्षाल्य
द्विराचम्य दर्भद्वयकृत पवित्रं धृत्वा प्राणानायम्य सङ्कल्प्य ... प्रीत्यर्थं,
ममशरीर शुद्धयर्थं, (भ्रातु) (भ्रात्रोः) (भ्रातृणां वा) शरीर शुद्धयर्थं,
ज्ञातीनां च शरीर शुद्धयर्थं गृह शुद्धयर्थं, मम पितुः प्रेतस्य आद्यमासिक,
आवृत्ताद्यमासिक श्राद्धोपकरण द्रव्य शुद्धयर्थं कूपशुद्धयर्थं सर्वोपकरण
शुद्धयर्थं शुद्धयर्थं शुद्धिपुण्याह वाचनं करिष्ये। पुण्याहं वाचयित्वा -
कर्तारं, गृहादींश्च प्रोक्षेत्॥ आचमनं - सात्विकत्यागश्च। प्राणानायम्य
... प्रीत्यर्थं, मम ज्ञातीनाञ्चशरीर शुद्धयर्थं अम्भस्पर्शनं करिष्ये। पत्र
पुटे जल मादाय “आपोवा इदं” इति अभिमन्त्रय (एतन्मन्त्रग्रामः जीव

வருணனை உத்வாஸனம் செய்து அந்த ஜலத்தினால் கர்த்தாவும்
மற்றும் ஞாதிர்களும் உடம்பைத் துடைத்துக் கொள்ளுதல்
வழக்கத்தில் உள்ளது.

ஆசமனம். ஒரு பில் பவித்ர தாரணம், நவச்ராத்தம் முன்பு
போலச் செய்ய வேண்டும். ஆசமனம் செய்ய வேண்டும்.

2. விருஷ போத்ஸர்ஜனம்

ஒரு பில் தர்ப்ப பவித்ரம், அனுஜ்ஞை, ஸங்கல்பம். காளைக்
கன்றைக் குளிப்பாட்டி, அலங்கரித்து வலது காதின் உட் புறத்தில்
சக்கரத்தையும் இடது காதின் உட் புறத்தில் சங்கையும் மஞ்சள்
பொடியினாலோ, சந்தனத்தினாலோ எழுத வேண்டும்.
“பிசங்கருபஃ” என்கிற மந்திரத்தை வலது காதிலும், “தந்நஸ்
துரீபம்” என்கிற மந்திரத்தை இடது காதிலும் சொல்ல வேண்டும்.

பரயத்சித்பரகரணே மந்ரஸ்ரானே வர்தீதே - பரதயத) தஜ்ஜலம் ஸ்வஸ்வ ஸர்வாங்கேசு ச ஸ்பூஷ்டம் யதா ஢வதீதீ ததா குர்யாத் || (ஐதமம்஢ஸ்பரீசன கார்யம் சோலதேசோ ஂாசரே வர்தீதீ | ஑்ந்யான்தரேசு ஂதஸ்யாஂரோ ந தரதயதே | யதா தேசாசாரம் கुरुத |) பவிர்த்ரம் விஸூர்ய்யா சாமேத் | ஂகதர்஢் க்ருத பவிர்த்ரம் த்ருத்வா நவ ஸ்ராத்஢் குர்யாத் || ஂபவீதீ - ஂாசமனம்

2. வூஷ஢ோத்சர்ஜனம்

ப்ரணம்ய ப்ராசீநாவீதீ ஂசோஷே + ஸ்வீக்ருத்ய ஑ோத்ரஸ்ய + ஂத்யஂகாதரோஐ஢நி மம பிதூ: ப்ரேதஸ்ய பைசாசா஢ாஂா நிவ்ருத்யர்த்ம் வூஷ஢ோத்சர்ஜனம் க்ருத்ம் யோ஑யதா ஸித்஢ிமநு஑ூ஢ாண | ஂபவீதீ - ஂபவித்ய - ப்ராணாநாயம்ய - ப்ராசீநாவீதீ பூர்வதூக்ஷா பைசாசா ஢ாஂாநிவ்ருத்யர்த்ம் வூஷ஢ோத்சர்ஜனம் கரிரிப்யே | ஂபவீதீ ஸாத்விகத்யா஑: | ப்ராசீநாவீதீ வூஷம் ஸ்நாபயித்வா ஂாசூசாத்ய, ஂலக்ஷுத்ய, தஸ்யதக்ஷிணே கர்ணே சக்ரம் ஸவ்யே ஸ஑்஑விலிஸுவேத் ||

வூஷ஢ஸ்ய தக்ஷிணே கர்ணே, பிசா஑்ரூப:, ஸு஢ர்:, வயோதா:, ஸ்ருதீ, விர:, ஑ாயதே, தேவகோம்: | ப்ர஑ா, த்வஷா, விஷ்யத், நா஢ிம்ஸுமே, ஂத்யோ தேவானா, ஂப்யேத், பார்த்: || ஸவ்யே கர்ணேச, தந்ந:, துரீப, ஂத்ய, பூஷயித்ரு, தேவ, த்வஷ:, விர்ரண:, ஸ்யஸ்வ | யதோ விர:, கர்மண்ய:, ஸுதக்ஷ:, யுக்த஑்ராவா, ஑ாயதே, தேவகோம்: || ஐதீ ஑பேத் | வூஷோ஑சோபசாரைஸ்ஸம்பூர்ய்ய யதா ஸ்தான

விருஷப ராஜம் த்யாயாமி ஂன்பதாக ஂரம்பித்ரு ஑ோடசோபசாரங்களைச் ஸெய்ய வேண்டும். யதா ஸ்தானத்தில் ஂட்கார்த்ரு ஂரு தோன்ணையில் ஜலம் ஂடுத்ரு, ஂதில் ஂள், ஂஹிரண்யம் ஂவைகளைச் சேர்த்ரு பிராம்மணர்களைக் கௌண்டு "ரிசாம்ப்ராசீ" ஂன்கிற ஂனுவாகத்தை ஜபிக்க வேண்டும். ஜபித்த ஜலத்தை ஂடுத்ருக் கௌண்டு காளை ஂருக்குமிடம் ஸென்று, "஑ே ஂருஷபராஜ ஸஂஹிரண்ய திலோதகம் பிப" ஂன்பதாகக் கௌஞ்சம் ஜலத்தை பருகச் ஸெய்ய வேண்டும். "ஂதம் யுவாநம்" ஂன்கிற ஂனுவாகத்தினால் ஂந்தக் காளையை ஂனுமந்த்ரணம் ஸெய்து, ஑ே ஂருஷப ராஜ, ப்ராச்யாம் திசி, தக்ஷிணஸ்யாம் திசி, ப்ரதீச்யாம் திசி, ஂதீச்யாம் திசி, ஸர்வஸ்யாம் திசி, தேவ ப்ராம்மண பூமிம்

मुपविश्य पत्र पुटेतिलोदकमानीय ब्राह्मणैः सहक्रुचां प्राची मिति जपेत्॥
 क्रुचां प्राचीं महती दिगुच्यते । दक्षिणामाहुर्यजुषामपाराम् । अथर्वणामङ्गिरसां
 प्रतीचीं । साम्रामुर्दीची महती दिगुच्यते । ऋग्भिः पूर्वाह्ने दिवि देव ईयते ।
 यजुर्वेदे तिष्ठति मध्ये अह्नः । सामवेदे नास्तमये महीयते । वेदैरशून्यस्त्रिभिरेति
 सूर्यः । ऋग्भ्यो जाताः सर्वशो मूर्तिमाहुः । सर्वागतिर्याजुषी हैव शश्वत् ।
 सर्व तेजः सामरूप्यः हैव शश्वत् । सर्वः हेदं ब्रह्मणा हैव सृष्टम् ।
 ऋग्भ्यो जातं वैश्यं वर्णमाहुः । यजुर्वेदं क्षत्रियस्योऽऽहुर्योनिम् । सामवेदो
 ब्राह्मणानां प्रसूतिः । पूर्वं पूर्वेभ्यो वच एतदूचुः । आदर्शमग्निं
 चिन्वानाः । पूर्वं विश्वसृजोऽमृताः । शतं वर्षसहस्राणि । दीक्षिताः
 सत्रमांसत । तप आसीद्बृहस्पतिः । ब्रह्म ब्रह्माऽभवत्स्वयम् । सत्यः ह
 होतैषामासीत् । यद्विश्वसृज आसत् । अमृतमेभ्य उदगायत् । सहस्रं
 परिवत्सरान् । भूतः हैव प्रस्तोतैषामासीत् । भविष्यत्प्रतिचाहरत् । प्राणो
 अध्वर्युरभवत् । इदः सर्वः सिषांसताम् । अपानो
 विद्वानावृतः । प्रतिप्रातिष्ठदध्वरे । आर्तवा उपगातारः । सदस्यो
 ऋतवोऽभवन् । अर्धमासाश्च मासाश्च । चमसाध्वर्यवोऽभवन् । अशोः
 सद्ब्रह्मणस्तेजः । अच्छावाकोऽभवद्यशः । ऋतमेषां प्रशास्ताऽऽसीत् ।
 यद्विश्वसृज आसत् । ऊर्ग्राजानमुद्वहत् । घृवगोपः सहोभवत् ।
 ओजोऽभ्यष्टौद्रावणः । यद्विश्वसृज आसत् । अपचितिः पोत्रीयामयजत् ।

விஹாய, த்ருணம் காத்வா, ஜலம்பீத்வா யதேச்சம் விஹர
 என்பதாக அவிழ்த்து விட்டு விட வேண்டும். விருஷபோத்ஸர்ஜன
 கர்மாங்கமாக ஏகாதச ப்ராம்மண போஜன ப்ரத்யாம்னாயமாக
 அரிசி, ஹிரண்யம் இவைகளைத் தத்தம் செய்து பிராம்மணர்களுக்கு
 ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். ஆசமனம்.

3. ஆத்யமாஸிகம்

ஆசமனம், ப்ராசீநாவிதம், அனுஜ்ஞை. அசேஷே +
 ஸ்வீகிருத்ய கோத்ரஸ்ய + அத்ய ஏகாதசேஹநி ஆத்ய மாஸிக
 மஹைகோத்திஷ்ட ச்ராத்தம் அக்நௌ கர்த்தும் உபவீதம்-

நேத்ரீயோமயஜத்விஷி: । ஆக்ரீயாஹிதூஷி சத்யம் । ஶ்ரீஹைவாய்ஜத்ஸ்வயம் । இரா
 பத்ரி விஷ்வஸூஜாம் । ஆக்ஷீரபிநஹிவி: । இஹம் ஹ்ஸுசுமீய உக்ரே । துஷ்ணா
 சாஸ்வஹதாமுபே । வாக்ஷேஸுப்ரஹ்மண்யாஸஸீத் । ஸ்நோயோகாந்விஜானதி ।
 கல்பதத்நாஷித் தத்வானாஹ்: । சஸ்தாஷ் சர்வா: । அஹோரத்ரிபேஷுபால்யௌ । முஹூர்த்:
 ப்ரேஷ்யா அபவந் । மृत்யுஸ்ததேஹவஹதா । ஶமிதோக்ரோ விஷா பத்ரி: । விஷ்வஸூஜ்:
 ப்ரதமா: சத்ரமோஸத । சஹஸ்சம் ப்ரஸுதேந யந்த: । ததோ ஹ ஜஹே புவநஸ்ய
 கோபா: । ஹிஸ்யமய: ஶகூநிப்ரஹ்மானம் । யேந சூர்யஸ்தபேதி தேஜஸேஹ: । பிதா புத்ரேந
 பிதூமான யோநியோநௌ । நாவேதவிஸ்மநுதேதம் ப்ரஹ்மந் । சர்வானுபுமாத்மானம்
 சம்பராயே । ஏஷ நியோ மஹிமா ப்ராஹ்மணஸ்ய । ந கர்மணா வர்த்தே நோ கர்மணியான் ।
 தஸ்யேவாஸத்மாபேதவித் தம் விதீதவா । ந கர்மணாலிப்யதே பாபேகேந ।
 பத்வீபத்வாஷதேஶ்வரூத் சஸ்சவத்ஸரா: । பத்வீபத்வாஷத: பத்வீபத்வாஷத: । பத்வீபத்வாஷத:
 சஸத்வாஷத: । பத்வீபத்வாஷதே ஶக்ஷி: । விஷ்வஸூஜா: சஹஸ்சவத்ஸரம் । ஏதேநவே
 விஷ்வஸூஜே இதம் விஷ்வஸூஜந்த । யத்விஷ்வஸூஜந்த । தஸ்மீத்விஷ்வஸூஜ: । விஷ்வமேநானு
 ப்ரஜாயதே । ப்ராஹ்மண: சாயுஜ்யம் சலோகதா யந்தி । ஏதாஸாமேவ தேவதானாம்
 சாயுஜ்யம் । சாரிதாம் சமான்லோகதா யந்தி । ய ஏதஹ்மயந்தி । யே சேநத்ராஹ்: ।
 யேமயேநத்ராஹ்: । ஓம் ॥

ப்ரணாயாமம். ப்ராசீநாவீதம் ப்ரீத்யர்த்தம். கோத்ரஸ்ய +
 ஏகாதசேஹநி ஆத்ய மாஸிக மஹைகோத்திஷ்ட ச்ராத்ரதம் அக்நேள
 கரிஷ்யே. உபவீதம். ஸாத்விகத்யாகம். இந்த ச்ராத்ரதத்தில்
 அக்நிதான் பிராம்மண ஸ்தானம். அதாவது அக்நியில் சேர்க்கக்
 கூடியவைகளை ஆஸனார்த்த தர்ப்பம் முதலியவைகளை அக்நியில்
 சேர்த்து விடலாம். ஜலம் முதலானவைகளை ஸமர்ப்பிக்கும் போது
 அக்நியில் சேர்க்காமல் பக்கத்தில் ஒரு தொன்னையை வைத்து அதில்
 சேர்க்க வேண்டும். எள்ளை எடுத்துக் கொண்டு கோத்ராய சர்மணே,
 பித்ரே, ப்ரேதாய நம: என்பதாக வரணம்.

அப: ப்ரதாய - பிது: ப்ரேதஸ்ய இத மாஸநம். புநரப: ப்ரதாய
 - பித்ரு ப்ரேதார்த்தே பவதா க்ஷண: கர்த்தவ்ய: ப்ராப்நோது பவாந்.
 பிது: ப்ரேதஸ்ய பாத்யஸ்தானே இதமாஸநம் என்று ஒரு தர்ப்பத்தை
 அக்நியிலேயே சேர்த்து, இதமர்ச்சனம் இமே

हे वृषभ राज सहिरण्य तिलोदकं पिब, इति किञ्चित्पाययेत्॥ एतं, युवोनं, परिवः, ददामि, तेनं, क्रीडन्तीः, चरतप्रियेणं । मानंः, शास, जनुषां, सुभागाः, रायस्पोषेण, समिषा, मदेम । नमः, महिमे, उत चक्षुषेते, मरुतां, पितः, तदहं, गृणामि । अनुमन्यस्व, सुयजा, यजाम, जुष्टं, देवानां, इदमस्तु, हव्यम्॥ देवानां, एषः, उपनाहः, आसीत्, अपां, गर्भं; ओषधीषु, न्यक्तः । सोमस्य, द्रप्सं, अवृणीत्, पूषा, बृहन्, अद्रिः, अभवत्, तदेषाम् । पिता, वत्सानां, पतिः; अघ्नियानां, अथो, पिता, महतां, गर्गराणाम् । वथसः, जरायुं, प्रतिधुक्, गीयूषः, आमिक्षा, मस्तु, घृतमस्य, रेतः । त्वां, गावः, अवृणत्, राज्यायं, त्वां, हवन्त, मरुतः, स्वर्काः । वर्षन्, क्षत्रस्यं, कुकुभि, शिश्रियाणः, ततोनः, उग्रः, विभज, वसूनि । व्यृद्धेनवै, एषः, पशुनां, यजते, यस्यैतानि, न क्रियन्ते, एषहृत्वै, समृद्धेन, यजते, यस्यैतानि, क्रियन्ते॥

हेवृषभ राज प्राच्यां दिशि दक्षिणस्यां दिशि प्रतीच्यां दिशि, उदीच्यां दिशि, सर्वस्यां दिशि देव ब्राह्मण भूमिं विहाय तृणं खात्वा जलं पीत्वा यथेच्छं विहर इति विसृजेत्॥ यथास्थानमुपविश्य गोत्रस्य + अद्य एकादशोऽहनि वृषभोत्सर्जन कर्मांगं, एकादश ब्राह्मण भोजन

திலாஃ, ஸகலாராதநைஃ ஸ்வர்ச்சிதம், பிதஃ ப்ரேத - ஸ்வாகதம், இதந்தே பாத்யம் என்பதாக ஒரு உத்தரணி ஜலத்தை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். ஆசமனம் ஸமர்ப்பித்து பிதஃ ப்ரேத அந்தஃ சுத்யர்த்தம் அயம் தே க்ருஸரஃ என்பதாக எஸ் கலந்த வெல்லத்தை ஸமர்ப்பித்து, "ஆஸ்ய சுத்யர்த்தம் இதம் தே தாம்பூலம்" என்பதாகத் தாம்பூலத்தையும் சரீர சுத்யர்த்தம் "இதம் தே அப்யஞ்ஜனம்" என்பதாக அக்நியை ஜ்வலிப்பித்து அதில் எண்ணையை சேர்க்க வேண்டும். அக்நி ப்ரதிஷ்டாதி தெற்குப் பக்கத்தில் பாத்திர ஸாதனம். ஒரு தர்ப்பத்தில் ஆயாமத பவித்ரம். தர்வீ ஸம்ஸ்காராந்தம் செய்ய வேண்டும். பாத்ர ஸாதன தர்ப்பத்திற்குக் கீழண்டையில் ஆவாஹனத்திற்கான தர்ப்ப ஸ்தானம். அதற்குக் கீழண்டையில் அர்க்ய ஸ்தானம்.

புரத்யாபுராயம் யத்கிஷ்டிஹிரணயஸஹித தண்டுலதானம் கரிஷ்யே | தண்டுலா: + புரயக்ஷமே | ஹிரணயகர்ம + புரயக்ஷமே - கோத்ரஸ்ய + ஁கா஢ுஷோஹநி வுஷ஢ோத்ஸர்ஜன கர்மா஑ம் ஁கா஢ுஷ ஡்ராஹ்மண ஢ோஜன புரத்யாபுராயம் யத்கிஷ்டிஹிரணயஸஹிதம் தண்டுலம் நானா கோத்ரே஢்ய: ஸ்ரீவீஷ்ணுவே஢்யஸ்தே஢்யஸ்தே஢்ய: ஸ஢்புரததே || நம: , நமஸ, அக்யுத: புரீயதா஢ு || புரத்யேகம் ஸ஢்புரயேத் || ஁பவீதீ, அக்மனம் ஸாத்விகத்யா஑: ||

3. அக்மஸாஸிகம்

அக்மய ஁கதர்மகூத பவிரம் தூத்வா-புரணய்ய | புரா஑ீநாவிதீ - அஷோஷே + ஸ்வீகூத்ய - கோத்ரஸ்ய + அக்ம ஁கா஢ுஷோஹநி, அக்மஸாஸிக ஢ஹைகோ஢ிஷ்ட ஸ்ரா஢்ட்மஸ்து கர்து, யோ஑்யதா ஸி஢்டி஢நு஑ூஹாண || புரத: லூகிகா஑ிம் புரதிஷ்டாப்ய அஸ்மிந்நேவாஸ்து புரேதரூபீ புதா வர்தித, இத்யேவம் ரூபேண, அஸ்மிந்நாக்மஸாஸிகே த்யாத்வா அஸ்து புரக்ஷேப யோ஑்யம் வஸ்து அஸ்து புரக்ஷிபேத் | புரக்ஷேபே, அயோ஑்யம் ஜலா஢ிகம் தத்ஸ஢ீபே ஸ஢்புரயேத் || திலானா஢ாய, கோத்ரஸ்ய + அக்ம ஁கா஢ுஷோஹநி அக்மஸாஸிக ஢ஹைகோ஢ிஷ்ட ஸ்ரா஢்ட்மே கோத்ரா ய ஢ர்மணே புத்ரே புரேதாயந஢: இதி அ஑ிம் அபுரதக்ஷிணேநா஑்யேத் | (கோத்ராயே, நாம்யே, ஢ாத்ரே புரேதாயே ந஢:) ஁பவிஷ்ய ஁பவீதீ - தர்மேஷ்வாஸீந:, தர்மந்஢ிதாரய஢ாண:, புராணானாயய்ய, புரா஑ீநாவிதீ, ஸ஢ூக்ஸ்ய

4. அர்க்ய க்ரஹணம்

கீழே ஸொல்லப்பட்ட இ஢த்தில் அர்க்ய க்ரஹணத்திற்கான ஁ரு தொன்னேயை வைக்க வேண்டும். புராணாயா஢ம், ஸங்கல்ப஢ம். "புரேத த்ருப்த்யர்த்தம் அர்க்ய க்ரஹணம் கரிஷ்யே" ஁ன்பதா஑ ஸங்கல்ப஢ம் க்ரு஑்ரா஑ரணம்.

஢ற்றெரு தொன்னேயில் கந்தோதகத்தை ஁டுத்துக் கொண்டு "ஆ஢ ஆகஸ்து" ஁ன்கிற ஢ந்திரத்தினால் கோத்ர - ஑ர்஢ந் - புத:, புரேத தே அர்க்யம் க்ருஹ்ணா஢ி ஁ன்பதா஑ ஢ுன்னால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் தொன்னேயில் இந்தக் கந்தோதகத்தை வி஢ வேண்டும். "திலோஸி + புரீணயாஹிந:" ஁ன்று ஁ள்ளினால் அர்஑்஑ிக்க வேண்டும். ஁ரு புல் அர்க்ய பவித்ரத்தையும் ஑ேர்க்க வேண்டும்.

प्रीत्यर्थं, गोत्रस्य + अद्य एकादशोऽहनि आद्य मासिकमहैकोदिष्ठ श्राद्धं, अग्नौकरिष्ये। तृणं निरस्य। उपवीती, अप उपस्पृश्य सात्विकत्यागं कृत्वा, प्राचीनावीती। अपः प्रदाय - पितुः प्रेतस्य “इदमासनं” इति आसनार्थं दर्भं दत्वा, पुनरपः प्रदाय, पितृ प्रेतार्थे भवता क्षणः कर्तव्यः प्राप्नोतु भवान्। पितुः प्रेतस्य पाद्यस्थाने, इदमासनं। इदमर्चनं इमे तिलाः, सकलाराधनैः स्वर्चितं। पितः प्रेत स्वागतं, इदन्तेपाद्यं पितः प्रेत, अन्तश्शुद्धयर्थं अयं ते कृसरः। आस्यशुद्धयर्थं इदन्ते ताम्बूलम्। शरीर शुद्धयर्थं इदन्ते अभ्यञ्जनं ॥ इति ज्वलिते अग्नौ तैलं समर्पयेत् ॥ स्थण्डिलादि, अग्निप्रतिष्ठा। परिस्तीर्य, दक्षिणतः पात्र सादनं। दर्वीमाज्यस्थालीं प्रोक्षणी मितर दर्वी, चरु पात्रमिति, एकैकशः सादयित्वा तत्पुरस्तादर्भे प्रेतस्य आवाहनस्थानं। तत्पुरस्तादघ्यं पात्रस्थानं। प्रोक्षणीसंस्कारः, आज्यसंस्कारः, दर्वी संस्कारश्चेति क्रमेण कुर्यात् ॥

४. अर्घ्य ग्रहणं

पूर्वं निरूपितेस्थले दक्षिणाग्रं दर्भं निधाय तस्मिन्मुष्टि प्रमाणां मुदं निधाय तदुपरि अर्घ्यं ग्रहणार्थं पत्र पुटं सादयेत्। अन्यस्मिन्पत्रपुटे

மது த்ரயத்தினால் ஒவ்வொரு 'ரிக்' தோறும் ஒவ்வொரு சொட்டுத் தேனைச் சேர்க்க வேண்டும். ஸோமஸ்ய த்விஷி: + என்கிறதினால் அந்த ஜலத்தைக் கலக்கி, அதில் ஏதாவது தூசி விழுந்திருக்குமாகில் கை விரல்களால் எடுத்து “நிரஸ்தம் நமுசேச்சிர:” என்பதனால் எடுக்கப்பட்ட அசுத்த வஸ்துவை நிர்ருதி திக்குில் போட்டு விட்டு, அப உப ஸ்பர்சனம் செய்ய வேண்டும். “சந்நோதேவீ:” என்கிற மந்திரத்தினால் அபிமந்த்ரணம் செய்து, எள்ளைப் போட்டு கந்தாதிகளால் அர்ச்சித்து புஷ்பத்தைச் சேர்த்து, அத்தி இலையினால் மூடி, மேலே தர்ப்பங்களாலும் மூட வேண்டும்.

5. போஜன ஸ்தல ஸம்மார்ஜனம்

கையில் எள், மணல் இவைகளை எடுத்துக் கொண்டு “அபஹதா:” என்கிற மந்திரங்களால் அக்நிக்குத் தென் புறத்தை ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

6. ஆவாஹநம்

7. பாத ப்ரசுளாநம்

முன்பு போல் பாத ப்ரக்ஷாளநம் — கர்த்தாவிற்கு முதலில்
ஆசமனம்

५. भोजन स्थल सम्मार्जनं

तिलान् मृदश्वादाय, अपहताः, असुराः, रक्षोऽसि, पिशाचाः, येक्षयन्ति, पृथिवीमनु, अन्यत्रेतैः, गच्छन्तु, यत्रास्ये, (यत्रास्याः) गतं मनः । इति उद्धृत्य । उदीर्ता, अवैरः, उत्पैरः, उन्मध्यमः, पिता प्रेतः, सोम्यः । असुं यः, इयाय, अवृकः, ऋतज्ञः, सनोऽवतु, पिता, प्रेतः हवेषु । (उदीर्ता, अवैरा, उत्पैरा, उन्मध्यमा, माता प्रेता, सोम्या । असुं या, इयाय, अवृका, ऋतज्ञा, सानोऽवतु, माता प्रेता, हवेषु ॥) इत्यवोक्ष्य, अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतोऽपि वा । यः स्मरेत्, पुण्डरीकाक्षं, सबाह्याभ्यन्तरः शुचिः । इति प्रोक्षेत् ॥

६. आवाहनं

पितरं प्रेत मावाहयिष्ये । (मातरं प्रेता मावाहयिष्ये) उत्थाय आयोहि, पितुः, प्रेत (मातुः प्रेते) सोम्य (सोम्ये) गम्भीरैः, पृथिभिः, पूर्वैः प्रजां, अस्मभ्यं, ददत् (ददती) रयिञ्च, दीर्घायुत्वञ्च, शतशौरदञ्च । गोत्रं शर्मणं पितरं प्रेतं (गोत्रां नाम्नीं, मातरं प्रेतां) आवाहयामि । इति पूर्वमेवनिरूपिते स्थले दर्भे आवाहयेत् । गोत्रस्य, शर्मणः, पितुः, प्रेतस्य (गोत्रायाः नाम्नाः मातुः प्रेतायाः) इदमासनं । इदं मर्चनं । इदन्ते तिलोदकम् ।

8. வரணம்

அப: ப்ரதாய பிது: ப்ரேதஸ்ய இத மாஸநம் புந ரப: ப்ரதாய பித்ரு ப்ரேதார்த்தே பவதாக்ஷண: கர்த்தவ்ய: ப்ராப்நோது பவாந்

9. அர்க்ய தானம்

கை ஸ்தானத்தில் உள்ள தொன்னையில் ஜலம் விட்டு அர்க்ய பவித்ரத்தை அதில் வைத்து "யா திவ்யா:" என்கிற மந்திரத்தைச் சொல்லி, "பித: ப்ரேத இதம் தே அர்க்யம்" என்று அர்க்ய தீர்த்தத்திலிருந்து அத்தி இலையினாலோ உத்தரணியினாலோ அர்க்யத்தை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். அதற்கு மேல் மறுபடி சுத்தோதகம் விட்டு அர்க்ய பவித்ரத்தை அர்க்ய பாத்ரத்தில் வைத்து அத்தி இலையினால் மூடி மேலே தர்ப்பங்களாலும் மூட வேண்டும்.

गोत्र शर्मन् पितः प्रेत (गोत्रे नाग्नि, मातः प्रेते) स्वागतं । इदन्ते पाद्यं ।

अपः प्रदाय पितुः प्रेतस्य इदं मासनं । पुनरपः प्रदाय, पितृ
प्रेतार्थे, भवताक्षणः कर्तव्यः । प्राप्नोतु भवान् ॥

अपः प्रदाय, अर्घ्यं पात्रस्थित पवित्र मादाय हस्तस्थाने पत्रपुटे पवित्रं निधांय, यादिव्याः, आपः, पयसा, सम्बभूवुः, याः, अन्तरिक्षे उत पार्थिवीर्याः। हिरण्य वर्णाः, यज्ञियाः, तान आपः, शंस्योनाः भवन्तु। गोत्र शर्मन् पितः प्रेत (गोत्रे नाम्नि, मातः प्रेते) इदन्ते अर्घ्यम्। इति अर्घ्यं जलात् किञ्चित् औदुम्बरदर्व्या, उद्धरण्यावाऽऽदाय दद्यात्। पुनरशुद्धोदकं दद्यात्। पवित्रं पात्रे निदध्यात्॥

अर्चत, प्रार्चत, प्रियमेधासः, अर्चत, अर्चन्तु पुत्रकाः, उतपुनर्नु
धिष्ण्वर्चत, इदन्ते अर्चनं। इति तिलैरभ्यर्च्य। गन्धद्वारां, दुराधर्षां,
नित्यपुष्टां, करीषिणीम्। ईश्वरीं, सर्वभूतानां, त्वामिह, उपेक्षये, श्रियम्।
अलङ्करणार्थं अमीते गन्धाः। ओषधयः, प्रतिसोदध्वं, एनं, पुष्पावतीः,
सुपिप्पलाः। अयं वः, गर्भः, ऋत्वयः, प्रत्नं, सधस्थं, आसदत्। इमानि
पुष्पाणि। (धूप दीपौ न स्तः) युवां सुवासाः, परिवीतः, आगात्।
सउश्रेयांन्, भवति, जायमानः। तन्धीरांसः, कवयः, उन्नयन्ति, स्वाधियः,
मनसा, देवयन्तः। आच्छादनार्थं पवित्रार्थं अयं दर्भः। शेषोपचारार्थं
इमेतिलाः। सकलाराधनैः स्वर्चितम्॥

“அர்ச்சத ப்ரார்ச்சத” என்கிற மந்திரத்தினால் அர்ச்சனம். “கந்தத்வாராம்” என்கிற மந்திரத்தினால் சந்தனம். “ஓஷதய:” (அல்லது “ஆயநேதே” என்கிற மந்திரத்தினால்) மந்திரத்தினால் புஷ்பம், துளசி (தூப தீபங்கள் கிடையாது). “யுவாஸுவாஸா:” என்கிற மந்திரத்தினால் வஸ்திரம், உத்தரீயம், அதனடியாக உதகும்பங்கள், ஆபரணம், போஜன பவித்ரத்திற்கான தர்ப்பம்,

११. पुनरर्घ्यदानं

अपः प्रदाय - पवित्र मादाय - यादिव्याः आपः + स्योना - भवन्तु - पितः प्रेत इयन्ते दक्षिणा तृप्तिः ॥ पुनरशुद्धोदकं। पवित्रं पात्रे निदध्यात् ॥

१२. प्रधान होमः

पत्रपुटेकञ्चिच्चरुमादाय, श्रपयित्वाऽभिघार्य, दक्षिणत उद्वासयेत्। पुनरभिघारयेत् ॥ अग्रिमप्रदक्षिणं परिषिच्य, दर्व्या मुपस्तीर्य, मेक्षणेन, चरोस्सकृदवदाय सकृदभिघार्य, दक्षिण हस्ते कृत्वा गोत्रस्य + श्राद्धे, गोत्राय शर्मणे पित्रे प्रेताय यमाय च स्वाहा इति दक्षिणतः जुहुयात् गोत्राय शर्मणे पित्रे प्रेताय यमाय च इदन्नमम (गोत्रायैनाम्यै मात्रे प्रेतायै यमाय च स्वाहा। गोत्रायै नाम्यै मात्रे प्रेतायै यमाय च इदन्न मम।) एवमेव आज्याहुतिः तथैवोद्देश्य त्यागश्च ॥ मेक्षण मग्नौ प्रहरेत्। समन्तमप्रदक्षिणं परिषिञ्चेत् ॥

மிகுதி உபசாரத்திற்காக எள் இவைகளை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். உபவீதம் ஒரு ஆசமனம்.

11. புநரர்க்யம்

ப்ராசீநாவிதீ — முன்பு போல "அப: ப்ரதாய" செய்து அர்க்ய பவித்ரத்தை கை ஸ்தானத்தில் வைத்து, "யாதிவ்யா:" என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி, "இயம் தே தக்ஷிணத்ருப்தி:" என்பதாக அர்க்யம் ஸமர்ப்பித்து மேலே சுத்தோதகம் ஸமர்ப்பித்து பவித்ரத்தை அர்க்ய பாத்திரத்தில் வைத்து, அத்தி இலையினால் மூடி தர்ப்பங்களால் மூட வேண்டும்.

12. ப்ரதான ஹோமம்

இதற்கான சருவிலிருந்து தொன்னையில் ஹோமத்திற்கான சருவை எடுத்து வந்து, அக்நிக்கு மேலே காட்டி, நெய் சேர்த்து, தென்னண்டையில். பாத்ர ஸாதனத்தில் வைத்து, மேலேயும் ஒரு தடவை நெய் சேர்க்க வேண்டும். அக்நியை அப்ரதக்ஷிணமாக பரிஷேசனம் செய்ய வேண்டும். பெரிய தர்வியில் சிறிய தர்வியினால் ஒரு தடவை நெய்யைத் தடவி ஹோமத்திற்கான சருவிலிருந்து ஒரே ஒரு தடவை பிரஸாதத்தை மேக்ஷணத்தினால் எடுத்து வைத்து மேலேயும் ஒரு தடவை நெய்யினால் அபிகாரணம் செய்து, "கோத்ரஸ்ய + ச்ராத்தே கோத்ராய சர்மணே பித்ரே ப்ரேதாய யமாய ச ஸ்வாஹா". இதுவே உத்தேச்ய த்யாகமும்,

गोत्रस्य शर्मणः पितुः प्रेतस्य भोजन स्थाने इदं मासनं । इदं पात्रासनं ॥ पात्र सादनादक्षिणतः कार्यं ॥ दक्षिणाग्रं कदलीपत्रं निधाय, पिण्ड दानार्थं किञ्चिदन्नं शेषीकृत्य, अवशिष्टं सर्वं कदलीपत्रे निधाय हुतशिष्टमन्नं भोजनार्थं स्थापिते पत्रे तथा पिण्डदानार्थं पृथक्कृतेऽन्ने च संसृजेत् ॥ अन्ने आज्यञ्च देयम् ॥

परिविष्ट मन्नं ओं भूर्भुवस्सुवैः इति प्रोक्ष्य तत्संवितुः, वैरेण्यं, भर्गैः, देवस्यै, धीमहि, धियो यो नः, प्रचोदयात् ॥ इत्यभिमन्त्र्य देवसवितः, प्रसुव इति अप्रदक्षिणं परिषिच्य शुद्धोदकं प्रदाय, भोजन पत्रस्याग्रभागं हस्तद्वयेन (सव्यः अधस्तात्, दक्षिणः, उपरिष्ठाच्च यथा भवति तथा कृत्वा) संस्पृश्य, पृथिवीते पात्रं, द्यौरपिधानं, ब्रह्मणस्त्वा, मुखे जुहोमि, ब्राह्मणानान्त्वा, प्राणापानयोः, जुहोमि, अक्षितमसि, मास्यै क्षेष्टाः, (मास्याः क्षेष्टाः) अमुत्र, अमुष्मिन्, लोके। इत्युपस्पर्शयित्वा, इदं विष्णुः, विचक्रमे, त्रेधा, निदधे, पदम्। समूढं, अस्य पांसुरे। इति द्विजाङ्गुष्ठमन्त्रे निवेश्य (अत्र

13. போஜனம்

“மம பிது: ப்ரேதஸ்ய போஜன ஸ்தாநே இதமாஸநம்” என்று அக்நியிலும், “இதம் பாத்ராஸநம்” என்று அக்நிக்குத் தென் புறத்திஸ் இலை சேர்க்கும் இடத்திலும் சேர்க்க வேண்டும்.

இலையைச் சேர்த்து பிண்ட தானத்திற்கு மட்டும் வேண்டிய ஹவிஸ்ஸை அதே பாத்ரத்தில் வைத்து விட்டு, மிகுதியை இந்த இலையில் சேர்க்க வேண்டும். ஹோம சேஷ ஹவிஸ்ஸின் ஒரு பாகத்தை இந்த இலையிலும் மற்றொரு பாகத்தை பிண்டத்திற்காக

द्विजाङ्गुष्ठस्य अभावेऽपि तद्भावनं कर्तव्यं) इदमन्नं रक्ष। गोत्रस्य + श्राद्धे - गोत्राय शर्मणे, पित्रेऽप्रेताय इदमन्नं - नमः - नमम। गोत्रायै, नाश्र्यै, मात्रे, प्रेतायै नमः नमम इति तुलसी मिश्रिततिलोदकं निनयेत्।

दक्षिणाग्रे दर्भे एको विष्णुः + अव्ययः, अनेन ममपितुः प्रेतस्य आद्य मासिक महैकोद्दिष्ट श्राद्धेन मम पितृप्रेतरूपी भगवान् सदेवः श्रीजनार्दनः प्रीयताम् इति तुलसी मिश्रित तिलोदकं निनयेत् श्रीविष्णु पादे दत्तं इति ब्रूयात्। उपवीती उत्थाय उत्तराभिमुखः गय गय गय - गयाश्राद्धं, गयाश्राद्धं, गया श्राद्धं। प्राचीनावीती दक्षिणाभिमुखः अक्षय्य वटः, अक्षय्य वटः, अक्षय्य वटः ॥ इति वदेत् ॥

१५. भोजनं

यथा सौकर्यं परिषेचनं। ओं भूर्भुवस्सुवः। सत्यन्त्वर्तेन-
परिषिञ्चामि। अमृतोपस्तरणमसि। इति परिषेचनं कारयित्वा
आपोशनञ्चदद्यात्। प्रणाय स्वाहा प्राणाय इदन्नमम। अपानाय स्वाहा।
अपानाय इदं न मम - व्यानाय स्वाहा - व्यानाय इदन्नमम। उदानाय
स्वाहा - उदानाय इदं न मम। समानाय स्वाहा। समानाय इदं न

ஒதுக்கப்பட்டுள்ள அந்நத்துடனும் சேர்க்க வேண்டும். இலையில் சேர்த்த அந்நத்தை ஆஜ்யத்தினால் அபிகாரணம் செய்து தத்தம் செய்ய வேண்டும்.

வ்யாஹ்ருதிகளால் அந்நத்தை ப்ரோக்ஷித்து காயத்ரியினால் அபிமந்த்ரணம் செய்து "தேவஸவித: ப்ரஸுவ" என்பதனால் அப்ரதக்ஷிண பரிஷேசனம் செய்து கையில் ஜலம் சேர்ப்பதாக பாவனை செய்து "ப்ருதிவீதே பாத்ரம் மாஸ்ய கேஷ்ட்டா: + லோகே" என்பதாக ஸ்பர்சனம் செய்விப்பதாகவும், "இதம் விஷ்ணு: + பாம்ஸுரே" என்று கட்டை விரலை அந்நத்தில் சொருகச் செய்வதாகவும் பாவனை செய்து, "இதம் அந்நம் ரக்ஷ - கோத்ரஸ்ய ச்ராத் தே கோத்ராய சர்மணே பித்ரே ப்ரேதாய இதம் அந்நம் நம: நமம" என்பதாக துளசி கலந்த எள் ஜலத்தை நுனி இலையின்

மம- ப்ரஹ்ணி மே, ஆத்மாஃமூத்த்வாய் யதாஸுக்ஷ்ம் ஜுஷத்வம்। ப்ரதம், தத்மந், சதுர்தா விபஜ்ய, பூர்வபாகே த்வீ, பத்ஷிமபாகே த்வாவிதி। தத்ரூபி ஆக்ரேய கோணஸ்த்மந் அஸ்தா விபஜ்ய - பூர்வபத்ஷிம பாகயோ: சத்வார: - சத்வார: இதி க்ருத்வா தத்ரூபி பூர்வபாகஸ்ய தக்ஷிணத்: ஸ்தித் பிண்டமாடாய யமாய், ஸோமீ, ஸுநுத், யமாய், ஜுஹுத், ஹவி:। யமஃ, யஜ்ஞோக்ஷ்ணி, அக்ஷித், அக்ஷித், ஸ்வாஹீ। இத்யக்ஷி ஜுஹ்யாத் யமாபேதந்மம இத்யுதேஸ்யத்யாக:। ஂவமேவா ப்ரதக்ஷிண க்ரமேண ஸேஷாந் ஸஸ்துத்வா மத்யேபானியம் ஸமர்ப்யேத்॥ அநந்தரம் பூர்வபாகே உத்தரத்: ஸ்திதாஃதாஃ அஸ்தீ ஹோமா:। அநந்தரம் பத்ஷிமத்: உத்தரத்:ஸ்திதாத் அஸ்தீஹோமா:। அந்தத்: பத்ஷிமத்:, தக்ஷிணத்:ஸ்திதாத் அஸ்தீ ஹோமா:। ஆஹத்ய த்வாத்ரிஷதஹோமா:। பானியம் ஸமர்ப்யாமி। பித்:ப்ரேத்ஸம்ப்நம்। பித்: ப்ரேத், த்ரூபிஃ। பித்: ப்ரேத், அமூதா பிதானமேஸி। இதி ஜல முத்தரண்யாததாத்॥ ஹஸ்தப்ரக்ஷாலநம் ஸமர்ப்யாமி, ஆசமநம் ஸமர்ப்யாமி॥

16. புநரர்஘்யம்

அப: ப்ரடாய। அர்஘்யபவித்ரமாடாய ஹஸ்தே நிதாய। யாதிவ்யா: + ஸ்யோநா: பவந்து। கோத்ரதர்மந் பித்: ப்ரேத், இயந்தே புக்தித்ரூபி:। புநரஸ்துதஹோதகம்

ஸமீபம் பூமியில் விட வேண்டும். ஂரு தர்ப்பத்தை தெற்கு நுனியாகச் சேர்த்து அதில் "ஂகோவிஷ்ணு: + அவ்யய: அநேந மம பிது: ப்ரேதஸ்ய ஆத்ய மாஸிக மஹைகோத்திஷ்ட ச்ராத்நேந மம பித்ரு ப்ரேத ரூபீ பகவாந் ஸதேவ: ச்ரீஜநார்தந: ப்ரீயதாம் விஷ்ணுபாதே தத்தம்" ஂன்று துளசி கலந்த ஂஸ் ஜலத்தை பித்ரு தீர்த்தமாக விட வேண்டும். உபவீதம் வடக்கு திரும்பி கய — கய — கய — கயாச்ராத்தம் — கயாச்ராத்தம் — கயாச்ராத்தம் — ப்ராக்ஷிநாவீதம். தெற்கு முகமாக "அக்ஷய்யவட:" ஂன்று மூன்று தடவை ஸால்ல வேண்டும்.

15. போஜனம்

"யதாஸௌகர்யம் பரிஷேசனம்" ஂன்று பரிஷேசனம் ஸெய்து வைத்து, "அம்ருதோபஸ்தரணமஸி" ஂன்று ஆபோசனம் ஸெய்து

पवित्रं अर्घ्यपात्रे निदध्यात्॥ पितः प्रेत यत्किञ्चिदक्षिणासहितं ताम्बूलं समर्पयामि। उपवीती आर्द्राक्षितान् दत्त्वा साष्टाङ्गं प्रणमेत्। प्राचीनावीती। तिलानादाय, गोत्र शर्मन् पितः प्रेत उत्तिष्ठ इति आवाहितात् दर्भात्, उत्थापनं, तथाऽग्रेऽथोत्थापनं कुर्यात्॥ उपवीती शुष्क गोमय शकलान् ब्रीहीं श्रादाय अस्म ल्कुल मभिवर्धतामिति पाद्यस्थाने प्रक्षिपेत्। प्राणानायम्य प्राचीनावीती ... प्रीत्यर्थं, गोत्रस्य + श्राद्धे पितृप्रेत तृप्त्यर्थं पिण्डप्रदानं करिष्ये। दक्षिणाग्रे दर्भे मार्जयतां मम पिता प्रेतः इति तिलोदकं निनीय। पिण्डार्थं पृथक्कृतं अन्नं हुतशिष्टान्नञ्च एकीकृत्य अश्वखुरप्रमाणमेकं पिण्डं कृत्वा, गोत्रस्य + श्राद्धे - गोत्राय शर्मणे पित्रे प्रेताय एतं पिण्डं ददामि। उत्थाय, गोत्र ... शर्मन् पितः प्रेत एतं पिण्डमुपतिष्ठ॥ उपविश्य अर्घ्यजलेन चरुस्थालीं पूरयन् मार्जयतां ममपिताप्रेतः, इति पिण्डमप्रदक्षिणं परिषिच्य दक्षिणतः अघो बिलं कुर्यात्। उपवीती पात्रमुत्तानं कृत्वा प्रोक्ष्यान्यत्र निदध्यात्॥ उपवीती आचम्य सात्विक त्यागं कुर्यात्॥ मन्त्र स्नानं कृत्वा माध्याह्निकं कुर्यात्॥

१७. आवृत्ताद्यमासिकं

निमन्त्रित ब्राह्मण माहूय तस्य पादौ प्रक्षालयित्वा, आचमय्य स्वयमपि पादौ प्रक्षाल्य आचम्य पवित्रं धृत्वा प्रणम्य। प्राचीनावीती।

வைத்து, "ப்ராணய ஸ்வாஹா — ப்ராணய இதம் ந மம" என்பதாக பஞ்ச ப்ராணாஹுதிகளையும் செய்து வைத்து, "ப்ரம்மணி மே ஆத்மாம்ருதத்வாய", "யதாஸுகம் ஜுஷத்வம்" என்று ப்ரார்த்திக்கவும்.

இலையில் உள்ள அந்நத்தை நான்கு பாகமாக பிரித்து கிழக்கில் இரண்டு பாகமும், மேற்கில் இரண்டாகவும் வைத்து, அதில் தென்கிழக்கில் உள்ள பாகத்தை எட்டு பாகமாக (பிண்ட அளவு) பண்ணி கிழக்கில் நான்கு, மேற்கில் நான்காக அமையும்படி செய்து ஹோமம் செய்யும்போது ஆக்நேய மூலையில் உள்ளதை முதலில் எடுத்து, அப்ரதக்ஷிணமாக எடுத்து வந்து நிர்ருதி மூலையில் உள்ளதை கடைசியாக எடுக்க வேண்டும். இவ்விதம் அடுத்ததாக ஈசான்ய மூலையில் உள்ளதை எட்டுப் பங்காகச் செய்து முன்பு போலச் செய்ய வேண்டும். அடுத்தது வாயவ்ய பாகத்தில் உள்ளது.

கடைசியாக நிர்ருதியில் உள்ளது. ஆக மொத்தம் முப்பத்திரண்டு ஆஹுதிகள். மந்த்ரமாவது “யமாய ஸோமம் + அரங்க்ருத: ஸ்வாஹா — யமாய இதம் ந மம” என்பதாகும். இப்படியாக முதல் எட்டு ஆஹுதி ஆனதும், “மத்யே பாநீயம் ஸமர்ப்பயாமி” என்று பாநீயம் ஸமர்ப்பித்து அடுத்த பாகத்தை எட்டு ஆகப் பிரித்து ஹோமம் செய்து பாநீயம் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். இப்படியாக முப்பத்திரண்டு ஆஹுதிகள் ஆனதும் “பித: ப்ரேத ஸம்பந்நம் பித: ப்ரேத த்ருப்தோஸி। பித: ப்ரேத அம்ருதா பிதா- நமஸி” என்று ஆபோசனம் ஸமர்ப்பித்து, “ஹஸ்த ப்ரக்ஷாளநம் ஸமர்ப்பயாமி, ஆசமனம் ஸமர்ப்பயாமி” எனக் கூறவும்.

“அப: ப்ரதாய” அர்க்ய பவித்ரத்தை எடுத்து கை ஸ்தானத்தில் வைத்து, “யாதிவ்யா ஆப: + பவந்து, பித: ப்ரேத இயந்தே புக்தித்ருப்தி:। புந்சுத்தோதகம்” பவித்ரத்தை அர்க்ய பாத்ரத்தில் வைக்க வேண்டும்.

१८. पादप्रक्षालनं

वर्तुलाकारं कुण्डं खात्वा गोत्रस्य शर्मणः पितुः प्रेतस्य “पाद्यस्थाने इदमासनं” इति दक्षिणाग्रं दर्भं निधाय, इदमर्चनं। इमे तिलाः। सकलाराधनैः स्वर्यितं। गोत्र शर्मन् पितः प्रेत स्वागतं, इति प्रार्थयेत्। (सुस्वागतं), इदन्ते पाद्यं इति तिलमिश्रेण जलेन ब्राह्मणस्य पादौ प्रक्षालयेत्। तत्रापि दक्षिणं पादं प्रथमं प्रक्षाल्य सव्यं प्रक्षालयेत्। (सुपाद्यं।) उपवीती कर्तास्वयं पादौ प्रक्षाल्य द्विराचमनं कुर्यात्॥ कुण्डस्य ईशान दिग्भागे स्वस्य पादप्रक्षालनं कर्तव्यं आचमनंच। अनन्तरं भोक्ताऽऽचमनं कुर्यात्।

प्राचीनावीती गोत्र शर्मन् पितःप्रेत अन्तःशुद्ध्यर्थं अयन्ते कृसरः। तिलमिश्रितं गुलं कृसर इत्यभिधीयते) आस्य शुद्ध्यर्थं इदन्ते ताम्बूलं। शरीर शुद्ध्यर्थं इदन्ते अभ्यञ्जनं। अत्र ब्राह्मणः कृसरं प्रतिगृह्य भक्षयेत्। ताम्बूलं प्रतिगृह्य आस्ये कृत्वा दन्तैः दशनं कृत्वा बहिर्विसृजेत्॥ अभ्यञ्जनं यथा सौकर्यं मुपयुजीत। “इदमुद्धर्तनं” इति मधूकादिकं समर्प्य प्रार्थयेत्॥ उपवीती निमन्त्रितं ब्राह्मणं स्नापयित्वा स्वयञ्च स्नात्वा धौतवस्त्रं धृत्वा ऊर्ध्वपुण्ड्रांश्च धृत्वा प्रकृतं कर्म प्रक्रमेत॥

தாம்பூலம் தக்ஷிணை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். உபவீதம். அக்ஷதை ஸமர்ப்பித்து ஸேவிக்க வேண்டும். ப்ராசீநாவீதம். “பித: ப்ரேத உத்திஷ்ட” என்று ஆவாஹநம் செய்த தர்ப்பத்தை எடுத்து விட வேண்டும். அவ்விதம் அக்நியிலிருந்தும் எழுப்பி விட்டதாக பாவனை செய்து உபவீதம் செய்து கொண்டு, “அஸ்மத் குலம் அபிவர்த்ததாம்” என்று கோமய சுஷ்கம் கலந்த நெற்களை பாத்ய ஸ்தானமாயும் இருக்கும் அக்நியிலேயே சேர்த்து விட வேண்டும். “உபவீதம், ப்ராணாயாமம், ப்ராசீநாவீதம், ப்ரீத்யர்த்தம் கோத்ரஸ்ய + ச்ராத் தே பித்ரு ப்ரேத த்ருப்த்யர்த்தம் பிண்ட ப்ரதானம் கரிஷ்யே” என்று ஸங்கல்பித்துக் கொண்டு தெற்கு நுனியாக தர்ப்பம் சேர்த்து “மார்ஜயதாம் மம பிதா ப்ரேத:” என்று எள் ஜலத்தை விட்டு ஒதுக்கப்பட்ட அந்நத்தைப் பிண்டமாகப் பிடித்து, “கோத்ரஸ்ய ச்ராத் தே கோத்ராய சர்மணே பித்ரே ப்ரேதாய ஏதம் பிண்டம்

१९. आवाहनं

पूर्ववद्वरणम्

२०. अर्घ्यदानं

ததாமி என்று பிண்டத்தை வைத்து எழுந்திருந்து, "கோத்ர, சர்மந், பித: ப்ரேத ஏதம் பிண்டம் உபதிஷ்ட" என்று உபஸ்தானம் செய்து பிண்டம் இருந்த பாத்ரத்தில் எள் சேர்த்து அர்க்ய தீர்த்தத்தையும் சேர்த்து, அந்த பவித்ரத்தையும் அவிழ்த்து, "மார்ஜயதாம் மம பிதா ப்ரேத:" என்று அப்ரதக்ஷிணமாக பரிஷேசனம் செய்து, தென்னண்டை கவிழ்த்து உபவீதம் செய்து கொண்டு, பாத்திரத்தை நிமிர்த்தி ப்ரோக்ஷித்து பிண்டத்தை எடுத்து வைக்க வேண்டும். அல்லது நகர்த்தி வைக்க வேண்டும். உபவீதம், ஆசமனம், ஸாத்விக த்யாகம், மந்த்ர ஸ்னானம், மாத்யான்னிகம்.

17. ஆவ்ருத்த ஆத்யமாஸிகம்

நிமந்த்ரித ப்ராம்மணனை வரவழைத்து, ஸாதாரணமாக
பாகப்ரக்ஷாளநம் செய்து கொள்ளச் சொல்லி, ஆசமனத்தையும்

२१. अर्चनाद्यलङ्कारः

अर्चत प्रार्चत, प्रियमेधासः अर्चत, अर्चन्तु पुत्रकाः, उत पुनर्नुधिष्ण्वर्चत। इदन्ते अर्चनं। गन्धद्वारां + श्रियं। अलङ्करणार्थे अमीते गन्धाः। ओषधयः, प्रतिमोदध्वं, एनं, पुष्पावतीः, सुपिप्पलाः। अयं वः, गर्भैः ऋत्विग्यैः, प्रत्नं, सधस्थं, आसदत्॥ (आयनेते, परायणे, दूर्वारोहन्तु, पुष्पिणीः। हृदाश्च, पुण्डरीकाणि समुद्रस्य, गृहाः इमे॥) इमानि पुष्पाणि॥ धूप दीपौ न स्तः। युवौसुवासाः, परिवीतः, आगात्, सउश्रेयान्, भवति, जायमानः। तन्धीरांसः, कवयैः, उन्नयन्ति, स्वाधियैः, मनसा, देवयन्तैः। आच्छादनार्थं इदं वस्त्रं। उत्तरीयार्थं, इदमुत्तरीयं। पानीयार्थं, इमौ, उदकुम्भौ। आभरणार्थं (धारणार्थं) इदं सुवर्णमङ्गलीयकं। पवित्रार्थं अयं दर्भः। शेषोपचारार्थे इमेतिलाः। सकलाराधनैः स्वर्चितम्॥ उपवीतं। सकृदाचमनं॥

२२. पुनरर्घ्यं

प्राचीनावीतं। हस्तेऽपः प्रदाय - अर्घ्यं पवित्रमादाय ब्राह्मणहस्तेनिधाय, यादिव्याः + स्योनाः भवन्तु - गोत्रं शर्मन्, पितः,

செய்து கொள்ளச் சொல்லி, ஆஸனத்தில் உட்கார வைக்க வேண்டும். அவ்விதம் கர்த்தாவும் பாத ப்ரக்ஷாளனம், ஆசமனம் செய்து ஒரு பில் பவித்ரத்தை தரித்து, "ப்ராசீநாவீதி - அசேஷே + ஸ்வீக்ருத்ய - கோத்ரஸ்ய + அத்ய ஏகாதசேஹநி ஆவ்ருத்தாத்ய மாஸிக மஹைகோத்திஷ்ட ச்ராத்தம் கர்த்தும் யோக்யதாஸித்தி மநுக்ருஹாண - கோத்ராய சர்மணே பித்ரே ப்ரேதாய நமः" என்று எள்ளினால் அர்ச்சித்து உட்கார்ந்து உபவிதம், ப்ராநாயாமம், ப்ராசீநாவீதம் செய்து கொண்டு ஸங்கல்பம் முழுவதையும் சொல்லி, "கோத்ரஸ்ய + அத்ய ஏகாதசேஹநி ஆவ்ருத்த ஆத்யமாஸிக மஹைகோத்திஷ்ட ச்ராத்தம் கரிஷ்யே" (குருஷ்வ என்று ப்ரதிவசனம்) உபவிதம், ஸாத்விக த்யாகம், வரணம், பாதப்ரக்ஷாளனம், க்ருஸரம், தாம்பூலம், அப்யஞ்ஜனம் இவைகளை ஆத்யமாஸிகத்தில் சொல்லியது போல் இங்கும் ப்ராம்மணனிடத்தில் செய்ய வேண்டும்.

முன்பு போல் வர்த்துலாகார குண்டத்தில் பாதப்ரக்ஷாளநம், வரணம், அர்க்ய தானம், அலங்காரம், புநரர்க்யம். போஜனத்திற்கான அந்நத்திலிருந்து தொன்னையில் கொஞ்சம்

यथाक्रमं परिवेषणानन्तरं भोजन पात्रस्यपुरतः कर्ता सव्यञ्जान्वाच्य परिविष्टं अन्नं व्याहृतिभिः प्रोक्ष्य, “तत्संवितुः वरेण्यं, भर्गोदेवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्” इति गायत्र्याऽभिमन्त्र्य “देवं सवितुः प्रसुव” इति अप्रदक्षिणं परिधिच्य, ब्राह्मणस्य हस्ते शुद्धोदकं प्रदाय, पृथिवीतै, पात्रं, द्यौः, अपिधानं, ब्रह्मणस्त्वा, मुखे जुहोमि, ब्राह्मणानां त्वा, प्राणापानयोः, जुहोमि, अक्षितमसि, मास्यं, (मास्याः) क्षेष्टाः, अमुत्रं, अमुष्मिन् लोके इति परिविष्टमन्नादिकं दक्षिण पाणिना उपस्पर्शयित्वा इदं, विष्णुः, विचक्रमे, त्रेधा, निदधे, पदम्। समूढं, अस्य, पांसुरे। ब्राह्मणस्य दक्षिणाङ्गुष्ठमन्त्रे निवेदय - इदमन्नं रक्ष गोत्रस्य + श्राद्धे गोत्राय शर्मणे पित्रे प्रेताय परिविष्टं, आतृप्तेः परिवेष्यमाणञ्च नमः, नमम इति प्रधान भोजन पात्रस्य अग्र भागे स्थले तुलसी सहित तिलोदकं निनयेत्। गोत्रः शर्मा पिता प्रेतः प्रीयतां। गोत्राय शर्मणे पित्रे प्रेताय इदन्नमम।

अन्यत्र शुद्धस्थले दक्षिणाग्रं दर्भं निधाय एकोविष्णुः, महद्भूतं, पृथग्भूतानि, अनेकशः। त्रीन्लोकान्, व्याप्य, भूतात्मा, भुङ्क्ते, विश्वभुक्, अव्ययः॥ अनेनमम पितुः प्रेतस्य आवृत्ताद्यमासिकमहैकोदिष्ट श्राद्धेन मम पितृ प्रेतरूपी भगवान्, सदेवः श्री जनार्दनः प्रीयताम्॥ इति सादिते

ப்ரஸாதம் எடுத்து வந்து அபிகாரணம் செய்து, பாத்ர ஸாதனத்தில் வைக்க வேண்டும். மறுபடி அபிகாரணம், அப்ரதக்ஷிண பரிஷேசனம், தர்வியில் நெய்யினால் உபஸ்தரணம் செய்து மேக்ஷணத்தினால் தொன்னை ப்ரஸாதத்திலிருந்து ஒரு முறை எடுத்து, அதன் மேலிலும் நெய்யினால் அபிகாரணம் செய்து, “கோத்ரஸ்ய + ச்ராத் தே கோத்ராய சர்மணே பித்ரே ப்ரேதாய யமாய ச ஸ்வாஹா। கோத்ராய சர்மணே பித்ரே ப்ரேதாய யமாய ச இதம் நமம” . இதே மந்த்ரத்தைச் சொல்லி, ஆஜ்யாஹுதியையும் செய்து மேக்ஷணத்தை அக்நியில் சேர்த்து, அப்ரதக்ஷிணமாக பரிஷேசனம் செய்ய வேண்டும்.

போஜனத்திற்கு பிராம்மணனை மேற்கு முகமாக உட்கார வைக்க வேண்டும். ஆஸநம், பாத்ராஸனம் இவைகளை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். பரிஷேசனம் ஆனதும் தத்தம் செய்ய வேண்டும். வ்யாஹ்ருதிகளால் அந்நாதிகளை ப்ரோக்ஷித்து காயத்ரியினால் அபிமந்த்ரணம் செய்து, “தேவஸவித: ப்ரஸுவ”

என்பதனால் அப்ரதக்ஷிணமாக பரிவேஷணம் செய்து கையில் சுத்தோதகம் சேர்த்து “ப்ருதீவீதே பாத்ரம்” என்கிற மந்திரத்தினால் பரிவேஷணம் செய்யப்பட்டதை பிராம்மணனின் கையைப் பிடித்துத் தொடச் சொல்லி, “இதம் விஷ்ணு:” என்கிற மந்திரத்தினால் ப்ராம்மணனின் வலது கட்டை விரலை அந்நத்தில் சொருகி “இதம் அந்நம் ரக்ஷ — கோத்ரஸ்ய + ச்ராத்தே கோத்ராய சர்மணே பித்ரே ப்ரேதாய பரிவிஷ்டம் ஆத்ருப்தே: பரிவேஷ்யமாணஞ்ச நம: நமம” என்பதாக நுனி இலை பிரதேசத்தில் துளசி, எள் இவை கலந்த ஜலத்தை (பூமியில்) விட வேண்டும். “கோத்ர: சர்மா பிதா ப்ரேத: ப்ரீயதாம். கோத்ராய சர்மணே பித்ரே ப்ரேதாய இதம் ந மம ஏகோ விஷ்ணு: + அவ்யய: அநேந மம பிது: ப்ரேதஸ்ய ஆவ்ருத்தாத்ய மாஸிக

निदध्यात् । पितः प्रेत भोजनान्ते यत्किञ्चिदक्षिणा सहितं इदन्ते ताम्बूलं । (अस्तु ताम्बूलं । अस्तु दक्षिणा ।) उपवीती, आर्द्राक्षितान्दत्त्वा, साष्टाङ्गतया प्रणमेत् । प्राचीनावीती अन्नशेषः किंक्रियतां । (अप्सु प्रक्षिप्यताम् ।) गोत्र शर्मन्, पितः, प्रेत - उत्तिष्ठ, आवाहिता दर्भादुत्थापयेत्, तथा निमन्त्रितं ब्राह्मणञ्चोत्थापयेत् । उपवीती, ब्राह्मणं सकृत्प्रदक्षिणीकृत्य, शुष्कगोमयक्षोदान्, व्रीहींश्च निमन्त्रित ब्राह्मण हस्ते दत्त्वा अस्मत्कुलमभिवर्धतामिति प्रार्थयेत् । सचतान्प्रतिगृह्य पाद प्रक्षालनकुण्डे प्रक्षिप्य (“युष्मत्कुल मभिवर्धतां ।”) इति पादेनैव कुण्डं विदारयेत् । तं ब्राह्मणमाद्वारमनुव्रजेत् ॥ ब्राह्मणश्च बहिर्गत्वास्नात्वा यथासुखं गच्छेत् ॥ कर्ता यथास्थानमुपविश्य प्राणानायम्य, प्राचीनावीती ... प्रीत्यर्थं गोत्रस्य + श्राद्धे, मम पितृ प्रेत तृप्त्यर्थं पिण्ड प्रदानं करिष्ये । दक्षिणाग्रे दर्भे “मार्जयतां मम पिता प्रेतः” इति तिलोदकं निनीय हविः शेषात् अश्वखुर प्रमाणं पिण्डं सम्पाद्य, गोत्रस्य + श्राद्धे, “गोत्राय शर्मणे पित्रे प्रेताय एतं पिण्डं ददामि” इति पिण्डं दद्यात् । उत्थाय, गोत्र, शर्मन्, पितः प्रेत एतं पिण्ड मुपतिष्ठ । उपविश्य अर्घ्यं तीर्थेन, चरुस्थालीं पूरयन्, “मार्जयतां मम पिता प्रेतः” इति पिण्ड मप्रदक्षिणं परिषिञ्चेत् । दक्षिणतः अधोबिलं यथा भवति तथा पात्रं निदध्यात् । उपवीती पात्रमुत्तानं कृत्वा प्रोक्ष्यान्यत्र निदध्यात् । पवित्रं विसृज्याचम्य सात्विकत्यागं कृत्वाऽग्निं विना उपयुक्तान् पिण्डादीनादाय अप्सुप्रक्षिप्यस्नात्वा उपवीती गृहमागत्य धौतं धृत्वा पुण्ड्रांश्च धृत्वा स्वस्य शरीरशुद्ध्यर्थं पुण्याहं वाचयेत् ।

மஹைகோத்திஷ்ட ச்ராத் தேந பித்ரு ப்ரேத ரூபீ பகவாந் ஸதேவ: ச்ரீஜநார்தந: ப்ரீயதாம்". ஸ்ரீ விஷ்ணு பாதே தத்தம் என்பதாக சுத்தமான இடத்தில் தெற்கு நுனியாகப் போடப்பட்டிருக்கும் ஒரு தர்ப்பத்தில் துளசி, எள் கலந்த ஜலத்தை விட வேண்டும். உபவீதம் வடக்கே திரும்பி, கய — கய — கய — கயாச்ராத்தம் — மூன்று தடவை ப்ராசீநாவிதம் — தெற்கே திரும்பி, “அக்ஷய்ய வட:” என்று மூன்று தடவை சொல்லி, “ஸ்வாமிந: யதா ஸௌகர்யம் பரிஷேசனம்” கர்த்தாவே பண்ணி வைக்கலாம் அல்லது அதன் மந்திரத்தையாவது சொல்ல வேண்டும்.

"ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ: — ஸத்யம் த்வர்த்தேந பரிஷிஞ்சாமி" என்று சுத்தோதகத்தை ஸாதித்து, "அம்ருதோபஸ்தரணமஸி" என்று ஆபோசனம் ஸாதித்து, "ப்ராணய ஸ்வாஹா" என்ற ஐந்து ப்ராண ஹூதிகளையும் அந்தந்த உத்தேச்ய த்யாகத்துடன் செய்து வைத்து "ஸ்வாமிந: யதாஸுகம் ஜுஷத்வம். பிராம்மண போஜந பர்யந்தம்" கர்த்தாவிற்கு உபவீதம், பூர்ணமாக போஜனம் ஆனதும் ப்ராசீனாவீதம் இடது கையில் கொஞ்சம் அந்நம், வலது கையில் ஜல பாத்ரம் இவைகளைக் கையில் கொண்டு, கோத்ர, சர்மன், பித: ப்ரேத ஸம்பந்நம், ஸுஸம்பந்நம் என்று ப்ரதிவசனம். "கோத்ர சர்மந் பித: ப்ரேத த்ருப்தோஸி? த்ருப்தோஸ்மி" என்று ப்ரதிவசனம். கையில் சுத்தோதகம் ஸமர்ப்பித்து "பித: ப்ரேத அம்ருதாபிதாநமஸி" என்று உத்தராபோசனம் ஸாதிக்க வேண்டும். கைகள், முகம், கால்கள் இவைகளைச் சுத்தம் செய்து கொண்டு ஆசமனம் செய்யச் செய்து, அக்நிக்குத் தென் புறத்தில் உட்காரச் செய்ய வேண்டும். முன்பு போல் "அர்க்யம், பித: ப்ரேத இயம்தே புக்தி த்ருப்தி: புந: சுத்தோதகம் தாம்பூலம் தக்ஷிணை" உபவீதம். கையில் அக்ஷதையை ஸமர்ப்பித்து ஸாஷ்டாங்க ப்ரணாமங்கள் செய்ய வேண்டும். ப்ராசீநாவீதம். "அந்நசேஷ: கிங்க்ரியதாம்" என்று கர்த்தா கேட்க, "அப்ஸு ப்ரக்ஷிப்யதாம்" என்று ப்ரதிவசனம் சொல்ல வேண்டும். "பித: ப்ரேத உத்திஷ்ட" என்று தர்ப்பத்தில் ஆவாஹநம் செய்திருப்பதைக் கலைத்து விட வேண்டும். அவ்விதம் ப்ராம்மணனையும் "பித: ப்ரேத உத்திஷ்ட" என்று தூக்கி விட வேண்டும். உபவீதம், ஒரு ப்ரதக்ஷிணம். இரு முறை ஸேவித்தல் பிராம்மணன் கையில் கோமய சுஷ்கத் துகளையும், அரைப் பிடி நெல்லையும் அவரிடம் கொடுத்து "அஸ்மத்குலம் அபிவர்த்ததாம்" என்று பிரார்த்திக்க, அவரும் அதைப் பெற்று பாதப்ரக்ஷாளநம் செய்த குண்டத்தில் போட்டு, "அபிவர்த்ததாம் யுஷ்மத் குலம்" என்பதாகச் சொல்லி, குண்டத்தைத் தன் காலாலேயே கலைத்து விட்டு நகர வேண்டும். கர்த்தா வாசல் படி வரை பின் தொடர்ந்து வழியனுப்ப வேண்டும். பிறகு யதா ஸ்தானத்தில் அமர்ந்து ப்ராணயாமம், ப்ராசீநாவீதம் செய்து கொண்டு பிண்டப் ப்ரதானத்திற்கு ஸங்கல்ப்பம். முன்பு போல் பிண்ட ப்ரதானம் உபஸ்தானம், பரிஷேசனம், கவிழ்த்த பாத்திரத்தை நிமிர்த்தி, உபவீதம் செய்து கொண்டு ப்ரோக்ஷித்து எடுத்து வைக்க வேண்டும்.

ஆசமனம், பவித்ர விஸர்ஜனம், ஸாத்விக த்யாகம், அக்நி தவிர இங்கு உபயோகிக்கப்பட்ட பிண்டம் முதலானவைகளை எடுத்து நதி அல்லது தடாகாதிகளில் சேர்த்து விட்டு ஸ்னானம், உலர்ந்த வஸ்திர தாரணம், புண்ட்ரதாரணம் இவைகளைச் செய்து ச்ராத்தம் நடந்த இடத்தையும் முன்னதாக கோம யாதிகளால் சுத்தம் செய்யச் செய்து புண்யாஹவாசனத்தினால் கர்த்தாவையும் ஸ்தலத்தையும் ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

७. द्वादशाहकृत्यम्

द्वादशाहे प्रातःस्नात्वा सन्ध्योपासनादि प्रातराह्निकमनुष्ठाय शुद्धयर्थं पुण्याहञ्चकुर्यात्।

पञ्चदश (षोडश) एकोद्दिष्ट श्राद्धानि

एकदर्भकृत पवित्रं धृत्वा प्रणम्य प्राचीनावीती, अशेषे + स्वीकृत्य गोत्रस्य शर्मणः मम पितुः प्रेतस्य अद्य द्वादशोऽहनि सपिण्डीकरण श्राद्धं करिष्यन् तत्पूर्वं भावीनि, ऊनमासिक, आदीनि, ऊनाब्दिकपर्यन्तानि पञ्चदश (षोडश) एकोद्दिष्टश्राद्धानि तत्तत्कालादाकृष्य मुख्यतः कर्तुं मशक्तः तत्प्रतिनिधितया यत्किञ्चिद्विरण्य रूपेणकर्तुं योग्यता सिद्धिमनुगृहाण।

अत्रायं विवेकः। सौरमासे त्रयोदश तारीकात्परं मृतानां नाधिमासः सम्भवति। तथा दशम तारीक पर्यन्तं मृताना मधिमासस्सम्भवत्येव।

7. த்வாதசாஹக்ரு த்யம்

“ப்ராத ஸ்னானம், ஸந்த்யோபாஸநம், ப்ரம்ம யஜ்ஞம்” வரையான ஆஹ்நிகத்தை அனுஷ்டித்து சரீர சுத்யர்த்தமாகவும், ஸ்தல சுத்யர்த்தமாகவும், புண்யாஹவாசனம் செய்ய வேண்டும்.

அக்நி ஸந்தானம் ஓளபாஸன ஹோமம் இவைகளைச் செய்தும், பஞ்ச தசம் (ஷோடசம்) செய்யலாம். அல்லது முதலில் பஞ்சதசம் (ஷோடசம்) செய்து ஸ்னானம், புண்யாஹம் செய்தும் அக்நி ஸந்தானம் செய்யலாம்.

பஞ்சதச (ஷோடச) ஏகோத்திஷ்ட ச்ராதத்தத்தில் ஆசமனம் ஒரு தர்ப்பத்தினால் செய்யப்பட்ட பவித்ரத்தைத் தரித்து, ஸதஸ்ஸை ப்ரணாமம் செய்து ப்ராசீநாவிதத்துடன் அனுஜ்ஞை, உபவிதம், ப்ராணயாமம், ப்ராசீநாவிதம், ஸங்கல்ப்பம் முழுவதையும் சொல்லி, “கோத்ரஸ்ய + அத்ய த்வாதசேஹநி ஸபிண்டகரண

அந்தராலே வர்தமானேஷு திநேஷு மூதானாமதிமாச விஷய: தத்தவ்ஷீயபத்வாஜ்ஞம் தவ்ஷா நிதாரணிய: | அபித யஸ்மிந்மாசே அதிக மாச: ? இத்யபி பர்யாலோத்ய தத்தந்மாசிக காலே சஹதய்ய வக்தவ்ய: | ததா கேஷுதிந்மாசேஷு மாசாரம்மே மாசான்தேத அஸ்மிந்திநேசூந்யதிதி: , அஸ்மிந்திநே நிஜதிதி: இதி வ்யவஸ்திதித்வ பத்வாஜ்ஞே திதி நிர்நய: க்ருதஸ்யாத் | ததா஽பி அதிமாசவிஷயே மாசாரம்மே வர்தமானா திதிரேவ (சா சூந்யதிதிர்யத்யபி) மாசிகோதாரணே நிஜமாசேகணநியா, அந்தத: வர்தமானா திதி: பத்வாஜ்ஞே நிஜதிதிரிதி வர்ணிதா஽பி சைவாதிமாசதிதி: இதி நிதாரணியா | அத: பத்வாஜ்ஞே வித்யமானா: சூந்யதிதி நிஜதிதி விஷயா: ப்ரத்யாப்திக விஷயா: | ந து மாசிக விஷயா இதி தோதநிய:) சூர மாசே மாசாரம்ம மாசான்தேஷு திதி த்வய சம்மவே ப்ரதமத: சூயமாணா திதி: தந்மாசிகவிஷயா, அந்தத: சூயமாணா திதி: அதிக மாசிக விஷயா இதி வ்யவஸ்திதி: |

உபவீதி, தர்மேத்வாசீந: தர்மாத்நாரய மாண: ப்ராணானாயம்ய ப்ராசீநாவீதி சஹ்ல்ய, அஸ்யா தித்யௌ ... ப்ரீத்யர்ய, கோத்ரஸ்ய சர்மண: மம பிதூ: ப்ரேதஸ்ய, அத்வ த்வாத்ரே஽ஹி சபிண்டிகரண ச்ராத்ந் கரிஷ்யந் தத்பூர்வாவீநி ஁ந மாசிகாதிநி, ஁நாப்திக பர்யந்தானி ப஁சதச ஏகோத்திஷ்ட ச்ராத்நாதி தத்தத் காலாத்

ச்ராத்நம் கரிஷ்யந் தத்பூர்வாவீநி ஁நமாஸிகாதீநி ஁நாப்திக பர்யந்தாநி ப஁சதச ஏகோத்திஷ்ட ச்ராத்நாதி தத்தத் காலாத் ஆக்ருஷ்ய முக்யத: கர்த்தும் அசக்த: தத்ப்ரநிதி யத்கிஞ்சித் ஹிரண்ய ரூபேண கரிஷ்யே". உபவீதம், ஸாத்விக த்யாகம் ப்ராசீநாவீதம், ச்ராத்நத் த்ரவ்யத்தை (ஹிரண்யத்தை) ஒரு தோந்ணையில் சேர்த்து, வ்யாஹ்ருதிகளால் ப்ரோக்ஷித்து, காயத்ரியினால் அபிமந்த்ரணம் செய்து, "தேவஸவித: ப்ரஸுவ" என்று அப்ரதக்ஷிண பரிஷேசனம் செய்து, "ப்ருதீவீதே இதம் விஷ்ணு: இதம் ஹிரண்யம் ரக்ஷ. கோத்ரஸ்ய + அத்யத்வாதசேஹநி ஸபிண்டிகரண ச்ராத்நம் கரிஷ்யந். தத்பூர்வாவீநி ஁நமாஸிகத் த்வீத்ய மாஸிக ஁நத்ரைபக்ஷிக, த்ருதீய மாஸிக தூர்யமாஸிக ப஁சம மாஸிக ஷஷ்ட மாஸிக ஁நஷாண் மாஸிக, ஸப்தம மாஸிக, அஷ்டம மாஸிக, நவம மாஸிக, தசம மாஸிக, ஏகாதச மாஸிக, த்வாதச

श्राद्धानि तत्तत्कालादाकृष्य मुख्यतः कर्तुमशक्तः तत्प्रतिनिधितया यत्किञ्चिद्धिरण्य रूपेण करिष्ये। दर्भान्निरस्य, उपवीती अपउपस्पृश्य। भगवानेव + पितरं प्रेतमुद्दिश्य यत्किञ्चिद्धिरण्य रूप पञ्चदश (षोडश,) एकोद्दिष्टश्राद्धाख्यं कर्मस्वस्मैस्वप्रीतये स्वयमेव कारयति। प्राचीनावीती, पञ्चदश (षोडश) एकोद्दिष्ट श्राद्ध द्रव्यं पत्रपुटे आदाय - प्रणव व्याहृतीभिः प्रोक्ष्य गायत्र्याऽभिमन्त्र्य, पृथिवीते पात्रं - इदं विष्णुरिति चाभिमन्त्र्य, इदं हिरण्यं रक्ष, गोत्रस्य + अद्य द्वादशोऽहनि सपिण्डीकरण श्राद्धं करिष्यन् तत्पूर्वं भावीनि, ऊनमासिक द्वितीय मासिक, ऊनत्रैपक्षिक तृतीय मासिक तुरीय मासिक पञ्चममासिक, षष्ठमासिक. ऊन षाण्मासिक सप्तम मासिक, अष्टममासिक नवम मासिक दशम मासिक एकादश मासिक द्वादश मासिक ऊनाब्दिक पर्यन्तानि पञ्चदश (षोडश) एकोद्दिष्ट श्राद्धानि तत्तत्कालादाकृष्य मुख्यतः कर्तुमशक्तः, तत्प्रतिनिधितया यत्किञ्चिद्धिरण्यं गोत्राय शर्मणे पित्रे प्रेताय नमः नमम इति तुलसीमिश्रित तिलोदकं निनयेत्।

एको विष्णुः + अव्ययः ॥ एभिः पञ्चदश सङ्ख्याकैः, (षोडश सङ्ख्याकैः) यत्किञ्चिद्धिरण्यरूपैः, एकोद्दिष्टश्राद्धैः पितृ प्रेतरूपी भगवान्

மாஸிக, ஊநாப்திக பர்யந்தாநி, பஞ்ச தச ஏகோத்திஷ்ட ச்ராத்தாநி" (அதிக மாஸிகம் ஸம்பலிக்குமாகில் அதையும் இடையில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்). "தத்தத்காலாத் ஆக்ருஷ்ய முக்யத: கர்த்தும் அசக்த: தத்ப்ரதிநிதித்வேந யத்கிஞ்சித் ஹிரண்யம் கோத்ராய சர்மணே பித்ரே ப்ரேதாய நம: நமம" என்று எள்ளும் ஜலமும் விட வேண்டும்.

"ஏகோவிஷ்ணு: + அவ்யய: ஏபி: பஞ்சதச ஸங்க்யாகை: யத்கிஞ்சித் ஹிரண்யரூபை: ஏகோத்திஷ்ட ச்ராத்தை: பித்ரு ப்ரேதரூபீ பகவாந் ஸதேவ: ஸ்ரீ ஜநார்தந: ப்ரீயதாம். ஸ்ரீ விஷ்ணு பாதே தத்தம்" என்று துளசி, எள் கலந்த ஜலத்தை தெற்கு நுனியாகத் தர்ப்பத்தில் விட வேண்டும். உபலீதம். வடக்காகத் திரும்பி கய - கய - கய - கயாச்ராத்தம் என்று மூன்று தடவை சொல்ல வேண்டும்.

प्रक्षाल्य द्विराचम्य दर्भत्रयकृतं पवित्रं धृत्वा सभ्यान्प्रणम्य प्राचीनावीती
अशेषे + स्वीकृत्य गोत्रस्य + अद्य द्वादशेऽहनि पार्वणैकोद्दिष्ट
समुच्चयविधानेन सपिण्डीकरणश्राद्धं कर्तुं योग्यतां सिद्धिमनुगृहाण (तथास्तु।
योग्यतासिद्धिरस्तु।) उपवीती निमन्त्रितं ब्राह्मणान् दृष्ट्वा स्वामिनः स्वागतं
इति प्रार्थयेत् तेऽपि “सुस्वागतम्” इति वदेयुः।

सप्तव्याधादशार्णेषुमृगाः काळाञ्जलेगिरौ।

चक्रवाकाश्शरद्वीपेहंसास्सरसि मानसे।

तेऽपि जाताः कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणा वेद पारगाः।

प्रस्थिता दीर्घमध्वानं यूयं तेभ्योऽवसीदत। इति पौराणिकीं पितृ गाथां
गायेत् प्राचीनावीती, गोत्रस्य + अद्य द्वादशेऽहनि
पार्वणैकोद्दिष्टसमुच्चयविधानेन सपिण्डीकरणश्राद्धं भवति तत्राहवनीयार्थं
भवद्भिः प्रसादः करणीयः। (करिष्यामः।) तिलाक्षतान् गृहीत्वा
समस्तसंपत्, समवासिहेतवः, समुत्थितापत्कुलधूमकेतवः। अपार संसार
समुद्र सेतवः, पुनन्तुमां ब्राह्मण पाद पांसवः॥ इति निमन्त्रित ब्राह्मण
पादेषु विकिरेत्॥

ஸபையில் உள்ளவர்களை ஸேவித்து ப்ராசீநாவிதம் செய்து கொண்டு
அனுஜ்ஞையைப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். “கோத்ரஸ்ய + அத்ய
த்வாதசேஹநி பார்வண ஏகோத்திஷ்ட ஸமுச்சய விதாநேந
ஸபிண்டகரண ச்ராத்தம் கர்த்தும் யோக்யதா ஸித்திம்
அநுக்ருஹாண” (ததாஸ்து யோக்யதா ஸித்திரஸ்து என்று
ப்ரதிவசனம்).

உபவிதம் செய்து கொண்டு நிமந்த்ரிதர்களைப் பார்த்து,
“ஸ்வாமிந: ஸ்வாகதம்” என்றதும் அவர்களும் “ஸுஸ்வாகதம்”
என்று பதில் சொல்ல வேண்டும். பொதுவாக எல்லா
ச்ராத்தங்களிலும் கீழே சொல்லப்படுகிற பித்ரு காதையை
உபயோகித்தல் நலம் என்று கருதி எழுதப்படுகிறது. ஸ்ரீ விஷ்ணு
புராணாதிகளில் சொல்லப்படுகிற காதை இது. திருவுள்ளப்படி
எடுத்துக் கொள்ளவும். “ஸப்தவ்யாதா தசார்ணேஷு ம்ருகா:
காளாஞ்சலே கிரௌ। சக்ரவாகாச்சரத்வீபே ஹம்ஸாஸ்ஸரஸி

உபவீதி, க்ருது தக்ஷ சஞ்ஜகேப்ய: விஷ்வேப்யோ தேவேப்யோ நம: |
விஷ்வேதேவ ப்ராஹ்மணம் தக்ஷிணம் பாதமாரப்ய ப்ரதக்ஷிணக்ரமேண
பர்யந்தமப்யர்ச்சயேத் ||

ப்ராசீனாவீதி, திலான்கூறிதவா, வஸூரூதாதித்ய
அஸ்மத்பிதூ: பிதூ பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹேப்யோ நம: | இதி பிதூ வ
ஸவ்ய பாத மாரப்ய தக்ஷிண பாத பர்யந்த மப்ரதக்ஷிணேன அப்யர்ச்சயேத் |

ததா திலாந் கூறிதவா, கோத்ராப்ய ஶர்மண பித்ரே ப்ரேதாப்ய
நிமித்தவரண ப்ராஹ்மணம் பிதூவதப்யர்ச்சயேத் | உபவீதி, அக்ஷதான்கூறி
ஸர்ஸக்ஷக் ஶ்ரீவிஷ்ணவே நம: இதி விஷ்ணுவரண ப்ராஹ்மணம் விஷ்வேதேவத
அந்நம் தேவாதிநாமர்ச்சநமித்யமேவ || அஸ்மிந்நவஸரே நிமந்நிதா:
இத்யநுவாகம் பதேயு: || இதி பிதூ மேத ஶாரே உக்தம் || ப்ராசீனாவீதி
பிதூ: பிதூப்யஸ்த்ரமஹாயோகிப்ய எவச | நமஸஸ்வதாயே ஶ்வாஹாயே நித்ய
நம: || ஶ்வாமிந: , அஸ்மிந்நிவஸே, கோத்ரம் ஶர்மாணம் மம பிதரம்
பார்வணைகோதிஸ்த ஶமுச்ய விதானேன ஶபிண்டீகரண ஶ்ரா஢்ட் கர்துகாமோ
தேஸ: காலஸ்த்) அஸ்மிந்கூஹே விதமானா: பகாபக பதார்தா: ஶ்ரா஢்ட்ஹா
இதம் க்ஷேத்ரம் காபா க்ஷேத்ர ஶதடாஸம் மம பிதூ: ப்ரேதஸ்ய பார்வணைகோதிஸ்த

மாநஸே | தேபிஜாதா: குருக்ஷேத்ரே ப்ராஹ்மணா வேத
ப்ரஸ்திதா தீர்க்கமத்வாநம் யூயம் தேப்யோவஸீதத || ப்ராசீ
கோத்ரஸ்ய + அத்ய த்வாதசேஹநி பார்வண ஏகோ
ஸமுச்சய விதானேந ஶபிண்டீகரண ஶ்ராத்தம்
தத்ராஹவந்யார்த்தே பவத்பி: ப்ரஸாத: கரணீய: ". "கரிவ
என்று ப்ரதிவசனம், எஸ், அக்ஷதை இவைகளைக் கையில்
"ஸமஸ்த ஶம்பத் + பாம்ஸவ:" என்று ஶ்வா
திருவடிகளில் இறைக்க வேண்டும்.

உபவீதம். "க்ரது தக்ஷ ஶம்ஜ்ஞக விஸ்வேப்யோ தே
நம:" என்று விஸ்வேதேவ ப்ராஹ்மணனை அக்ஷதையினால்
வேண்டும். ப்ராசீநாவீதம் "வஸூருத்ராதித்ய ஶ்வரூபேப்
பித்ரு பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹேப்யோ நம:" என்று எள்ளினால்
வரண ப்ராஹ்மணனை வரிக்க வேண்டும்.

विधानरूपसपिण्डीकरण श्राद्ध करणे अधिकार सम्पत्, अस्तु इति भवन्तो महान्तोऽनुगृह्यन्तु। (तथास्तु। अधिकारसम्पत् अस्तु। इति प्रति वचनं।) उपवीती उत्तराभिमुखः। श्राद्ध भूमिं गयांध्यात्वा ध्यात्वादेवं गदाधरम्। प्राचीनावीति वस्वादींश्च पितुः पितृन्ध्यात्वा ततः श्राद्धं प्रवर्तये। प्रवर्तय॥ इति प्रतिवचनम्।

उपवीती। दर्भेष्वसीनः दर्भान्धारयमाणः प्राणानायम्य गुरुपरंपरा ध्यानपूर्वकं सङ्कल्पं कुर्यात्, विष्वक्सेनं तमाश्रये। प्राचीनावीती श्री गोविन्देत्यादि अस्यां पुण्यतिथौ, श्रीभगवदाज्ञया श्रीमन्नारायण प्रीत्यर्थं गोत्रस्य + द्वादशेऽहनि पार्वणैकोदिष्ट समुच्चय विधानेन सपिण्डीकरण श्राद्धं करिष्ये। (कुरुष्व) उपवीती अपउपस्पृश्य सात्विकत्यागं कुर्यात्।

३. वरणं

विश्वेदेव हस्तेऽपः प्रदाय। क्रतु दक्ष संज्ञकानां विश्वेषां देवानामिदमासनं। पुनरपःप्रदाय। विश्वेदेवार्थे भवताक्षणःकर्तव्यः। कर्तास्वपाणिभ्यां प्रत्येकं दर्भ द्वय मादाय स्वस्य दक्षिणकराग्रेण, ब्राह्मणस्य दक्षिण पाणे रङ्गुल्यग्रान्, तथा स्वस्य सव्यहस्तेन ब्राह्मणस्य दक्षिण हस्त

“கோத்ராய சர்மணே பித்ரே ப்ரேதாய நமः” என்று எள்ளினால் நிமித்த வரண ப்ராம்மணனை வரிக்க வேண்டும். உபவீதம். “ச்ராத்த ஸம்ரக்ஷக ஸ்ரீ விஷ்ணவே நமः” என்று அக்ஷதையினால் விஷ்ணு வரண ப்ராம்மணனை வரிக்க வேண்டும். பிராம்மணர்கள் ஆப்ரஹ்மந் அனுவாகத்தை மட்டும் சொல்ல வேண்டும். ப்ராசீநாவிதம். “தேவதாப்ய: பிது: பித்ருப்யச்ச + நமோ நம: ஸ்வாமிந: அஸ்மிந்திவஸே கோத்ரம் + ஸபிண்டகரண ச்ராத்தம் கர்த்துகாமோஸ்மி ச்ராத்தகரணே, அதிகார ஸம்பத்” அஸ்து இதிபவந்த: அநுகிருஹ்ணந்து.

“ததாஸ்து அதிகார ஸம்பதஸ்து” என்று ப்ரதிவசனம், உபவீதம். வடக்காகத் திரும்பி, “ச்ராத்த பூமிம் கயாம் த்யாத்வா த்யாத்வா தேவம் கதாதரம் ப்ராசீநாவிதம்”. தெற்கே திரும்பி “வஸ்வாதீம்ச்சபிது: பித்ருந் த்யாத்வாததச் ச்ராத்தம் ப்ரவர்த்தயே.

விச்வே தேவரிடத்தில், "அப: ப்ரதாய ஆஸநம். புநரப: ப்ரதாய விச்வே தேவார்த்தே பவதாக்ஷண: கர்த்தவ்ய:" என்று இரு கைகளிலும் தர்ப்பங்களைக் கொண்டு வலது கையினால் ப்ராம்மணனின் வலது கை நுனியையும், இடது கையினால் பிராம்மணனின் முழங்கையையும் பிடிக்க வேண்டும். கீழே சொன்ன, "க்ஷண: கர்த்தவ்ய:" என்றவுடன் ப்ராம்மணன்

4. லாட லுதாலனம்

உதரத: ததரத்ர, மத்யே துரிகோள, தக்ஷிணத: வுதுலாகாரமததிகுண்டத்ரய் ஸாத்வா, வித்வேஷாं தீவானாं வித்ஷ்ணோத்ர, லாட்யஸ்தானே இதமாஸனம் இதி தர்மத்வயம் தர்மத்வயம் ஂஸனத்வன ததரத்ரேகுண்டே சமர்ப்பீயத். இமே ஂக்ஷதா: | சகலாராத்நை: ஸ்வர்திதம். லுாதினாவிதி, லிது: லிது லிதாமஹ லுரிதா஡ஹானாं லாட்யஸ்தானே இதமாஸனம் இதி துரிகோளாகார குண்டேத்ருயம் சமர்ப்பீயத். இமேதிலா: | சகலா ராத்நை: ஸ்வர்திதம் || லிது: லுேதஸ்ய லாட்யஸ்தானே இதமாஸனம் இதி ஂகம் தர்மம் வுதுலாகார குண்டே சமர்ப்பீயத். இமேதிலா: | சகலாராத்நை: ஸ்வர்திதம் ||

உலவிதி, ஡ோமயமாஜ்யத்வாடாய, ஡ுகுரம்ஸி, ஜ்யோதிர்ஸி | தீஜோஸி, ஡ந்நத்வாரா, துராத்தர்பா, ஡ித்யுத்ஷா, கரித்ஷிணீம். இத்வரீ, ஸவ்஡ூதானா, த்வாமிஹ, உத்ஹ்யேத்ரயம் || லாட்யோர஡ுலித்ய, வித்வேதீவா: ஸ்வா஡தம், இதி உக்தா, இத் வ: லாட்ய, இதி லத்வா, ஂந்யனவா சமர்ப்பீதன ஸாக்ஷதன ஜலன லாடீ லுதாலயத். லுதம் தக்ஷிணம் லாடம் லுதால்யானத்நர் ஸவ்யமததி க்ர஡: || சமஸ்த ஸத் + லாஸவ: ||

லுாதினாவிதி - ஂஜ்யம் ஡ோமயத்வாடாய - ஡ுகுரம்ஸி, ஡ந்நத்வாரா, லிது: லிதுலிதா஡ஹ லுரிதா஡ஹா: ஸ்வா஡தம். இத் வ: லாட்ய இதி லத்வாஸ்யனவா சமர்ப்பீதன ஸதிலன ஜலன லாடீ லுதாலயத். ஡ந்நாதீவா: + ஸவத்நுன: ||

“ஂம் ததா” ஂத்ற லிரதிவசனம் கூற வேண்஡ும். ஂல்லடிதிருத்நதலடியே, “ல்ரால்நோது லவாந் | ல்ரால்நவாநி” ஂத்று லதில் உரைக்க வேண்஡ும். இவ்விதமே ல்ராதிநாவித, உலவிதங்களுடன் மற்ற ஡ுவரின் வரண஡ும் ஸெய்யல்லட வேண்஡ும்.

4. லாத ல்ரக்ஷாளநம்

வடவண்஡ை ஡ான்கு ஡ுலைகள் கொண்டதும் ஡டுவில் ஡ுக்கோணம் கொண்டதும் தீதன்னண்டையில் வர்த்துலமாகவும் (ரவுண்டாகவும்) குண்டங்கள் ஂமைய வேண்஡ும். வித்வே தேவருக்கும் வித்ஷ்ணுற்கும் ஡ான்கு ஡ுலைப் லடக்குகளில்

ஆஜ்யம் கோமயஸ்சாடாய் ஸுக்ரமஸி - கந்த்ஹாரா - பித: ப்ரேத ஸ்வாகதம்
இதந்தே பாஹம் | இதி ஸதிலேன ஜலேன பாடௌ ப்ரக்ஷாலயேத் |

உபவீதி ஆஜ்யம், கோமயஸ்சாடாய், ஸுக்ரமஸி, கந்த்ஹாரா ஸ்ராஹ் ஸர்ஸக்ஷ
ஸ்ரீவிஷ்ணோ ஸ்வாகதம், இதந்தே பாஹம் || தத்விஷ்ணோ: பரமம் + பரமம் பதம் || குண்டானா
மீஸான டிஃகாஸே ஸ்வஸ்ய பாடௌப்ரக்ஷாலய டிராசாமேத் | அநந்தரம் ப்ரோக்தாஸ்சாசமனம்
கூர்யு: |

௨. கூஸராதிதானம்

க்ருது டக்ஷ ஸஞ்ஜகா: விஸ்தேஹா:, அந்த: ஸுஹ்ருத்யம், அயம் வ: கூஸர: |
(தில மிஸ்திரிதஸ்ய குஹஸ்ய கூஸர இதி நாம) ஆஸ்யஸுஹ்ருத்யம், இ஢் வ:
தாம்ஹூலம் | ஸரீர ஸுஹ்ருத்யம் இ஢் வ: அஹ்யஜ்னம் ஂஸா உபயோக: ஆவ்ருதாஹமாஸிக
ப்ரயோகே லிஸித: || ப்ராசீநாவிதி, வஸூரூ஢்ராதிய ஸ்வரூபா: பிது:, பிதுபிதாமஹ
ப்ரபிதாமஹா:, அந்த: ஸுஹ்ருத்யம் அயம் வ: கூஸர: | ஆஸ்ய ஸுஹ்ருத்யம், இ஢்
வஸ்தாம்ஹூலம், ஸரீரஸுஹ்ருத்யம், இ஢் வோ அஹ்யஜ்னம் ||

பித: ப்ரேத அந்த: ஸுஹ்ருத்யம் அயம் தே கூஸர: | ஆஸ்ய ஸுஹ்ருத்யம் இதந்தே
தாம்ஹூலம் | ஸரீர ஸுஹ்ருத்யம் இதந்தே அஹ்யஜ்னம் || “இ஢்மூ஢்ருத்யம்” இதி மஹுகாதி஢்

தர்ப்பாஸனம் ஸேர்க்க வேண்டும். பித்ரு வரணத்திற்கு
முக்கோணத்தில் தெற்கு நுனியாக புக்நம். வர்த்தலத்தில் நிமித்த
வரணத்திற்குத் தெற்கு நுனியாக ஂரு தர்ப்பம் ஆஸனமாகச் ஸேர்க்க
வேண்டும்.

க்ரமப்படி உபவீத, ப்ராசீநாவிதங்களுடன் அக்ஷதை, ஂள்
இவைகளைச் ஸேர்த்து அவரவர்களுக்குத் தக்கவாறு பாதப்ரஸாக்ஷநம்
ஸெய்ய வேண்டும். குண்டங்களின் ஈசான்ய பாகத்தில் ஸ்வயம்
பாதப்ரக்ஷாளநம் ஸெய்து இரு ஆஸமனங்கள் ஸெய்ததும்
பிராம்மணர்களையும் ஆஸமனம் ஸெய்யச் ஸொல்ல வேண்டும்.

5. க்ருஸராதி தானம்

க்ரமப்படி உபவீத, ப்ராசீநாவிதத்துடன் க்ருஸரம், தாம்ஹூலம்
அப்யஞ்ஜனம் இவைகளை ஆவ்ருத்தத்தில் ஸொல்லப்பட்டப்

दर्शयेत् ॥ निमन्त्रितास्त स्नापयित्वा स्वयञ्चस्नात्वा धौतं परिधाय, ऊर्ध्वपुण्ड्रांश्च धृत्वा प्रकृत कार्यं प्रक्रमेत् ॥

६. पात्रसादनादि

आचम्य यथास्थानमुपविश्य स्थण्डिलकल्पनादि प्राक्तोय निधानान्तं कृत्वा प्राचीनावीதி, दक्षिणाभिमुखः, सव्यञ्जान्वाच्य सव्यहस्तस्याङ्गुष्ठः उदगग्रः तथाऽङ्गुलयः दक्षिणाग्रायथा भवन्ति तथा भूमिंस्पृष्ट्वा दक्षिण हस्तः आह्वानमुद्रकश्च यथा भवति तथा चकृत्वा ये पार्थिवासः पितुः पितरः, ये अन्तरिक्षे, ये दिवि येवा मृताः बभूवुः, ते अस्मिन्, यज्ञे, समवयन्तां। (सुसमवयन्तां। इति पितृवरणं ब्राह्मणः प्रति वदेत्।) अग्रेरुत्तरतः पात्रसादनार्थं दर्भान्संस्तीर्य, दर्वीमाज्यस्थालीं प्रोक्षणीमितरदर्वीं प्रणीता मिध्ममिति द्वन्द्वन्यञ्चिसादयित्वा, हविः पात्रं, अहविः पात्रञ्च एकैकशः सादयित्वा अग्रेर्दक्षिणतः मेक्षणं प्रेत होमार्थं हविः पात्रञ्च एकैकशस्सादयित्वा तथा, अर्घ्यं पात्राणि सादयित्वा, अग्रेर्दक्षिणत एव सर्वस्मात् पश्चिम स्थाने उदगग्रौदर्भौ निधाय तयोः विश्वेदेवार्घ्यं विष्ण्वर्घ्यं च दक्षिणोत्तरत्वेन पृथक्पृथक् सादयित्वा, तयोः पुरतः पितुः पितृणामावाहनार्थं भुग्न निधान स्थानं, तत्पुरतः पितुः पितृणा मर्घ्यस्थानं। तत्पुरतः प्रेतावाहनार्थं दर्भनिधानस्थानं तत्पुरतः प्रेतार्घ्यं स्थान मिति व्यवस्थितिः।

பிரகாரம் பெயர்களை நிர்ந்தேசித்து ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். "இதம் உத்வர்த்தனம்" என்று சீயக்காய்த் தூள் முதலானவைகளையும் ஸமர்ப்பித்து அப்யஞ்ஜன ஸ்னானம் செய்விக்க வேண்டும். கர்த்தாவும் ஸ்வயம் ஸ்னானம் செய்து தெளத வஸ்திரம் தரித்து, புண்ட்ரதாரணங்களை செய்து யதா ஸ்தானத்தில் (அக்நிக்கு மேலண்டையில்) அமர வேண்டும்.

6. பாத்ர ஸாதனாதி

கர்த்தா ஆசமனம் செய்து அக்நிக்கு மேலண்டையில் உட்கார்ந்து ஸ்தண்டில கல்ப்பநம் ஆரம்பித்து "அக்நிம் இத்வா" வரையில் செய்ய வேண்டும். ப்ராசீநாவீதம். இடது முழங்காலை கீழே இட்டுக் கொண்டு தென்புறம் பார்த்து, வலது கையை கூப்பிடும் முத்ரையில் வைத்து, "யே பார்த்திவாஸஃ பிதுஃ பிதரஃ

प्रोक्षणी पात्र मादाय दर्भ द्वयकृत पवित्रान्तर्हिते प्रोक्षणीप
आनीय, प्राचीस्त्रिरुत्पूय उत्तानानि पात्राणि कृत्वा सर्वाभिरद्भिः त्रिः प्र
पैतृकं हविः पात्रं अहविः पात्रञ्च एकैकशः सकृत्सकृत्प्रोक्ष्य तथा प्रेत
पात्रञ्च सकृत्प्रोक्ष्य प्रोक्षणीपात्रं दक्षिणतो निधाय, अद्भिः पूरयि
पवित्रान्तर्हिते प्रणीतिपात्रेऽप आनीय, प्राचीस्त्रिरुत्पूय समं प्राणैर्ह
उत्तरेणाग्निं दर्भेषु सादयित्वा, दर्भैः प्रच्छाद्य। उपवीती ब्राह्मणं दक्षिण
दर्भेषु निषाद्य, अस्मिन्ममपितुः प्रेतस्य पार्वणैकोद्दिष्टसमुच्चय विधान
सपिण्डीकरण श्राद्ध होम कर्मणि ब्राह्मणस्य इदमासनं। आसनार्थं
त्रयं समर्प्य, समस्तोपचारान्समर्पयामि। प्राचीनावीती, आज्यसंस्कार
संस्कारौच पूर्वप्रयोगोक्तवत्कुर्यात्॥

उपवीती प्राणानायम्य प्राचीनावीती ... प्रीत्यर्थं, गोत्रस्य
सपिण्डीकरण श्राद्धे पितुः पितॄणां, अक्षय्यतृप्त्यर्थं पितृ प्रेततृप्त्यर्थञ्च अघ
ये अந்தரिक्षे + ஸமவயந்தாம்" (பித்ரு வரண பிராம்மண
"ஸுஸமவயந்தாம்" என்று பிரதிவசனம் சொல்ல வேண்டும்).

அக்நிக்கு வடவண்டை பாத்ர ஸாதனம். தர்வீம் ஆஜ்ஸ்தாலீம், ப்ரோக்ஷணீமிதர தர்வீம், ப்ரணீதாமித்மம் என்ற இரட்டை இரட்டையாகவும், ஹவி: பாத்ரம், அஹவி: பாத்ர இவைகளைத் தனித்தனியாகவும் ஸாதனம் செய்ய வேண்டும் அவ்விதம் அக்நிக்குத் தென் புறத்தில் ஒரு தர்ப்பத்தில் (தெற்கு நுனி) ப்ரேத ஹவி: பாத்ரம் மேக்ஷணம் இவைகளை ஸாதனம் செய்திட வேண்டும். அதற்கு அடுத்த கீழாண்டையில் வடக்கு நுனியாக இரு தர்ப்பங்களை விச்வேதேவ, விஷ்ணு இவர்களின் அர்க்ய க்ரஹண பாத்ர ஸாதனம். அதற்கு அடுத்த கீழாண்டையில்

ग्रहणं करिष्ये कृच्छ्राचरणञ्चकुर्यात्॥ उपवीती पत्र पुटं गन्धोदकेन पूरयित्वाऽऽदाय शन्नोदेवीः + स्रवन्तुनः - गोत्रस्य + श्राद्धे क्रतु दक्ष संज्ञकाः, विश्वे देवाः वो अर्घ्यं गृह्णामि इति विश्वेदेवार्थं सादित मर्घ्यं पात्रं गन्धोदकेन पूरयेत् यवोऽसि धान्य राजानः, वारुणः, मधु संयुतः। निर्णोदः, सर्व पापानां, पवित्रं, ऋषिभिः, स्मृतं इति यवान् निक्षित्य मधुवाताः + ओषधीः मधु मन्त्रुनक्तं + पिता-मधु, मधुमान्नः + भवन्तुनः मधु। इति मधु त्रयेऽपि किञ्चित्किञ्चिन्मधुदद्यात्। सोमस्यत्विषिरसि + दन्दशूकाः। इति स्वांगुलीभिस्समुदायुत्याभिमृशेत्, निरस्तं, नमुंचे; शिरः इति तस्मिन् यत्किञ्चिदापतितं तदंगुष्ठेनानामिकयाच इमां दिशं निरस्यति। अपउप्रस्पृशति शन्नो देवीः + स्रवन्तु नः। दर्भं द्वयकृतार्घ्यपवित्रं तत्र निदध्यात्। अक्षतान्निक्षिप्य, गन्धादिभिरभ्यर्च्य पुष्पैरवकीर्य, पलाश पर्णेन पिधाय दर्भैः प्रच्छादयेत्॥ प्राचीनावीतं। पूर्ववद्गन्धोदकेन पत्रपुटं पूरयित्वा आमे, आगच्छन्तु, पितुः पितृ पितामह प्रपितामहाः, देवयानान्, समुद्रान् सलिलान्, सवर्णान्, अस्मिन्, यज्ञे, सर्वकामान्, लभन्ते, अक्षय्यमाणं, उपदुह्यन्तां, इमान्, गोत्रस्य + श्राद्धे, पितुः, पितृ पितामह प्रपितामहाः वः, अर्घ्यं गृह्णामि इति पूर्वं पितुः पित्राद्यर्थस्थापिते अर्घ्यपात्रे गन्धोदकं निनयेत्। तिलोऽसि, सोम देवत्यः, गोसवः, देवनिर्मितः। प्रत्नवद्भिः,

பித்ருக்களின் ஆவாஹனத்திற்கான புக்த ஸாதனம். அதற்கு அடுத்த கீழண்டையில் தெற்கு நுனியாக மூன்று தர்ப்பங்கள் போட்டு, அதில் பித்ருக்களின் அர்க்ய பாத்ர ஸாதனம். அதற்கு அடுத்த கீழண்டையில் ப்ரேத ஆவாஹனத்திற்கான தர்ப்ப ஸாதனம். அதற்கு அடுத்த கீழண்டையில் ஒரு தர்ப்பத்தில் ப்ரேத அர்க்ய ஸாதனம். பொதுவாக அர்க்ய பாத்ரங்களுக்கு அடியில் பிடி-பிடி மணல் போட வேண்டும் (பாத்ரங்கள் அசையாமல் இருப்பதற்காக). ப்ரோக்ஷணீ ஸம்ஸ்காரம், ப்ரணீதி ஸம்ஸ்காரம், உபவீதம், பிராம்மண ஆஸநம், ப்ராசீநாவீதம், ஆஜ்ய ஸம்ஸ்காரம், தர்வீ ஸம்ஸ்காரம் வரை.

புருதுரவதயேஹி பிது: பிதுபிதா஢ஹ, புரிபிதா஢ஹாநு, இ஢ாந்லுலகாநு புரிணயாஹிந:, ஸ்வதா ந஢: । ஢ுதவாதா இதி ஢ுதவ்ருயம் ।

ஸு஢ஸ்யதுவிபிரஸி + ஢஢ுதஸூகா: । நிரஸ்தம் ந஢ுதே: ஸிர: புலுவுுதுவதுஸர்வ குர்யாது । ஢ர்஢ுவ்ருகதுத பவித்ரும் தஸு஢ிந்ஸுதாபயேது । கநுதாதி஢ிஸுத அ஢்யருயேது । ஃுது஢ு஢ுர஢வ்யாஸிபி஢ுத்யாது । புவுபுதம் கநுது஢ுதேகேந புலுயிதுவா, ஃா஢ ஃா஑ருது, பிதா புரேத: ஢ேவயாநாநு + ஃஸு஢ிந்யஸுதே ஸர்வகா஢ாநு ல஢தே, ஃதஸ்ய்ய஢ாணம் ஃப ஢ுத்யதா ஢ி஢ாநு । பித: புரேத தே ஃத்ய்ய் குலா஢ி । திலுஸி + புருவ஢ுதி: புருதுஹி பிதரம் புரேதம் இ஢ாந் லுலகாநு புரிணயாஹிந: । ஢ுதவ்ருயம் - ஸு஢ஸ்யதுவிபி: நிரஸ்தம் ந஢ுதே: ஸிர: । ஸந்நு ஢ேவீ: ஃக஢ு஢ர்஢ுத பவித்ரும் தஸு஢ிந்ஸா஢ுயேது । ஃுது஢ு஢ுர ஢வ்யாஸிபி஢ுத்யாது ॥ ஃபவீதி புவு புதம் கநுது஢ுதேகேந புலுயிதுவா - ஸந்நு ஢ேவீ: + ஸுவந்நுத: - ஸுரா஢ு ஸர்ஸக ஸுரிவிணு லே ஃத்ய்ய் குலா஢ி । யவுஸி, தாந்ய ரா஑ாந: வாருண:, ஢ுதஸ்யுத: । நிருு஢ு: , ஸர்வ பாபாநாந், பவித்ரும், ஃபி஢ி:, ஸுருதம் । யவாநு நிஸுப்ய, ஢ுதவாதா இதி ஢ுதவ்ருயம் । ஸு஢ஸ்யதுவிபி: + நிரஸ்தம் ந஢ுதே:, ஸிர: । ஸந்நு஢ேவீ: + ஸுவந்நுத: । யவாநிஸுப்ய கநுதாதிபி ர஢்யருய், புஷுபு ரவகீர்ய, பலாஸா பரணேந பிதாய, ஢ு஢ு: புருதா஢ுயேது ॥ '

7. ஃர்க்ய க்ரஹணம்

ஃபவீதம், புராணுயா஢ம், புராஸீநாவிதம், பிது: பித்ருணம் ஃகூய்ய த்ருப்த்யர்த்தம், பித்ரு புரேத த்ருப்த்யர்த்தஞ்ச ஃர்க்ய க்ரஹணம் கரிஷ்யே, கிருஸ்ரம்.

ஃபவீதம் ஃரு துதாந்ணையிலு கந்துதாதகத்தை ஃடுத்துக் குலாண்டு, "ஸந்நுதா துேவீ: + நு:, குதாத்ரஸ்ய + ஸ்ராத்தே க்ரது தகூ ஸம்ஜ்ஞகா: விஸ்வே துேவா:, ஃபுபுலுலா க்ருஹ்ணா஢ி" ஃன்று விஸ்வே துேவ ஃர்க்ய பாத்ரத்திலு (஢ேலண்டைக் குலுடியிலு வைக்கப்பட்டுள்ளதிலு, துதேந புறத்திலு ஃள்ளது விஸ்வே துேவரின் ஃர்க்ய பாத்ரம்) கந்துதாதகத்தை துேவ துீர்த்தத்திலுல் ஸுேர்க்க வேண்டும். "யலுலாஸிதாந்யரா஑ாநு: + ஸ்ம்ருதம்" ஃன்று யவத்தையும் ஸிறிய (2 பில்) பவித்ரத்தையும் ஸுேர்த்து,

८. भोजनस्थल शुद्धिः

तिलाक्षतान्गृहीत्वा, अपहताः, असुराः, रक्षोऽसि, पिशाचाः, येक्षयन्ति, पृथिवीमनु, अन्यत्रेतैः, गच्छन्तु, यत्रैषां, गतं मनैः । उदीरतां, अवैरे, उत्परोसः, उन्मध्यमाः, पितरैः, सोम्यासैः । असुये, ईयुः, अवृकाः, ऋतज्ञाः, तेनोऽवन्तु, पितुः पितरो हवेषु । अपहताः, असुराः, रक्षोऽसि, पिशाचाः, येक्षयन्ति, पृथिवीमनु, अन्यत्रेतैः गच्छन्तु, यत्रास्यै, गतं मनैः । उदीर्तां, अवैरैः, उत्परोः उन्मध्यमः, पिता प्रेतः, सोम्यः । असुं यः । इयाय, अवृकः, ऋतज्ञः, सनोऽवतु, पिता प्रेतः, हवेषु । अपवित्रः, पवित्रो वा, सर्वावस्थांगतोऽपिवा ॥ यः स्मरे त्युण्डरीकाक्षं सबाह्याभ्यन्तरदशुचिः । भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवः ॥ इति भोजन स्थल मुद्धत्यावोक्षेत् ॥ (प्रोक्षेत्)

९. आवाहनम्

उत्थाय उपवीती, ऋतुदक्ष संज्ञकान् विश्वान्देवानावाहयिष्ये ॥ आवाहय इति प्रति वचनम् ॥ विश्वे देवाः, शृणुत, इमं, हवामे, ये अन्तरिक्षे, य उपै, द्यविष्ठ । ये अग्नि जिह्वाः, उतवा, यजत्राः, आसद्यै,

மதுத்ரயத்தினால் மூன்று தடவை மதுவைச் சேர்த்து, "ஸோமஸ்யத்விஷி: + தந்தருகா:" என்பதால் நான்கு விரல்களாலும் கலக்கி, நிரஸ்தம் என்கிற மந்திரத்தினால் அர்க்ய ஜலத்தில் ஏதாவது அசுத்தப் பொருள் இருக்குமாயில் விரல்களால் எடுத்து நிர்ருதி திக்கில் உதறி விட்டு, ஜலத்தைத் தொட்டு "சந்நோதேவீ:" என்கிற மந்திரத்தினால் யவத்தை அதில் சேர்த்து, கந்தம், புஷ்பம் இவைகளைச் சேர்த்து பலாச இலையினால் கிழக்கு நுணியாக மூடி மேலே தர்ப்பங்களால் மூட வேண்டும்.

ப்ராசீநாவிதம். தொன்னையில் கந்தோதகத்தை எடுத்துக் கொண்டு, "ஆம ஆகச்சந்து, பிது: பித்ரு பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹா:, தேவயாநாந் + உபதுஹ்யந்தாம், இமாந் பிது: பித்ரு பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹா: அபோவோ க்ருஹ்ணாமி" என்று பித்ரு அர்க்ய

அரிமிந், ப்ரிஹி, மாடியஹ்ம்। அகக்சுந்நு மா பாபா:, விசுதே தேவா:, மா பாபா:। யே அத்ரி விஹிதா: ஸ்ராதே, சாவதாநா:, பவந்நு தே॥ க்ருது தக்ஷ சஞ்ஜகாந் விசுவாந், தேவாந், அவாஹயாமி இதி பாத்ரி சாடநஸ்ய உத்தரத: அசாடிதேஸுதர்பேஸு அவாஹயேத்॥ விசுதேஸா் தேவாநா், இத மாசநம்। இதமர்சநம், யவோதக முத்ஸுஜேத்। ப்ராசுநாவிதி, பிது: பிதுபிதாமாஹ ப்ரிபிதாமாஹாந் அவாஹயிசுதே அவாஹய இதி ப்ரிதிவசுநம்।

அயாத, பிது: பிதர:, சோம்யா:, கம்ப்ரி: , ப்ரிதிபி: பூர்வீ: ப்ரிஜாமஸ்மப்ய, ததத:, ரயிசுத், தீர்பாயுத்வசுத், சாதசாரதசுத்। கோத்ரிந் ஸர்மண:, வசு ருத்ராதித்ய ஸ்வரூபாந் பிது: பிது பிதாமாஹ ப்ரிபிதாமாஹாந் அவாஹயாமி। இதி ப்ரிஸுதே அவாஹயேத்। சக்ருதாசுசுத்ரிந், ப்ரிஹி:, ஁ர்ணாமிது। ச்யோநம், பிதுப்யஸ்த்வா, ப்ரிமாயஹம்। அஸ்திந், சிததந்நு மே, பிதர:, சோம்யா:, பிதாமாஹ:, ப்ரிபிதாமாஹசுத், அநுசுசுஹ। கோத்ரிபாா் ஸர்மணா் வசுருத்ராதித்ய ஸ்வரூபாநா் அஸ்திபிது: பிதுபிதாமாஹ ப்ரிபிதாமாஹாநா் இத மாசநம்। இதமர்சநம்। ஁ர்ஜ வஹந்தி:, அமர்தம், துர்தம், பய: கிலாலம், பரிசுதுதம், ஸ்வதாஸ்த்ய த்ரிபயதமே பிது: பிதுந்॥ இதி திலோதகம் நிநயேத்॥ கோத்ரி ஸர்மாணம் பிதரம் ப்ரித மாவாஹயிசுதே। அவாஹய இதி ப்ரிதிவசுநம்। அயாஹி, பித:, ப்ரித, சோம்ய, கம்ப்ரி:, ப்ரிதிபி:,

பாத்ரித்தில் பித்ரு தீர்த்தத்திதூல் கந்தோதகத்ததேசு சேர்க்க வேண்டும். "திலோஸி + ப்ரிணயாஹிந: ஸ்வதா நம:" என்கிற மந்திரத்திதூல் எள்ளையுத், மூன்று பில் சிறிய பவித்ரித்ததையுத் சேர்க்க வேண்டும். மதுத்ரித்யம் மூன்று தடவை தேன். முன்பு போல, "ஸோமஸ்ய + நமுசேச்சிர: சந்நோ தேவீ:" என்பதால் எள்ளிதூல் அர்ச்சிக்க வேண்டும். கந்தம், புஷ்பம் இவைகளைசு சேர்த்து அத்தி இலையிதூல் மூடி, தர்ப்பங்கலால் மூட வேண்டும்.

தொன்னையில் கந்தோதகத்ததே எடுத்துக் கொண்டு, "ஆம ஆக்சுசுது பிதா ப்ரிதே: தேவயாநாந் + லபதே அக்ஷய்யமாணம் உபதுஹ்யதாம் இமாந் பித: ப்ரிதே தே அர்க்யம் க்ருஹ்ணாமி" என்று ப்ரிதே அர்க்ய பாத்ரித்தில் பித்ரு தீர்த்தத்திதூல் கந்தோதகத்ததேசு சேர்க்க வேண்டும். "திலோஸி + பிதரம் ப்ரிதேதம் இமாந்லோகாந் ப்ரிணயாஹிந:" என்று எஸ் மற்றும் ஁ரு பில்

पूर्वैः प्रजां, अस्मभ्यं, ददत्, रयिञ्च, दीर्घायुत्वञ्च, शत शौरदञ्च । गोत्रं शर्माणं पितरं प्रेतमावाहयामि इति पूर्वं सादिते दर्भे आवाहयति । पितुः प्रेतस्य इदमासनं । इदं मर्चनं । इदन्ते तिलोदकम् ॥ उपवीती श्राद्ध संरक्षक श्री विष्णु मावाहयिष्ये । आवाहय इति प्रतिवचनं सहस्रंशीर्षा, पुरुषः, सहस्राक्षः सहस्रपात् । सभूमिं, विश्वतः, वृत्वा । अत्यतिष्ठत्, दशाङ्गुलम् ॥ श्राद्धसंरक्षक श्रीविष्णु मावाहयामि इति विश्वेषां देवानां आवाहन दर्भाणामुत्तरतः दर्भेषु आवाहयेत् ॥ विष्णोः इदमासनं । इदमर्चनं । यवोदकमुत्सृजेत् ॥

१०. पादप्रक्षालनम् वरणञ्च

पूर्ववत् आज्यगोमय लेपनपूर्वकं पाद प्रक्षालनं वरणञ्च कुर्यात् ॥ कर्ता प्रथमतः स्वस्यपादौ प्रक्षाल्य आचमनं कुर्यात् । अनन्तरं भोक्तृणामाचमनं विहितम् ॥ वरणञ्च पूर्वोक्तम् कुर्यात् । निमन्त्रिताः नमस्स हमानाय, नमोदुन्दु भ्याय वदेयुः,

११. अर्घ्यदानम्

उपवीती विश्वेदेव हस्तेऽपः प्रदाय, अर्घ्यं पवित्रमादाय हस्ते निधाय यादिव्या आपः पयसा, सम्बभूवुः, या अन्तरिक्षे, उत, पार्थिवीर्याः ।

பவித்ரம் இவைகளைச் சேர்க்க வேண்டும். மதுத்ரயத்தினால் மூன்று தடவை மதுவைச் சேர்க்க வேண்டும். "ஸோமஸ்ய த்விஷி:" என்பதனால் முன்பு போல விரல்களால் கலக்கி, நிரஸ்தம் என்பதால் அசடுகளை அகற்ற வேண்டும். ஜலத்தைத் தொட்டு விட்டு "சந்நோதேவீ:" என்று எள்ளினால் அர்ச்சித்து, கந்தம், புஷ்பம் இவைகளைச் சேர்த்து, அத்தி இலையினால் மூடி தர்ப்பங்களால் மூட வேண்டும். உபவீதம். விச்வே தேவருடைய மந்திரம் போல்தான் விஷ்ணு அர்க்ய க்ரஹண மந்த்ரமும்.

8. போஜன ஸ்தல சுத்தி

ப்ராசீநாவீதம். "அபஹதா: + யத்ரைஷாம் கதம் மந: உதீரதாம் அவரே + ஹவேஷு. அபஹதா" । + ஆத்யமாஸிகத்தில் உள்ளதை உபயோகிக்கவும். "அபவித்ர: + சுசி: பூர்புவஸ்ஸுவ:" என்று

ஹிரண்ய வர்ணா:, யஜ்ஞியா:, தான ஂஃபா:, ஶஸ்யோனா: ஡வந்து, க்ருது ஢க்ஷ ஶஸ்ஞகா விஶ்வே஢ேவா: ஂ஢்வ: அ஢்ய் ஡ுனர்ஶு஢்஢ோ஢கம். ஡வித்ரம் அ஢்ய் ஡ாத்ரே ஢ி஢஢்யாது॥ ஡்ரா஢ீனாவிதீ, ஡ிதூவரண ஡்ராஹ்ண ஹஸ்தே஢ஃ ஡்ரா஢ய, அ஢்ய் ஡வித்ர ஡ா஢ாய, ஹஸ்தே ஢ி஢ாய யா஢ிவ்யா: + ஡வந்து ஡ிது: ஡ிது ஡ிதா஡ஹ ஡்ரி஡ிதா஡ஹா:, ஂ஢்வ: , அ஢்ய். ஡ுனர்ஶு஢்஢ோ஢கம். ஡வித்ரம், அ஢்ய்஡ாத்ரே ஢ி஢஢்யாது॥ ஡்ரேத வரண ஡்ராஹ்ண ஹஸ்தே஢ஃ ஡்ரா஢ய - அ஢்ய் ஡வித்ர஡ா஢ாய, யா஢ிவ்யா: + ஶ்யோனா:, ஡வந்து, ஡ோத்ர ஶர்஡ந், ஡ித:, ஡்ரேத ஂ஢்வ, தே அ஢்ய். ஡ுனர்ஶு஢்஢ோ஢கம். ஡வித்ர஡஢்ய்஡ாத்ரே ஢ி஢஢்யாது॥ ஂ஡விதீ, விஷ்ணு வரண ஡்ராஹ்ண ஹஸ்தே஢ஃ ஡்ரா஢ய, ஡வித்ர஡ா஢ாய, ஹஸ்தே஢ி஢ாய, யா஢ிவ்யா: + ஶ்யோனா: ஡வந்து. ஶ்ரா஢்஢ ஶர்ஶக்ஷ ஶ்ரீ விஷ்ணோ ஂ஢்வந்தே அ஢்ய். ஡ுனர்ஶு஢்஢ோ஢கம் ஡வித்ரம் ஡ாத்ரே ஢ி஢஢்யாது॥

12. அர்஢ன ஡ந்யா஢்யு஡஢ார:

அர்஢த, ஡்ரா஢்த, ஡்ரிய஡ே஢ாஶோ அர்஢த, அர்஢ந்து, ஡ுத்ரகா:, ஂத஡ுனந், ஢ிஷ்ணவ்ர்த. விஶ்வே஢ேவா: ஂ஢்வ: , அர்஢னம் (஡்ரா) ஡ிது: ஡ிது ஡ிதா஡ஹ, ஡்ரி஡ிதா஡ஹா: ஂ஢்வ: அர்஢னம். ஡ித: ஡்ரேத ஂ஢்வந்தே அர்஢னம். (ஂ஡) ஶ்ரா஢்஢ ஶர்ஶக்ஷ ஶ்ரீவிஷ்ணோ ஂ஢்வ தே அர்஢னம்॥

஡ூன்று த஢வைஶ் ஶொல்லி ஡ோஜன ஶ்தலத்தே ஡்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

9. ஂவாஹநம்

ஂ஡ுந்து ஢ின்று, "க்ரது தக்ஷ ஶம்ஜ்ஞகாந் விஶ்வாந் தேவாந் ஂவாஹயிஷ்யே" ஂன்று விஶ்வேதேவ ஡்ரா஡்஡ணனை஡் ஡ிரார்த்திக்க, அவரூம் "ஂவாஹய" ஂன்று ஶொல்ல, "விஶ்வே தேவா: + ஡ாதயத்வம் - ஂகஸ்சந்து + ஡வந்துதே - க்ரதுதக்ஷ - ஶம்ஜ்ஞகாந் விஶ்வாந் தேவாந் ஂவாஹயா஡ி" ஂன்று ஡ாத்ர ஶாதந தர்ப்பங்களுக்கு வ஢வண்஢ையில் கிழக்கு ஡ுனியாக஡் ஡ோ஢஡்஡்஢ிருக்கும், தர்ப்பங்களில் ஂவாஹனம் ஶெய்து தர்ப்பாஸனத்தை ஂத஡ாஸநம் ஂன்று ஶ஡ர்ப்பித்து ஂக்ஷதையிஂால் ஂர்ஶ்சித்து யவோதகத்தை ஡ேலே வி஢ வேண்டும். ஡்ராஶீநாவிதம்.

गन्धद्वारां + श्रियं। विश्वेदेवाः अलङ्करणार्थे अमीवः गन्धाः। प्राचीनावीती, पितुः पितृपितामह प्रपितामहाः अलङ्करणार्थे अमीवः गन्धाःस्वधा। पितः प्रेत, अलङ्करणार्थे अमीते गन्धाः। उपवीती श्राद्ध संरक्षक श्रीविष्णो अलङ्करणार्थे अमीते गन्धाः ॥

ओषेधयः, प्रतिमोदध्वं, ए॒नं, पु॒ष्पा॒वतीः सु॒पि॒प्प॒लाः। अ॒यं वँः, ग॒र्भैः, ऋ॒त्वि॒यैः, प्र॒त्नं, स॒ध॒स्थं, आ॒स॒दत्॥ (आयनेते परायणे दूर्वा रोहन्तु पुष्पिणीः। हृदाश्च, पुण्डरीकाणि, समुद्रस्य, गृहा इमे॥) इमानि पुष्पाणि श्री तुलसीदलानिच प्राचीनावीती, इमानि पुष्पाणि श्री तुलसीदलानिच स्वधा। इमानि पुष्पाणि श्री तुलसीदलानि च ।

उपवीती इमानि पुष्पाणि श्री तुलसी दलानिच॥ धूर्सि, धूर्वँ, धूर्वन्तं, धूर्वतं, योऽस्मान्। धूर्वति, तन्धूर्व, यं, वयं, धूर्वामः। घ्राण तृप्त्यर्थ, अयं वो धूपः। अथवा उदकेनैव सङ्कल्पितोधूपः। प्राचीनावीती धूपः स्वधा। उप ... अयन्ते धूपः

उद्दीप्यस्व, जा॒त॒वे॒दः, अ॒प॒घ्नन्, नि॒रु॒क्॒ति॒म॒म॑। प॒शूँश्च, म॒ह्यँ, आ॒व॑ह, जी॒व॑नश्च, दि॒शो॑ द॒श॒ अव॑लोकनार्थ, अयं वो दीपः। (उदकेनैव सङ्कल्पितोदीपः।)

“பிது: பித்ரு பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹாந் ஆவாஹயிஷ்யே” என்று பித்ருவரண ப்ராம்மணனை ப்ரார்த்திக்க அவரும், “ஆவாஹய” என்று சொல்ல, “ஆயாத பிது: பிதர:” என்று ஆவாஹநம் ஸக்ருதாச்சிந்தம் - ஆஸநம் ஊர்ஜம் வஹந்தீ: திலோதகம். ஆத்யமாஸிகத்தில் போல ப்ரேத ஆவாஹநம் ப்ரேத அர்க்யத்திற்கு மேலண்டையில். உபவீதம், “விஷ்ணும் ஆவாஹயிஷ்யே, ஆவாஹய” என்று ப்ரதிவசனம். “ஸஹஸ்ரசீர்ஷா + தசாங்குலம் விஷ்ணும் ஆவாஹயாமி” என்று விச்வேதேவ ஆவாஹநத்திற்கு வடவண்டையில் கிழக்கு நுனியான தர்ப்பங்களில் ஆவாஹநம் மிகுதி விச்வே தேவரைப்போல்.

பாாாாாாாாா, அயம் வோ டீப: ஸ்வா ஁டகேனீவ ஸங்கல்பீதோ டீப: ஸ்வா || ஁பவீதீ அயன்தே டீப: | யுவாஸுவாஸா:, ஁ரீவீத:, அாாா, ஸ஁ஸுரேயாந், ஁வதீ, ஁யமாந: | தந்஁ரீாஸ:, கவய:, ஁ந்நயந்தீ, ஸ்வா஁யீ:, ஁ந்ஸா, ஁வயந்ந: || அாாாாாாா, ஁டம் வஸ்த்ம் | ஁ததரீயாா் ஁ட ஁ுததரீயம் | ஁நீயாா் ஁஁வாடகு஁஁ | ஁ரணாா் ஁டம் ஸுவர்ண஁஁஁லீயக஁ | ஁வீதாா் ஁஁ ஁஁ | ஁ஸோ஁ாாாா் ஁஁ அகஸ்தா: | ஸகலாாாா: ஸ்வரீத஁ |

பாாாாாாாாா | அாாாாாாா ஁டம் வஸ்த்ம், ஁ததரீயாா் ஁ட஁ுததரீயம் | ஁நீயாா்஁஁஁, ஁டகு஁஁ | ஁ரணாா் ஁டம் ஸுவர்ண ஁஁஁லீயகம் | ஁வீதாா் ஁஁ ஁஁: | ஁ஸோ஁ாாாா ஁஁தீலா: | ஸகலாாாா: ஸ்வரீத஁ |

஁த: ஁ரேத - அாாாாாாா஁டம் வஸ்த்ம், ஁ததரீயாா்஁ட஁ுததரீயம் | ஁நீயாா்஁஁஁ ஁டகு஁஁ | ஁ரணாா் ஁டம் ஸுவர்ண ஁஁஁லீயகம் | ஁வீதாா்஁யம் ஁஁: | ஁ஸோ஁ாாாா ஁஁ தீலா: ஸகலாாாா: ஸ்வரீதம் |

஁பவீதீ ஸுரீ வுஸ்ணோ, அாாாாாாா, ஁டம் வஸ்த்ம் ஁ததரீயாா் ஁ட ஁ுததரீயம், ஁நீயாா், ஁஁ ஁ட கு஁஁ | ஁ரணாா் ஁டம் ஸுவர்ண ஁஁஁லீயகம் | ஁வீதாா் ஁஁ ஁஁ | ஁ஸோ஁ாாாா ஁஁ அகஸ்தா: | ஸகலாாாா: ஸ்வரீத஁ | ஸகூடாா஁நம் |

10. ஁ாத ஁ரகஸாாநம்

வீஸ்வே தேவரீன் குண்டத்தீல் வீஸ்வே தேவரே நுற்கஸ் ஸெய்து, ஁வீதரத்தைக் காதீல் தரீத்து, ஸகர஁ஸீ - கந்தத்தவாராம் ஁ரு ஁ந்தீரங்கலால் நெய்யீனாலும் கோ஁யத்தீனாலும் ஁ராம்஁ணனீன் ஁ாதங்கலாத் தடவீ, கையைஸ் ஸத்தீ ஸெய்து, ஁ள்ளங்கையில் ஁த்தனீயீனாலோ, அன்யனாலோ வீட஁஁ட்ட அகஸ்தை (யவம்) கலந்த ஁லத்தை "஁தம் வ: ஁ாத்யம்" ஁ன்று துருவடிகளீல் ஁ர்ண஁ாகஸ் ஸுர்த்து ஸுாதனம் ஸெய்ய வேண்டும் "ஸ஁ஸ்த ஸ஁஁த் + ஁ாம்ஸவ:".

஁ராஸீநாவீதம் ஁ுன்பு ஁ால கோகருதம் கோ஁யம் ஁வைகலாத் கையில் தடவீக் கொண்டு ஸகர஁ஸீ கந்தத்தவாராம். ஁ராம்஁ணனீன்

१३. पुनः स्वधा दानं (पुनरर्घ्यं)

विश्वेदेव हस्तेऽपः प्रदाय अर्घ्यं पवित्रमादाय हस्तेनिधाय, यादिव्या आपः + स्योना भवन्तु। क्रतु दक्ष संज्ञका विश्वे देवाः, इयं वो दक्षिणा तृप्तिः। पुनश्शुद्धोदकं। पवित्रं पात्रे निदध्यात्। प्राचीनावीती। पितृवरण ब्राह्मण हस्तेऽपः प्रदाय, पवित्रमादाय, हस्तेनिधाय, यादिव्याः + स्योना भवन्तु। वसुरुद्रादित्यस्वरूपाः पितुः, पितृपितामह प्रपितामहाः इयं वः स्वधा। पुनश्शुद्धोदकं। पवित्रं पात्रे निदध्यात्। प्रेत वरण ब्राह्मण हस्तेऽपः प्रदाय, पवित्र मादाय हस्ते, निधाय, यादिव्याः + स्योनाभवन्तु। गोत्र शर्मन् पितः, प्रेत इयन्ते दक्षिणा तृप्तिः। पुनः शुद्धोदकं। पवित्रं पात्रे निदध्यात्। उपवीती विष्णुवरण ब्राह्मण हस्तेऽपः प्रदाय पवित्र मादाय हस्ते निधाय यादिव्याः + स्योना भवन्तु। श्राद्ध संरक्षक श्री विष्णो इयन्ते दक्षिणा तृप्तिः। पुनश्शुद्धोदकं। पवित्रं पात्रे निदध्यात्।

१४. प्रधानहोमादि कार्याणि

प्राचीनावीती “उद्ध्यतामग्नौ च क्रियतां” इति पितृवरण ब्राह्मणं प्रार्थयेत्। काम मुद्ध्यतां, काममग्नौ च क्रियताम्। इति तस्मिन्ब्राह्मणे

கால்களில் தடவி “இதம் வஃ பாத்யம்” என்று திருவடிகளில் சேர்த்து சோதிக்க வேண்டும். “சந்த்நோதேவீஃ + அபிஸ்ரவந்துநஃ”.

கோகிருதம், கோமயம் இவைகளைக் கையில் தடவிக்கொண்டு சுக்ரமஸி, கந்தத்வாராம் என்பதால் கால்களில் தடவி, எள்கலந்த ஜலத்தினால் “இதம் தே பாத்யம்” என்று நிமித்தப்ராம்மணனின் திருவடிகளில் சேர்க்க வேண்டும். உபவீதம். விச்வே தேவருக்குப் போல் தான் விஷ்ணுவிற்கும் பாதப்ரளாக்ஷநம் செய்ய வேண்டும்.

முன்பு போல் விச்வேதேவரிடம் ஆரம்பித்து, விஷ்ணுவரைக்கும் உபவீதப்ராசீநாவிதத்துடன், “அபஃ ப்ரதாய”

புதுக்டே பரிதீந்பரிததாதி, ஸ்தவிஸ்தோ மத்யம: | அணியான்த்ராபியீ யான்தக்ஷிணாஹ்ய: | அணிஸ்தோஹ்ஸிஸ்த உத்தராஹ்ய: | உபவீதி, த்வே அாபார ஸமிதீ மத்யமம் பரிதிம் ஹஸ்தேநோபஸ்புஷ்ய ஁ர்வீ தக்ஷிண முத்தர மாததாதி | ப்ராபீநாவிதி தூஷ்ணீ ஸமந்த மப்ரதக்ஷிணம் பரிஸித்யேத் | இஹ் மாஜ்யேநாஹ்யஜ்ய (ப்ரஹ்ஸ்தானியம் ப்ராஹ்ணம் ப்ராஹ்யேத்) அஸ்மிந் மமபிது: ப்ரேதஸ்ய பார்ப்ணிகோதிஸ்த ஸமுத்ய விதானரூப ஸபிண்தீகரண ஸ்ராத்த ஹோமகர்மணி ப்ராஹ்ண (ப்ரஹ்ந) இஹ் மாதாஸ்யே | ஁ம் அாபத்ஸவ, இதி புதுக்டே தூஷ்ணீ மத்ரா வாதத்யாத் | உபவீதி இதரதர்வீமாதாய வாயவ்யாதாஹ்யேயான்தம் ஸந்தததாரயா ஜுஹ்யாத் | ப்ராபாதயே இதந்நமம் | ப்ராபாததர்வீ மாதாய நிர்஁க்த்யா இஷானான்தம் ஸந்தததாரயா ஜுஹ்யாத் | இந்ராப இதந்நமம் | அஹ்யே ஸ்வாஹீ | உத்தரார்ப்ஹ்யே ஜுஹ்யாத் | அஹ்யே இதந்நமம் | ஸோமாய் ஸ்வாஹீ | தக்ஷிணார்ப்ஹ்யே ஜுஹ்யாத் | ஸோமாய் இதந்நமம் | அஹ்யே ஸ்வாஹீ இதி மத்யே ஜுஹ்யாத் | அஹ்யே இதந்நமம் | ஁ம் ப்ரூவ்ஸஸுவஸ்ஸ்வாஹீ | ப்ராபாதயே இதந்நமம் | ப்ராபீநாவிதி ஸ்ரபயித்யா஁பிதார்ய, ப்ராபீநமுதிபீநம் வோத்யாஸ்ய ப்ரதிஸ்தித- மபிதாரயதி ஸூ - அந்ஸயோத்தராபிர்ஜுஹோதி அஜ்யாஹுதீரூத்தரா:, ஏததா விபரிதம் |

தர்வ்யமுபஸ்தீர்ய மத்யாஹ்ஸிவதாய வத்ஸானாம் த்ரிவதானம் ஸகூதபிதார்ய ஸ்விஸ்தகூதஹோமாரஹ்மப்யந்தம் இத்யமேவ அவதான க்ரம: | யந்மே பிதுர்மாதி, ப்ரஹ்லோப,

ஆரம்பித்து ஆஸனம் ஸமர்ப்பித்து "ப்ராப்தோது பவாந்" வரை க்ரமமாகச் செய்ய வேண்டும். நிமந்த்ரிதர்கள் நமஸ் ஸஹமாநாய - நமோ - துந்துப்யாய ஸொல்லவேண்டும்.

11. அர்க்ய தானம்

உபவீதம். வித்வே தேவரின் கையில் அப: ப்ரதாய அர்க்ய பவித்ரத்தை வைத்து, "யாதிவ்யா ஆப:" என்கிற மந்திரத்தினால் அர்க்யம் ஸமர்ப்பித்து புநச் சுத்தோதகம் ஸமர்ப்பித்து அர்க்ய பவித்ரத்தை அர்க்ய பாத்ரத்தில் வைக்க வேண்டும். இவ்விதமே ப்ராபீநாவீதத்துடன், பித்ரு வரணத்திற்கும் நிமித்த வரணத்திற்கும் அர்க்யம் ஸமர்ப்பித்து உபவீதத்துடன் விஷ்ணு வரணத்திற்கு ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

சரீதி, அந்நு வ்ரதா। தந்மேரேதீ, பிதூ: பிதாவூக்ஷா, அபூ:, அந்ய:, அவ்ஃபததாமு। ஶ்மணே - ஸ்வாஹா - ஶ்மண இதந்நமம। அவதானதமேணாவதாய - யாஸ்திஷ்ண்தி, யாதாவ்ண்தி, யா அத்ரீக்ஷி:, பரிதஸ்துஷி:। அத்ரிவிஷ்வஸ்ய, பத்ரிபி: , அந்தரந்யம், பிதூ:பிதூ:, ததே। ஶ்மணே, ஸ்வாஹா - ஶ்மணே இதந்நமம। யந்மே பிதூ: பிதாமஹி, ப்ரலூலோப, சரீதி, அந்நுவ்ரதா। தந்மேரேதீ, பிதூ: பிதாமஹ:, வூக்ஷா, அபூ:, அந்ய:, அவ்ஃபததா, ஶ்மணே, ஸ்வாஹா। ஶ்மணே இதந்நமம। அந்தரீதே, பவீதே:, அந்தர்த்மஹா, பृதீவ்யா। அபி:, திஶ்வி:, அந்நதாபி:, அந்தரந்யம்; பிதூ: பிதாமஹாதீதே - ஶ்மணே, ஸ்வாஹா ஶ்மணே இதந்நமம।

யந்மே பிதூ: ப்ரபிதாமஹி, ப்ரலூலோப, சரீதி, அந்நுவ்ரதா। தந்மேரேதீ, பிதூ: ப்ரபிதாமஹ:, வூக்ஷா, அபூ:, அந்ய:, அவ்ஃபததாமு, ஶ்மணே, ஸ்வாஹா - ஶ்மணே இதந்நமம॥

அந்தரீதே, க்ருதிபி:, அஹோத்ரிஷ்வ, ஸந்நிபி:। அர்ஶ்மாஸேஷ்வ, மாஸேஷ்வ, அந்தரந்யம், பிதூ: ப்ரபிதாமஹா, ததே, ஶ்மணே, ஸ்வாஹா। ஶ்மணே இதந்நமம।

அவதான தமேணாவதாய, ஁பவீதிஸ்திஷ்டகூதர்த்ம் ஹி: ப்ரத்யபிதார்த்ம் ப்ராசீனாவீதி யேசேஹ பிதூ: பிதரீ:, யேசநேஹ, யாஸ்வ, வித்ந, யாந், ஁சந்

12. அர்ச்சகரூபிதர்

முதலில் அர்ச்சனம். “அர்ச்சத ப்ரார்ச்சத” என்கிற மந்திரத்தினால் யவத்தினாலும், திலத்தினாலும் ஸெய்ய வேண்டும். “கந்தத்வாராம்” என்கிற மந்திரத்தினால் கந்தம் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். “஁ஷதய:” அல்லது “஁யநேதே” என்கிற மந்திரத்தினால் புஷ்பம், துளசி, தூரஸி என்கிற மந்திரத்தினால் தூபம், உத்தீப்யஸ்வ என்கிற மந்திரத்தினால் தீபம் அல்லது ஜலத்தினாலேயே தூப தீபங்களை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். “யுவாஸு வாஸா:” என்கிற மந்திரத்தினால் வஸ்திரம், தாடர்த்து உதக பாத்நிரங்கள், ஁பரணங்கள், பவித்ரத்திற்காக தர்ப்பங்கள், கடைசியாக யவம் (அக்ஷதே) திலம் இவைகளைக் காண்டு அர்ச்சிக்க வேண்டும். முடிந்ததும் ஁ரு ஁சமனம்.

புவித்ய | அக்யேதாந், வெத்ய, யதீதே, ஜாதவெத: , தயா, புத்த, சுவதயா, மதந்து
சுவாஹ | பீது: ஜாதாஜாத - பீதும்ய: இதந்நமம | இத: புர அஜ்யாஹுதீர்ஜுஹீதி |

சுவாஹ்பீது: பீத்ரே - பீது: பீத்ரே இதந்நமம |

பீது: பீத்ரே சுவாஹ - பீது: பீத்ரே இதந்நமம |

சுவாஹ் பீது: பீத்ரே - பீது: பீத்ரே இதந்நமம |

பீது: பீத்ரே சுவாஹ - பீது: பீத்ரே இதந்நமம |

சுவதா சுவாஹ - பீது: பீதும்ய: இதந்நமம |

உபவீதீ, அபஉபஸ்புஷ்ய - புராசீநாவீதீ, அக்யே, கவ்ய வாஹ்நாய, சுவதா
சுவாஹ, அக்யே கவ்ய வாஹ்நாய இதந்நமம | அத புரேதாஹுதீ | உத்புரியதா
மக்யௌ ச க்ரியதா = (காம முத ப்ரியதா காமமக்யௌச க்ரியதா) |
சுரபயித்வா஽பிதார்ய, தக்ஷிணத உத்வாச்ய புரிஸ்திதமபிதாரயதி தவ்யா முபஸ்தீரிய
மேக்ஷணேந புரேதார்த்தஹவிஷ: சகூதவதாய, அபிதார்ய, குத்ரஸ்ய + சுவாதே, குத்ராய
சுரமணே பீத்ரே புரேதாய யமாய ச சுவாஹ குத்ராய சுரமணே பீத்ரே புரேதாய யமாய
ச இதந்நமம | ஁வமேவாஜ்யாஹுதி: |

குத்ராய சுரமணே பீத்ரே புரேதாய யமாய ச சுவாஹ | குத்ராய சுரமணே
பீத்ரே புரேதாய யமாய ச இதந்நமம | உபவீதீ, தவ்யாமுபஸ்தீரிய பீதுகஹவிஷ:,
உத்தராதாது சகூதவதாய (வத்சாநா஽ஹிவதாந) ஹிவபிதார்ய அக்யே சுவீகூதே,

13. புந: ஸ்வதா தானம் (புநரர்க்யம்)

முன்பு புால் நால்வருக்கும் அதே மந்திரத்தைச் சொல்லி,
அர்க்யம் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். "இதம் வோ அர்க்யம்" என்கிற
இடத்தில் விசுவே தேவருக்கும், விஷ்ணுவிற்கும், "இயந்வோ
தக்ஷிண த்ருப்தி: இயந்தே தக்ஷிண த்ருப்தி:" என்றும், பித்ரு
வரணத்திற்கு "இயம் வ: ஸ்வதா" என்றும் நிமித்த வரணத்திற்கு,
"இயம் தே தக்ஷிண த்ருப்தி:" என்றும் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும்.
இதர காரியங்கள் முன்பு புால் புராசீநாவீதம். பித்ரு வரணத்தைப்
பார்த்து "உத்தரியதாம், அக்நௌச க்ரியதாம்" என்று கேட்க
அவரும், "காமம் உத்தரியதாம், காமம் அக்நௌ ச க்ரியதாம்"
என்று பதில் சொல்ல வேண்டும். இவ்விதம் நிமித்த
வரணத்தையும் புரச்நம் பண்ணி, அதே பதிலையும் பெற
வேண்டும்.

स्वाहा - अग्नये, स्विष्टकृते, इदन्नमम। प्राचीनावीती दर्व्यामुपस्तीर्य, अहविष्यमादाय, अभिघार्य (अहविष्यं) स्वाहा, हुतदेवताभ्यः, इदन्नमम॥
मेक्षण मग्नौ प्रहरति। परिध्यञ्जनं। लेपकार्यं। आज्यस्थालीमुत्तरतः। प्रधानां दक्षिणतः। इतरां मध्ये। पात्रप्रयुक्तं तृण मत्र बर्हिः। दर्व्यामग्नं, मध्ये मध्यं, आज्यस्थाल्यामूलमिति अक्ता, एवं द्विः (आहत्य त्रिरक्ता) एकदर्भं प्रज्ञातं निधाय आज्यस्थाल्यां पाणिभ्यां अक्तान् दर्भान् प्रतिष्ठाप्य सव्यं निरस्य, तिर्यञ्चं सव्यं हस्तं धारयन् दक्षिणेनाग्नं उद्युत्य प्रहत्य पुनः, उद्युत्य, मध्यमं प्रहत्य पुनः उद्युत्य मूलं प्रहरेत्। उपवीती, अपउपस्पृश्य, प्राचीनावीती, अवशिष्टमेकं दर्भं च एवमेव प्रहरेत्। तर्जन्याऽग्निं त्रिः निर्दिशेत्। अग्निमभिमन्त्र्य भूमौ निमार्ष्टिः। मध्यमं परिधिं प्रहत्य अन्यौ परिधीचयुगपत्प्रहत्य दर्वीद्वयेन सञ्सावहोमं तूष्णीं जुहुयात्। वसुभ्यः, रुद्रेभ्यः, आदित्येभ्यः, सञ्साव भागेभ्यः इदन्नमम। उपवीती अपउपस्पर्शनं कुर्यात्, प्राणायामः। प्रायश्चित्तहोमः। प्राणायामः। प्राचीनावीती। तूष्णीमप्रदक्षिणं परिषिञ्चेत्। प्रणीता अप आनीय, अन्यजलं पूरयित्वा, प्राच्यां दक्षिणायां, प्रतीच्यां, उदीच्यां ऊर्ध्वायामिति किञ्चित्किञ्चिज्जलं निनीय अवशिष्टा अपः पुरतः भूमौ निनीय समुद्रं + मत्स्यः इति स्वशिरसि प्रोक्ष्य उपवीती, ब्राह्मणाय नमः दक्षिणा ताम्बूलं समर्पयामि

14. ப்ரதான ஹோமம் முதலியவைகள்

பரிதிகளை வைக்க வேண்டும். உபவீதத்துடன் ஆகார ஸமித்துக்களை வைக்க வேண்டும். ப்ராசீநாவீதம். அப்ரதக்ஷிண பரிஷேசனம் செய்து இத்மாதானம் செய்ய வேண்டும். உபவீதம், ஆகார ஹோமம், ஆஜ்ய பாகம், முகாஹுதி, ஸர்வ ப்ராயச்சித்த ஹோமம், ப்ராசீநாவீதம், ச்ரபயித்வா, அபிகார்ய, உதீசீநமுத்வாஸ்ய, ப்ரதிஷ்டிதம், அபிகாரயதி. அவ்விதம் ப்ரேத சருவையும் “ச்ரபயித்வா, தக்ஷிணத உத்வாஸ்ய ப்ரதிஷ்டித மபிகாரயதி, தர்வ்யாமுபஸ்தீர்ய, பித்ருக்களின் சருவிலிருந்து த்விரவதாய (வத்ஸாநாம் த்நிரவதாநம்) ஸக்ருதபிகார்ய”. இவ்விதமாக ஏழு ஆஹுதிகளுக்கும் ஒரே க்ரமம் தான். முதல் மந்திரம், “யந்மே பிதுர் மாதா - மேரேத: பிது: பிதா”. இப்படியாக

இதே சமர்ப்ய ஸ்ரீ விஷ்ணவே ஸ்வாஹா இத்யஸ்தௌ சமிதம் தர்மத்யம் வா சமர்ப்ய விஷ்ணு
 பரமாத்மனே இதந்நமம। உத்யாய அக்ஷேனய + நம உக்திம் விதேம। அக்ஷ
 நம:। மத்ர ஹிநம் + க்ஷணானுஸ்மரணம் பரம்। ப்ரணம்யாபிவாதயேத்। ப்ராசீனாவித
 - பிதூ: பிதாபிதாமஹஸ்த்வேவ தத்யேவ ப்ரபிதா மஹ:। மம தூபிம் ப்ரயான்த்வ
 ஹோமாய்யாத மூர்தய:। ஸ்வாமிந: அத்யானுஷ்டிதேமமபிதூ: ப்ரேதஸ்ய பார்வணைகோதி
 சமூக்ய விதானரூப சபிண்டீகரண ஸ்ராஹ ஹோமரவ்யே கர்மணி மத்ரலோப
 க்ரியாலோப த்ரவ்யலோபேஷு சதஸ்வபி சர்வ யதா ஸாஸ்த்ரானுஷ்டிதம் பூயாதிதி பவந்த:
 மஹந்த: அநுதூஹந்தூ। (தத்யாஸ்தூ, யதா ஸாஸ்த்ரானுஷ்டிதமஸ்தூ॥)
 லோகேதாவதந்நைவானாபிமர்ஷனம் கர்வந்தி। தத்யாஸ்பி விசார்யமாணே, ப்ரோஜன பாத்ரே
 பரிவிஷ்டஸ்யாநஸ்யாபிமர்ஷனமேவ யுக்தம்॥ தத்யதேதி உபபத்திபூர்வகம்
 நிரூபயாம:। ஸ்ராஹே முக்யபக்ஷ: கௌண பக்ஷ இதி பக்ஷத்யம் வர்திதே। உபய
 பக்ஷஸ்யாபிமத்ரானாமுபயோக ஂகஂவ। முக்ய பக்ஷே, பித்ரத்யம், ஂக:, பிதாமஹத்யம்
 ஂக: ப்ரபிதா மஹத்யம், ஂக: இதிரய: ப்ராஹ்மணா:। தத்யபக்ஷே ஹுதஸிஷ்டஸ்யாநஸ்ய
 ஂகஸ்திந்நேவ பத்ரபுடே ஸ்திதஸ்ய ப்ரத்யேகமபிமர்ஷனே அக்ஷமத்வாத் ப்ராஹ்மணானா
 ப்ரோஜனபாத்ரே பரிவிஷ்டேநாத்நேவ ஹுதஸிஷ்டஸ்யாநஸ்ய கிஸ்த்வித்கிஸ்திதஸமர்பணே
 அந்நாபிமர்ஷனஸ்ய சௌகர்யஸ்யாத்॥ இத்யம் சமர்பணே காரணான்தரமபிவர்திதே॥

பித்ரு - பிதாமஹ - ப்ரபிதாமஹ பதங்கள் வரும்போது பிதூ:
 ஂகந்திர பதத்தைச் சேர்த்துக் கௌள்ள வேண்டும்.

யந்மே பிதூர்மாதா + அந்யோவ பத்யதாம் சாம்ணே ஸ்வாஹா
 சாம்ணே இதம் நமம

யாஸ்திஷ்டந்தி + பிதூ: பிதூர் ததே சாம்ணே ஸ்வாஹா சாம்ணே இதம்
 நமம

யந்மே பிதூ: பிதாமஹீ + அவபத்யதாம் - சாம்ணே ஸ்வாஹா சாம்ணே
 இதம் நமம

அந்தர்ததே + பிதூ: பிதாமஹாத்நதே சாம்ணே ஸ்வாஹா சாம்ணே
 இதம் நமம

யந்மே பிதூ: ப்ரபிதாமஹீ + அவபத்யதாம் சாம்ணே ஸ்வாஹா
 சாம்ணே இதம் நமம

कश्चिन्महालयश्राद्धमन्त्र रूपेण कुरुते । महालयेतावत् मात्राद्यर्थं एकः, पित्राद्यर्थं एकः, मातामहार्थं एकः । भवतु । अत्र एतस्मिन्कालएव (भोजन पात्रसादनात्पूर्वमेव अन्नाभिमर्शने, पत्रपुटेस्थितस्य हुतशिष्टस्यान्नस्य एषते तत - इत्यभिमर्शने अभिमृष्टस्यान्नस्य पित्राद्यर्थभाजने परिवेषणस्य नदोषः, परन्तु मात्राद्यर्थं ब्राह्मणस्य भाजने मन्त्रैरभिमृष्टस्य अन्नस्य परिवेषणे दोषः स्यात् । अतः एतादृश दोष परिहाराय भोजन भाजने हुतशिष्टमन्नं किञ्चित् किञ्चिद्वितीयं, तत्तद्भाजने तावन्मात्रमन्त्रस्योच्चारणेन सर्वं समञ्जसं स्यात् । पित्राद्यर्थं त्रयः ब्राह्मणाः वृताः । अत्र पितृभाजने एषते तत + ऋचस्ते महिमा । अनन्तरं पितामहभाजने परिविष्टस्यान्नस्याभिमर्शने एषते पितामह + इत्यारभ्य, सामानिते महिमा इत्यन्तं पठित्वा प्रपितामह भाजनाभिमर्शने एषते प्रपितामह + इत्यारभ्य यजूंषिते महिमा इति पठनं युक्तं भवति । एवमेव महालयेऽपि, हुतशिष्टमन्नं पित्रादि भाजने मात्रादि भाजने च किञ्चित्किञ्चित्समर्थं पित्रादिभाजने, एषते तत इत्यादि मन्त्राणां, तथा मात्रादिभाजने, एषते मातः इत्यादि मन्त्राणां पठनं युक्तं भवति ॥ एवं परामर्शनेन भोजनपात्रे परिविष्टस्य, हुतशिष्टसंयुक्तस्यान्नस्याभिमर्शनमेव युक्तमिति कृत्वा तत्रैव लिखिष्यते ।

அந்தர்த்தே + பிது: ப்ரபிதா மஹாத்ததே சா்மணே ஸ்வாஹா சா்மணே
இதம் நமம

தர்வ்யா முபஸ்தீர்ய த்விரவதாய அபிகா்ய உபவீதம்
ஸ்விஷ்டகிருதர்த்தம் ஹவி: ப்ரத்யபிகா்ய ப்ராசீநாவீதம் யேசேஹ
பிது: பிதர: யேசநேஹ + மதந்து ஸ்வாஹா - பிது: ஜ்ஞாதாஜ்ஞாத
பித்ருப்ய: இதம் நமம

இதற்குப் பிறகு ஆஜ்யாஹுதிகள். ஸ்வாஹாபிது: பித்ரே
என்று நான்கு. ஸ்வதா ஸ்வாஹா பிது: பித்ருப்ய: இதம் நமம.
உபவீதம் அப உப ஸ்பர்சனம் ப்ராசீநாவீதம் அக்நயே கவ்ய
வாஹநாய ஸ்வதா ஸ்வாஹா அக்நயே கவ்யவாஹநாய இதம்
நமம.

भोजनकाले विश्वेदेवाः प्राङ्मुखः, पितुःपितृ पितामह प्रपितामहा
उदङ्मुखः पिताप्रेतः प्रत्यङ्मुखः विष्णुस्सर्वमुखः । यन्मुखत्वे सर्वेषामपि
सौकर्यं भवेत् तन्मुखो भवतु ॥

उपवीती, क्रतु दक्षसंज्ञकानां विश्वेषां देवानां भोजनस्थाने इदमासनं । इदं पात्रासनं । प्राचीनावीती, वसुरुद्रादित्य स्वरूपाणां, अस्मत्पितुः पितृपितामह प्रपितामहानां भोजनस्थाने इदमासनं । इदं पात्रासनं । पितुः प्रेतस्य भोजनस्थाने इदमासनं । इदं पात्रासनं । उपवीती श्राद्ध संरक्षक श्रीविष्णोः भोजन स्थाने इदमासनं । इदं पात्रासनं ॥ भोजन पात्रेषु, अन्नादिके परिविष्टे, अन्न संरक्षणार्थं रक्षोघ्नमन्त्रजपं करिष्ये । सहवै, देवानां च, असुराणाञ्च, यज्ञौ, प्रततौ, आस्तां, वयं, स्वर्गं, लोकमैष्यामः, वयमैष्यामः, इति, तेऽसुराः, सन्नह्ये, सहसैव, आचरन्, ब्रह्मचर्येण, तपसैव, देवाः, तेऽसुराः, अमुह्यन्, ते न प्राजानन्, ते परां भवन्, तेन स्वर्गं, लोकमायन्, प्रसृतेनवै, यज्ञेनदेवाः, स्वर्गं, लोक मायन्, न प्रसृतेन, असुरान्, परांभावयन्, प्रसृतोहवै, यज्ञोपवीतिनैः, यज्ञोऽप्रसृतः, अनुपवीतिनैः, यत्किञ्च, ब्राह्मणः, यज्ञोपवीती, अर्धीते, यजत एव,

(ப்ரேத ஹோமம்)தர்வ்யா முபஸ்தீர்ய ப்ரேத சருவிலிருந்து மேக்ஷணத்தைக் கொண்டு ஒரு தடவை ஹவிஸ்ஸை எடுத்து, மேலேயும் ஒரு தடவை அபிகாரணம் செய்து மேக்ஷணத்தை தர்வியின் அடியில் கொண்டு, "கோத்ரஸ்ய + ச்ராத்தே கோத்ராய சர்மணே பித்ரே, ப்ரேதாய யமாய ச ஸ்வாஹா" என்று அக்நியின் தென் பகுதியில் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். இதுவே உத்தேச்ய த்யாகமும் மறுபடி தர்வியில் நெய்யை எடுத்து, "கோத்ராய சர்மணே, பித்ரே ப்ரேதாய யமாய ச ஸ்வாஹா, கோத்ராய சர்மணே பித்ரே ப்ரேதாய யமாய ச இதம் நமம". உபவீதம். தர்வ்யா முபஸ்தீர்ய பித்ருக்களின் ஹவிஸ்களின் வடக்குப் பாகத்திலிருந்து ஒரே தடவை ஹவிஸ்ஸை எடுத்து (வத்ஸர்கள் ஆகில் இரு தடவை) மேலும் இரண்டு தடவை அபிகாரணம் செய்து அக்நியின் ஈசான்ய மூலையில், "அக்னயே ஸ்விஷ்டகிருதே ஸ்வாஹா!

தத்தஸ்மாத், யஜ்ஹோபவீத்யேவ, அர்த்தீயீத, யாஜயேத், யஜேத் வா, யஜஸ்யே, ப்ரஸூத்யே, அஜினே, வாஸோவா, தக்ஷிணத: , உபவீயே, தக்ஷிணம், வாஹு, உஹ்ரதே, அவேததே, சவ்யமர்த்தி, யஜ்ஹோபவீதம், ஏததேவ, விபேரீதம், ப்ராசீநாவீதம், சவீதம், மானுபம்.

ரக்ஷாஸ்சி, ஹவோபுரோ஽நுவாகே, தயோக்ரீ, அதிஸ்தந்த, தான்யுபாபேதி: , வரேண, உபாமேந்ரத, தானி, வரேமவூணீத, அாதிர்த்யோனே: , யோஹா இதீ, தான, ப்ராபாபேதி: , அப்ரவீத், யோதேயதவ்யமர்த்தி, தஸ்மாத், உதிஸ்தந்த, ஹவாதானி, ரக்ஷாஸ்சி, அாதிர்த்யம், யோதேயந்தி, யாவேதஸ்தம், அந்வேகாத், தானிஹுவே, ஏதானி, ரக்ஷாஸ்சி, காயத்ரியா, அபிமத்ரிதேன, அம்மேசா, சாம்யந்தி, ததேஹா ஏதே, ப்ரஹ்மவாதினே: , பூர்வாபிமுக்தா: , சந்யாயா, காயத்ரியா, அபிமத்ரிதா: , அபே: , உஹ்ர, விதிக்ஷிபந்தி, தா ஏதா: , அபே: , வஜ்ரீபூத்வா, தானிரக்ஷாஸ்சி மந்தேஹாரணே, த்விபே, ப்ரதிக்ஷிபந்தி, யத்ப்ரதக்ஷிணம், ப்ரக்ரமந்தி, தேன ப்ராமான, அவேதூந்தி, உதந்த, அஸ்தம் யந்த, அாதிர்த்யம், அபித்யாயந், குர்வந், ப்ரஹ்மண: , வித்யான், சகல, ப்ரதமேஸ்துதே, அசாவாதிர்த்ய: ப்ரஹ்மேதி, ப்ரஹ்மேவ, சந், ப்ரஹ்மாயேதி, ய ஏவ வேதே.

அத்ர நிமத்ரிதா: ப்ரஹ்மோஜம் கிஸ்சிதநுவாகம் வதேயு: அதவாஸ்வேவ அப்ரஹ்மந் கிஸ்சிதாஸீத் நமஸ்சஹஸ்தானாய, நமோ துந்நுப்யாயதேதி சதூர: அநுவாகான் வதேயு: || உதக பாத்ர மாதாய, விசுவேதேவ பூஜன பாத்ரஸ்ய தக்ஷிணத: ,

அகந்தயே ஸ்விஷ்டகிருதே இதம் நமம்". ப்ராசீநாவீதம். தர்வ்யாமுபஸ்தீர்ய. அஹவிஷ்யமாதாய அபிகார்ய (உத்தரபஸ்தி) அஹவிஷ்யம் ஸ்வாஹா. ஹுத தேவதாப்ய: இதம் நமம் மேக்ஷணத்தை அகந்தியில் சேர்த்து விட வேண்டும். பரித்யஞ்ஜனம். லேபகார்யம் ஆஜ்ய ஸ்தாலீ முத்தரத: + நாத்யக்ரம் ப்ரஹ்ரேத் - உபவீதி - அப உபஸ்ப்ருச்ய - ப்ராசீநாவீதி த்ருணப்ரஹ்ர: நிர்தேசனஞ்ச + ஸம்ஸ்ராவஹோம: உபவீதி அப உபஸ்ப்ருச்ய. ப்ராணாயாமம், பிராயச்சித்த ஹோமம். ப்ராணாயாமம், ப்ராசீநாவீதம், அப்ரதக்ஷிண பரிஷேசனம், ப்ரணிதா மோக்ஷணம் உபவீதம் பிராம்மண உத்வாஸநம், அகந்தி உபஸ்தானம்.

ப்ராசீநாவீதி. “பிது: பிதா பிதாமஹச்சைவ + மூர்த்தய: அத்யாநுஷ்டிதே மம பிது: ப்ரேதஸ்ய பார்வண ஏகோத்திஷ்ட ஸமுச்சய விதாநநுப ஸபிண்மகரண ச்ராத்த ஹோமாக்யே கர்மணி மந்த்ரலோப க்ரியா லோப த்ரவ்ய லோபேஷு ஸத்ஸ்வபி ஸர்வம் யதாசாஸ்திரம் அநுஷ்டிதம் பூயாதிதி பவந்த: அநுகிருஹ்ணந்து. (ததாஸ்து) (யதாசாஸ்த்ராநுஷ்டிதமஸ்து”) என்று ஒவ்வொருவரும் ப்ரதிவசனம் சொல்லவேண்டும். உபவீதம்.

விச்வேதேவர், கிழக்கு முகம் பித்ரு வர்ணம் வடக்கு முகம்,
நிமித்த வரணம், மேற்கு முகம், விஷ்ணுவிற்கு இடத்தை
அனுஸரித்து

விஷ்ணுபாடே டத்த். ஑யாயா் டத்தமஸ்து. விஷ்வேடேவா: ஑்ரீயந்தா். விஷ்வே஡்ய: டேவே஡்ய இட் ந மம. ஑்ரா஑ீனாவிதீ ஑ிதृ஡ோன ஑ாத்ரஸ்ய ஑ுரத: டக்ஷிணா஡ி஡ுக்வத்வென ஡஑ிவிடய ஑வ்ய஡்னா்வா஑்ய ஑ிதृ ஡ோன ஑ாத்ரே ஡ுதசிஷாடந்நாத்தி஑்வித்ய்ரிவேஷ்ய.

(ஸூ: ஑ர்வ஡ுத்தரே ர஡ி஡ுரேத், க்஡ுதாந்வா஑்ரதி஑ூரூ஑்ம்) ஂஷதே ஑ிதூஸ்தத ஡஑ு஡ாந், ஑ுர்மி:, ஑ர்஑்வாந், யாவாந், ஡க்ஷித்வ், ஑்ரதிவி஑், தாவதீ, ஡ஸ்ய ஡ாத்ரா, தாவ்தீந்தே, ஂதா், ஡ாத்ரா, டடா஡ி, யதா, ஡க்ஷி: ஡க்ஷித்:, ஡நு஑்டஸ்த:, ஂவ், ஡ஹ், ஑ிதூ: ஑ித்ரே, ஡க்ஷித்:, ஡நு஑்டஸ்த:, ஑்வா஡்வதா், த்வ஑்வா, தைஸ்஑ஓ஑்஑ீவ, ஑்ரு஑்ஸ்தே஡஡ி஡ா, ஂஷதே஑ிதூ: ஑ிதா஡்஡, ஡஑ு஡ாந், ஑ுர்மி:, ஑ர்஑்வாந், யாவாந், வாயுத்வ், ஡ந்தர்ரி஑்஑், தாவ்தீ, ஡ஸ்ய ஡ாத்ரா, தாவ்தீந்தே, ஂதா், ஡ாத்ரா, டடா஡ி, யதா வாயு:, ஡க்ஷித்:, ஡நு஑்டஸ்த:, ஂவ் ஡ஹ், ஑ிதூ: ஑ிதா஡்஡ா஑், ஡க்ஷித்:, ஡நு஑்டஸ்த:, ஑்வா஡்வதா், த்வ஑்வா, தை:, ஑ஓ஑்஑ீவ, ஑ா஡ா்நிதே ஡஡ி஡ா, ஂஷதே ஑ிதூ: ஑்ரி஑ிதா஡்஡, ஡஑ு஡ாந், ஑ுர்மி:, ஑ர்஑்வாந், யாவாநாடித்யத்வ், ஑ுத்வ், தாவ்தீ, ஡ஸ்ய ஡ாத்ரா, தாவ்தீந்தே, ஂதா், ஡ாத்ராந்டடா஡ி, யதா஑்஑்஑்஑்஑்஑், ஡க்ஷித்:, ஡நு஑்டஸ்த:, ஂவ், ஡ஹ், ஑ிதூ: ஑்ரி஑ிதா஡்஡ா஑், ஡க்ஷித்:, ஡நு஑்டஸ்த: ஑்வா ஡்வதா், த்வ஑்வா, தை:, ஑ஓ஑்஑ீவ, ய஑்஑்஑்஑்஑்஑்஑், ஡஡ி஡ா || ஑ர்வ஡ந்஡஡ி஡ுரேயதிலாந்஑்ரீய் விஷ்வேடேவடந்஑்ய ஑்ரோக்ஷண், ஑ாயத்வ்யா஑்஡ி஡ந்஑்ரண், டேவ்஑விதூ: ஑்ர஑்வ - இத்ய்஑்ரி஑ிண்

ஸௌகர்ய஡ாந இடத்தில் ஑்தாநத்தை ஑ுது஑்஑ வேண்஑ும். ஑ோ஡யத்தினால் ஑்தல ஑த்தி ஑ெய்து “஑ோ஑ந ஑்தாநே இத஡ாஸநம் இதம் ஑ாத்ராஸநம்” ஂன்று ஑஑லித் ஑்ரா஑ீநாவித்த்துடன் ஑ட்காருகிற இடத்திலும் ஡ுன் இலையின் ஡டியிலும் தர்ப்பம், ஑ுக்நம் இவை஑ளை஑் ஑ேர்க்஑ வேண்஑ும். வி஑்வேதேவ ஑ூர்வம், ஑ரிவேஷணம். ஑ாதுவாக ஂல்லாக் கார்யங்களு஡ே தேவ ஑ூர்வ஑஡ாகத் தாந் ஑ெய்ய வேண்஑ும். ஑ோ஑னம் ஑ுனதும் ஹஸ்த ஑்ர஑்஑ாளநத்திற்கு ஂழுந்திருப்பதும், ஑டை஑ியாக஑் ஑ிராம்஡ணர்களை ஑த்வாஸநம் ஑ெய்யும் ஑ாழுதும் ஑ித்ரு ஑ூர்வ஑஡ாக இரு஑்஑ வேண்஑ும்.

उत्थाय निमित्त वरण ब्राह्मणस्य पुरतः उपविश्य, सव्यञ्जान्वाच्य,
प्रेतहोमशिष्टात् किञ्चिदन्नं निमित्तवरण ब्राह्मण भोजन पात्रे परिवेष्य, पूर्ववत्
व्याहृतिभिः प्रोक्ष्य गायत्र्याऽभि मन्त्र्य, देव सवितः प्रसुव इत्यप्रदक्षिणं
परिषिच्य हस्ते शुद्धोदकं प्रदाय पृथिवीते पात्रमिति उपस्पर्शयित्वा इदं
विष्णुरिति दक्षिणाङ्गुष्ठमन्त्रे निवेद्य इदमन्नं रक्ष । गोत्रस्य + श्राद्धे गोत्राय

“அந்ந ஸம்ரசுஷ்ணூர்த்தம் ரக்ஷோகந் மந்த்ரபடனம் கரிஷ்யே
— ஸஹவை + ய ஏவம் வேத நிமந்த்ரிதார்கள கிஃஸ்விதாஸீத்”

சர்மணே பித்ரே ப்ரேதாய, பரிவிஶ்ஞ, ஆதூஸ்தே: பரிவேஷ்ய மாணஞ் நம: நமம இதி
 ஸோஜனபாத்ரஸ்யாஶ்ரேதுலசீ மிஷ்ரித திலோதகம் நிநயேத்। ஸபவீதி
 விஷ்ணுஸோஜனபாத்ர சமீபே புரத: ஸபவிஷ்ய தக்ஷிணம் ஜாந்வாச்ய, பூர்வத்வயாஹதிபி:
 ப்ரோக்ஷ்ய, ஶாயத்ரியாஸிமந்நச்ய, தேவ்ஸவீத: ப்ரஸூவ இதி ப்ரதக்ஷிணம் பரிபிச்ய,
 ஹஸ்தே ஶுத்தோதகம் ப்ரதாய - பூதிவீதே பாத்ரமிதி, ஸபஸ்பர்ஷயித்வா, இதம் விஷ்ணுரிதி
 தக்ஷிணாஶ்ஞஸ்தமந்நே நிவேஷ்ய, ஸ்வாஹா விஷ்ணோ ஹவ்யம் ரக்ஷ ஶ்ராத்ந சர்ரக்ஷக ஶ்ரீ
 விஷ்ணோதேவதே எவத்தே ஹவ்யம்। சவ்யஜ்நம், சபரிசுரம் ச, ப்ராஹ்மணஸ்து ஆஹவநீயார்த்நே
 தத்சர்வம் ஶயேயம் ஸூ: ஶதாஹரோஸோக்தா, அந்நம் ப்ராஹ்ம, அஹம் ச, ஸோக்தா ச ப்ராஹ்ம
 ஸ்வர்ணமயம் பாத்ரம், அக்ஷய்ய வட ஶாயேயம் விஷ்ணவே ஶக்ஷசுக்ரஶதாஹராய இதமிதம் ஹவ்யம்।
 அமூர்த ஸவரூபம், ஆதூஸ்தேர்தத், தாஸ்யமானம் ச ஸ்வாஹா இதி துலசீமிஷ்ரிதம் ஶாக்ஷதம்
 ஜலம் ஸோஜன பாத்ரஸ்ய மூலபாகே நிநயேத்। ஹவ்யம் நம: நமம ஶாயாஸாம் அக்ஷய்ய
 வட ஶாயாஸாம் ... ஶ்வேரே ஸ்வாமி சந்நிதௌ விஷ்ணுபாதே தத்। ஶாயாஸாம்
 தத்நமஸ்து। விஷ்ணு: ப்ரீயதாம்। விஷ்ணவே இதந்நமம। தேவபிதூமத்யே தக்ஷிணாஶ்ஞஸ்தம்
 நிதாய।

யஜ்ஞேஸ்வரோ ஹவ்ய சமஸ்த கவ்ய ஸோக்தா।

அவ்யயாத்மா ஹரிஸ்ுவரோஸ்த் ||

என்கிற அனுவாகத்தைச் சொல்ல வேண்டும். அல்லது
 "ஆப்ரம்ஹந் கிஸ்சிவிதாஸித், நமஸ் ஸஹமாநாய,
 நமோதுந்துப்யாய" இவைகள் எல்லாவற்றையும் இப்பொழுது
 சொல்கிறார்கள். பூரணமாக பரிவேஷணமானதும் விச்வேதேவ
 போஜன பாத்ரத்தின் பக்கத்தில் வடக்கு முகமாக வலது முழங்காலை
 தரையில் இட்டுக் கொண்டு ப்ரணவ வ்யாஹ்ருதிகளால் அந்நத்தை
 ப்ரோக்ஷித்து காயத்ரியினால் அபிமந்த்ரணம் செய்து "தேவஸவித:
 ப்ரஸூவ" என்று ப்ரதக்ஷிண பரிவேஷணம் செய்து ஸ்வாமி கையில்
 சுத்தோதகம் ஸமர்ப்பித்து "ப்ருதீவீதே + லோகே" என்பதனால்
 பரிவேஷணம் செய்யப்பட்டுள்ள அந்நம் முதலான எல்லாப்
 பதார்த்தங்களையும் தொட்டுக் காண்பித்து, "இதம் விஷ்ணு: +
 பாம்ஸுரே" என்பதால் பிராம்மணனின் வலது கைக் கட்டை
 விரலை அந்நத்தில் அமுக்கி, "ஸ்வாஹா விஷ்ணே ஹவ்யம் ரக்ஷ—

தத்சந்நிதானா தபயான்து சத: ।

ரக்ஷாஸ்யரோஷாஸ்யஸுராசுரஸர்வே ॥

஁கோ விஷ்ணுர்மஹத்தூதர் பூதபூதான்யநேகர: ।

த்ரீலலோகான்வ்யாப்ய பூதாத்மா புகுஃ விர்வ புகவ்யய: ॥

அநேந மம பிதூ: ப்ரேதஸ்ய பார்வணைகோதிஷ்ட சமுக்ய விதானரூப சபிண்டீகரண ஈராத்ர பகவதாராதநேந பகவான்சர்வாத்மக: ஁பவீதீ, விசுதேவஸ்வரூபீ, ப்ராசீநாவீதீ, பிதூ: பிதூ பிதாமஹ ப்ரபிதா மஹ ஸ்வரூபீ, பிதூ ப்ரேத ஸ்வரூபீ, ஁பவீதீ, ஈராத்ர சர்ஸகக ஈரீ விஷ்ணு ஸ்வரூபீ ஁தி த்ரீதம் ப்ராஹ்மணம் தத்ப்பா, சர்வான்தர்யாமீ பகவான்சதேவ: ஈரீ கநார்தந: ப்ரீயதாமு ஈரீ விஷ்ணு பாதே தத்ப்பம் ஁தி துலசீமிசுத்ரீதம் சா஁ஸததிலகலம் தர்மபத்யா ஸ்வஹஸ்தே சமுக்பிதம் தக்ஷிணா஁ரேபுகுரே நினயேது ॥ ஁பவீதீ ஁த்தராபி முர்வ: கய - கய - கய - கயா ஈராத்ர, கயா ஈராத்ர, கயா ஈராத்ர । ப்ராசீநாவீதீ, தக்ஷிணாபிமுர்வ: அக்ஷய்யவட:, அக்ஷய்ய வட:, அக்ஷய்ய வட: ॥ ப்ரத்யேகம் நிமத்நிதானா பரிசேசனம் மத்நோசாரண பூர்வ காரயிதவ்யம் । அதவாஸ்வாமிந: யதா சௌகர்ய பரிசேசனம் ஁தி ப்ராத்தர்ய ஸ்வரேவ கர்தூ யதேத ॥ ஁ம் பூர்வஸுர்வ: । ஸத்யந்ந்வர்தேந பரிஸிசுவாமி । பூநததூதூதகம் । பகவத்யானீயோதகம், அபிசேகோதகம் வா ப்ரஸாதயேது । தந்மத்நா: । ஁பவீதீ । க்ரது தக்ஷ சஞ்ஜகா விசுதேவா அமூதம் பவது, அமூதோபஸ்தரணமசி ।

கோத்ரஸ்ய + ச்ராத்ரதே க்ரது தக்ஷ ஸம்ஞக விசுவே தேவா தேவதா: ஏதத்வோஹவ்யம் ஸவ்யஞ்ஜநம் ஸபரிகரஞ்ச, ப்ராம்மணஸ் த்வாஹவந்யார்த்ரதே தத்ஸர்வம், கயேயம்பூ:, கதாதரோ போக்தா, அந்நம் ப்ரஹ்ம, அஹம்ச ப்ரஹ்ம, போக்தாச ப்ரஹ்ம, ஸ்வர்ணமயம் பாத்ரம் அக்ஷய்ய வடச சாயேயம், விசுவேப்யோ தேவேப்ய: ஁தமிதம் ஹவ்யம் + ஸ்வாஹா" என்று ஁லேயிந் அடி பாகத்தில் யவம், துளசி கலந்த ஜலத்தைத் தேவ தீர்த்தத்தினால் விட வேண்டும். "ஹவ்யம் நம: நமம, கயாயாம், அக்ஷய்யவட, ச்சாயாஸாம் ... கேஷத்ரே ... ஸ்வாமி ஸந்நிதேள விஷ்ணுபாதே தத்தம் கயாயாம் தத்தமஸ்து விசுவேதேவா: ப்ரீயந்தாம் விசுவேப்ய: தேவேப்ய ஁தம் நமம.

प्राचीनावीती, पितुः पितृ पितामह प्रपितामहाः अमृतं भवतु, अमृतोपस्तरंणमसि। पितः प्रेत अमृतं भवतु, अमृतोपस्तरंणमसि। उपवीती, श्राद्धसंरक्षक श्री विष्णो अमृतं भवतु अमृतोपस्तरंणमसि। प्राचीनावीती सर्वत्र, अमृतं भवतु - अमृतोपस्तरंणमसि। (स्वाहा) (अत्र स्वाहाशब्दोच्चारणं संज्ञार्थमेव। नतुमन्नपाठः) प्राणेनिर्विष्टः, अमृतं, जुहोमि। शिवोमोविश, अप्रदाहाय। प्राणाय स्वाहा - प्राणायेदन्न मम।

अपाने निर्विष्टः अमृतं जुहोमि। शिवोमोविश, अप्रदाहाय। अपानाय स्वाहा। अपानाय इदन्नमम, व्याने निर्विष्टः, अमृतं जुहोमि। शिवोमोविश, अप्रदाहाय। व्यानाय स्वाहा - व्यानाय इदन्नमम। उदाने निर्विष्टः, अमृतं जुहोमि। शिवोमोविश, अप्रदाहाय। उदानाय स्वाहा। उदानाय इदन्नमम। समाने निर्विष्टः, अमृतं जुहोमि। शिवोमोविश, अप्रदाहाय। समानाय स्वाहा। समानाय इदन्नमम। ब्रह्मणिमे, आत्मा, अमृतत्वायै। (ब्राह्मणानां हस्तोदकं दद्यात्) उपवीती - गायत्रीं त्रिरभिव्याहरेत्। प्राचीनावीती मधुत्रयं जपित्वा, ओं मधु मधु मधु॥ स्वामिनः यथा सुखं जुषध्वम्। यथा शक्ति पुरुष सूक्तं भवतो भुञ्जानान् श्रावयिष्ये। स्वामिनः वसिष्ठ वामदेवादिवत् पराङ्कुश परकाल यतिवरादिवत्, यूयमागताः युष्म दनुगुणं पदार्थजातं सम्पादितुमशक्तोऽस्मि, सम्पादितेषु

ப்ராசீநாவீதம்" பிராம்மணனின் இலையில் உள்ள அந்நத்தை இடது முழங்காலை கீழே இட்டுக் கொண்டு அபிமர்சனம் செய்ய வேண்டும். "ஏஷதே பிதுஸ்ததமதுமாந் + யஜௌஷிதே மஹிமா" (சிலர் இதே அபிமர்சனத்தை அக்நி உபஸ்தானம் முடிந்ததுமே ஹோமசிஷ்ட அந்நத்தை அபிமர்சனம் செய்து விட்டு பரிவேஷண காலத்தில் ஒரு பகுதியை பித்ரு வரண பிராம்மணனின் இலையில் சேர்த்து விடுகின்றனர்). அபிமர்சனம் ஆனதும் எள்ளை அப்ரதக்ஷிணமாக இறைத்து விட வேண்டும்.

விச்வே தேவருக்குச் செய்ததைப் போல் அந்நத்தை ப்ரோக்ஷித்தல், காயத்ரியினால் அபிமந்த்ரணம் செய்தல், ஜலத்தினால் அப்ரதக்ஷிண பரிவேசனம் செய்தல், பிராம்மணனின்

ஃகவந்நிவேதितेषு पदार्थेषु यद्यदपेक्षितं तत्तदानाय्य यथा रात्रौ क्षु
 भवेत्तथामौनेन भोक्तव्यम्। स्वामिनः यथा सुखं जुषध्वम्। उपवीती ब्राह्मणैः
 सह पुरुषसूक्तं श्रावयेत्॥

आब्दिक पर्यन्तं अभिश्रवणे पुरुष सूक्तमात्रं श्रावयितव्यम्।
 ब्राह्मणानां भोजनावसाने अन्न सूक्तं कर्ताजपेत्॥ अहमस्मि, प्रथम जाः,
 ऋतस्यै। पूर्वंन्देवेभ्यः, अमृतस्य, नाभिः। योमाददोति, सइदेव मावाः।
 अहमन्नमन्नं, अदन्तमग्नि। पूर्वमग्नेः, अपिदहति, अन्नम्। यत्तौ हौसाते,
 अहमुत्तरेषु। व्यात्तमस्य, पशवः, सुजम्भम्। पश्यन्ति, धीराः, प्रचरन्ति,
 पाकाः। जहाम्यन्यम्, नजहाम्यन्यम्। अहमन्नं, वशमिच्चरामि। समानमर्थं,
 पयैमि भुञ्जत्।, कोमामन्नं, मनुष्योदयेत्। परोके, अन्नं, निहितं, लोके,
 एतत्। विश्वैः, देवैः, पितृभिः, गुप्तमन्नम्। यदद्यतै, लुप्यतै, यत्परोप्यतै।
 शततमीसा, तनूमै बभूव। महान्तौ, चरू, सकृद्गुधेन, पप्रौ। दिवश्च,
 पृश्नि, पृथिवीश्च, साकम्। तथसम्पिबन्तः, नमिनन्ति, वेधसः। नैतत्,
 भूयः, भवति, नोकनीयः। अन्नं, प्राणं, अन्नं, अपान माहुः। अन्नं,
 मृत्युं, तमुं, जीवातुं, आहुः। अन्नं, ब्रह्माणः, जरसं, वदन्ति। अन्नमाहुः,
 प्रजननं, प्रजानाम्। मोघमन्नं, विन्दते, अप्रचेताः। सत्यं, ब्रवीमि, वधइत्,

கையில் சுத்தோதகம் விடுதல், அந்நம் முதலியவைகளை தொட்டு
 வைத்தல், கட்டை விரலை அந்நத்தில் சொருகுதல் இவைகளைச்
 செய்து, "ஸ்வதா விஷ்ணோ கவ்யம் ரக்ஷ, கோத்ரஸ்ய + ச்ராத் தே
 பிது: பித்ரு பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹாதேவதா: ஏதத்வ: கவ்யம்
 +ரஜதமயம் பாத்ரம் ... இதமிதம் கவ்யம் + தாஸ்ய மாநஞ்ச
 ஸ்வதா" என்று துளசி, எள் கலந்த ஜலத்தை நுனியிலே ஸமீபம்
 பூமியில் விட வேண்டும். "கவ்யம் நம: நமம — கயாயாம்
 அக்ஷய்ய வடச் சாயாயாம் ... விஷ்ணுபாதே தத்தம் பிது: பித்ரு
 பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹா: ப்ரீயந்தாம் பிது: பித்ரு பிதாமஹ
 ப்ரபிதாமஹேப்ய: இதம் நமம"

ப்ரேத ப்ராம்மணனின் இலையின் அடி பாகத்தில் தெற்கு
 முகமாக இடது முழங்காலிட்டு உட்கார்ந்து, ப்ரணவ
 வ்யாஹ்ருதிகளால் ப்ரோக்ஷித்து, காயத்ரியினால் அபிமந்த்ரணம்

சதஸ்யீ। நார்யமணீ, புஷ்யீதி, நோசஃவ்யம்। கேவ்லாஃ, பவதி, கேவலாதி। அஹ் மெஃ, ஸ்தநயேந், வர்ஷந்ஸி। மாமேதந்தி, அஹ்மேதி, அந்யாந்। அஹஸத், அமர்தோபவாமி। மடாதித்யாஃ, அபிசர்வீதபந்தி। ஓம்।

பாசிநாவிதி சவ்ய ஹஸ்தே஽ந், தக்ஷிணஹஸ்தே பாநீயஸ்வாடாய நிமத்ரிதாந்஽஽வா ஸ்வாமிந: பஃவநிவேதிதேஸு பதார்த்தேஸு கிமபேக்ஷிதம்? (சகலம் சம்பூர்ணம்।) மஹுத்ரய மூக்ஷா ஓம் மஹு மஹு மஹு உபவிதி - க்ருது தக்ஷ சஞ்ஜகா: விஸ்வேதேவா: மஹு மஹு சம்பந்। ஸுசம்பந்। விஸ்வேதேவா: துஸ்தா: ஸ்ய। துஸ்தா: ஸ்ம:। பாசிநாவிதி, அக்ஷேந், அமீமதந்த, ஹவ்ஸித்யா: அபூஷத்। அஸ்தோஷத், ஸ்வபூநவ: விபா: , நவிஷ்யா மதி। யோஜானு, இந்ரதே, ஹரி। வஸுருதாதித்ய ஸ்வரூபா: பிது: பிதுபிதாமஹ ப்ரிபிதாமஹா: மஹு மஹு சம்பந்? (ஸுசம்பந்।) பிது: பிதுபிதாமஹ ப்ரிபிதாமஹா: துஸ்தா: ஸ்ய (துஸ்தா: ஸ்ம:॥) ஃத்ர சர்மந், பித: ப்ரேத சம்பந்? (ஸுசம்பந்।) பித: ப்ரேத, (துஸ்தோஸி) துஸ்தோஸி॥ உபவிதி ஸ்ரா஽ சர்ஸக்ஷ ஸ்ரிவிஷ்ணோ மஹு மஹு சம்பந்। (ஸுசம்பந்।) ஸ்ரா஽ சர்ஸக்ஷ ஸ்ரி விஷ்ணோ துஸ்தோஸி। (துஸ்தோஸி॥) இத: பரமத்ர பக்ஷத்யம் வதித ப்ரகிர பக்ஷ: விகிர பக்ஷ இதி। ப்ரகிர விகிர ஸ்வயோர்த்தஸ்தாவத் சமாந எவ। ப்ரகர்ஷேண கிரதி இதி ப்ரகிர:। விஸேஷேண கிரதி இதி விகிர: இதி। லோகானுஷ்டானேதாவத் விகிர பக்ஷமாஸ்திதா ஜநா ப்ஃஜந பாத்ராணா புரத:

செய்து அப்ரதக்ஷிண பரிஷேசனம். கையில் சுத்தோதகத்தைச் சேர்த்தல், அந்நம் முதலானவைகளைத் தொடர் செய்தல், பிராம்மணனின் கட்டை விரலை அந்நத்தில் நுழைத்தல் (சொருகுதல்) இவைகளைச் செய்தல், "இதம் அந்நம் ரக்ஷ கோத்ரஸ்ய + ச்ராத் தே, கோத்ராய சர்மணே - பித்ரே - ப்ரேதாய பரிவிஷ்டம், ஆத்ருப்தே: பரிவேஷ்யமாணஞ்ச நம: நமம" என்று துளசி, எள் கலந்த ஜலத்தை இலையின் நுனி பாகத்தில் பூமியில் விட வேண்டும். உபவீதம். விஷ்ணு இலையின் எதிராக உட்கார்ந்து ப்ரணவ வ்யாஹ்ருதிகளால் ப்ரோக்ஷித்து பரிஷேசனம் செய்து கையில் சுத்தோதகம் சேர்த்து, அன்னாதிகளைத் தொடர் செய்து அந்நத்தின் நடுவில் பிராம்மணனின் கட்டை விரலைச் சொருகி, "ஸ்வாஹா விஷ்ணே ஹவ்யம் ரக்ஷ கோத்ரஸ்ய + ச்ராத் தே ச்ராதத்

கிஷ்வித்கிஷ்விதந் விகிர்யாவசானே தேவபிதும்பே பிண்டதானம் கருதவா஽னந்தரம்
காகேப்ய: ப்ரயக்ஷந்தி. ப்ரகிரபக்ஷ மாஸ்திதா ஜனா: ப்ரஜன பாத்ரேப்ய: புரத:
அந்நம் ந விகிர்ய, தேவபிதும்பே வ்யஜ்ந மிஸ்திதமந்நம் ப்ருதே விகிரந்தி. |
விகிரீர்ணதந்நம் காகேப்யோ ந ப்ரயக்ஷந்தி. ஸ்ராவ்வாஸானே சாவகாஸேன கோப்ய:
ப்ரயக்ஷந்தி.

பிதும்பேஸாரே, ததாஸ்மூதி முக்தாபலேச எதத்பக்ஷத்வயமபி அப்யுபகம்யத
எவ. | ததாபி எதத்பக்ஷத்வயமபி ப்ரதமம் ப்ரகிர பக்ஷமுபந்யஸ்யானந்தரம் அஸ்வலாயநே-
நாதத: அயம் விகிரபக்ஷ: இதி இம் பக்ஷமப்யுபதிஸந்தி. | ததநுஸூத்ய அஸ்மாபிரபி
ப்ரதமம் ப்ரகிர பக்ஷ: நிரூப்யதே. | அனந்தரம் விகிர பக்ஷ: |

தேவ பிதும்பே தக்ஷிணா஑்ரம் ப்ருதம் நிதாய. | “மாரீயந்தா” இதி
தஸ்மிந்திலோதகம் நிநீய, வ்யஜ்ந மிஸ்திதமந்நமாடாய யே஽஑்ரிதக்ஷா
யே஽ந஑்ரிதக்ஷா: யேவாஜாதா: குலே மம. | ப்ரமோ ததேன தூப்யந்து தூபாயாந்து பரா
கதிம். || இதி ப்ருதே வ்யஜ்நமிஸ்திதமந்நம் விகிர்ய, அ஑்ரிதக்ஷேப்ய:,
அந஑்ரிதக்ஷேப்ய:, அஸ்மத்குல ப்ரஸூதமூதேப்ய:, | அயம் ப்ரகிர: சுவதானம: | இதி
திலேரப்யர்ச்ய, “அ஑்ரிதக்ஷாஸ்வ, அந஑்ரிதக்ஷாஸ்வ மாரீயந்தா” இதி
அந்நபாத்ரஸ்தித திலோதகேநத்ரி: ப்ரஸவ்யம் பரிஸிச்ய தக்ஷிணத: ந்யுஜய, உபவீதி

ஸம்ரக்ஷக ஸ்ரீ விஷ்ணோ தேவதே ஏதத்தே ஹவ்யம் ஸவ்யஞ்ஜநம்
+ ஸ்வர்ண மயம் பாத்ரம் அக்ஷய வடச்சாயேயம் விஷ்ணவே சங்க
சக்ர கதாதராய இதமிதம் ஹவ்யம், அம்ருத ஸ்வரூபம் -
ஆத்ருப்தேர் தத்தம் தாஸ்ய மாநம் ச ஸ்வாஹா” என்று துளசி,
யவம் கலந்த ஜலத்தை இலேயின் அடி பாகத்தில் பூமியில் விட
வேண்டும். “ஹவ்யம் நம: நமம — கயாயாம் + ஸ்வாமி
ஸந்நிதௌ விஷ்ணு பாதே தத்தம் விஷ்ணு: ப்ரீயதாம் விஷ்ணவே,
இதம் நமம”. ப்ராசீநாவீதம். விச்வே தேவ பித்ரு பிராம்மண
போஜன ஸ்தலத்தின் நடுவில் தெற்கு நுனியாக ஒரு புகந்தத்தைப்
போட வேண்டும் (கிருஹத்தில் விஷ்ணுபாதம் இருக்குமாகில்
இந்தப் புகந்தத்தின் மேல் கிழக்கு பாதம் கொண்டதாகச் சேர்க்க
வேண்டும்). கையில் துளசி, யவம், திலம் இவைகளை எடுத்துக்
கொண்டு, “யஜ்ஞேச் வரோஹவ்ய + ஸர்வே

पात्रमुत्तानंकृत्वा प्रोक्ष्यान्यत्र निदध्यात् सकृदाचमनञ्चकुर्यात्॥ अयं विकिरः पक्षः । इदानीं विकिर पक्षः निरूप्यते । विश्वेदेव पितृ विष्णूनां भोजन पात्राणां पुरतः अरत्निमात्रं विहाय जलेन मार्जयेत्॥ दक्षिण हस्ते किञ्चिदन्नमादाय विश्वेदेव भोजन पात्रस्य पुरतः असोमपाश्च ये देवाः, यज्ञ भाग विवर्जिताः । तेषां मन्त्रं प्रदास्यामि विकिरं वैश्वदैविकम् इति दक्षिणत आरभ्य विकिरेत् । विकीर्णस्यान्नस्योपरिष्ठात्मार्जनं कुर्यात् । प्राचीनावीति, पितुः पित्रादिपात्रात्पुरतः असंस्कृतप्रमीतायेत्यागिन्यो याः कुलस्त्रियः । दास्यामि तेभ्यो विकिरमन्नं ताम्यश्चपितुःपैतृकम्॥प्रागारभ्य पश्चिमान्तिं विकिरेत् । पुनर्मार्जनं कुर्यात् । उपवीती विष्णुपात्रस्य पुरतः असंशयो भवेद्विष्णुः मोक्षसाधन मव्ययम् । पितृणाञ्चवरं श्रेष्ठं विकिरान्नञ्च वैष्णवम् । इति विकिरेत् । पुनर्मार्जनं कुर्यात् । सकृदाचमनं कुर्यात्॥ प्राचीनावीती देव पितृ मध्ये दक्षिणाग्रे भुग्ने “मार्जयन्तां” इति तिलोदकं निनीय पिण्डमादाय, ये अग्नि दग्धा येऽनग्निदग्धा; येवा जाताः कुलेमम । भूमौ दत्तेनपिण्डेन तृप्तायान्तु परां गतिम् । इति भुग्ने पिण्डं निदध्यात् । अग्निदग्धेभ्यः, अनग्निदग्धेभ्यः, अस्मत्कुलप्रसूत मृतेभ्यः अयं पिण्डः स्वधानमः इति तिलैरभ्यर्च्य अग्निदग्धाश्च, अनग्निदग्धाश्चमार्जयन्तां इति तिलोदकेन त्रिः प्रसव्यं परिष्वत्ति । अयं विकिरः पक्षः । इतः परं

ஏகோவிஷ்ணு: + அவ்யய: அநேந மம பிது: ப்ரேதஸ்ய பார்வண
ஏகோத்திஷ்ட ஸமுச்சய விதாநரூப ஸபிண்டகரண ச்ராத்த
பகவதாராதநேந பகவாந் ஸர்வாத்மக: உபவீதம் விச்வே தேவ
ஸ்வரூபீ, ப்ராசீநாவீதம், பிது: பித்ரு பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹ
ஸ்வரூபீ, பித்ரு ப்ரேத ஸ்வரூபீ, உபவீதம், விஷ்ணு ஸ்வரூபீ”
என்பதாக அவரவர்களைப் பார்த்து, ப்ராசீநாவீதமாக,
“ஸர்வாந்தர்யாம் பகவாந் ஸதேவ: ச்ரீஜநார்த்தந: ப்ரீயதாம் ஸ்ரீ
விஷ்ணுபாதே தத்தம்” என்பதாக தர்ம பத்னியினால் கையில்
சேர்க்கப்பட்ட ஜலத்தையோ (ஸ்வயமாகவே எடுத்துக் கொண்ட
ஜலத்தையோ) இடது முழங்காலிட்டுக் கொண்டு விஷ்ணு
பாதத்தில் விட வேண்டும் (புக்நத்தில் விட வேண்டும்). உபவீதம்.
வடக்காகத் திரும்பி, “கய - கய - கய - கயாச்ராத்தம்-கயாச்ராத்தம்-

உபய பக்ஷஸ்யாபி சமான்மேவ । உபவீதி விஷ்வேதேவா அமூதாபிதானமேசி । பிதூ
பிதூபிதாமஹ் ப்ரபிதாமஹ் அமூதாபிதானமேசி । பித: ப்ரேத-
அமூதாபிதானமேசி । உபவீதி ஶ்ராத்ந் சர்ஸக்ஷக் ஶ்ரீ விஷ்ணோ அமூதாபிதானமேசி ।
ப்ராசீநாவிதி சர்வத்ர அமூதா பிதானமேசி । நிமத்ரிதா: சமகாலே,
உத்ராபோஷந்நபீத்வா பிதூபூர்வமூத்வாய் ஸ்வஸ்வஹஸ்தாதிந்நக்ஷால்ய ட்விராசம்ய, ஸ்வஸ்வ
ஸ்தானே உபவிஸேயு: ।

16. புநரஹ்யம்

உபவீதி, விஷ்வேதேவ ஹஸ்தே஽ப: ப்ரடாய அஹ்யம் பவித்ரமாடாய, ஹஸ்தே நிதாய
யாடிவ்யா ஆப: + ஸ்யோநாஹ்வந்து । க்ருது டக்ஷ சஞ்ஜகா: விஷ்வேதேவா: இயம்
வ: ஹுக்திதூஸ்தி: । (ஸுதூஸ்தி:) இதி அஹ்யோடிகாத் கித்ரித்ரிஸ்தே டத்யாத் ।
புநர்ஸுத்ரிடகம் டத்வா பவித்ரம் பாத்ரே நிடத்யாத் । ப்ராசீநாவிதி, பிதூஹஸ்தே஽ப:
ப்ரடாய, அஹ்யம்பவித்ர மாடாய ஹஸ்தே நிதாய, யா டிவ்யா ஆப: + ஸ்யோநா
ஹ்வந்து । பிதூ: பிதூ பிதாமஹ் ப்ரபிதாமஹ: இயம் வ ஸ்தூஸ்தி: । (ஸுதூஸ்தி:)
புநர்ஸுத்ரிடகம் । பவித்ரம் பாத்ரே நிடத்யாத் ॥

பிதூப்ரேத ஹஸ்தே஽ப: ப்ரடாய - அஹ்யம் பவித்ரமாடாய ஹஸ்தே நிதாய,
யாடிவ்யா ஆப: + ஸ்யோநா ஹ்வந்து । கோத்ர ஶ்ரமந் பித: ப்ரேத, இயம் தே

கயாஸ்ராத்தம்". தெற்காகத் திரும்பி, "அக்ஷய்ய வட: அக்ஷய்ய வட:
அக்ஷய்ய வட: ஸ்வாமிந: யதாஸௌகர்யம் பரிஷேசனம்".
கர்த்தாவே அவர்களுக்கு ஜலம் சேர்த்து செய்து வைக்கலாம்.
அல்லது அவர்களையே செய்து கொள்ளும் படிக்கும்
பிரார்த்திக்கலாம். பரிஷேசன மந்திரங்களை மட்டும் சொன்னாலும்
போதும். "விச்வேதேவா: அம்ருதம் பவது அம்ருதோப
ஸ்தரணமஸி" இவ்விதமாக நால்வருக்கும் ஆபோசனம்
ஸமர்ப்பித்து ஸர்வத்ர அம்ருதம் பவது அம்ருதோப ஸ்தரணமஸி
(ஸ்வாஹா இது ஸம்ஜ்ஞைக்காக மட்டுமே அன்றி மந்திரம் அல்ல)
ப்ராணேநிவிஷ்ட: என்பதாக பஞ்ச ப்ராணாஹுதிகளை அந்தந்த
உத்தேச்ய த்யாகத்துடன் செய்து வைக்க வேண்டும்.
"ப்ரஹ்மணிமே ஆத்மா ம்ருதத்வாய" காயத்ரியை மூன்று தடவை
சொல்ல வேண்டும். மதுத்ரயத்தையும் சொல்லி "ஸ்வாமிந:

भुक्तितृप्तिः । (सुतृप्तिः) पुनश्शुद्धोदकं पवित्रं पात्रे निदध्यात् ॥ उपवीती विष्णु हस्तेऽपः प्रदाय अर्घ्यं पवित्रं मादाय, हस्ते निधाय, यादिव्याः + स्योना भवन्तु । श्राद्ध संरक्षक श्रीविष्णो इयन्ते भुक्तितृप्तिः । (सुतृप्तिः) पुनः शुद्धोदकं । पवित्रं पात्रे निदध्यात् ॥

१७. ताम्बूल दक्षिणा दानं

ऋतु दक्ष संज्ञकाः विश्वे देवाः रोचयत - (सुरोचयत) प्राचीनावीती पितुः पितृ पितामह प्रपितामहाः स्वदितं - (अस्तु स्वदितं) उपवीती, ऋतुदक्ष संज्ञकाः विश्वेदेवाः भोजनान्ते यत्किञ्चित् सदक्षिणाकं, इदं वस्ताम्बूलं । (अस्तुताम्बूलं, अस्तु दक्षिणा ।) प्राचीनावीती, वसुरुद्रादित्यस्वरूपाः पितुः पितृ पितामह प्रपितामहाः यत्किञ्चित्सदक्षिणाकमिदं वस्ताम्बूलं ।

(अस्तुताम्बूलं । अस्तुदक्षिणा ॥) गोत्र शर्मन् पितः प्रेत यत्किञ्चित्सदक्षिणाकं इदन्ते ताम्बूलं । (अस्तु ताम्बूलं । अस्तु दक्षिणा ॥) उपवीती श्राद्ध संरक्षक श्री विष्णो यत्किञ्चित्सदक्षिणाकं इदन्ते, ताम्बूलं । (अस्तु ताम्बूलं । अस्तु दक्षिणा ॥) प्राचीनावीती आर्द्राक्षितान्दत्त्वा, निमन्त्रितान्

யதாஸுகம் ஜுஷத்வம், யதாசக்தி புருஷஸுக்தம்' பவத: புஞ்ஜாநாந் ச்ராவயிஷ்யே + வயம் ஸம்ரக்ஷணீயா, யதாஸுகம் ஜுஷத்வம்'' என்பதாகச் சொல்லி, உபவீதத்துடன் இருக்க வேண்டும். புருஷ ஸுக்தம் மட்டில் அபிச்ரவணமாகச் சொல்லச் சொல்லி தக்ஷிணை ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். ஆப்திக பர்யந்தம், புருஷ ஸுக்தம் மட்டும்தான் அபிச்ரவணத்தில். ப்ரத்யாப்திகத்திலிருந்துதான் புருஷ ஸுக்தம், ஸ்ரீ ஸுக்தம், விஷ்ணு ஸுக்தம், ராக்ஷோக்னம், பைத்ருக மந்திரம், த்ரிஸுபர்ணம், த்ரிநாசிகேதம் ரிசாம் ப்ராசீ இவைகள்). பிராம்மணர்களின் போஜனத்தின் முடிவில் அந்ந ஸுக்தத்தை ('அஹமஸ்மி + ஸர்வே தபந்தி'' என்பதை) கர்த்தா உபவீதத்துடனேயே சொல்ல வேண்டும். பூர்ணமாக போஜனம் ஆனவுடன் ப்ராசீநாவிதமாக வலது கையில் உதக பாத்ரத்தையும்

इति दक्षिणतः न्युजेत् । “अस्तुस्वधा” इति तस्मिन्प्रत्युक्ते उपवीती भूत्वा
 क्रतु दक्ष संज्ञका विश्वेदेवाः प्रीयन्तां । (प्रीयन्तां विश्वेदेवाः ।) इति विश्वेदेवा
 प्रतिब्रूयुः । प्राचीनावीती - पितुः पितृपितामह प्रपितामहाः प्रीयन्तां ।
 (प्रीयन्तांपितुः पितृपितामह प्रपितामहाः) । इति पितृ वर्ण ब्राह्मणः
 प्रतिवदेत् ॥ निमित्तव्यतिरिक्त ब्राह्मणान् दृष्ट्वा - अन्नशेषः किंक्रियतां -
 इति पृच्छेत् । (इष्टैस्सहभुज्यतां) इति प्रतिब्रूयुः । निमित्तं प्रति, अन्न
 शेषः किंक्रियतां इति पृच्छेत् (अप्सु प्रक्षिप्यतां ॥) इति प्रतिवदेत् ॥
 दातारो नोऽभिवर्धन्तां वेदास्सन्ततिरेव नः । श्रद्धाचनो माव्यपगात्, बहुदेयं
 च नोऽस्तु । अन्नं च नो बहुभवेत्, अतिथींश्च लभेमहि । याचितारश्च
 नस्सन्तु माचयाचिष्मकश्चन ॥ (दातारोवोऽभि वर्धन्तां वेदास्सन्ततिरेव वः ।
 श्रद्धा च वो माव्यपगाद्बहुदेयं च वोऽस्तु ॥ अन्नं च वो बहु भवे दतिथींश्च
 लभध्वम् । याचितारश्च वस्सन्तु माच याचिद्वं कश्चन ॥) स्वादुषःसदः,
 पितरः, वयोधाः, कृच्छ्रे श्रितः, शर्क्तीवन्तः, गभीराः । चित्रसेनाः,
 इषुबलाः, अमृध्राः, सतोर्वीराः, उरवः, ब्रात साहाः । ब्राह्मणासः पितरः,
 सोम्योसः शिवेनः, द्यावोपृथिवी, अनेहसा । पूषानः, पातु, दुरितात्,
 ऋतावृधः, रक्ष, मार्किर्नः, अधशंसः, ईशत । सुपर्ण वस्ते, मृगो अस्याः,
 दन्तः, गोभिः, सन्नद्धा, पतति, प्रसूता । यत्रानरः, सञ्चविच, द्रवन्ति,

(த்ருப்தாஸ்ஸம்: என்றும் பிரதிவசனம்), பித: ப்ரேத ஸம்பந்தம்
 (ஸுஸம்பந்தம்) பித: ப்ரேத, த்ருப்தோஸி (த்ருப்தோஸ்மி என்றும்
 பிரதிவசனம்) உபவீதம் விஷ்ணோ மது மது ஸம்பந்தம்
 ஸுஸம்பந்தம் விஷ்ணோ த்ருப்தோஸி (த்ருப்தோஸ்மி என்றும்
 பிரதிவசனம்)”. இதற்குப் பிறகு ப்ரகிரபக்ஷம் என்றும் விகிரபக்ஷம்
 என்றும் இரு வகைகள் உள்ளன. ப்ரகிர பக்ஷத்தில்
 பிராம்மணர்களின் இலைக்கு முன்னால் பிரஸாதத்தை இறைக்காமல்
 வ்யஞ்ஜனம் கலந்த அந்நத்தை ஏக தத்தம் பண்ணிய இடத்திற்குப்
 பக்கத்தில் தெற்கு நுனியாக ஒரு புக்நத்தில் சேர்க்க வேண்டும்.
 உடன் ஆசமனம்.

விகிர பக்ஷமாகில் நிமித்த வரணம் தவிர, இதர
 ப்ராம்மணர்களின் இலைக்கு முன்னால் அந்நத்தை

प्रतिष्ठापयामि इति अग्रेरुत्तरतः दर्भेष्वावाहितान् यथास्थानं प्रतिष्ठापयेत्।
तथा दर्भैः देवार्थं निमन्त्रितं ब्राह्मणं “उत्तिष्ठत विश्वेदेवाः” इति उत्थापयेत्।
श्राद्ध संरक्षक श्री विष्णुं यथा स्थानं प्रतिष्ठापयामि इति उत्तरतः
दर्भेष्वावाहितं विष्णुं यथास्थानं प्रतिष्ठापयेत्। तथा विष्ण्वर्थं ब्राह्मणमपि
“उत्तिष्ठ विष्णो” इति उत्थापयेत्॥

१९. ब्राह्मण विसर्जनम्

प्रथमं निमित्तवरणं ब्राह्मणं सकृत्प्रदक्षिणीकृत्य प्रणम्य तद्धस्ते
गोमय शुष्कधूलीन् व्रीहींश्च दत्वा ‘अस्मत्कुल मभिवर्धतां’ इति प्रार्थयेत्।
सोऽपि तद्वहीत्वा वर्तुलाकार कुण्डे प्रक्षिप्य, “अभिवर्धतां युष्मत्कुलम्।”
इति प्रतिब्रूय कुण्डमेकीकुर्यात्। तं ब्राह्मणमाद्वारमनुव्रजेत्। अनन्तरं
इतरान्ब्राह्मणान् कनिष्ठपूर्वत्रिः प्रदक्षिणीकुर्यात्।

अत्र शाकादिदानेन क्लेशिताः, यूममीदृशाः।

तत्क्लेशजातं चित्तेतु विस्मृत्य क्षन्तुमर्हथ।

मन्त्रहीनं, क्रियाहीनं भक्तिहीनं द्विजोत्तमाः।

श्राद्धं सम्पूर्णतां यातु प्रसादाद्भवतां मम।

அந்நத்தை மூன்று தடவை பரிஷேசனம் செய்து தெற்கே கவிழ்த்து
உபவீதம் செய்து கொண்டு பாத்திரத்தை நிமிர்த்தி ப்ரோக்ஷிக்க
வேண்டும். ஒரு ஆசமனம் செய்ய வேண்டும்.

விகிர பக்ஷம் எழுதப்படுகிறது. நிமித்த வரணம் தவிர,
இதரர்களின் இலைக்கு முன்பாக ஒரு சாண் (4 விரல் கட்டை) விட்டு
சுத்த ஜலத்தினால் பூமியைத் துடைக்க வேண்டும். உபவீதத்துடன்
இருந்து உதிரி ப்ரஸாதத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கை கையில் எடுத்துக்
கொண்டு “அஸோமபாச்ச + வைச்வ தைவிகம்” என்று
தெற்கிலிருந்து வடக்காக (துடைக்கப்பட்ட இடத்தில்) இறைத்து
மேலேயும் சுத்த ஜலத்தை விட வேண்டும். ப்ராசீநாவீதத்துடன்
மிகுதி ப்ரஸாதத்தில் பாதியை எடுத்துக் கொண்டு, “அஸம்ஸ்கிருத
ப்ரமீதாயே + பைத்ருகம்” என்கிற மந்த்ரத்தினால் பித்ரு

உபலீதம். "அஸம்சய: + வைஷ்ணவம்" என்று விஷ்ணு இலையின் முன்னால் நேரான கதியில் இறைத்து, மேலே சுத்த ஜலம் விட வேண்டும். ஒரு ஆசமனம். ப்ராசீநாவீதம். "மார்ஜயந்தாம்" என்று புகுந்ததில் எள் ஜலம் விட்டு "யே - அக்நிதக்தா: + பிண்டேநத்ருப்தாயாந்து பராங்கதம்" என்பதாகப் பிண்டத்தை வைத்து "அக்நிதக்தேப்ய: ... அயம் பிண்ட ஸ்வதா நம:" என்று அர்ச்சித்து "அக்நிதக்தாச்ச, அநக்கிதக்தாச்ச மார்ஜயந்தாம்" என்று பிண்டத்தின் மேல் அப்ரதக்ஷிணமாக பரிஷேசனம் செய்ய வேண்டும்.

करिष्ये। द्वैधं दक्षिणाग्रान्दर्भान्संस्तीर्य तेषु दक्षिणापवर्गं मार्जयेत्, पूर्वं पूर्वं भागे आस्तृतेषु दर्भेषु, पश्चात् पश्चिम भागे, आस्तृतेषु दर्भेषु।

मार्जयन्तां पितुः पितरैः। मार्जयन्तां पितुः पितामहाः।

मार्जयन्तां पितुः प्रपिता महाः। मार्जयन्तां पितुर्मितरैः।

मार्जयन्तां पितुः पितामह्यैः। मार्जयन्तां पितुः प्रपितामह्यैः।

उभय दर्भ मध्ये दक्षिणाग्रं दर्भं निधाय तस्मिन् “मार्जयतां मम पिता प्रेतः” इति तिलोदकं निनयेत्। दक्षिणापवर्गान्पिण्डान्ददाति। एतत्तेपितुस्तत, शर्मन्, येचत्वामनु। एतत्तेपितुःपितामह, शर्मन् ये, चत्वामनु। एतत्ते पितुः प्रपितामह, शर्मन् येचत्वामनु, एतत्ते पितुर्मितः दे, याश्चत्वामनु, एतत्ते पितुः पितामहि....दे, याश्चत्वामनु। एतत्ते पितुः प्रपितामहि ... दे याश्चत्वामनु। प्रेतार्थपिण्डमादाय - गोत्राय शर्मणे पित्रेप्रेताय एतं पिण्डं ददामि, उत्थाय, “गोत्र शर्मन् पितः, प्रेत, एतं पिण्डमुपतिष्ठ” इति प्रेतपिण्डमुपतिष्ठेत्॥

२१. अर्घ्यसंयोजनम्

उपवीती, उत्थाय प्रणम्य — प्राचीनावीती अशेषे + स्वीकृत्य - गोत्रस्य + श्राद्धे पितुः प्रेतस्य प्रेतत्व विमोचनार्थं, वस्वादि पितृत्व

विश्वे தேவர் ஆரம்பித்து நால்வருக்கும் உத்தராபோசனம் ஸாதித்து, “ஸ்வாமிநஃ ஸர்வத்ர அம்ருதா பிதாநமஸி” என்று சொன்னதும் எல்லாரும் சேர்ந்தாற்போல் ப்ராசனம் செய்ய வேண்டும். பித்ரு ஸ்தானீயன் முதலில் எழுந்திருக்க அவரை அனுஸரித்து நிமித்த வரணம், விசுவே தேவர், விஷ்ணு இந்த க்ரமமாக எழுந்திருந்து கைகளை, முகங்களை, பாதங்களை க்ரமமாக சோதித்துக் கொண்டு ஆசமன த்வயம் செய்து தங்கள் தங்கள் இடத்தில் உட்கார வேண்டும்.

௨௩. தானாதினி

உபவீதி ஸாணானாயம்ய ஸா஑ீனாவீதி ... தீ ஸோத்ரஸ்ய + ஸ்ரா஑்஢ே
மம ஸிது: ஸ்ரேதஸ்ய வோதரணீநத்யா: உத்தாரணார்தீ வோதரணீ ஸஞ்ஜக ஸோதானம் கரிஷ்யே
(அதவா, வோதரணீ ஸஞ்ஜகஸோஸ்ரதிநிதி யத்கிஷ்வி஑்஑ிரண்யதானம் கரிஷ்யே)
ஸவத்ஸாங்கா ஸ்லாஸயித்வா, அலங்கृत்ய ஸ்ரகृतஸ்தலமானீய ஸ்ரதி஑்ரஹீதாரம்
஑்ரஹ்ணம் ஸூஜயித்வா ஸ்ரதத்யாத். மஹா விஷ்ணு ஸ்வரூஸஸ்ய (஑்ரஹ்ணஸ்ய) ஸ்ரீ
வோஷ்ணவஸ்ய ஑்஑மாஸனம். ஑்மே ஑ந்஑ா: | ஸகலாரா஑நோ: ஸ்வர்திதம். யம஑்஑ாரே ஸுரே஑்஑ாரே
தஸ்தா வோதரணீ நதீ | தாந்தர்து ஑ா ஸ்ரதாஸ்யாமி ஑்ரஹ்லோக ஜி஑ீஷயா |
஑வாமங்கேஷு திஷ்஑ந்தி ஑ுவநானி ஑துர்த்ஷ |
தஸ்தா஑்஑ஸ்யா: ஸ்ரதானேநாத: ஸாந்திம் ஸ்ரய஑்஑்஑்மே ||
஑ிரண்ய஑்ர஑் ஑்ர஑்ஸ்தம் + ஸ்ரய஑்஑்஑்மே ||

ஸோத்ரஸ்ய + ஸ்ரா஑்஢ே, ஸிது: ஸ்ரேதஸ்ய வோதரணீநத்யுத்தாரணார்தீ வோதரணீ
ஸஞ்ஜகா ஑்மாங்கா ஸவத்ஸா ஸதோ஑்நஸாத்ரா ஸதக்ஷிணாகா ஸதா஑்஑ூலா
஑஑வத்ஸ்ரீதித்காமயமான: ஑ோத்ரா ய ஑்ர஑்ணே து஑்ய ம஑் ஸ஑்஑்ரததே. நம: நமம
- அ஑்யுத: ஸ்ரீயதா || ஑்தி஑ோ: ஸு஑்஑ே கிஷ்விஜ்ஜலம் நிநீய ஑்ரஹ்ணஸ்ய ஑்ஸ்தே
தத்யாத் ||

யத்கிஞ்சித் ஸதக்ஷிணாகம் ஑்தம்வஸ்த தா஑்஑ூலம்" ஑ன்கிறஸடி
(அவர்களும் அஸ்து தா஑்஑ூலம் அஸ்து தக்ஷிண ஑ன்று ஸிரதிவஸனம்
ஸோல்ல வேண்டும்). "ஆர்த்ராக்ஷதாந்தத்வா
ஸ்வஸ்திவாஸயிஷ்யே" ஑ன்று ஸிரார்த்திக்க, அவர்களும், "஑ம்
வாஸ்யதாம்" ஑ன்று ஸ்ரதிவஸனம் ஸோல்ல, "வாஜே வாஜே +
தேவயாநை: | தேவேஸ்யோ நம:" ஑ன்று ஆர஑்஑ித்து அர்ஸ்ஸனம்
ஸெய்து, "தேவதாஸ்ய: + நமோ நம: | ஸ்வாமிந: அஸ்திந் திவஸே
கோத்ரம் ஑ர்மாணம் ஸிதரம் ஸ்ரேத஑ுத்திஸ்ய ஸார்வண ஑்஑ோத்திஷ்ட
ஸ஑ுஸ்ஸய விதாநேந ஸஸிண்஑கரண ஑்ராத்தம் மயாகிருதமிதம்
யதோக்தம் + ஸகவத் ஸ்ரீதி கரஞ்ச ஑ூயா திதி ஸவந்த:
அநுக்ரு஑்ணந்து ||" ஑னஸ் ஸோல்ல வேண்டும். அவர்களும்
"ததாஸ்து, யதோக்த மஸ்து, யதா ஑ாஸ்திராநுஷ்டிதமஸ்து,
கயாஸ்ராத்த ஸலதமஸ்து, அக்ஷய்ய திருஸ்திகரமஸ்து, ஸகவத்

संकल्पितेषु दानेषु आज्य दानं करिष्ये। कामधेनु समुद्भूतं सर्वक्रतुषुसंस्थितम्। देवानां, आज्यं, आहारः, अतःशान्तिं प्रयच्छमे - हिरण्य + प्रयच्छमे। इदं माज्यं सदक्षिणाकं .. प्रददे॥

संकल्पितेषु दानेषु वासो (वस्त्र) दानं करिष्ये। शीत वातोष्ण सन्नाणं, लज्जायाः रक्षणं परम्। देहालंकरणं वस्त्रं अतःशान्तिं प्रयच्छमे हिरण्य + प्रयच्छमे। इदं वस्त्र युग्मं सदक्षिणाकं ... प्रददे॥

संकल्पितेषु दानेषु धान्यदानं करिष्ये। धन्यं करोषिदातारं इह लोके परत्रच। प्राणिनां जीवनं धान्यं, अतःशान्तिं प्रयच्छमे। हिरण्य + प्रयच्छमे इदं धान्यजातं सदक्षिणाकं ... प्रददे।

संकल्पितेषु दानेषु गुलदानं करिष्ये। इक्षुखण्ड समुद्भूतं सर्व प्राणिमनोहरम्। तस्मादस्यप्रदानेन, अतःशान्तिं प्रयच्छमे। हिरण्य + प्रयच्छमे। इदं गुलजातं सदक्षिणाकं ... प्रददे।

संकल्पितेषु दानेषु रौप्यदानं करिष्ये। रुद्र नेत्र समुद्भूतं रजतं पितृ वल्लभम्। तस्मादस्य प्रदानेन अतःशान्तिं प्रयच्छमे - हिरण्य + प्रयच्छमे। इदं रजतं सदक्षिणाकं ... प्रददे।

தேவாஃ'' என்று பதில் சொல்ல ப்ராசீநாவிதத்துடன் ''பிது: பித்ரு பிதாமஹ ப்ரபிதா மஹா: ப்ரீயந்தாம்'' என்று கேட்க பித்ரு வரணமும் ''ப்ரீயந்தாம் பிது: பித்ரு பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹா:'' என்று பதில் உரைக்க, நிமித்த வரணம் இல்லாத மற்ற ப்ராம்மணர்களைப் பார்த்து ''அந்நசேஷ: கிங்க்ரியதாம்'' என்று கேட்க அவர்களும் ''இஷ்டைஸ்ஸஹ புஜ்யதாம்'' என்று சொல்ல நிமித்த வரணத்தைப் பார்த்து, ''அந்நசேஷ: கிங்க்ரியதாம்'' என்று கேட்க, அவரும் ''அப்ஸு ப்ரகூகிப்யதாம்'' என்று சொல்ல, ''தாதாரோந: + யாசிஷ்ம கஞ்சந'' என, அவர்களும் ''தாதாரோவோபிவர்த்தந்தாம்'' என்கிற ரீதியில் பதில் சொல்ல ''ஸ்வாது ஷம்ஸத: + சர்ம யம்ஸந்'' உபவீதம். கவிழ்த்திருந்த பாத்திரத்தை நிமிர்த்து ப்ரோகூகித்து, ப்ராசீநாவிதம் ''அஷ்டாவஷ்டௌ + ப்ரீணாதி'' என்பதாகச் சொல்லி

சங்கல்பிதேஷு டானேஷு லவணடானம் கரிஷ்யே । ரசானா, அகரஜம் ஸ்ரேஸ்டம் லவணம்
 பலவர்ப்நம் । தஸ்மாடஸ்ய, ஸ்ரடானேன, அதர்ஷான்திம் ஸ்ரயக்ஷ்மே + ஹிரண்ய +
 ஸ்ரயக்ஷ்மே । இடம் லவணம் ஸடக்ஷிணாகம் ... ஸ்ரடடே ।

ஏக்ஷிகடானானி

மம ஸிதூ: ஸ்ரேதஸ்ய ஸிண்டஸ்யோகனகாலே டீஸடானம் கரிஷ்யே ।
 ஸரமாத்மதனோ, டீஸ, ஸரமார்த்த்ரகாஷக । அத்மானாத்மவிலேகோமே காயதா
 த்வத்ரஸாதத: ॥ இம் டீஸம் ஸடக்ஷிணாகம் ... ஸ்ரடடே ।

ஸுஸ்தக டானம் கரிஷ்யே ।

ஸர்வ விடியாஸ்படம் க்ஷான காரணம் விமலாக்ஷரம் । ஸுஸ்தகம் ஸ்ஸ்ரயக்ஷ்மாமி
 ஸ்ரீதாஸவது ஸாரதீ । இடம் ஸுஸ்தகம் ஸடக்ஷிணாகம் ।

உட கும்படானம் கரிஷ்யே ॥ வாரிணா ஸ்ரூரித: கும்ப: டாஹ தாஸநிவர்தக:
 (ஏலோஷீரஸமந்வித:)

தஸ்மாடஸ்ய ஸ்ரடானேன, அதர்ஷான்திம் ஸ்ரயக்ஷ்மே ஹிரண்ய + ஸ்ரயக்ஷ்மே
 இம், உடகும்பம், ஸடக்ஷிணாகம் ... இடே ।

உஸலீதத்துடன் குடும்பத்தில் அனேவருடனும் ஸாஷ்டாங்கமாக
 ஸ்ரானுமங்கள் ஸெய்ய வேண்டும். ஸிராம்மணர்களும் "அக்நி
 ராயுஷ்மாந்" என்று ஆரம்பித்து மந்திரங்களைச் ஸொல்லி,
 அக்ஷதையைச் ஸேர்க்க வேண்டும்.

18. உத்தாபநம்

ஸ்ரானீநாவீதம் "வாஜே வாஜே + தேவயாதை: । கோத்ராத்
 ஸர்மண: வஸுருத்ராதீத்ய ஸ்வருஸாத் அஸ்தத் ஸிதூ: ஸித்ரு
 ஸிதாமஹ ஸ்ரஸிதாமஹாத் யதாஸ்தாதம் ஸ்ரதிஷ்டாஸயாமி".
 அக்நிக்குத் தென்னண்டைப் ஸுக்நத்தில் ஆவாஹநம்
 ஸெய்யஸ்ஸ்டுள்ளவர்களை யதா ஸ்தானம் ஸெல்லச் ஸொல்லி,
 அவ்விதம் வரிக்கஸ்ஸ்ட ஸ்ராம்மணனை தர்ப்பங்களினுல் தூக்கிவிட
 (எழுஸ்ஸிவிட) வேண்டும்.

छत्रदानं करिष्ये ।

छत्रं वर्षातपत्राणं धर्मकाले सुखप्रदम् । तस्मादस्य + प्रयच्छमे ।
हिरण्य + प्रयच्छमे इदं छत्रं सदक्षिणाकं ... प्रददे

पादुके (पादरक्षे)

कण्टकोच्छिष्ट पाषाण भय वारण कारणे । उपानहौ प्रदास्यामि,
अतश्शान्तिं प्रयच्छमे । इमे पादुके (उपानहौ) सदक्षिणाके ... प्रददे ।
आसन फलक दानं करिष्ये । आसनं कूर्म दैवत्यं जपतां सिद्धि दायकम् ।
तस्मादस्य + प्रयच्छमे ॥ हिरण्य + प्रयच्छमे । इदमासन फलकं ...
प्रददे ।

यष्टिदानं करिष्ये । विश्वामित्राहिपश्वादीन् वारयत्यप्सुकर्दमे ।
वार्धकै चान्ध तमसे यष्टिरिष्टेव सुप्रजाः । इमां यष्टिं सदक्षिणाकं ...
प्रददे ।

व्यजनदानं करिष्ये ।

व्यजनं वायु दैवत्यं धर्म काले सुखावहम् । तस्मादस्य + प्रयच्छमे ।
हिरण्य + प्रयच्छमे । इदं व्यजनं सदक्षिणाकं ।

“பித: ப்ரேத உத்திஷ்ட” என்று அக்நிக்குத் தென்னண்டை தர்ப்பத்தில் ஆவாஹநம் செய்யப்பட்டதை உத்தாபநம் செய்து அவ்விதம் வரித்த ப்ராம்மணனையும் “பித: ப்ரேத உத்திஷ்ட” என்று தூக்கி விட்டு உபவீதம், “விச்வாந் தேவாந் யதா ஸ்தானம் ப்ரதிஷ்டாபயாமி” என்று அக்நிக்குத் வடவண்டை தர்ப்பங்களில் ஆவாஹநம் செய்யப்பட்டிருப்பதைக் கலைத்து விட்டு வரித்த ப்ராம்மணனை “உத்திஷ்டத விச்வே தேவா:” என்று தர்ப்பங்களால் தூக்கி விட வேண்டும். அவ்விதம் விஷ்ணுவும் “யதா ஸ்தானம் ப்ரதிஷ்டாபயாமி” என்று வடவண்டையில் ஆவாஹநம் செய்யப்பட்டுள்ளதைக் கலைத்து விட்டு, தர்ப்பங்களைக் கொண்டு விஷ்ணு வரண ப்ராம்மணனையும் தூக்கி விட வேண்டும்.

சபிண்டதாசி஑்஑த்யம் அக்ஷய்ய பரமபத ப்ராஸ்யத்யம் பிண்டஸ்யோஜனம் கரிஸ்யே |
கூக்ஷ்டானம் கரியாது |

ஸவ்யஜ்ஞாந்வாக்ய மத்ரானு ப஠ித்வா மத்ராணாமந்தே த்ரேதா஑ூதம் ப்ரேதபிண்டம்
பிது: பித்ரா஑ிபிண்டேஸஸஹ ஸ்யோஜயேது | பிது: பித்ரா஑ிபிண்டானாம் பூர்வ பாகே
ஸ்வஸ்ய ஸவ்யஹஸ்த: த்ரேதா஑ூத ப்ரேதபிண்டஸ்ய பஸ்திம
பாகேஸ்வஸ்ய ஑க்ஷிணஹஸ்தஸ்த்ர யதா பவதி ததா஑ூத்வா ஸ்யோஜனம் கரியாது |
ப்ரேதபிண்டஸ்ய த்ரேதா஑ூதஸ்ய ஑லனம் பஸ்திமதயா பவது இதி வ஑ன மா஑ுத்ய கே஑ிது
ப்ரேதபிண்டநிதானமேவ பிது: பித்ரா஑ி பிண்டானாம் பூரத:
கூர்வந்தி தத்ராபிகே஑ிது பிது: பித்ரா஑ிநாம், பிதுர்மாத்ரா஑ிநாம்஑ மத்யே ப்ரேதபிண்டம்
நிதாய ஸ்யோஜன ஸமயே ப்ரேதபிண்டமு஑ுத்யபூரத: கூத்வா பஸ்திமதயா ஸ்யோஜயந்தி |
யதா஑ாரம் வ்யவஸ்தா | ம஑ுத்ரயம் உக்தா ம஑ுவாதா: க்ருதாயதே + காவும்பவந்துந: |
ஸஜ்ஞக்ஷத்வம், ஸவ்஑த்வம் | ஸவ்மனாஸ்சி, ஜானதாம் | ஑்வாபாகம், யதாபூர்வம் |
ஸஜ்ஞானானா:, உபாஸ்தே | ஸமானாமத்ர:, ஸமிதி: ஸமானி | ஸமானம், மந:,
ஸஹ ஑ித்தம், ஑ஷாம் | ஸமானம், கைத:, அபி, ஸஸ்ரம்பத்வம் | ஸஜ்ஞானேநவ:,
ஹவிஷா, யஜாம் | ஸமானிவ:, அக்஑ூதி: | ஸமானா, ஹ஑்யானிவ: | ஸமானமஸ்து,
வ்மன: | யதாவ:, ஸுஸஹாஸ்தி | ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம: இதி த்ரிவீ஑ு ||
ஸ்யோஜயேது | உத்யாய உ஑்ரே஑ஸ்தானம் கரியாது | யே ஸமானா:, ஸமனஸ: | பிதர:,

தாநேந + தயாஸூபி:" (இங்கு "பத்ரஸாகாதி தாநேந" ஑ன்று
வழக்கத்தில் ஑ால்லி வருகிறார்கள். ஆனாலு் ஸவ்யாக்யான
ப்ருஹஸ்பதி ஸம்ருதியில் இந்த ஑்லோகம் "அத்ர ஑ாகாதி" ஑ன்றே
ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது) ஑ன்று மூன்று ப்ரதக்ஷிணம் ஑ெய்து,
அவரவர்களின் கையில் ஑ஷ்ட கோமயத் தூளையும் நெல்லையும்
கலந்து கொடுத்து மூவரையும் ஑ேர்ந்தாற்போல் "அஸமத் குலமபி
வர்த்ததாம்" ஑ன்று ப்ரார்த்திக்க "அபிவர்த்ததாம் யுஷ்மத்குலம்"
஑ன்று ஑ால்லி, அவரவர்களின் குண்டங்களை அவரவர்கள் தங்கள்
தங்கள் பாதங்களால் கலைத்து விட வேண்டும். வாஸற்பபி வரை
஑ென்று வழி அனுப்ப வேண்டும். முதலில் பித்ரு வரணம், வி஑்வே
தேவர், விஷ்ணு ஑ன்ற க்ரமத்தில் வழியனுப்பி வைக்க வேண்டும்.
அவர்கள் ஑ென்றதும் யதா ஸ்தானத்தில் உட்கார வேண்டும்.

யமராக்யே। தेषா லோக: , ஸ்வாநம: । யஜோதேவेषு, கல்பதாம்। யேசஜாதா: ,
சமேநச: । ஜீவா: , ஜீவेषு, மாமகா: । தेषா஁ஸ்ரீ: , மயி கல்பதாம்।
அஸ்மிந்லோகே, ஶத஁சமா: । இதுபஸ்தாய உபவிஸேத்।

உபவீதி ஸ்ரானாயமய ஸ்ராகீநாவீதி ... த் வுத்தஸ்ரபிதாமஹ்ரீத்யத்
ஸாதேயதானம் கரிஸ்யே। தேஸாதேஸம் ஸ்ராததூணாம், அஹ்வஸ்ரமஹம் ஸ்ரமம்। ஸாதேயம்
ஸுண்டரீகாக்ஷ, துஸிம் ஶம் ஸ்ரயக்ஷமே। ஹிஸ்ய + ஸ்ரயக்ஷமே இதம் ஸாதேயம் வுத்த
ஸ்ரபிதாமஹ ஸ்ரீதி காமயமான: துஸ்யமஹம் ஸம்ஸ்ரததே॥

௨௫. ஸுண்டஸ்ரதானஸே கார்யம்

ஸூர்வத் ஸுண்டானாமுஸரி திலோதகம் ததாத்। மாஜயேந்தாம் ஸுதர: ।
மாஜயேந்தாம், ஸுதாமஹ: । மாஜயேந்தாம் ஸ்ரபிதாமஹ: । மாஜயேந்தாம் ஸுதமாஸ்தர: ।
மாஜயேந்தாம் ஸுத: ஸுதாமஹ: । மாஜயேந்தாம், ஸுத: ஸ்ரபிதாமஹ: இதி திலோதகம்
நினயேத்। உத்யாய, யேசுவோஸ்த்ர, யேசாஸ்மாஸ்த், அஸ்த்ரஸந்தே, யாஸ்வோஸ்த்ர,
யாஸ்வாஸ்மாஸ்த், அஸ்த்ரஸந்தே, தேச வஹந்தாம், தாஸ்வவஹந்தாம், துஸ்யேந்து, ஸ்வந்த: ,
துஸ்யேந்து, ஸ்வத்ய: , துஸ்யேத் துஸ்யேத் துஸ்யேத்।

20. ஸுண்ட ஸ்ரதானம்

ஸ்ரானாயாமம். ஸ்ராகீநாவீதம். "கோத்ரஸ்ய + ஶ்ராதத் தே ஸுத: .
ஸுதருணா மக்ஷய்ய த்ருப்த்யர்த்தம், ஸுதரு ஸ்ரதே த்ருப்த்யர்த்தஞ்ச
ஸுண்ட ஸ்ரதானம் கரிஸ்யே". அக்திக்துத் தேன் ஸுதத்தில் (ஸிஸ்வே
தேவ ஸிஸ்ணு அர்க்யங்களுக்கு மேல் ஸுதத்தில்) இரு ஸாகமாக
தேற்கு நுனிகளாக தர்ப்பங்களை ஸ்ரபிதா வேண்டும். இரண்டிற்கும்
நடுவில் ஸ்ரதே ஸுண்டம் வைப்பதற்கு ஒரு தர்ப்பத்தை தேற்கு
நுனியாகவே சேர்க்க வேண்டும். ஒரு தொன்னையில் எள்ளை
சேர்த்து ஜலத்தையும் சேர்த்து அந்த ஜலத்தை "மாஜயதாம் ஸுத:
ஸுதர: , மாஜயந்தாம் ஸுத: ஸுதாமஹ: , மாஜயந்தா ஸுத:
ஸ்ரபிதாமஹ:" என்று கீழண்டை ஸ்ரபிதானத்தில் வடக்கே
ஆரம்ஸித்து மூன்று இடங்களில் தேற்கே முடிக்க வேண்டும்.

उपविश्य अर्घ्यं तीर्थेन तिलोदकञ्च संसृज्य पिण्डान्निः प्रसव्यं परिषिञ्चेत्, पुत्रान्, पौत्रान्, अभि, तर्पयन्तीः, आपः, मधुमतीः, इमाः । स्वधां, पितृभ्यः, अमृतं, दुहोनाः, आपोदेवीः, उभयान्, तर्पयन्तु । तृप्येत, तृप्येत, तृप्येत, तृप्येत, तृप्येत, तृप्येत, तृप्येत, तृप्येत । तिलोदकपात्रमधोबिलंकृत्वा, एवं विश्वेदेवार्घ्यपात्रं, विष्ण्वर्घ्यपात्रं पात्रान्तरञ्च अधोबिलानिकृत्वा उपवीती पात्राणि उत्तानानिकृत्वा, प्रोक्ष्यान्यत्र निदध्यात् । प्राचीनावीती, पिण्डपितृदेवताभ्यो नमः अर्घ्यं समर्पयामि इत्यादिषोडशोपचारान्समर्पयेत् मध्ये, माषापूपं गुळापूपञ्चनिवेदयेत् ।

प्राणेनिर्विष्टः, अमृतं जुहोमि, ब्रह्मणिमे, आत्मा, अमृतत्वायै । इति पिण्डशेषमन्नं ग्रासवरार्घ्यं प्रादशीयात् । अत्र पिण्डशेषस्य प्राशनं कर्तुं खड्यं भवति । उपवीती, द्विराचम्य, प्राचीनावीती पिण्डपितृदेवताभ्योनमः यथास्थानं प्रतिष्ठापयामि इति उद्वासयेत् । प्रथमतः मध्यमं पिण्डद्वयं, ततः दक्षिणतः स्थितं पिण्डद्वयं, ततः उत्तरस्थितं पिण्डद्वयमिति उद्वासनक्रमः । अधः आस्तृतान्दर्भानादाय येषां न पिता न भ्राता, न बन्धुः, नान्य गोत्रिणः । ते तृप्तिमखिला यान्तु मयात्यक्तैः कुशोदकैः ॥ इति दर्भग्नैः कुशोदकानि निनयेत् ॥ उपवीती प्रणम्य, प्राचीनावीती - अशेषे + स्वीकृत्य गोत्रस्य, शर्मणः मम पितुः सपिण्डीकरण श्राद्धाख्ये कर्मणि, मन्त्रलोप

அவ்விதம் "மார்ஜயந்தாம் பிதுர் மாதரஃ, மார்ஜயந்தாம் பிதுஃ பிதாமஹ்யஃ, மார்ஜயந்தாம் பிதுஃ ப்ரபிதாமஹ்யஃ" என்பதாக மேலண்டையிலும் வடக்கிலிருந்து தெற்காக மூன்று இடங்களில் முடிக்க வேண்டும். "மார்ஜயந்தாம் மம பிதா ப்ரேதஃ" என்று நடுவில் இடப்பட்ட தர்ப்பத்தின் மேல் பித்ரு தீர்த்தத்தினால் சேர்க்க வேண்டும்.

"ஏதத்தே பிதுஸ்தத சர்மந்" இப்படியாக ஆறு பிண்டங்களை வைத்து ப்ரேத பிண்டத்தைக் கையில் ஸாவ தானமாக எடுத்துக் கொண்டு "கோத்ரஸ்ய + ச்ராத்தே கோத்ராய சர்மணே பித்ரே ப்ரேதாய ஏதம் பிண்டம் ததாமி" என்று தெற்கு வடக்காக வைக்க வேண்டும். எழுந்திருந்து "கோத்ர, சர்மந் பிதஃ ப்ரேத ஏதம் பிண்டம் உபதிஷ்ட" என்று உபஸ்தானத்தையும் செய்ய வேண்டும்.

ஈயாலோப ட்ரவ்யலோபேஸு சதஸ்வபி சர்வ யதாஸாஸ்தானுஸ்திதம் ஸூயாதிதி ஸவந்த: அநுஃகஃந்து. ததாஸஸ்து, யதாஸாஸ்தானுஸ்திதமஸ்து ||

உபவீதி அாசம்ய ஸாத்விகத்யா஑ம் கர்யாது. அத்ரோபயுக்த ஸமஸ்த பதார்தாந் (அக்ரிவிஹாய) அடாய நதாடௌ ஸா஧ாரணத:ஸ்திதவா பவித்ரத்வ விஸூஜ்யாசம்ய ஸாத்வா ஃகஃமா஑சுத். தௌதவஸ்த்ரம் பரி஧ாய புண்஑ூணிச த்ருதவாஸஸசம்ய புண்யா஑் வாசயேது. மம பிதரமு஑ித்ய அநுஸ்தித ஸபிண்஑ீகரண ஸ்ரா஑்ஸ்தல ஸு஑்ருத்ய, ஸோடகும்பஸ்ரா஑்ரோபகரண ட்ரவ்ய ஸு஑்ருத்ய் சர்வோபகரண ஸு஑்ருத்ய் ஸு஑்ருத்ய் ஸு஑்ருதி புண்யா஑்வாசனம் கரிஸ்யே. புண்யா஑் வாசயிதவா கதாரிம் ஸ்தலா஑ிகத்வப்ரோஸ்தேது. ஸோடகும்ப ஸ்ரா஑்ரத்ய் யதா஑்ரமம் ஸ஑வந்தமாரா஑்ய ஑விரா஑ிகம் ஸ஑வதே நிவே஑ச ஸோடகும்பஸ்ரா஑்ரம் யதாவிதி கர்யாது ||

௨௑. ஸபிண்஑ீகரண காரிகா

அநுஸா஑்ரதுட஑்ரவ்ய வரணம் வைஸ்வ ஑ேவிகம்.
பிது: பிதூம்ய: ப்ரேதாய விண்ணவேச நமோந்தகம்.
ஸ஑்ருத்யஸஸாத்விகத்யா஑ோ஑ேவா஑ாஸநபூர்வகம்.
சர்வோபமேவ வரணம் குண்஑ேஸ்வ஑்ருத்யவ நே஑னம்.

21. அர்க்ய ஸம்யோஜநம்

உபவீதம். ப்ராணூயாமம். ப்ராஸீநாவிதம். "அஸேஷே + ஸ்வீக்ருத்ய - கோத்ரஸ்ய + ச்ராத்தே பிது: ப்ரேதஸ்ய ப்ரேதத்வ விமோசநார்த்தம் வஸ்வாதி பித்ருத்வ ஸித்யர்த்தம், ஸமாநோதகதா ஸித்யர்த்தம், அக்ஷய்ய பரமபத ப்ராப்த்யர்த்தம் அர்க்ய ஸம்யோஜநம் கர்த்தும் ... உபவீதம் ப்ராணூயாமம் ப்ராஸீநாவிதம் அனுஜ்ஞே, ஸங்கல்பம், அர்க்ய ஸம்யோஜநம் கரிஷ்யே". க்ருச்ராசரணம். இடது முழங்காலிட்டுக் கொண்டு ப்ரேதார்க்யத்தைக் கைகளில் ஑டுத்துக் கொண்டு (பித்ரார்க்யத்தின் இலே மூடியை விலக்கி விட்டு) "ஸமாநோ மந்த்ர: +

कृसरादिप्रदानं च स्नानं स्थण्डिलकल्पनम् ।
 येषार्थिवास इत्यादि दक्षिणे पात्र सादनम् ।
 विश्वेदेव पितृप्रेत विष्णूनामर्घ्य सादनम् ।
 आज्यं दर्व्यौच संस्कृत्य सर्वाध्व्यग्रहणं ततः ।
 मार्जनं भोजन भूमेर्देवाद्यावाहनं पुनः ।
 पादप्रक्षालनं हस्तेदत्त्वाऽऽपोवरणं पुनः ।
 अर्घ्यदानन्त्वर्चनादि दक्षिणातृप्तिरेवच ।
 परिध्याद्यन्नहोमस्तु श्राद्धवच्च षडाहुतीः ।
 प्रेतायचाहुतीहुत्वा स्विष्टकृद्धोमशेषकम् ।
 भोज्यासनादिदत्त्वातान्विधिवद्भोजयेत्ततः ।
 आचान्तेष्वथदत्त्वापोभुक्तितृप्तिस्ततः क्रमात् ।
 देवान्त्रोचयतेत्युक्तवा स्वदितन्तु पितुःपितृन् ।
 ताम्बूल दक्षिणादानं सर्वेषां स्वस्तिवाचनम् ।
 हस्तेषूदक दानन्तु अक्षय्यं वाचयेत्स्वधाम् ।
 विश्वेदेवाश्च प्रीयन्तां पितृणामपितत्तथा ।
 अन्नशेषः किङ्कियतां दातारो न इतिब्रुवन् ।
 स्वादु संसद इत्यादि प्रीणात्यन्ते नमस्क्रिया ।
 पितृ पूर्वं यथास्थानं प्रतिष्ठाप्याथैव द्विजान् ॥

पिण्डदानं ततः कृत्वाऽर्घ्यसंयोजनं ततः ।
 प्रेतपिण्डं त्रिधा कृत्वा वैतरण्याह्वदानकम् ।
 दश दानं ततः कृत्वा पिण्ड संयोजनं ततः ।
 ये समाना उपस्थानं पाथेयं पिण्ड शेषकम् ।
 शेषान्न प्राशनञ्चैव ब्रह्म दण्डो विधीयते ।
 पिण्डान्निष्ठाऽप्सु संस्त्रायात् पुण्याहं सोदकुम्भकम् ।
 सपिण्डीकरणश्राद्धकारिका लिखिताऽधुना ॥

ஸுஸஹாஸதி'' என்று சொல்லி, பித்ரர்க்யத்தில் சேர்க்க வேண்டும். ''ஸ்ரீமதே நாராயணாய நமः'' என்றும் மூன்று தடவை சொல்ல வேண்டும்.

22. த்ரேதாகரணம்

ஏழு தர்ப்பங்களை நனைத்து முறுக்கி இரு கைகளிலும் கொண்டு ப்ரேத பிண்டத்தை மூன்றாக (இரண்டு துண்டம்) போட்டு அதனதன் முகப்பைப் பித்ரு பிண்டங்களைப் பார்ப்பதாகத் திருப்பி வைக்க வேண்டும்.

23. தாநாதிகள்

உபவீதம், ப்ராணயாமம், ப்ராசீநாவிதம், ப்ரீத்யர்த்தம். ''கோத்ரஸ்ய + ச்ராத் தே மம பிது: வைதரணீ நதி உத்தாரணார்த்தம் வைதரணீ ஸம்ஜ்ஞக கோதாநம் கரிஷ்யே'' என்று கன்றுடன் கூடிய பசுவைக் குளிப்பாட்டி அலங்கரித்து, ''யமத்வாரே + ஜிகீஷ்யா - கவாமங்கேஷு + ப்ரயச்சமே - ஹிரண்ய கர்ப்ப + ப்ரயச்சமே — மம பிது: ப்ரேதஸ்ய வைதரணீ நத்யுத் தாரணார்த்தம் வைதரணீ ஸம்ஜ்ஞகாம் இமாம் காம் ஸவத்ஸாம் ஸதோஹந பாத்ராம் ஸதக்ஷிணாகாம் பகவத் ப்ரீதிம் காமய மாந: துப்யமஹம் ஸம்ப்ரததே'' என்று வாலில் ஜலத்தை விட்டுப் பிடித்துக் கொடுக்க வேண்டும். பிறகு, ''பிண்ட ஸம்யோஜந காலே தசதாநாநி மநஸோத்திஷ்டதாநாநி ச கரிஷ்யே''. தச தானத்தில் கோ தானம், பூ தானம், திலதானம் ஹிரண்ய தானம், வஸ்திர தானம், தான்ய தானம், வெல்லம்-வெள்ளி-உப்பு இவைகள் முக்யங்கள். மேலும் ஸௌகர்யத்திற்குத் தக்கவாறு தீப தானம், புஸ்தகம், உதகும்பம், குடை, பாதரக்ஷை, ஆஸனப் பலகை, யஷ்டி (ஊன்றுகோல்), விசிறி, கம்பளம், பலம் இவைகளில் எதைக் கொடுக்கலாமோ, அவைகளை அததற்கான தாந ச்லோகங்களைச் சொல்லி ஸமர்ப்பிக்கலாம். கடைசியாக ஸாளக்ராம தானம்.

24. பிண்ட ஸம்யோஜநம்

ஸேவித்தல், அனுஜ்ஞை. "கோத்ரஸ்ய + ச்ராத் தே மம பிது: ப்ரேதஸ்ய ப்ரேதத்வ விமோசநார்த்தம் வஸ்வாதி பித்ருத்வ ஸித்யர்த்தம் ஸபிண்டதா ஸித்யர்த்தம் அக்ஷய்ய பரமபத ப்ராப்த்யர்த்தம் பிண்ட ஸம்யோஜநம் கர்த்தும்". உபலீதம், ப்ராணயாமம், ப்ராசீநாவீதம். அனுஜ்ஞையில் சொன்னது போலச் சொல்லி, பிண்ட ஸம்யோஜநம் கரிஷ்யே, க்ருச்ராசரணம். இடது முழங்காலிட்டுக் கொண்டு தெற்கு முகமாக இருந்து வலது கையை ப்ரேத பிண்ட துண்டங்களின் மேல் புறத்திலும் இடது கையை பிது: பித்ராதி பிண்டங்களின் கீழ்ப் புறத்திலுமாக வைத்து, மந்திரங்களைச் சொல்லி, முடியும் பொழுது, ப்ரேத பிண்ட கண்டங்களை பிது: பித்ராதி பிண்டங்களுடன் ஒன்று சேர்க்க வேண்டும். முதலில் மதுத்ரயம். "ஸங்கச்சத்வம் + உபாஸத. ஸமானோமந்த்ர: + ஸுஸஹாஸதி - ஸ்ரீமதே நாராயணய நம:" என்று சொல்லி ஒன்று சேர்த்து பிறகு ஒவ்வொரு பிண்டமாக பெரிய. பிண்டமும் சிறிய பிண்டமும் தனிப்படத் தெரியாதவாறு அந்தந்தப் பிண்டங்களுடன் பிடித்து - பிடித்து வைத்துவிட வேண்டும் (மேலே தூக்கி உருட்டி வைக்கக் கூடாது. தரையில் வைத்தபடியே ஒன்று சேர்க்க வேண்டும்). பிறகு எழுந்திருந்து நின்று இறைந்து "யேஸமாநா: + சதஸமா:" எனச் சொல்ல வேண்டும்.

உபலீதம். உட்கார்ந்து ப்ராணயாமம். ப்ராசீநாவீதம். "விருத்த ப்ரபிதாமஹ ப்ரீத்யர்த்தம் பாதேய தாநம் கரிஷ்யே — தேசாத் தேசம் + சர்ம ப்ரயச்சமே இதம் பாதேயம் விருத்த ப்ரபிதாமஹ ப்ரீதிம் காமயமாந: துப்யமஹம் ஸம்ப்ரததே" எனச் சொல்ல வேண்டும்.

25. பிண்ட ப்ரதான சேஷ கார்யம்

பிண்ட ப்ரதான ஆரம்பத்தில் சேர்க்கப்பட்ட திலோதக சேஷத்தைக் கொண்டு (அவச்யமாகில் விருத்தி பண்ணிக் கொண்டு) "மார்ஜயந்தாம் பிதர:, மார்ஜயந்தாம் பிதாமஹா:, மார்ஜயந்தாம் ப்ரபிதாமஹா:, மார்ஜயந்தாம் பிதுர் மாதர:, மார்ஜயந்தாம் பிது: பிதாமஹய:, மார்ஜயந்தாம் பிது: ப்ரபிதாமஹய:" என்று பிண்டங்களின் மேல் திலோதகத்தை விட்டு எழுந்து நின்று "யே ச வோத்ர + த்ருப்யத - த்ருப்யத - த்ருப்யத" என்ற மந்திரங்களால் உபஸ்தானம் செய்து உட்கார வேண்டும்.

முதலில் உள்ள திலோதகத்துடன் ஸம்யோகம் செய்யப்பட்ட அர்க்ய ஜலத்தையும் ஒன்று சேர்த்துக் கொண்டு அதில் உள்ள பவித்ரத்தையும் அவிழ்த்து விட்டுக் கொண்டு அந்தத் திலோதக பாத்திரத்தை வலது உள்ளங்கையில் வைத்து, இடது உள்ளங்கையினால் மூடிக் கொண்டு "புத்ராந் பெளத்ராந் + தர்ப்பயந்து. ஒரே மூச்சில் த்ருப்யத த்ருப்யத, த்ருப்யத த்ருப்யத, த்ருப்யத த்ருப்யத, த்ருப்யத த்ருப்யத த்ருப்யத" என்பதாக இந்த மந்திரங்களால் மூன்று அப்ரதக்ஷிண பரிஷேசனம் செய்து, தென்னண்டையில் கவிழ்க்க வேண்டும் (இந்த ஸமயத்திலேயே விச்வே தேவ விஷ்ணு அர்க்ய ஜலங்களையும் கவிழ்த்து விடலாம்). உபவீதம் பண்ணி கவிழ்த்துள்ள பாத்ரங்களை இரண்டு இரண்டாக நிமிர்த்தி ப்ரோக்ஷித்து எடுத்து வைக்க வேண்டும். "பிண்ட பித்ரு தேவதாப்யோ நம: அர்க்யம் ஸமர்ப்பயாமி" என்று உபசாரங்களை ஸமர்ப்பித்து மாஷாபூபகுளா பூபங்களையும் நிவேதனம் செய்து பிண்ட சேஷ அந்நத்திலிருந்து தன் வாய் கொள்ளும் அளவு கையில் எடுத்து, "ப்ராணே நிவிஷ்ட: அம்ருதம் ஜுஹோமி ப்ரம்ஹணிம ஆத்மாம்ரு தத்வாய" என்று வாயில் போட்டு விழுங்கி விட்டு உபவீதம், இரண்டு ஆசமனங்களைச் செய்து, ப்ராசீநாவீதம், "பிண்ட பித்ரு தேவதாப்யோ நம: யதா ஸ்தானம் ப்ரதிஷ்டாபயாமி" என்று உத்வாஸநம் செய்து நடு இரண்டு பிண்டங்களை நகர்த்தி பிறகு தென்னண்டைகளை நகர்த்தி வடவண்டைகளையும் நகர்த்தி, அடியில் உள்ள தர்ப்பங்களைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு "யேஷாம் ந பிதா + குசோதகை:" என்று எள் ஜலத்துடன் தர்ப்பங்களை பித்ரு தீர்த்தத்தினால் கீழே போட வேண்டும். உபவீதம். ஸேவித்து ப்ராசீநாவீதம். "அசேஷே + ஸ்வீக்ருத்ய கோத்ரஸ்ய + அத்ய த்வாதசேஹநி ஸபிண்டகரண ச்ராத்தாக்யே கர்மணி மந்த்ரலோப க்ரியாலோப த்ரவ்ய லோபேஷு ஸத்ஸ்வபி ஸர்வம் யதா சாஸ்த்ராநுஷ்டிதம் பூயாத் இதி பவந்த: அநுக்ருஹ்ணந்து (ததாஸ்து, யதாசாஸ்த்ராநுஷ்டித மஸ்து" என்று ப்ரதிவசனம்.) உபவீதம். ஆசமனம். ஸாத்விக த்யாகம் செய்து அக்நி தவிர இதர உபயோகிக்கப்பட்ட பதார்த்தங்களை (நிவேதனம் செய்யப்பட்ட அப்பம், வடை உள்பட) உத்தரீயத்தில் சுற்றி எடுத்துக் கொண்டு, நதீ அல்லது தடாகம் சென்று ஸாதாரண முறையில் ஜலத்தில் சேர்த்து ஸ்னானம் செய்து க்ருஹம் திரும்பி உலர்ந்த வஸ்திரம் தரித்து புண்ட்ரங்களையும் தரித்து, சரீர சுத்யர்த்தமாகவும் ஸ்தல சுத்யர்த்தமாகவும் புண்யாஹ வாசனம் செய்து தன்னையும் ப்ரோக்ஷித்துக் கொண்டு ஸபிண்டகரணம் நடந்த இடம், ஸோத கும்பம் செய்யப் போகிற இடம் இவைகளையும் ப்ரோக்ஷிக்க வேண்டும்.

८. ब्रह्ममेधः

सू — अथात उत्तरं पितृ मेधं व्याख्या स्यामः । अयं ब्रह्ममेध इत्याचक्षते । अथाप्युदाहरन्ति । द्विजातीनामपवर्गोऽर्थः अर्थतस्तत्त्व दर्शिभिः । ऋषिभिस्तपसोयोगाद्वेष्टितुं पुरुषोत्तमम् । होतृश्च पितृमेधश्च संसृज्य विधिरुत्तरः । विहितस्तु समासेन क्रतूनामुत्तमः क्रतुः ॥

(सू — यदि मरण संशयः ब्रह्मविदाप्रोतिपरं, भृगुर्वै वारुणिरित्येतावनुवाकौ ब्रह्मविदो दक्षिणेकर्णेजपति, इतरेषामायुषः प्राणं सन्तन्वितिवा ॥)

मुमूर्षो ब्रह्मविदः प्रायश्चित्तादिकं यथाक्रमं कृत्वा प्राण संशये उत्क्रान्तिं गोदानश्चकुर्यात् । कर्ता प्राणानायम्य गोत्रस्य शर्मणः ममपितुः प्राणानां सुखोत्क्रमणं सिद्धयर्थं कर्णसूत्रमन्त्रपठनं करिष्ये । आयुषः प्राणः सन्तनु + दिवस्सुवस्सन्तनु ॥

ब्रह्मविदाप्रोति परम् ।

तदेषाऽभ्युक्ता । सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म । यो वेद निहितं गुहायां परमे व्योमन् । सोऽश्नुते सर्वान्कामान्तसह । ब्रह्मणा विपश्चितेति । तस्माद्वा

ஸோத கும்ப ச்ராதத்திற்காக ஸங்க்ரஹ ரூபத்துடன் பகவானை ஆராதித்து ச்ராதத் பதார்த்தங்களை நிவேதனம் செய்து க்ரமபடி ஸோதகும்ப ச்ராதத்ததை அனுஷ்டித்து பந்துக்களுடன் பித்ரு சேஷத்தை அமுது செய்ய வேண்டும்.

8. ப்ரஹ்ம மேதம்

அஸாதாரணமான ப்ரஹ்மமேதம் எழுதப்படுகிறது. பரமபதித்தவன், க்ரியை செய்கின்ற கர்த்தா (பார்ஹஸ்பத்யம் செய்விக்கின்ற புரோஹிதன்) இவர்கள் பூர்ண அத்யேதாக்களாக இருந்தால்தான் இந்த க்ரியையைச் செய்ய முடியும், செய்து வைக்க முடியும். தோழப்பர் ஒரு படி மேலே சென்று புருஷோத்தமனை அடைய விரும்புகிறவர்கள்தான் இதை அனுஷ்டிக்கலாம் என்று

எ₁த₁ஸ்மா₁த₁ா₁த்₁ம₁நே₁ அ₁க₁ா₁ச₁: ச₁ம்₁பூ₁த₁: | அ₁க₁ா₁ச₁ா₁த₁ா₁யு₁: | வ₁ா₁ய₁ோ₁ர₁க்₁தி₁: | அ₁க்₁ர₁ா₁பே₁: | அ₁க்₁த₁: பூ₁த₁ி₁வ₁ி | பூ₁த₁ி₁வ₁ா₁ அ₁ஷே₁த₁ய₁: | அ₁ஷே₁த₁ி₁ப₁ய₁ோ₁த₁ந்₁ம₁ | அ₁ந்₁ந்₁ா₁த₁ப₁ு₁ரூ₁ஷ₁: | ச₁வ₁ா₁எ₁ஷ₁ ப₁ு₁ரூ₁ஷ₁ோ₁த₁ந்₁ர₁ச₁ம₁ய₁: | த₁ச₁யே₁தே₁மே₁வ₁ச₁ி₁ர₁: | அ₁ய₁ம்₁ த₁க்₁ஷி₁ண₁: ப₁க்₁ஷ₁: | அ₁ய₁ம₁ு₁த₁்₁ர₁: ப₁க்₁ஷ₁: | அ₁ய₁மா₁த்₁மா₁ | இ₁த₁ம்₁ ப₁ு₁க்₁ஷ₁ம்₁ ப்₁ர₁தி₁ஷ₁ா₁ | த₁த₁ப₁்₁ஷ₁ே₁ஷ₁்₁க்₁க்₁க்₁ ப₁்₁வ₁தி₁ | அ₁ந்₁ந்₁ா₁த₁்₁வ₁ ப்₁ர₁ஜ₁ா₁: ப்₁ர₁ஜ₁ா₁யே₁ந்₁தே₁ | ய₁ா₁: க₁ா₁க்₁ஷ₁ம்₁ பூ₁த₁ி₁வ₁ி-த₁்₁ரி₁த₁ா₁: | அ₁த₁்₁ அ₁ந்₁ந்₁ை₁வ₁ ஜி₁வ₁ந்₁தி₁ | அ₁தே₁ந்₁த₁ி₁ப₁ி₁த₁ய₁ந்₁ய₁ந்₁த₁: | அ₁ந்₁ந்₁ஹி₁ பூ₁த₁ா₁ந்₁ ஜ₁யே₁ஷ₁த₁்₁ | த₁ஸ்₁மா₁த₁்₁ச₁வீ₁ஷ₁த₁ம₁ு₁க்₁தே₁ | ச₁ர்₁வ₁ வ₁ை₁ த₁ே₁த₁ந்₁மா₁ப₁்₁வ₁ந்₁தி₁ | யே₁த₁ந்₁ம்₁ ப்₁ர₁த₁்₁வ₁ோ₁ப₁ா₁சே₁தே₁ | அ₁ந்₁ந்₁ஹி₁ பூ₁த₁ா₁ந்₁ ஜ₁யே₁ஷ₁த₁்₁ | த₁ஸ்₁மா₁த₁்₁ச₁வீ₁ஷ₁த₁ம₁ு₁க்₁தே₁ | அ₁ந்₁ந்₁ா₁த₁்₁வ₁ா₁ந்₁ ஜ₁ா₁யே₁ந்₁தே₁ | ஜ₁ா₁த₁ா₁ந்₁ய₁ந்₁ை₁வ₁ வ₁ர₁த₁ந்₁தே₁ | அ₁த₁தே₁த₁ி₁ ச₁்₁ பூ₁த₁ா₁ந்₁ | த₁ஸ்₁மா₁த₁ந்₁ம்₁ த₁த₁ு₁க்₁தே₁த₁ இ₁தி₁ | த₁ஸ்₁மா₁த₁ா₁ எ₁த₁ஸ்₁மா₁த₁ந்₁ர₁ச₁ம₁ய₁ா₁த₁ | அ₁ந்₁ய₁ோ₁த₁ந்₁ர₁ அ₁த்₁மா₁ ப்₁ர₁ா₁ண₁ம₁ய₁: | த₁ை₁ந்₁ை₁ ப₁்₁ரூ₁ண₁: | ச₁வ₁ா₁எ₁ஷ₁ ப₁ு₁ரூ₁ஷ₁வி₁த₁ எ₁வ₁ | த₁ச₁ய₁ ப₁ு₁ரூ₁ஷ₁வி₁த₁ா₁த₁்₁ | அ₁ந்₁வ₁யே₁ ப₁ு₁ரூ₁ஷ₁வி₁த₁: | த₁ச₁ய₁ ப்₁ர₁ா₁ண₁ எ₁வ₁ச₁ி₁ர₁: | வ₁்ய₁ா₁ந₁ோ₁ த₁க்₁ஷி₁ண₁: ப₁க்₁ஷ₁: | அ₁ப₁ா₁ந₁ உ₁த₁்₁ர₁: ப₁க்₁ஷ₁: | அ₁க₁ா₁ச₁ அ₁த்₁மா₁ | பூ₁த₁ி₁வ₁ி ப₁ு₁க்₁ஷ₁ம்₁ ப்₁ர₁தி₁ஷ₁ா₁ | த₁த₁ப₁்₁ஷ₁ே₁ஷ₁்₁க்₁க்₁ ப₁்₁வ₁தி₁ ||

ப்₁ர₁ா₁ண₁ம்₁ த₁ே₁வ₁ா₁ அ₁ந₁ு₁ப்₁ர₁ா₁ண₁ந்₁தி₁ | ம₁ந₁ு₁ஷ்ய₁ா₁: ப₁ச₁வ்₁ச₁்₁வ₁யே₁ | ப்₁ர₁ா₁ண₁ோ₁ஹி₁ பூ₁த₁ா₁ந்₁மா₁யு₁: | த₁ஸ்₁மா₁த₁்₁ச₁வீ₁ஷ₁த₁ம₁ு₁க்₁தே₁ | ச₁ர்₁வ்₁மே₁வ₁ த₁ அ₁யு₁யே₁ந்₁தி₁ | யே₁ ப்₁ர₁ா₁ண₁ம்₁ ப்₁ர₁த₁்₁வ₁ோ₁ப₁ா₁சே₁தே₁ | ப்₁ர₁ா₁ண₁ோ₁ஹி₁ பூ₁த₁ா₁ந்₁மா₁யு₁: | த₁ஸ்₁மா₁த₁்₁ச₁வீ₁ஷ₁த₁ம₁ு₁க்₁தே₁த₁ இ₁தி₁ | த₁ச₁யே₁ஷ₁ எ₁வ₁ச₁ா₁ரி₁ர₁ அ₁த்₁மா₁ | யே₁: பூ₁ர்₁வ்₁ச₁ய₁ | த₁ஸ்₁மா₁த₁ா₁ எ₁த₁ஸ்₁மா₁த₁்₁ப்₁ர₁ா₁ண₁ம₁ய₁ா₁த₁ | அ₁ந்₁ய₁ோ₁த₁ந்₁ர₁ அ₁த்₁மா₁ ம₁ந₁ோ₁ம₁ய₁: | த₁ை₁ந்₁ை₁

சொல்லுகிறார் (வேஷ்டிதும் (ப்ராப்தும்) புருஷோத்தமம் என்று ஸூத்ரத்தின் சைலியினால்).

பித்ருமேத ப்ரயோகத்துடன் இணைத்து ' இணைத்துச் செயல்படுத்த வேண்டும். அதாவது பித்ருமேத மந்த்ர கார்யம் ஆனதும், அதற்கான ப்ரம்மமேதத்தை அங்கு சேர்த்து அதைச் செய்ய வேண்டும். முதலில் கர்ண மந்த்ரத்தில் "ஆயுஷ: ப்ராணம்" என்கிற அநுவாகம். அதற்கான ப்ரஹ்ம மேதம், ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம், பிருகுர்வை வாருணி: என்ற இரு அநுவாகங்கள். ப்ரேதாக்கிஸந்தாநமோ, உத்தபநாக்நி ஸந்தானமோ செய்து கொண்டு ப்ராயச்சித்தாதிகள் இருந்தால் அந்தந்த ஹோமாதிகளையும் செய்து, ப்ரதான அனுஜ்ஞையில், "கோத்ரம்

पूर्णः । सवाएष पुरुषविंघ एव । तस्य पुरुष विधताम् । अन्वयं पुरुषविधः ।
तस्य यजुरेवशिरः । ऋदक्षिणः पक्षः । सामोत्तरः पक्षः । आदेश आत्मा ।
अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा । तदप्येष श्लोको भवति ॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते । अप्राप्य मनसा सह । आनन्दं ब्रह्मणो
विद्वान् । न विभेति कदाचनेति । तस्यैष एव शरीर आत्मा । यः पूर्वस्य ।
तस्माद्वा एतस्मान्मनोमयात् । अन्योन्तर आत्मा विज्ञानमयः । तेनैष पूर्णः ।
सवाएष पुरुषविंघ एव । तस्य पुरुषविधताम् । अन्वयं पुरुषविधः । तस्य
श्रद्धैष शिरः । ऋतं दक्षिणः पक्षः । सत्यमुत्तरः पक्षः । योग आत्मा ।
महः पुच्छं प्रतिष्ठा । तदप्येष श्लोको भवति ॥

विज्ञानं यज्ञं तनुते । कर्माणि तनुतेऽपि च । विज्ञानं देवाः सर्वे ।
ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते । विज्ञानं ब्रह्म चेद्वेदं । तस्माच्चेन्न प्रमाद्यति । शरीरे
पाप्मनो हित्वा । सर्वान्कामान्तसमश्नुत इति । तस्यैष एव शरीर आत्मा ।
यः पूर्वस्य । तस्माद्वा एतस्माद्विज्ञानमयात् । अन्योऽन्तर
आत्मोऽऽनन्दमयः । तेनैषपूर्णः । सवा एष पुरुषविंघ एव । तस्य पुरुष
विधताम् । अन्वयं पुरुषविधः । तस्य प्रियमेव शिरः । मोदो दक्षिणः
पक्षः । प्रमोद उत्तरः पक्षः । आनन्द आत्मा । ब्रह्म पुच्छं प्रतिष्ठा । तदप्येष
श्लोको भवति ।

சர்மாணம் இமம் மம பிதரம் ப்ரேதம் ஓளபாஸநாக்நிநா பைத்ரு
மேதிக விதிநா ஸஹ ப்ரம்ம மேத விதிநா ஸம்ஸ்கர்த்தும்".
ஸங்கல்ப்ப காலத்தில் "இமம் மம பிதரம் ப்ரேதம்
ஓளபாஸநாக்நிநா (உத்தபநாக்நிநா) பைத்ருமேத விதிநாஸஹ
ப்ரஹ்மமேத விதிநா ஸம்ஸ்கரிஷ்யாமி". ப்ரேதாந்வாரம்பத்துடன்
"பரேயுவாப்ஸம்" ஹோமம் ஆனதும் சித்திஸ்ஸருக் -
பிருதிவீஹோதா, அக்நிர் ஹோதா, ஸூர்யந்தே,
மஹ்நாஹவிரீஹோதா, வாக்ஹோதா. இந்த மந்திரங்களாலும்
ஹோமம் செய்ய வேண்டும். "ஆதீயமாந மநுமந்த்ரயதே" என்கிற
நான்கு இடங்களிலும் பித்ரு மேதத்தில், பூஷாத்வேத, பூஷேமா
ஆசா:, ஆயுர் விச்வாயு:, ஆயுர்விச்வாயு:" என்ற நான்கு
மந்திரங்களுக்கும் "பர்த்ரு ஸுக்தேந பரணம்" என்கிற

அசந்நேவசௌ ஸ்வதி. அசந்நேவசௌ விதௌ சேத். அஸ்தி ப்ரஹ்மேதி சேதௌ. ஸந்நமேனௌ ததௌ விதௌ. தஸ்யேஷ எவ ஶாரீர அத்மா. யௌ: பூர்வஸ்ய. அதாத்தௌ ஸுப்ராஜ்ஞா: . உதாவிதௌ ஸுமௌ லௌகௌ ப்ரேத்யௌ . கஸ்த்ந கஞ்சதீ(3) அஹௌ விதௌ ஸுமௌ லௌகௌ ப்ரேத்யௌ . கஸ்த்நஸமஞ்ஞுதா33 . ஸௌகாமயத . ப்ரஹ்மஸ்யா ப்ராஜயேயேதி . ஸதபௌஸ்தப்யத — ஸதபஸ்தப்யா . இதௌ ஸர்வமஸுஜத . யதிதௌ கிஞ்ச . ததஸுப்ய . ததேவாஸுபாவிதௌ . ததஸுபாவிதௌ . ஸதத்யசௌபவத் . நிரூப்யநிரூப்ய . நிரூப்யநிரூப்ய . விதௌ சாவிதௌ . ஸத்ய சாநதௌ . ஸத்யமஸுபவத் . யதிதௌ கிஞ்ச . ததஸ்யமித்யாசுப்யத . ததப்யேஷௌ கௌ ஸ்வதி .

அஸதௌ இதமௌ அஸதி . ததௌ வௌ ஸதௌயத . ததாத்மாஸு ஸ்வயமஸுப்ய . தஸ்தாஸுப்ய ஸுப்யத இதி . யதிதௌ ஸுப்யத . ஸுப்யதௌ: . ஸுப்யதௌ லப்யதௌ ஸுப்யதௌ ஸ்வதி . கௌ ஸுப்யதௌ: ப்ராப்யதௌ . யதேஷ அகாஷ அந்நௌ ந ஸ்யாத . ஸுப்யதௌ ஸுப்யதௌ . யதௌ ஸுப்யதௌ எதஸ்திந்நதௌ . நாத்யௌ நிரூப்யநிரூப்ய ப்ராப்யதௌ விதௌ . அத ஸுப்யதௌ கௌ ஸ்வதி . யதௌ ஸுப்யதௌ எதஸ்திந்நதௌ கௌ . அத தஸ்ய ஸுப்யதௌ . ததவ ஸுப்யதௌ விதௌ ஸுப்யதௌ . ததப்யேஷௌ கௌ ஸ்வதி . ப்ராப்யதௌ: பவதௌ . ப்ராப்யதௌ ஸுப்யதௌ . ப்ராப்யதௌ ஸுப்யதௌ . மத்யுதௌயதௌ பஸ்தௌ இதி . ஸுப்யதௌ ஸுப்யதௌ மிமௌஸா ஸ்வதி . யுப்யதௌஸுப்யதௌ: . அஸிஷௌ

ஸுப்யதௌ "பாத்தாஸந்" என்கிற அநுவாகத்தை அவ்வப்போது அநுஸந்தித்து வர வேண்டும். "ஹஸ்தத்தௌ ஸம்மார்ஷ்டி — ஸுப்யதௌ ஸுப்யதௌ பித்ரு மேதம்". இதற்கு நேராக ப்ராப்யதௌ மேதத்தில் தேவஸ்யத்வா என்கிற அநுவாகத்தை ஒவ்வொரு மந்திரத்திலும் அநுஷங்கத்தைச் சேர்த்துச் சொல்ல வேண்டும். மேலும் இரண்டாவது மந்திரத்தில் ஸுப்யதௌ: என்றதும் க்நாஸ்த்வா க்ருந்தந், அபஸஸ்த்வா தந்வத, வஸுத்யஸ்த்வா வயந் (அனேகமாக பழைய புஸ்தகங்களில் "வஸுத்யஸ்த்வாவயம்" என்றே உள்ளது. அங்கு "அவயந்" என்கிற க்ரியா பதத்தை ப்ராப்யதௌ "வயம்" என்று ஸுப்யதௌ எழுதியுள்ளனர்).

दृढिष्ठो बलिष्ठः । तस्येयं पृथिवी सर्वा वित्तस्य पूर्णास्यात् । स एको मानुष आनन्दः । तेये शतं मानुषो आनन्दाः । स एको मनुष्यगन्धर्वाणोमानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामेहतस्य । तेये शतं मनुष्यगन्धर्वाणोमानन्दाः । स एको देवगन्धर्वाणोमानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामेहतस्य ॥ तेये शतं देवगन्धर्वाणोमानन्दाः । स एकः पितृणां चिरलोकलोकानोमानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामेहतस्य ॥ तेये शतं पितृणां चिरलोकलोकानोमानन्दाः । स एक आजानजानां देवानोमानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामेहतस्य । ते ये शतमाजानजानां देवानोमानन्दाः । स एकः कर्मदेवानां देवानोमानन्दः । ये कर्मणा देवानपियन्ति । श्रोत्रियस्य चाकामेहतस्य । ते ये शतं कर्मदेवानां देवानोमानन्दाः । स एको देवानोमानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामेहतस्य । ते ये शतं देवानोमानन्दाः । स एक इन्द्रस्याऽऽनन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामेहतस्य । ते ये शतं मिन्द्रस्याऽऽनन्दाः । स एको बृहस्पतेरानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामेहतस्य । ते ये शतं बृहस्पतेरानन्दाः । स एकः प्रजापतेरानन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामेहतस्य । ते ये शतं प्रजापतेरानन्दाः । स एको ब्रह्मणो आनन्दः । श्रोत्रियस्य चाकामेहतस्य । सयश्चोयं पुरुषे । यश्चासौवादित्ये । स एकैः । सयं एवं वित् । अस्माल्लोकात्प्रेत्य । एतमन्नमयमात्मानमुपसंक्रामति । एतं

ருத்ராய காம் தயாம்ருதத்வம்

த்வஷ்ட்ரேஜாம் தயாம்ருதத்வம்

9வது நிர்ருத்யா அச்வதரகர்த்தபௌ தாப்யாமம்ருதத்வம்

11வது கந்தர்வாப்ஸராப்யஸ்ஸரகலங்கரணே தாப்யாமம்ருதத்வம்

15வது ஸமுத்ராயாபஃ தாப்யோம்ருதத்வம்

இப்படி எல்லாம் வ்யத்யாஸம் செய்து சொல்ல வேண்டும் என்கிற அபிப்பிராயத்தை பித்ரு மேத ஸாரஸூதீ விலோசனத்தில் வைதிக ஸார்வபௌமர் இங்கு உள்ள தச்சப்தமானது விஷய பராமர்சியல்ல - காரணபராமர்சீ த்ருஷ்டாந்தமாக அகநிராயுஷ்மாதி + தேநத்வா.

தேவா ஆயுஷ்மந்த: அங்கேயும் தேந்தவா என்றுதான் ச்ருதி உள்ளது. காரணம் காரண பராமர்சியாக இருப்பதுதான் என்று நிந்தாரணம் செய்துள்ளார். அதை அனுஸரித்து அவ்விதமே எழுதப்பட்டுள்ளது. பித்ரு மேதத்தில் வாய், வலது இடது கண்கள், வலது இடது மூக்குகள், வலது இடது காதுகள் இவைகளில் ஹிரண்ய சகலங்களையோ, ஆஜ்ய பிந்துக்களையோ (ஸப்தவ்யாஹ்ருதிகளைச் சொல்லி) போட வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அல்லவா. அதற்குப் பிறகு ப்ரஹ்ம மேதத்தில் "ஸுவர்ணம் கர்மம்" என்கிற அநுவாகத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள மந்திரங்களால் ஹிரண்ய சகலத்தை இட வேண்டும். இங்கு ஐந்து மந்த்ரங்கள் ஏழு இடங்கள். 6வது, 7வது இடங்களுக்கு ஐந்தாவது மந்த்ரத்தை ஆவிருத்தி செய்ய வேண்டும். 1. ஸுவர்ணம், 2. ப்ரஹ்மேந்த்ரம், 3. சதம் நியுத: 4. ஸுவர்ணம்

प्राणो ब्रह्मेति व्यजानात् । प्राणाद्धयेव खल्विमानि भूतानि जायन्ते । प्राणेन जातानि जीवन्ति । प्राणं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति । तद्विज्ञाय । पुनरेव वरुणं पितरमुपससार । अर्धीहि भगवो ब्रह्मेति । तश्चोवाच । तपसा ब्रह्मविजिज्ञासस्व । तपो ब्रह्मेति । सतपोऽतप्यत । सतपस्तप्त्वा ॥

मनो ब्रह्मेति व्यजानात् । मनसो ह्येव खल्विमानि भूतानि जायन्ते । मनसा जातानि जीवन्ति । मनः प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति । तद्विज्ञाय । पुनरेव वरुणं पितरमुपससार । अर्धीहि भगवो ब्रह्मेति । तश्चोवाच । तपसा ब्रह्मविजिज्ञासस्व । तपो ब्रह्मेति । सतपोऽतप्यत । सतपस्तप्त्वा ॥ विज्ञानं ब्रह्मेति व्यजानात् । विज्ञानाद्धयेव खल्विमानि भूतानि जायन्ते । विज्ञानेन जातानि जीवन्ति । विज्ञानं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति । तद्विज्ञाय । पुनरेव वरुणं पितरमुपससार । अर्धीहि भगवो ब्रह्मेति । तश्चोवाच । तपसा ब्रह्मविजिज्ञासस्व । तपो ब्रह्मेति । सतपोऽतप्यत । सतपस्तप्त्वा ॥ आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात् । आनन्दाद्धयेव खल्विमानि भूतानि जायन्ते । आनन्देन जातानि जीवन्ति । आनन्दं प्रयन्त्यभिसंविशन्तीति । सैषा भार्गवी वारुणी विद्या । परमे व्योमन्प्रतिष्ठिता । य एवं वेद प्रतिष्ठति । अन्नवानन्नादो भवति । महान्भवति प्रजयां पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन । महान्कीर्त्या ।

கோசம், 5. இந்த்ரோ ராஜா. அல்லது மந்திரங்கள் முழுவதையும் மொத்தமாக ஒரே தடவையாக சொல்லி விட்டு மேலே சொன்ன க்ரமப்படி ஏழு இடங்களிலும் ஹிரண்ய சகலத்தை வைத்து விடலாம் என்று கபர்த்தி பாஷ்யம் கூறுகிறது.

தில தண்டுலங்களை வாயில் சேர்த்தல்

பித்ரு மேதத்தில் "மைந மக்நே" என்று மார்பில் அக்நியைச் சேர்க்க வேண்டும். ப்ரஹ்ம மேதத்தில் அந்த மந்த்ரங்கள் முடிந்ததும் "ஜ்யோதிஷ்மதீம்" என்கிற மந்த்ரங்களையும் சொல்லி அக்நி சேர்க்க வேண்டும். பித்ரு மேதத்தில் பாத ஸ்தலத்தில் நின்று கொண்டு "ஸூர்யந்தேசுக்ஷு:" என்கிற மந்திரத்தினால் உபஸ்தானம். ப்ரஹ்ம மேதத்தில் அந்த மந்திரம் முடிந்ததும் "ஸஹஸ்ரசீர்ஷா புருஷ: அத்ப்ய: ஸம்பூத:" என்கிற இரு அநுவாகங்களாலும் உபஸ்தானம் சொல்லப்படுகிறது.

அந்ந் ந நிந்நாத் । தத்நத்நத் । ப்ராணோ வா அந்நத் । ஸ்ரீரீரமந்நாதத் । ப்ராணே ஸ்ரீரீரத் ப்ரதிஸ்திதத் । ஸ்ரீரீரே ப்ராணஃ ப்ரதிஸ்திதஃ । ததேததந்நமந்நே ப்ரதிஸ்திதத் । ஸ ய ஁ததந்நமந்நே ப்ரதிஸ்திதத் வேத ப்ரதிஸ்திஸ்திததி । அந்ந்வானந்நாதோ ஸ்வதி । மஹான்ஸ்வதி ப்ரஜயோ ப்ஸுபிஸ்ஸ்வவத்ஸேந் । மஹான்ஸ்தீர்த்யா ॥

அந்ந் ந பரிச்சதித் । தத்நத்நத் । அபாவா அந்நத் । ஜ்யோதிர்ரந்நாதத் । அபு ஜ்யோதிஃ ப்ரதிஸ்திதத் । ஜ்யோதிஸ்யாபஃ ப்ரதிஸ்திதாஃ । ததேததந்நமந்நே ப்ரதிஸ்திதத் । ஸ ய ஁ததந்நமந்நே ப்ரதிஸ்திதத் வேத ப்ரதிஸ்திஸ்திததி । அந்ந்வானந்நாதோ ஸ்வதி । மஹான்ஸ்வதி ப்ரஜயோ ப்ஸுபிஸ்ஸ்வவத்ஸேந் । மஹான்ஸ்தீர்த்யா ॥

அந்ந் ஸு க்ஸீர்தித் । தத்நத்நத் । ப்ரதீபி வா அந்ந் । அகாஸோந்நாதஃ । ப்ரதீப்யமாஸாஃ ப்ரதிஸ்திதஃ । அகாஸே ப்ரதீபி ப்ரதிஸ்திதா । ததேததந்நமந்நே ப்ரதிஸ்திதத் । ஸ ய ஁ததந்நமந்நே ப்ரதிஸ்திதத் வேத ப்ரதிஸ்திஸ்திததி । அந்ந்வானந்நாதோ ஸ்வதி । மஹான்ஸ்வதி ப்ரஜயோ ப்ஸுபிஸ்ஸ்வவத்ஸேந் । மஹான்ஸ்தீர்த்யா ॥ ந கஞ் வஸதோ ப்ரதீபிதத் । தத்நத்நத் ॥ தஸ்தாஸ்யா கயா ச விதயா ஸ்வந் ப்ராப்யாத் । அஸ்தாஸ்தா அந்நிஸ்தாசுதே । ஁ததே முஸ்தோந்ந்ராதத் । முஸ்தோஸ்தா அந்ந்ராத்யதே ॥ ஁ததே மத்யதோந்ந்ராதத் । மத்யதோஸ்தா அந்ந்ராத்யதே । ஁ததா அந்ததோந்ந்ராதத் । அந்ததோஸ்தா அந்ந்ராத்யதே । ய ஁வ் வேத ।

பித்ரு மேதத்தில் “நவச ஸ்ருவாஹுதீஃ” ஁ன்று “ய ஁தஸ்ய பதஃ” ஁ன்கிற ஁ன்பது ஆஹுதிகள். அது முடிந்ததும் ப்ரஹ்ம மேதத்தில் ப்ரயாஸாய ஸ்வாஹா ஁ன்கிற பன்னிரண்டு ஆஹுதிகளையும் ஹோமம் ஸய்ய வேண்டும். பிறகு பித்ரு மேதத்தில் ப்ரகேதுநா ஁ன்று அநுசம்ஸநம் ஸால்லப்படுகிறது. அது முடிந்ததும் ப்ரஹ்ம மேதத்தில் ஹரிஃஹரந்தம் ஁ன்கிற அநுவாகத்திலும் அநுசம்ஸநம் ஸய்ய வேண்டும்.

பித்ருமேதத்தில் “அஸ்த்வதீ ரேவதீஃ” ஁ன்று ஸங்காஹநம் ஸால்லப்பட்டுள்ளது. ப்ரஹ்ம மேதத்தில் “ஆப்யாயஸ்வ மதிந்தம்” ஁ன்கிறது. பிறகு பைத்ரு மேதிகத்தில் “யத்வை”, “யாராஷ்ட்ராத்” ஁ன்ற இரண்டு மந்திரங்களுக்கும் தனித்தனி கார்யங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன.

क्षेम इति वाचि । योगक्षेम इति प्राणापानयोः । कर्मैति हस्तयोः । गतिरिति पादयोः । विमुक्तिरिति पायौ । इति मानुषीस्समाज्ञाः । अथ दैवीः । तृप्तिरिति वृष्टौ । वल्लमिति विद्युति । यश इति पशुषु । ज्योतिरिति नक्षत्रेषु । प्रजातिरमृतमानन्द इत्युपस्थे । सर्वमित्याकाशे । तत्प्रतिष्ठेत्युपासीत । प्रतिष्ठोवान्भवति । तन्महइत्युपासीत । महान्भवति । तन्मन इत्युपासीत । मानवान्भवति । तन्नम इत्युपासीत । नम्यन्तेऽस्मै कामाः । तद्ब्रह्मेत्युपासीत । ब्रह्मवान्भवति । तद्ब्रह्मणः परिमर इत्युपासीत । पर्येणं प्रियन्ते द्विषन्ते स्सपत्नाः । परियेऽप्रियां भ्रातृव्याः । स यश्चोयं पुरुषे । यश्चासौवादित्ये । स एकैः । स यै एवंवित् । अस्माल्लोकात्प्रेत्य । एतमन्नमयमात्मानमुपसंक्रम्य । एतं प्राणमयमात्मानमुपसं क्रम्य । एतं मनोमयमात्मानमुपसंक्रम्य । एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसंक्रम्य । एतमानन्दमयमात्मानमुपसंक्रम्य । इमाल्लोकान्कामान्नी कामरूप्येनुसंचरन् । एतत्साम गायन्नास्ते ।

हा (३) वु हा (३) वु हा (३) वु ।

अहमन्नमहमन्नमहमन्नम् । अहमन्नादोऽ(३)हमन्नादो(३)हमन्नादः । अहःश्लोककृद्हः श्लोककृद्हः श्लोककृत् । अहमस्मि प्रथमजाक्रता(३)स्य । पूर्वं देवेभ्यो अमृतस्य ना(३)भाइ । यो मा ददाति स इदेव मा(३)वाः । अहमन्नमन्नमदन्तमा(३)ग्नि । अहं विश्वं भुवनमभ्यभवाम् । सुवर्न ज्योतीः । य एवं वेद । इत्युपनिषत्

அவைகளுக்கு ப்ரஹ்ம மேதத்தில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. பித்ரு மேதத்தில் உத்வயம் தமஸஸ்பரி என்று ஸூர்யோபஸ்தானம் ஆனதும் தரணிர் விச்வதர்சத: என்று ப்ரஹ்ம மேதத்தில் உபஸ்தானம். பித்ரு மேதத்தில் தாதாபுநாது என்று அபோவகாஹநம். ப்ரஹ்ம மேதத்தில் ஈயுஷ்டேயே என்கிற மந்திரத்தினால் அவகாஹநம். இப்படியாக ப்ரஹ்ம மேதம் நிருபிக்கப்பட்டுள்ளது.

श्रीमन्नारायणचरणौ शरणं प्रपद्ये । श्रीमते नारायणाय नमः इति
द्वयञ्चानुसन्दधीत ॥

पितृमेधवद्यथाक्रमं प्रेताग्निं सन्धानं (उत्तपनाग्निसन्धानंवा) कृत्वा
प्रायश्चित्तादिकञ्चानुष्ठाय प्रधानं सङ्कल्पावसरे पैतृमेध विधिना सह ब्रह्म
मेध विधिना संस्कर्तुं योग्यता ... सङ्कल्पकाले च गोत्रं शर्माणं मम
पितरं प्रेतं पैतृमेध विधिनासह ब्रह्म मेध विधिना संस्करिष्यामि । उपवीती
अपउपस्पृश्य-सात्विकत्यागः । प्राचीनावीती सर्वस्य प्रतिशीवरी ...
पात्रसादनादि दर्वी संस्कारान्तं कृत्वाऽप्रदक्षिणं परिषिञ्चेत् । सू - अन्वारब्धे
मृते सुवाहुतिञ्जुहोति परे युवाꣳ समिति सू - तस्य सग्रहैर्होतृभिर्होमः ॥
परे युवाꣳसं, प्रवतैः, महीरनुं, बहुभ्यैः, पन्थां, अनपस्पृशानम् । वैवस्वतं,
संगमनं, जनानां, यमं, राजानं, हविषां, दुवस्यत स्वाहा - यमाय इदन्नमम ।
चित्तिस्सुक् । चित्तमाज्यम् । वाग्वेदिः । आधीतं बर्हिः । केतो अग्निः ।
विज्ञातमग्निः । वाक्पतिः, होता । मने उपवक्ता । प्राणो हविः । सामाध्वर्युः ।
वाचस्पते विधेनामन् । विधेमतेनामं । विधेस्त्वमस्माकं नामं । वाचस्पतिः,
सोमं पिबतु । आस्मासुं, नृम्णं धात्स्वाहा । वाचस्पतये, इदन्नमम ।
पृथिवीहोता । द्यौरध्वर्युः । रुद्रोऽग्नीत् । बृहस्पतिः, उपवक्ता । वाचस्पते,
वाचो वीर्येण । सम्भृतं तमेन, अयक्ष्यसे । यजमानाय वार्यम् ।
आसुवस्करस्मै । वाचस्पतिः, सोमं, पिबति । जजनेत्, इन्द्र, इन्द्रियाय,
स्वाहा । वाचस्पतये इदन्नमम । अग्निर्होता । अश्विनाऽध्वर्यु । त्वष्टाऽग्नीत् ।
मित्रः, उपवक्ता । सोमस्सोमस्य, पुरोगाः ॥ शुक्रः, शुक्रस्य, पुरोगाः ।
श्रातास्ते, इन्द्रसोमाः । वातोपेः, हवनश्रुतस्स्वाहा । वाचस्पतये इदन्नमम ।
सूर्यन्ते, चक्षुः । वातं प्राणः । द्यापृष्ठम् । अन्तरिक्षमात्मा ।
अङ्गैर्यज्ञम् । पृथिवीꣳशरीरैः । वाचस्पते, अच्छिद्रया, वाचा । अच्छिद्रया,
जुह्वा । दिविदेवावृधं, होत्रां, एर्यस्व, स्वाहा । वाचस्पतये इदन्नमम ।
महाहविः, होता । सत्यहविः, अध्वर्युः । अच्युतपाजाः, अग्नीत् ।

अच्युतमनाः, उपवक्ता । अनाधृष्यश्च, अप्रति धृष्यश्च, यज्ञस्य, अभिगुरौ ।
अयास्यैः, उद्गाता । वाचस्पते, हृद्विधेनामन् । विधेमतेनामं । विधेस्त्वं,
अस्माकं नामं । वाचस्पतिः, सोममपात् । मादैव्यैः, तन्तुच्छेदि,
मामेनुष्यैः । नमोदिवे । नमः पृथिव्यै स्वाहा । वाचस्पतये इदन्नमम ।
वाग्धोता । दीक्षापत्नी । वातोऽध्वर्युः । आपोऽभिगरः । मनोहविः ।
तपसिजुहोमि । भूर्भुवस्सुवैः । ब्रह्मै स्वयम्भु । ब्रह्मणे, स्वयम्भुवै, स्वाहा -
वाचस्पतये इदन्नमम । अप्रदक्षिणं परिषिञ्चेत् ॥ प्रेतं ग्राम्येणालङ्कारेणालङ्कृत्य,
अंगुष्ठबन्धनं कृत्वा आसन्ध्या मुत्तानं निपात्य इदन्त्वावस्त्रमिति नूतनेनाच्छाद्य,
अपैतदूहेत्यपादाय, जीवतण्डुलं श्रपयित्वा, वाहकान् इमौ
युनज्मीत्यनुमन्त्रय ।

आदीयूमानं प्रेत मनुमन्त्रयते पूषात्वेतः, च्यावयतु, प्रविद्वान्, अनेष्ट
पशुः, भुवैनस्य, गोपाः । सत्वै तेभ्यः, परिददात्, पितृभ्यः, अग्निः,
देवेभ्यः, सुविदत्रेभ्यः

सू — भर्तु सूक्तेनभरणम् ।

भर्तासन्, प्रियमोणः, बिभर्ति । एकोदेवः, बहुधा, निर्विष्टः ।
यदाभारं, तन्द्रयते, सभर्तुम् । निधायभारं, पुनरस्तमेति । तमेव मृत्युं,
अमृतन्तमोहः । तं भर्तारं, तमुं, गोप्तारमाहुः । सभृतः, प्रियमोणः, बिभर्ति ।
य ऐनं वेदं, सत्येन भर्तुम् । सद्यो जातं, उत जहात्येषः । उतो जरन्तं,
नजहात्येकम् । उतो बहूनेकं, अहर्जहार । अतन्द्रोदेवः, सदैमेव प्रार्थः ।
यस्त द्वेदं, यत आबभूव । सन्धाञ्च, यां, सन्दधे, ब्रह्मणैषः । रमते, तस्मिन्,
उतजीर्णे शयाने । नैनञ्जहाति, अहस्सु, पूव्येषु । त्वामापैः, अनुसर्वाश्चरन्ति,
जानतीः । वथ्सं पयसा, पुनानाः । त्वमग्निं, हव्यवाहं, समिन्त्यसे । त्वं
भर्ता, मातरिश्वा, प्रजानाम् । त्वं यज्ञः, त्वमुवेवासि, सोमः । तव देवाः ।
हवमायन्ति, सर्वे । त्वमेकोऽसि, बहूनुं, प्रविष्टः । नमस्ते अस्तु,
सुहवोमएधि । नमोवामस्तु, शृणुतं, हवम्मे । प्राणोपानौ, अजिरं,

सञ्चरन्तौ। ह्यौमि वां, ब्रह्मणा, तूर्तमेतम्। योमान्द्वेष्टि, तर्जितं,
युवाना। प्राणोपानौ, संविदानौ, जहितम्। अमुष्यासुना, मा सङ्गसाधाम्।
तम्मदेवाः, ब्रह्मणा, संविदानौ। वधायैदत्तं, तमहर्हनामि। असंज्जजान,
सत आबभूव। यं यं जजानं, सउं, गोपो अंस्य। यदा भारं, तन्द्रयते,
सभर्तुम्। परास्यं भारं, पुनरस्तं मेति। तद्वैत्वं, प्राणो अभवः। महान्भोगैः,
प्रजापतेः। भुजैः करिष्यमाणः। यदेवान्, प्राणयोनवै। पैतृमेधिकवत्
निर्हरेयुः। तुरीय मध्वनो गत्वेत्यादि समानम्। प्रदक्षिणादि आरभ्य पथि
बलि निधानानन्तरं, पूषेमाआशाः, अनुवेद, सर्वाः, सो अस्मान्,
अभ्येतमेननेषत्। स्वस्तिदाः, अघृणिः, सर्ववीरः, अप्रयुच्छन्, पुरैतु,
प्रविद्वान्। भर्तासन् + प्राणयोनवै॥ तुरीय मध्वनो गत्वेति समानं।
अप्रदक्षिणादि आरभ्य पथिबलि - निधानान्तं कृत्वा, आयुर्विश्वायुः +
सवितादधातु। भर्तासन् + प्राणयो नव॥ तुरीय मध्वनो गत्वेत्यादि
पूर्ववत्कुर्यात्, अप्रदक्षिण प्रदक्षिण पथिबलिहरण चरुश्रपणपात्र भेदनानि
पूर्वोक्तवत् कृत्वा आयुर्विश्वायुः + सविता दधातु। भर्तासन् + प्राणयो
नव॥ इति आदीयमान मनु मन्त्रयते। दहन देशं गत्वा, उदञ्चस्समुत्क्रामन्ति।
एषा वै, देवमनुष्याणां, शान्तादिक्। तामेवैनान्, अनूत्क्रामन्ति। प्रत्येत्य,
अपेतवीत + लोकमस्मै॥ अग्नि प्रतिष्ठादिदर्वी संस्कारान्तंकृत्वा हस्तौ
सम्मार्ष्टि सुवर्णहस्तात् + अभिमौतीर्जयेम॥ सू — दक्षिणा
प्रतिग्रहैर्निर्मार्गः॥ देवस्यैत्वा सवितुःप्रसवे। अश्विनौ ब्राह्म्यां।
पूष्णोहस्ताभ्यां प्रतिगृह्णामि। राजात्वावरुणोनयतुदेविदक्षिणे, अग्रये हिरण्यं।
तेनोमृतत्वमैश्यां। वयोदात्रे। मयो मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्रे। कइदं कस्मौ
अदात्। कामः कामाय। कामोदाता। कामैः प्रति ग्रहीता। कामैःसमुद्र
माविश। कामेन त्वा प्रतिगृह्णामि। कामैतत्तै। एषाते कामदक्षिणा।
उत्तानस्त्वाङ्गीरसः प्रतिगृह्णातु॥

देवस्यैत्वा + देविदक्षिणे सोमोयवासैः, ग्रास्त्वोऽकृन्तन्,
अपेसस्त्वाऽतन्वत, वरुत्रयत्वाऽवयन् तेनामृतत्वमश्यां + प्रतिगृह्णातु ॥

देवस्यैत्वा + देविदक्षिणे रुद्रायगाम् । तेनामृतत्वमश्यां + प्रतिगृह्णातु ।

देवस्यैत्वा + प्रतिगृह्णामि + वरुणायाश्च । तेनामृतत्वमश्याम् +
प्रतिगृह्णातु ॥

देवस्यैत्वा + प्रतिगृह्णामि + देविदक्षिणे प्रजापतये पुरुषं —
तेनामृतत्वमश्यां + प्रतिगृह्णातु ।

देवस्यैत्वा + प्रतिगृह्णामि - राजात्वा + दक्षिणे - मनवे तल्प -
तेनामृतत्वं + प्रतिगृह्णातु ॥

देवस्यैत्वा + देविदक्षिणे त्वष्ट्रेऽजांतेनामृतत्वं + प्रतिगृह्णातु ।

देवस्यैत्वा + देविदक्षिणे - निरृक्त्या अश्वतरगर्दभौ । तेनामृतत्वं + गृह्णातु ।

देवस्यैत्वा + देविदक्षिणे - हिमवतोहस्तिनं । तेनामृतत्वं + गृह्णातु ।

देवस्यैत्वा + दक्षिणे - गन्धर्वाफुसराभ्यस्त्रगलंकरणेतेन + गृह्णातु ।

देवस्यैत्वा + दक्षिणे - विश्वेभ्योदेवेभ्योधान्यं - तेन + गृह्णातु ।

देवस्यैत्वा + दक्षिणे - वाचेऽन्नं - तेन + गृह्णातु ।

देवस्यैत्वा + दक्षिणे - ब्रह्मण ओदनं-तेन + गृह्णातु ।

देवस्यैत्वा + दक्षिणे - समुद्रायापः - तेन + गृह्णातु ।

देवस्यैत्वा + दक्षिणे - उत्तानायाङ्गीरसायानः तेन + गृह्णातु ।

देवस्यैत्वा + दक्षिणे - वैश्वानराय रथम् । य वैश्वानरः प्रत्नथानाकमारुहत् ।

दिवः पृष्ठं भन्दमानस्सुमन्मभिः । सपूर्ववज्जन्तयज्जन्तवेधनं, सानो
मज्मापरियाति जागृविः । राजात्वा वरुणोनयतु, देविदक्षिणैवैश्वानरायरथम् ।

तेनोमृतत्वं + गृह्णातु ॥

इति सप्तदशभिः हस्तयोस्सम्मार्जनं कुर्यात् ॥ अथ
प्रेतञ्चितावध्यूहति ।

सू — अथास्य प्राणायतनेषु हिरण्य शल्कान्प्रत्यस्यति
आज्यविन्दून्वा ।

सू — हृदयैर्हिरण्य शकलाः ॥ ओं भूः आस्ये, ओंभुवः दक्षिणे
अक्षिणि, ओं सुवः सव्ये अक्षिणि, ओं महः दक्षिण नासिकायां, ओं
जनः सव्य नासिकायां, ओं तपः दक्षिणे श्रोत्रे, ओं सत्यं सव्ये
श्रोत्रे ॥ अत्रसप्तव्याहृतयः उक्ताः । सूत्रे तावत्तूष्णीमित्युक्तम् । अनुष्ठाने
तावत्सप्तव्याहृतीभिः प्रत्यसनंवर्तते । देशाचाराद्व्यवस्था । तथा ब्रह्ममेधे,
“सुवर्णं धर्मं” इत्यास्ये ॥ “ब्रह्मेन्द्रमग्निं” इति दक्षिणेऽक्षिणि, शतं नियुत
इति सव्ये, “सुवर्णं कोशं” दक्षिण नासिकायां, इन्द्रो राजा इति सव्य
नासिकायां, “इन्द्रोराजा” इति दक्षिणे श्रोत्रे, इन्द्रो राजा इत्येव सव्येश्रोत्रे ॥
अत्र मन्त्र पाठे पक्षद्वयं वर्तते । मन्त्राः पञ्च, क्रियाः सप्त । केचित् तृतीय
पञ्चमयोः आवृत्तिमिच्छन्ति । पितृमेधसारेतु “अन्ताल्लोपो वृद्धिर्वा”
इतिन्यायेन पञ्चमस्यैव आवृत्तिरिति सिद्धान्तितम् । अपिवा अनुवाकमान्तं
(सकृत्) जपित्वा सप्तसु प्राणायतनेषु हिरण्य शल्कान्प्रत्यस्येत् ॥ इत्यपि
तत्रैवोक्तम् ॥

सुवर्णं धर्मं, परिवेद, वेनम् । इन्द्रस्याऽऽत्मानं, दशधा, चरन्तम् ।
अन्तः सँमुद्रे, मनसा, चरन्तम् । ब्रह्माऽन्वविन्दत्, दशहोतारमर्णं । अन्तः
प्रविष्टः, शास्ता, जनानाम् । एकः सन्, बहुधा विचारः । शतं शुक्राणि,
यत्रैकं, भवन्ति । सर्वे वेदाः, यत्रैकं, भवन्ति । सर्वे होतारः, यत्रैकं,
भवन्ति । अमानसीनः, आत्मा, जनानाम् । अन्तः प्रविष्टः, शास्ता,
जनानाम्, सर्वात्मा । सर्वाः प्रजाः, यत्रैकं भवन्ति । चतुर्होतारः, यत्रैकं,

संपदं गच्छन्ति देवैः। समान्सीनः, आत्मा, जनानाम्। इत्यास्ये।
 ब्रह्मेन्द्रमग्निं, जगत्तः, प्रतिष्ठाम्। दिव आत्मानम्, सवितारं, बृहस्पतिम्।
 चतुर्होतारं, प्रदिशोऽनुकृष्टम्। वाचः, वीर्यं, तपसा, अन्वविन्दत्। अन्तः
 प्रविष्टं, कतरिमेतम्। त्वष्टारम्, रूपाणि, विकुर्वन्तं, विपश्चिम्। अमृतस्य
 प्राणं, यज्ञमेतम्। चतुर्होतृणाम्, आत्मानम्, कवयः, निचिक्वुः। अन्तः
 प्रविष्टम्, कतरिमेतम्। देवानाम्, बन्धुं, निहितम्, गुह्यसु। अमृतेन कृष्टं,
 यज्ञमेतम्। चतुर्होतृणाम्, आत्मानं, कवयः, निचिक्वुः॥ इति
 दक्षिणेऽक्षिणि। शतं नियुतः, परिवेद विश्वा, विश्ववारः। विश्वमिदं वृणाति।
 इन्द्रस्याऽऽत्मा, निहितः, पञ्चहोता। अमृतं, देवानां, आयुः, प्रजानाम्।
 इन्द्रं, राजानं, सवितारमेतम्। वायो आत्मानं, कवयो निचिक्वुः। रश्मिं,
 रश्मीनां, मध्येतपन्तम्। ऋतस्यैपदे, कवयः, निषान्ति। य आण्ड कोशे,
 भुवनं, बिभर्ति। अनिर्भिण्णस्सन्, अथ लोकान् विचष्टे। यस्याण्डकोशं,
 शुष्ममाहुः प्राणमुल्बम्। तेन कृष्टः, अमृतेनाहमस्मि। इति सव्ये नेत्रे,
 सुवर्णं, कोशं, रजसा, परीवृतम्। देवानां, वसुधानीं, विराजम्। अमृतस्य
 पूर्णां, तामुकलां, विचक्षते। पादं, षड्ढोतुः, न किलोवि वित्से। येन तवैः,
 पञ्चधोत, कृष्टाः। उतवा षड्धा, मनसोतकृष्टाः। तः षड्ढोतारं, ऋतुभिः,
 कल्पमानम्। ऋतस्यैपदे, कवयः, निषान्ति। अन्तः प्रविष्टं, कतरिमेतम्।
 अन्तश्चन्द्रमसि, मनसा, चरन्तम्। सैव सन्तं, न विजानन्ति, देवाः।
 इन्द्रस्यात्मानं, शतधा, चरन्तम्। इति दक्षिणनासिकायां, इन्द्रो राजा,
 जगत्तोयः, ईशः। सप्तहोता, सप्तधा, विह्वलः। परेण, तन्तुं, परिषिच्यमानम्।
 अन्तरादित्ये, मनसा, चरन्तम्। देवानां, हृदयं, ब्रह्मान्वविन्दत्। ब्रह्मैतत्,
 ब्रह्मणः, उज्ज्वार। अर्कश्चोत्तन्तं, सरिरस्यै, मध्ये। आयस्मिन्, सप्त,
 पेरवः, मेहन्ति, बहुलां, श्रियम्। ब्रह्मणां, इन्द्र, गोमतीं। अच्युतां, बहुलां,
 श्रियम्। स हरिः, वसुवित्तमः। पेरुरिन्द्राय, पिन्वते। ब्रह्मणां, इन्द्र,
 गोमतीम्। अच्युतां, बहुलां, श्रियम्। मह्यं, इन्द्रः, नियच्छतु। शतं,

शता अँस्य, युक्ता, हरीणाम्। अर्वाङायोतु, वसुभिः रश्मिरिन्द्रैः।
 प्रमहँमाणः, बहुलां, श्रियम्। रश्मिरिन्द्रैः, सवितामै, नियच्छतु। घृतं
 तेजैः, मधुमत्, इन्द्रियम्। मय्ययं, अग्निर्देधातु। हरिः, पतङ्गः, पटरी,
 सुपर्णः। दिविक्षयैः, नभसा, यएति। सन इन्द्रैः, कामवरं, ददातु। पञ्चोरं,
 चक्रं, परिवर्तते, पृथु। हिरण्यज्योतिः, सरिरस्यै, मध्ये। अजस्रं, ज्योतिः,
 नभसा, सपँदेति। सन इन्द्रैः, कामवरं, ददातु। सप्तयुञ्जन्ति, रथमेकं
 चक्रम्। एको अश्वैः, वहति, सप्तनामा। त्रिनाभिं चक्रं, अजरमनर्वम्।
 येनेमां, विश्वा, भुवनानि, तस्थुः। भद्रं, पश्यन्तः, उषे सेदुः, अग्रैः।
 तपो दीक्षां, ऋषयः, सुवर्विदैः। तलैः क्षत्रं, बलमोजैश्च, जातम्। तदस्मै,
 देवाः, अभि, सन्नमन्तु। श्वेतं, रश्मिं, बोभुज्यमानम्। अपां, नेतारं,
 भुवनस्य, गोपाम्। इन्द्रं, निचिक्वुः, परमे, व्योमन्। रोहिणीः, पिंगलाः,
 एकैरूपाः। क्षरन्तीः, पिंगलाः, एकै रूपाः। शतं, सहस्राणि, प्रयुतानि,
 नाव्यानाम्। अयं यः, श्वेतोरश्मिः। परि सर्वं, इदं जगत्। प्रजां, पशून्,
 धनानि। अस्माकं, ददातु। श्वेतः, रश्मिः, परिसर्वं, बभूव। सुवन्मह्यं,
 पशून्, विश्वरूपान्। पतंगं, अक्तं, असुरस्य, मायया। हृदा, पश्यन्ति,
 मनसा, मनीषिणः। समुद्रे, अन्तः, कवयैः, विचक्षते। मरीचीनां,
 पदमिच्छन्ति, वेधसैः। पतङ्गोवाचं, मनसा, बिभर्ति। तां, गन्धर्वः, अवदत्,
 गर्भे अन्तः। तां, द्योतमानां, स्वयं, मनीषाम्। ऋतस्यै पदे, कवयैः
 निषान्ति। ये ग्राम्याः, पशवैः, विश्वरूपाः। विरूपाः, सन्तैः, बहुधा,
 एकैरूपाः। अग्निः, तान्, अग्रैः, प्रमुमोक्तु, देवः। प्रजापतिः, प्रजयां,
 संविदानः। वीतं, स्तुके स्तुके। युव मस्मासु, नियच्छतम्। प्रप्रेयज्ञपतिं,
 तिर। येग्राम्याः, पशवैः, विश्वरूपाः। विरूपाः, सन्तैः, बहुधा, एकैरूपाः।
 तेषां, सप्तानां, इह, रन्तिः, अस्तु। रायस्योषाय, सुप्रजास्त्वायै, सुवीर्याय।
 य औरण्याः, पशवैः, विश्वरूपाः। विरूपाः, सन्तैः, बहुधा, एकैरूपाः।
 वायुस्तान्, अग्रैः, प्रमुमोक्तु, देवः। प्रजापतिः, प्रजयां, संविदानः। इडौयै,

सृष्टं, घृतवत्, चराचरम्। देवाः, अन्वविन्दन्, गुह्यहितम्। य आरण्याः, पशवैः, विश्वरूपाः। विरूपाः, सन्तैः, बहुधा, एकरूपाः। तेषां, सप्तानां, इह, रन्तिः अस्तु। रायस्पोषाय, सुप्रजास्त्वाय, सुवीर्याय। इति सव्यनासिकायां, पुनः अनेनमन्त्रग्रामेणैव दक्षिणेश्रोत्रे, पुनरपि अनेनैव सव्यं श्रोत्रेच सुवर्णं शकलं प्रत्यस्यति ॥ अथास्ये तिलतण्डुलान्प्रक्षिपेत् ॥ (अन्ततः कर्ता)

सू — अथैन मुपोषति - मैनमग्र इति द्वाभ्यां। सू — ज्योतिष्मतीभि रुपोषणम् ॥ अग्निमादाया दित्याभिमुखःस्थित्वा मैनमग्रे विदेहः + अथो देवानां वशनीर्भवाति ॥ ज्योतिष्मतीन्त्वा, सादयामि, ज्योतिष्कृतंन्त्वा, सादयामि, ज्योतिर्विदेन्त्वा, सादयामि, भास्वती न्त्वा सादयामि, ज्वलती न्त्वा सादयामि, मल्मला भवन्तीन्त्वा, सादयामि, दीप्यमानान्त्वा, सादयामि, रोचमानान्त्वा, सादयामि, अजस्रान्त्वा, सादयामि, बृहज्ज्योतिषन्त्वा, सादयामि, बोधयन्तीन्त्वा, सादयामि, जाग्रतीन्त्वा, सादयामि। (श्रीमते नारायणाय नमः)

(सू — अथैन मुपतिष्ठते) सू — नारायणाभ्यामुपस्थानं ॥ पाददेशेस्थित्वा, सूर्यन्ते, चक्षुर्गच्छतु + प्रतितिष्ठा शरीरैः।

सहस्र शीर्षा पुरुषः, अद्भ्यस्सम्भूत इत्यनुवाकौ। सहस्रशीर्षा पुरुषः इत्यनुवाकः अधस्तात् उत्तपनाग्नि सन्धानप्रकरणेलिखितः। तत्र चतुर्णां चतुर्णां वाक्यानामन्ते स्वाहाशब्दघटिततया लिखितः होमे विनियोगात्। अत्रतु उपस्थाने विनियोगात् स्वाहाशब्दरहितत्वेन मन्त्राः पठनीयाः ॥ अद्भ्यस्सम्भूतः, पृथिव्यै, रसाच्च। विश्वकर्मणः, समवर्तताधिं। तस्यै, त्वष्टा, विदधेत्, रूपमेति। तत्पुरुषस्य, विश्वमाजानमग्रे। वेदाहमेतं, पुरुषं, महान्तम्। आदित्यवर्णं, तमसः, परस्तात्। तमेवं विद्वान्, अमृत इह भवति। नान्यः पन्थाः, विद्यतेऽयनाय। प्रजापतिश्चरति, गर्भे अन्तः। अजायमानः, बहुधा विजोयते। तस्यधीराः, परिजानन्ति, योनिम्।

கர்ஃபிணிஸஸ்கார:

கர்ஃபிணியாஷ்ணமாஸாடூர்வ மரணே யதா க்ரஃம் ஸ்ரேதாஸிஸந்஢ானாடிக்ருதவா ஸ்ரதான ஸங்கல்பே கோத்ரஃ நாம்ரீஃ கர்ஃபிணிஃ ஸ்ரேதாஃ மஃ மாதரஃ (...) கர்ஃபிணி ஸஸ்கார ஸூர்வகஃ ஔஸாஸநாஸிநா ஸூத்ரஃஸேதவிதினா ஸஸ்கரிஸ்யாமி। க்ரஃமேண தாஃ ஸ்ர஢ாநஃ நூத்வா ஹஸ்த ஸ஢்஢ார்ஜநாந் க்ருதவா தஸ்யா உதரஃ வாமத: ஸ்வததிநா “ஹிஸ்யகர்ஃ, ஸ஢்வர்தத, அக்ரே, ஢ூதஸ்யே, ஜாத:, ஸதிரேகே:, அஸூத்। ஸதூதார, ஸூதிவீதா, உதேமா, கஸ்மே ஢ேவாய், ஹவிஸா விதே஢ ॥ “இதி உல்லிஸ்ய கர்ஃ ஢ு஢்ருத்ய, யதி ஜீவதிஸிஸு: “ஜீவது மஃ ஸுத்ரோ ஢ீர்பாயுத்வாய ஃர்ஃஸே” இதி த஢஢ி ஢ந்ரஃ ஹிஸ்ய ஶகல஢ந்நதர்பாய ஜலேநா஢ிஸிஸ்ய க்ரஃம் நூத்வா, யஸ்தே ஸ்தநே:, ஶஸ்ய:, யோ஢்யோ஢ூ:। யேநவிஸ்வா, ஸுஸ்யேஸி, வாயாஸி। யோ ரத்நதா, வஸுவித், யஸ்ஸுதந்:। ஸர்வதி, த஢ிஹ, தாத்வேக:” இதி ஢ந்ரேண ஸ்தநஃ ஸ்ரதாஸ்ய ஸுரக்ஷிதஃ க்ருதவா, ஶஸாநஃ க்ருதவா ததுதரே, ஶதாயுதாய, ஶதவீர்பாய, ஶதோத்யே, அ஢ி஢ாதிஸாஹே। ஶதஃ யோநே:, ஶரதே:, அஜீதாந், இந்ரோநேஸத், அதி ஢ுரிதாநி, விஸ்வா ஸ்வாஹ। இந்ராய இதந஢஢। யே ஃத்வாரே: ஸூயே:, ஢ேவயாநா:, அந்நரா, தவாஸூதிவீ, விஸந்தி। தேஸாய:, அஜ்யாநி, அஜீதி, அவஹாத், தஸ்மே நோதேவா:, ஸரிததேஹ ஸர்வே ஸ்வாஹ। ஢ேவே஢்ய: இதந஢஢। க்ரீஸ்஢ோ ஹே஢்ந்:, உதநா வஸந்த:, ஶரதர்பா:, ஸுவிதந்:, அஸ்து। தேஸா ஢ூதூநா,

9. கர்ப்பிணீ ஸம்ஸ்காரம்

ஆறு ஢ாத஢் நிறைந்த கர்ப்பிணியின் ஢ரணத்தில் ஸ்ரேதாஃநி ஸந்தான஢் ஢ுதலியவைகளைச் ஸெய்து ஸ்ரதான ஸங்கல்பஃ காலத்தில், “கோத்ர஢் நாம்ரீ஢் இ஢ா஢் ஢஢ ஢ாதர஢் கர்ப்பிணீ஢் ஸ்ரேதா஢் கர்ப்பிணீ ஸம்ஸ்கார ஸூர்வக஢் ஔஸாஸநா க்ருதிநாஸைத்ரு஢ேத விதிநா ஸம்ஸ்கரிஷ்யாமி” என்று ஸங்கல்ப஢். க்ர஢஢ாக ஃ஢ஸாந஢் வரை ஸென்று ஸெய்ய வேண்டியவைகளைச் ஸெய்து ஹஸ்த ஸம்஢ார்ஜந஢் ஆனதும் அவள் வயிற்றின் இடது ஢ாகத்தை கத்தியினால் “ஹிஸ்ய கர்ப்ப:” என்ற ஢ந்திரத்தினால் கீறி, கர்ப்பத்தில் உள்ள ஸிஸுவை எடுத்து அந்தச் ஸிஸ ஢ிஸைத்திருக்கிறது ஆகில் “ஜீவது ஢஢ ஸுத்ரோ தீர்காயுத்வாய வர்ஃஸே” என்று அதை அ஢ி஢ந்திரித்து தங்கத் துண்டை வைத்து

शतशौरदानां, नि॒वा॒त ए॒षां, अ॒भये॑ स्याम, स्वाहा॑ । ग्रीष्मादिभ्यः, इद॒न्नम॑म ।
 इ॒दु॒वत्स॒रायै, परि॒वत्स॒रायै, सं॒वत्स॒रायै, कृ॒णु॒त, बृ॒हन्न॑मैः । तेषां॑ व॒यं, सु॒म॒तौ,
 य॒ज्ञिया॑नां, ज्यो॒गर्जी॑ताः, अ॒हंताः, स्या॒म स्वाहा॑ । इ॒दु॒वत्स॒रादि॒भ्यः
 इद॒न्नम॑म । भ॒द्रान्नः॒श्रेयैः, स॒मनै॑ष्ट, दे॒वाः, त्वयो॑व॒सेनै, स॒मंशी॑म॒हित्वा॑ ।
 स॒नो॒मयो॒भूः पि॑तो, आ॒वि॒शस्व॑, श॒न्तो॒कायै, त॒नुवै, स्यो॒नः स्वाहा॑ । दे॒वेभ्य॑
 इद॒न्नम॑म प्र॒या॒साय॑ स्वाहा॑ — प्र॒या॒साय॑ इद॒न्नम॑म । आ॒या॒साय॑ स्वाहा॑,
 आ॒या॒साय॑ इद॒न्नम॑म, वि॒या॒साय॑ स्वाहा॑, वि॒या॒साय॑ इद॒न्नम॑म, सं॒या॒साय॑
 स्वाहा॑ । सं॒या॒साय॑ इद॒न्नम॑म । उ॒द्या॒साय॑ स्वाहा॑ । उ॒द्या॒साय॑ इद॒न्नम॑म ।
 अ॒व॒या॒साय॑ स्वा॒वाहा॑ । अ॒व॒या॒साय॑ इद॒न्नम॑म । शु॒चे स्वाहा॑, शु॒च इद॒न्नम॑म ।
 शो॒काय॑ स्वाहा॑, शो॒काय॑ इद॒न्नम॑म, त॒प्य॒त्वै स्वाहा॑, त॒प्य॒त्वै इद॒न्नम॑म,
 त॒पे॒ते स्वाहा॑, त॒प॒त इद॒न्नम॑म, ब्र॒ह्म॒ह॒त्यायै॑ स्वाहा॑, ब्र॒ह्म॒ह॒त्यायै॑ इद॒न्नम॑म ।
 स॒र्व॒स्मै स्वाहा॑ । स॒र्व॒स्मै इद॒न्नम॑म । प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑, प्रा॒णाय॑ इद॒न्नम॑म,
 व्या॒नाय॑ स्वाहा॑, व्या॒नाय॑ इद॒न्नम॑म, अ॒पा॒नाय॑ स्वाहा॑, अ॒पा॒नाय॑ इद॒न्नम॑म ।
 चक्षु॑षे स्वाहा॑, चक्षु॑षे इद॒न्नम॑म । श्रो॒त्राय॑ स्वाहा॑ - श्रो॒त्राय॑ इद॒न्नम॑म
 म॒न॒से स्वाहा॑, म॒न॒से इद॒न्नम॑म, वा॒चे स॒र॒स्व॒त्यै स्वाहा॑, वा॒चे स॒र॒स्व॒त्यै
 इद॒न्नम॑म । पू॒ष्णे, स्वाहा॑, पू॒ष्णे इद॒न्नम॑म, पू॒ष्णे श॒र॒से
 स्वाहा॑, पू॒ष्णे श॒र॒से इद॒न्नम॑म, पू॒ष्णे, प्र॒प॒थ्यो॑य

ஜலத்தினால் குளிப்பாட்டி க்ராமத்தை அடைவித்து "யஸ்தே ஸ்தநஃ சிசுஃ" என்கிற மந்த்ரத்தினால் ஸ்தந்யம் கொடுக்கக் கூடியவளிடம் அதை ஒப்படைத்து திரும்பி ச்மசாநம் வந்து அந்தக் கர்ப்பிணியின் வயிற்றில் சதாயுதாய - 5, ப்ரயாஸாய ஸ்வாஹா - 12, ப்ராணாய ஸ்வாஹா - 7, பூஷ்ணே ஸ்வாஹா - 7 என்கிற மந்திரங்களால் ஆஹுதிகளைச் செய்து, ஊசி மற்றும் நூலினால் தைத்து மண், சாம்பல், தர்ப்பம், கோ மூத்ரம் இவைகள் கூடிய ஜலங்களால் ஸ்நாநம் செய்வித்து துணியினால் நன்கு போர்த்தி, சிதையில் ஏற்றி அஷ்டகாதேனு, தீப தேனு என்று வர்ணிக்கப்படுகிற பசுக்களையோ அதற்குப் பதிலான ஹிரண்யத்தையோ கொடுத்து விட்டு மேற்கொண்டு கிருத்யத்தைத் தொடரலாம்.

கர்ப்பத்தைக் கீறி எடுக்கும்போதே சிசு மரித்திருந்ததாகில் பசு நெய்யினால் ஸ்னானம் செய்வித்து அலங்கரித்து சிதையில் பாத ப்ரதேசத்தில் குழி தோண்டி வ்யாஹ்ருதிகளால் புதைக்க வேண்டியது. பிறகு கர்ம மிகுதியைத் தொடர வேண்டும்.

ஸ்வாஹி, பூஷ்ணே ப்ரபத்யாய இதந்நமம, பூஷ்ணே நரந்நிஷாயு ஸ்வாஹி, பூஷ்ணே நரந்நிஷாய இதந்நமம, பூஷ்ணே, அஹ்ணயே, ஸ்வாஹி, பூஷ்ணே அஹ்ணயே இதந்நமம। பூஷ்ணே நரூர்ணாய ஸ்வாஹி, பூஷ்ணே நரூர்ணாய இதந்நமம। பூஷ்ணே மாக்ரீதாய், ஸ்வாஹி, பூஷ்ணே சாக்ரீதாய், இதந்நமம। இதி ஹத்வா சூர்யா சூத்ரேண, ஜதரம் சந்நாய மூர்ஹஸ்ம குசா஑ோமூத்ர சஹிதீ: ஜலீ: சம்ஸ்தாப்ய வஸ்த்ரேணாச்ஞா஑ சிதி மாரோப்ய, அஸ்தகா஑ேநு, தில஑ேநு, பூமி ஑ேநுச்வ தத்வா, உத்தரம் கர்மகூர்யாத்। யதி சிசுமூர்தஸ்யாத், ஑ோ஑ூதேநாப்யஜ்யால஑ூத்ய தஸ்யா: பாத ப்ர஑ேசே வ்யா஑த்யா நிர்வநேத்। பஸ்தாச்வ யதாவத்கர்மசேஷம் கூர்யாத்॥

10. ஸ்வநன சம்ஸ்கார விதி:

ஜநன மாரப்ய பஸ்த வம்ச மாசாத்மூர்வ பால கந்யயோர்மரணே, ஸ்வநனமேவ சம்ஸ்கார:। ப்ரேதம் சம்ஸ்தாப்ய, ஑ோ஑ூதேநாப்யஜ்ய, அல஑ூத்ய ஑ராமா஑்ஹிநீத்வா, அஸ்த்யாதிர்ஹித ஑ு஑்஑பூமோ அபதம் ஸ்வத்வா ஸ்வயம் ஸ்தாத்வா ப்ராணாநாயம்ய ப்ராசீநாவிதீ ஑ோத்ரம் நாமாநம் மம பூத்ரம் பாலம் ப்ரேதம் ஸ்வநன விதிநா சம்ஸ்கரிஸ்யாமி। யம சூக்தம் - பரேயுவாஸமிதி ஑஑ூச:, யோஸ்யகோஸ்யேதி ஑஑்வாக்யாநி யம ஑ாதா:। இத்யேதாந்மத்ரானு ஜபித்வா, அபதே தக்ஷிணா஑ரந்஑ர்மாந்ஸஸ்தீர்ய தेषு ஑வம்

10. கனன ஸம்ஸ்காரம்

பிறந்து 25வது மாதம் பிறப்பற்கு முன் பாலன் - கன்யை இவர்கள் மரணத்தில் "புதைத்தல்" தான் ஸம்ஸ்காரம் அதன் ப்ரகாரமாவது, ப்ரேதத்தைக் குளிப்பாட்டி பசு நெய்யினால் அப்யஞ்ஜனம் செய்து அலங்கரித்து க்ராமத்திற்கு வெளியில் கொண்டு வந்து எலும்பு முதலிய வஸ்துக்கள் இல்லாத சுத்தமான இடத்தில் குழியைத் தோண்டி தானும் ஸ்னானம் செய்து ப்ராசீநாவிதம் கோத்ரம் நாமகம் (சர்மாணம்) "இமம் மம புத்ரம் பாலம் ப்ரேதம் கநந விதிநா ஸம்ஸ்கரிஸ்யாமி — யம ஸூக்தம்" என்று சொல்லப்படுகிற "ப்ரேயுவாம்ஸம்" என்று ஆரம்பிக்கிற 12 வாக்யங்கள் "யோஸ்ய கௌஸ்ட்ய" என்று ஆரம்பிக்கும் 6 வாக்யங்கள் இவைகளை ஜபித்து குழியில் தெற்கு நுனிகளாக தர்ப்பங்களை பரப்பி அவைகளில் தெற்குத் தலையாக ப்ரணவத்தினால் சுவத்தைப் போட்டு தர்ப்பங்களாலும் மண்களாலும் மூட வேண்டும். ஸ்னானம் செய்து கிருஹம் திரும்ப வேண்டும் (மறு

दक्षिणा शिरसं प्रणवेन प्रक्षिप्य, दर्भैः प्रच्छाद्यमृद्धिः प्रच्छादयेत्। स्नात्वा गृह मागच्छेत्। (श्वः तस्मिन्नवटेक्षीर सेचनमिच्छन्ति। यथा देशाचारं कुर्यात्॥ नोदकपिण्डदाने। पित्रोर्दशहमाशौचं।

११. एकर्च विधिसंस्कारः

जनन मारभ्य पञ्च विंश मासप्रभृति कन्या बालमृतौ दाह एव संस्कारः। एकर्च विधिना तुषाऽग्निना दाहः। शवं संस्नाप्यालङ्कृत्य श्मशानं नीत्वा तत्र तुषाऽग्निमुत्पाद्य दहेत्।

गोत्रस्य ... नामकस्य मम बालकस्य प्रेतस्य एकर्च विधिना संस्कारार्थं तुषाग्निमुत्पादयितुं ... तुषाग्निमुत्पादयिष्ये॥ तुषाऽग्नेरुत्पादनं आदित एव कथितं। अत्र निशादि मरण प्रायश्चित्तादिकं न भवति। अशेषे + स्वीकृत्य गोत्रं नामकं बालं प्रेतं तुषाऽग्निना एकर्च विधिना संस्करिष्यामि। तूष्णीं श्मशानायतनं सम्मृज्य उद्धृत्यावोक्ष्य, हिरण्य शकलन्निधाय, दक्षिणाग्रान्दर्भान्संस्तीर्य तेषुचितिं कल्पयित्वा, पात्र सादनादिदर्वी संस्कारान्तं कृत्वा प्रेतं चिताया मारोप्य आस्य नेत्र नासा श्रोत्रेषु हिरण्य शकला नाज्य विन्दून्वा निक्षिप्य आस्ये तिलतण्डुलान्प्रक्षिप्य

தினம் அந்தக் குழியில் பால் விட்டு வருவதை சிலர் விரும்புகின்றனர். தேசாசார குலாசாரப்படி செய்து கொள்வது). உதக பிண்ட தானங்கள் கிடையாது. தாய் தகப்பனருக்கு மட்டும் கநந ஸம்ஸ்கார தினம் முதல் 10 தினங்கள் ஆசெளசம்.

11. ஏகர்ச்ச விதி ஸம்ஸ்காரம்

பிறப்பு முதல் 25வது மாஸம் முதல் பாலன், கன்யா இவர்களின் மரணத்தில் தஹந ஸம்ஸ்காரம் உண்டு. ஏகர்ச்ச விதி ஸம்ஸ்காரம் என்கிற க்ரமத்தில் தஹநம் துஷாக்னியினால் தஹநம். துஷாக்னியை எப்படி உண்டு பண்ணுவது என்பதை ப்ரதம தின க்ருத்யத்திலேயே விவரித்துள்ளோம்.

“கோத்ரஸ்ய - நாமகஸ்ய, மம - பாலகஸ்ய ப்ரேதஸ்ய ஏகர்ச்ச விதிநா ஸம்ஸ்காரார்த்தம் துஷாக்நிம் உத்பாதயிதும்” என்று அனுஜ்ஞை. துஷாக்நி முத்பாதயிஷ்யே என்று ஸங்கல்பம்.

தூஷா஽க்ரிமாடாய ப்ரேதஸ்ய ஁ர: ப்ரதேசே அஸ்மாத்த்வமபி, ஜாதோ஽சி, அய் த்வதபிஜாயதாம்। அக்ரயே வৈக்ஷானராய், சுவரீயி, லோகாய் சுவாஹீ। இதி ஁வஸ்ய ஁ரசி அக்ரி நி஁க்ஷிபேத்। அப்ரதக்ஷிணம் பரி஁சித்ய, அநேநைவ மந்ரேணாஜ்யாஹுதி:। அக்ரயே இதந்நமம்। புன: பரி஁சித்ய த்வீ ப்ரஹரதி ஁த்ராத்வா நக்ர ப்ரக்ஷாத ந ஁த்ராத் க்ருத்வா புனஸ்ஸாத்வா க்ருஹமா஁க்ஷேத்। பக்ஷமாஹத்ஸராஹ்வீதயோர்வாலகந்யயோ:। அஸ்தி சக்ஷயனம் தூஷ்ணீ க்ருயா தித்யாஹ கௌதம:॥ இதி வக்ஷனாத் பக்ஷமாத்த்வீ, அஸ்தி சக்ஷயனம் தூஷ்ணீமிதி ப்ரதிபாதி।

பக்ஷமவரீதஸ்க்ஷயனம் சமந்ரகம் பவதி। ஜந்மாதி த்ரூதீயே வரீ த்ரிங்கதிலோதகானி தர்ம மந்ர விவரீகிதான் தசாபிண்டாங்க்ர ப்ரஹித்யாத்। ததூரீயவரீ பக்ஷ சப்ததிலோதகதானானி தசாபிண்டான் தசா பலீங்க்ர த்வா த்வாஹே நாராயண பலி க்ருயாத்। பக்ஷம வரீ஽பி ததகபிண்ட பலி ப்ரதானான்யைவ மைவ। சக்ஷயனந்ரு சமந்ரகம்। ஁ஷ்ட சப்தம அஷ்டம வரீஷு பூர்வதேவ தாஹசக்ஷயீ க்ருத்வா திலோதக பிண்ட பலிதான ஁கோத்தரவூத்ரி நவ஁த்ராத் ஁ஷ்டா ஁த்ராத்நி மந்ரவரீ தந்ரத ஁வ க்ருயாத்॥ த்வாஹே நாராயண பலிங்க்ர। நவம வரீப்ரஹுதி தஹந சக்ஷயநே பூர்வத்க்ருத்வா பாபாண ஁த்யாபந வாஸோதக திலோதக பிண்ட பலி ப்ரதான ஁கோத்தர வூத்ரி ஁த்ராத் நவ஁த்ராத் ப்ரஹூதபலி ஁தாந்தி ஹோம, அநந்ந ஹோம ஁கோத்ரிஷ்ட ஁ஷ்டா஁த்ராத்நித தந்ரத: க்ருத்வா த்வாஹே நாராயண பலி க்ருயாத்।

இதில் நிசாதிமரண ப்ராயச்சித்தங்கள் கிடையாது. சவத்தை ச்மசானத்தை அடைவித்து தானும் ஁க்ரானம் ஁ய்த்ரு, சவத்தையும் குளிப்பாட்டி அலங்கரித்து துஷாக்நி ஁ந்தானம் ஁ய்த்ரு கௌண்டு, ஁ங்கல்ப ஁மயத்தில் கோத்ரம் நாமகம் மம பாலம் ப்ரேதம் துஷாக்நிநா ஁கர்ச்ச விதிநா ஁ம்ஸ்கரிஷ்யாமி — அமந்த்ரகமாக ச்மசான ஁ம்மார்க்ஜனம் ஹிரண்ய சகலத்தைப் போட்டு தெற்கு நுனியாகத் தர்ப்பங்களைப் பரப்பி அதில் சிதையைச் ஁ய்த்ரு தென் பாகத்தில் பாத்ர ஁ாத்ரூதி தர்வீ ஁ம்ஸ்காரம் வரை ஁ய்த்ரு சிதையில் சவத்தை ஁ற்றி வாய், கண், மூக்கு, காது இவைகளில் ஹிரண்ய சகலத்தையோ, நெய் பிந்துகளையோ விட்டு வாயில் ஁ள் கலந்த அரிசியைச் ஁ேர்த்து அக்நியை ஁டுத்து சவத்தின் மார்பு தேசத்தில் "அஸ்மாத்த்வமதிஜாதோஸி + லோகாய் ஁்வாஹா" ஁ன்று அக்நி ப்ரதானம் ஁ய்த்ரு, அப்ரதக்ஷிண பரிஷேசனம் ஁ய்த்ரு மந்த்ரத்தினால் ஆஜ்யாஹுதியையும் ஁ய்த்ரு அப்ரதக்ஷிணமாக

उपनीतस्य तु कपालाग्निना पैतृमेधिकविधिना सर्वं मन्त्रवत्कुर्यात्। अपूर्णं द्वादशाब्दं ब्रह्मचारिणः न सपिण्डीकरणम्। पूर्वाक्त विषयाः कन्याविषयेऽपि योजनीयाः। अनुपनीतस्य, अनूढायाश्च मृतौ तुषाऽग्निनैव दाहः। द्वादश वर्षादूर्ध्वं यदा कदावा मरणेऽपि नैव सपिण्डीकरणम्। नारायणबलिरेव कुर्यात्॥

பரிஷேசனம் செய்ய வேண்டும். தர்வீ ப்ரஹ்ரணம். ஸ்ஞானம், நக்ந ப்ரச்சாதனம். மறுபடி ஸ்ஞானம் செய்து விட்டு கிருஹம் திரும்ப வேண்டும்.

ஐந்து வருடத்திற்கு உட்பட்ட பால கன்யைகள் விஷயத்தில் மந்த்ரமன்னியில் அஸ்தி ஸஞ்சயனம் உண்டு என்பதாக கௌதமரின் வசனம். இதனால் ஐந்தாவது வயது முதல் அஸ்தி ஸஞ்சயநம் "ஸமந்த்ரகம்" என்று ஆகிறது.

மூன்றாவது வயதில் மரணம் ஸம்பவித்தால் தர்ப்பம், மந்த்ரம் இல்லாத 30 திலோதகங்களும், 10 பிண்டங்களும் கிருஹத்திற்கு வெளியில் செய்ய வேண்டும்.

நான்காவது வயதிலிருந்து 75 திலோதகங்கள் உண்டு. 10 பிண்டங்கள், 10 பலிகள், 12வது தினத்தில் நாராயண பலி.

ஐந்தாவது வயதில் இவ்விதமே — ஸஞ்சயநமோ ஸமந்த்ரகம். 6, 7, 8 வயதுகளில் முன்பு போல தஹநம், ஸஞ்சயநம் இவைகளைச் செய்து திலோதக பிண்ட பலி ப்ரதான ஏகோத்தர விருத்தி, நவச்ரத்த ஷோடசம் இவைகளை மந்த்ரங்கள் இல்லாமல் தந்த்ரத்துடன் மட்டும் செய்ய வேண்டும். பன்னிரண்டாவது தினத்தில் நாராயண பலி உண்டு.

ஒன்பதாவது வயது முதல் தஹந ஸஞ்சயநம் இவைகளை முன்பு போலச் செய்து பாஷாண ஸ்தாபன வாலோதக திலோதக பிண்ட பலி ப்ரதான ஏகோத்தர விருத்தி நவச்ரத்த ப்ரபூத பலி சாந்தி, ஆநந்த, ஹோம ஏகோத்திஷ்ட ஷோடசச்ரத்தங்களையும் செய்ய வேண்டும் (மந்திரங்கள் அல்லாமல் தந்த்ரத்துடன்). 12வது தினம் நாராயண பலிச்ரத்தம். உபநீதனை கபாலாக்நியினால் ஸம்ஸ்கரித்து பைத்ருமேத விதிப்படி செய்கிறது. 12 வயது நிரம்பாத ப்ரம்மச்சாரி மரணத்தில் ஸபிண்டகரணம் வேண்டாம் என்று சிலர் அபிப்பிராயம். உபநயநம் ஆகி விட்டபடியால் எல்லாவற்றையுமே செய்ய வேண்டும். மேலே சொன்னது எல்லாம் கன்யையின் மரணத்திலும் பொருந்தும்.

१३. அஸ்திதாஹ:

அந்யாஸ்திநாடகஸ்ய, அமத்ரடகஸ்ய அகூதே சஸ்வயநே, டசாஹே, அகூதோடக பிண்டதானஸ்ய, ஁காடசாஹே, அகூதேகோடிஸ்ய, டுர்தஸ்யசு புநர்தஹ் குர்தாஹ்! அடௌ அஸ்திநி஑ூஹீயாஹ்! ததஸஹ்வயாசைவம்! ஷிரஸ: பஸ்வ, ஁ரஸ: பஸ்வ, குஷே: பஸ்வ, ஹஸ்தாஹ்யா் த்ரீணி-த்ரீணி, ஁ரூஹ்யா் த்ரீணி-த்ரீணி, பாடாஹ்யா் த்ரீணி-த்ரீணி ஁தி, யதா லாஹ் வா ஑ூஹீதவா, ஑ீரேண ப்ர஑ால்ய ட஑்ஷிணா஑்ரான்தர்ஹ்நஸ்தீரீய் தேஸு பூர்வாக்த ஸங்஑்யானு ஸாரேண அந்யே ரஸ்திபிஸ்து பூரூபாகூதி஑் கூதவா விஹிதேநாஸ்திநா விதிவட்ஹேஹ்! “அயாஹி” ஁தி மத்ரேண ப்ரதி஑ூதௌ, அவாஹ்ய ஸர்வ பைதூமேதிக஑் விதிவத்குர்தாஹ்! சரூ, ப்ரட஑்ஷிண, ஸி஑்வாத, பாடபந்நநானி ந பவந்தி! “அஸ்தா தவ” மிதி மத்ரேண டாஹ ஁தி கேசுதி! கேசுதி “மேநமத்ரே” ஁தி ட்வாஹ்யா மேவேதி!|

ஸஸ்வயநஸ்வதடானிமேவ குர்தாஹ்!| ஸதஸஸஸ்வயந஑் கரிஸ்யே ஁தி ஸ஑்஑ல்ய குர்தாஹ்!|

அஸ்த்யா் ப்ரதி஑ூதேடிஹி ஸதஸஸஸ்வய ஁ஸ்யதே!|

஁த்த஑ை வயது ஁஑ு஑ு஑ும், ஁பநயநமற்ற பூருஷன் விஷயத்திலும், விவாஹமாகாத கன்யை விஷயத்திலும் 12வது தினம் ஸபிண்஑கரணம் கி஑ையாது. நாராயண பலி மட்டும் ஁ண்஑ு.

12. அஸ்தி தாஹம்

விஹிதமான அக்தியல்லாமல் வேறு அக்தியினுல் தஹநம் நடந்தவனுக்கும், மந்த்ரமற்ற தஹநம் ஁னதிற்கும், ஸஞ்சயநம் ஸெய்யப்படாமலே, 10வது தினத்தில் ஁தக தானமே பிண்ட தானமே ஸெய்யப்படாமல் ஁ருந்தாலே, 11வது தினம் ஏகோத்திஷ்டம் ஸெய்யப்படாமல் ஁ருந்தாலே தூர் மரணம் அடெந்திருந்தாலே அவனுக்கு பூநர் தஹநம் ஁ண்஑ு. அவனுடைய அஸ்தி ஁ருக்கும் ப஑்ஷத்தில் தலயிலிருந்து 5, மார்பிலிருந்து 5, வயிற்றிலிருந்து 5, கைகளிலிருந்து மும்மூன்று, து஑ைகளிலிருந்து மும்மூன்று, கால்களிலிருந்து மும்மூன்று, அல்லது கி஑ைத்த அளவை ஁஑ுத்து பாலினுல் அலம்பி, தெற்கு நுனியாக தர்ப்பங்களைப் பரப்பி அதில் முன்பு ஁஑ுத்த ஸங்கையை

१३. प्रतिकृति संस्कारः

अस्थ्यभावे पलाश वृन्तैः कुशैर्वा प्रतिकृतिं कृत्वा विहिताग्निना विधिवद्देहेत्। यथा: — अपिवा अशीत्यधिक त्रिंशत् पलाश वृन्तैः पुरुषाकृतिं कुर्वन्ति। “चत्वारिंशता शिरः प्रकल्पयते, दशभिर्ग्रीवां, विंशत्योरः, त्रिंशतोदरं, पञ्चाशता पञ्चाशता, एकैकं बाहुं, ताभ्यामेव पञ्चभिः पञ्चभिरङ्गुलीरुपकल्पयेत्, सप्तत्या — सप्तत्या एकैकं पादं, ताभ्यामेव पञ्चभिः पञ्चभिरङ्गुलीः, अष्टाभिर्दशिश्रं द्वादशभिर्वृषणं। पलाशवलकैः कुशैर्वा, सन्धिषु संवेष्ट्य” इत्युक्तरीत्या प्रतिकृतिं कृत्वा स्नापयित्वाऽलङ्कृत्य दक्षिणाग्रान्दर्भान्संस्तीर्य, तेष्वेनं दक्षिणा शिरस मुत्तानं निपात्य पत्तो दशेनाहतेन वाससा प्रच्छाद्य बान्धवाः पर्युप विदन्ति। कर्ता, नमस्कृत्य “प्रति कृति संस्कारं करिष्ये” इति सङ्कल्प्य” आयाहि (पितः) प्रेत” इत्यारभ्य सर्वस्य प्रतिशीवरीत्यादिकं परेयुवाऽसमिति प्रधान होमं हुत्वा (चरु प्रदक्षिणसिग्वातपादबन्धनानि न भवन्ति।) अपेत वीतेति प्रतिपद्य, सर्वं कुर्यात्। सद्यस्सञ्चयनं। अस्थ्यामभावे सञ्चयन मन्त्र जप एव ॥

अनुஸரித்து இதர அஸ்திகளாலும் புருஷாக்குதியைச் செய்து விஹிதமான அக்நியைக் கொண்டு தஹநம் செய்ய வேண்டும். “ஆயாஹி பித: ப்ரேத” என்று ப்ரதிக்ருதியில் ஆவாஹநம் செய்து பித்ருமேத ஸம்ஸ்காரத்தை முறைப்படி செய்ய வேண்டும். சரு - ப்ரதக்ஷிண ப்ரதக்ஷிண - ஸிக்வாதம், பாதபந்தநம் இவைகள் கிடையாது. சிலரின் அபிப்பிராயம் மைநமக்நே மந்திரத்தினாலேயே தஹநம் என்று. சிலர் அஸ்மாத்வமஸி என்கிற புநர் தஹந மந்திரத்தினால்தான் தஹநம் செய்ய வேண்டும் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். ஸத்ய: ஸஞ்சயநம்.

13. பிரதிகிருதி ஸம்ஸ்காரம்

அஸ்தி கிடைக்கப் பெறாத விஷயத்தில் பலாசு விருந்தங்களாலோ தர்ப்பங்களாலோ பிரதிகிருதியைச் செய்து விஹிதமான அக்நியைக் கொண்டு சாஸ்திரப்படி தஹநம் செய்ய

मन्त्र वद्वाहे कृतेऽपि अदग्धस्य कंस्यचिदङ्गस्य दर्शने, तस्याङ्गस्य पुनर्दाहः कर्तव्यः। चिताग्निसद्भावे तेन दहेत्। अभावे, अनुगत प्रायश्चित्तविधिना, अग्निमुत्पाद्य तेन दहेत्। गोत्रस्य +अद्य अहनि, अनग्निदग्धमङ्गं पुनर्दहन विधिना संस्करिष्यामि। कृच्छ्रं चरित्वा, अस्मात्त्वमिति मन्त्रेण तदङ्गं दहेत्। “सूर्यन्ते” इत्यादिसमानम्। तूष्णीमेव दहेदिति केचित्। सद्यस्सञ्चयनं यथावत्कुर्यात्॥

வேண்டும். 380 பலாசு விருந்தங்களை (ஸமித்)க் கொண்டு புருஷாக்குதியைச் செய்ய வேண்டும். அல்லது அந்த அளவு தர்ப்பங்களைக் கொண்டும் செய்யலாம். தலைக்கு 40, கழுத்துக்கு 10, மார்பிற்கு 20, வயிற்றிற்கு 30, ஒவ்வொரு கைக்கும் 50-50, விரல்களுக்கு 5-5, ஒவ்வொரு பாதங்களுக்கும் 70-70, கால் விரல்களுக்கு 5-5, லிங்கத்திற்கு 8, விருஷணத்திற்கு 12. இப்படியாக ஸம்பாதித்து தர்ப்பங்களால் அந்தந்த ஸந்தியைக் கட்டி ப்ரதிக்குதியைச் செய்து ஸ்னானம் அலங்காரம் செய்வித்து தெற்கு நுனியாக தர்ப்பங்களைப் பரப்பி, அதில் தெற்கு தலையாக படுக்க வைத்து, பாதத்தில் நுனி வரும்படியாக புதிய வஸ்திரத்தினால் போர்த்தி பந்துக்கள் சூழ்ந்திருக்க வேண்டும். கர்த்தா ஸ்னானம் செய்து, புண்ட்ரதாரனம் செய்து "ப்ரதிக்குதி ஸம்ஸ்காரம் கரிஷ்யே" என்பதாக ஸங்கல்ப்பித்து "ஆயாஹிபித: ப்ரேத" என்பதாக ஆவாஹநம், செய்து ஸர்வஸ்ய ப்ரதிசீவரீ ஆரம்பித்து "பரேயுவாம்ஸம்" பிரதான ஹோமத்தைச் செய்து அபேதவீத ஆரம்பித்து எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டும் (சரு - பிரதக்ஷிண ஸிக்வாத பாதபந்தனங்கள் கிடையாது) ஸத்ய: ஸஞ்சயநம் மந்த்ர ஜபம்தான்.

மந்த்ரவத்தாக தஹநம் செய்யப்பட்டிருந்தும் ஏதாவது ஒரு அங்கம் தஹநத்திலிருந்து விடப்பட்டிருந்து தென்பட்டால் அந்த அங்கத்திற்கு புநர் தஹநம் அவச்யம் செய்ய வேண்டும். சிதைவில் அக்நி இருக்குமாகில் அதைக் கொண்டு தஹநம் செய்யலாம். ச்மசாநாக்நி இல்லாவிடில் அக்நி நஷ்ட ப்ராயச்சித்தம் செய்து அந்த அக்நியினால் புநர் தஹந மந்த்ரத்தினால் தஹநம் செய்து "ஸூர்யம் தே" என்று ஆரம்பித்து எல்லாம் செய்து பூர்ணமாக தஹநம் ஆனதும் க்ரமப்படி ஸஞ்சயநம் செய்ய வேண்டும்.

14. ஸ்ரஃத க்ருத்ய விஷய:

ஸ்ரஃதயஃஸ்தாபித்ரஃ: ஸத்வதஷவ்ஷ ஸர்யந்த் வார்தாஸநாக்ஷநி, ஸஃடஷ ஸ஡்ஸாஸ்தே ஂஷாடாதி ஸதூக஡ாஸேஷு ஑தூஷு ஂந்யத஡ே ஡ாஸே க்ஷ்ணாஷ்஡ீ, க்ஷ்ணே காடஷீ தர்ஷேஷு ஂந்யதரஸ்யா் தித்யா் நாராயண ஡லி் க்ருதவா ஸ்ரதிக்ருதி தாஹேந ஸ்ஸ்க்ருத்ய தஷராத்ர஡ுதகதானாதானந்தஃ஡ாந்த் க்ருதவா ஂகாடஷாஹே, ஂகஃதிஷ்ட், த்வாடஷாஹே ஸாஸிஷ்ட்ய், ததா தத்தத்காலே ஂந஡ாஸிகாதிநி ஂநுஷாய யஸ்மிந்஡ாஸி, யஸ்யா் தித்யா் கர்஡ ஂர஡்ய், ஸதவதஸ்ய (தஸ்யா:) திதிரிதி நித்யித்ய ஂ஡்திகஸ்ரத்யா஡்திகாநி ஂநுதிஷ்டே॥

஡ாதூஸித் வ்யதிரித் ஡ந்நு வர்ஷேஷு ஸ்ரஃத விஷயே த்ரயஃடஷே வ்ஷே ஸூர்வஃத் ஸதூக஡ாஸேஷு நாராயண ஡லி் க்ருதவா ஸ்ரதிக்ருதிதாஹ் க்ருதவா. ஂத்ர தூதீயே தின ஂவ ஂதகதான ஸிஷ்ட஡லி ஸ்ர஡ூத் ஡லி ஸ஡ாஸி: . ஂநந்த ஃ஡த்வ. தூரீயேஸஹி ஂகஃதிஷ்ட். ஸத்வ஡ேஸஹி ஸாஸிஷ்ட்ய஡ிதி நிர்நய: . தத: யதா஡்ர஡் ஡ாஸிகாத்நுஷான஡்॥

15. ஸ்ரஃத க்ருத்ய விஷயம்

தேஸாந்தர஡் ஸெந்நிருந்த தாய், தகஸ்ஸன் இவர்கலின் இருஸ்ஸிட஡் ஂறிய ஡ுடிதாதஸடி ஂகிவிட்டால் ஸதினேந்து வருடங்களுக்குஸ் ஸிறகு 16வது வருடத்தில் ஂடி, ஸுரட்டாஸி, ஡ார்கழி, ஡ாஸி ஡ாதங்களில் கிருஷ்ண ஂஷ்ட஡ி, கிருஷ்ண ஂகாதஸி, ஂ஡ாவாஸ்யை இவைகளில் ஂதாவது ஂரு திதியை ஂவர்களின் ஡ரண திதியாகக் கஃண்டு ஡ுதலில் நாராயண ஸலியைத் ஸெய்து ஸிரதிகிருதி தாஹத்தினால் ஸ஡்ஸ்கார஡் ஸெய்து, தஸராத்தர஡், ஂஸெளஸ஡் ஂநுஷ்டித்து க்ர஡ஸ்ஸ ஸிரத஡ தினத்திலேயே ஸாஷாண ஸ்தாஸாநாதிகளேத் ஸெய்து, 11வது தின஡், ஂகாஹ஡், 12வது தின஡் ஸஸிண்஡கரண஡் ஸெய்ய வேண்டும். ஸிறகு ஡ாதாந்த்ர ஂந ஡ாஸிகாதிகள்; ஂடுத்த வருட஡் ஂதே திதியில் ஂஸ்திக஡்; க்ர஡஡ாக ஸ்ரத்யாஸ்திகாதிகளே ஂநுஷ்டித்து வர வேண்டும்.

஡ாதா ஸிதாக்கள் தவிர, இதரர்களின் தேஸாந்த்ர க஡னத்தின் நிலையை ஂறியாத விஷயத்தில் 12 வருடங்கள் ஡ுடிந்தத஡், 13வது வருடத்தில் ஡ேலே குறிஸ்ஸிட்ட ஡ாதங்களில் ஡ேலே குறிஸ்ஸிட்ட

நாராயணபலி:

ஹேமாட்ரௌ நாராயண பலி ஃரயோக: ஢்ரயதே | ஢்டானீர் ஸோ஢்நூததே | ஢ேவல: விஷா஢்ரி ஜலபாஷாணௌர்஢்ரமூர்தஸ்ய ஃரமா஢்த: | கர்மா஢்ரௌ஢்ர஢்ரு஢்ருத்யர்த் நாராயண பலிர் ஃரேத் ||

மார୍କण्डेय: — दंष्ट्रिभिर्नखिभिर्वापिशृङ्गिभिर्यदिदैवत: ।

वृक्षैर्जलैश्च पाषाणै: दैवतो य: प्रमीयते ।

तस्यैवदेह शुद्ध्यर्थं कर्मादौ लोककाङ्क्षया ।

नारायण बलिं कुर्यात्सर्व पापापनुत्तये ।

पराशर:- दुर्मृतस्य विषाद्यैर्वाचोरै: खड्गैर्मृगादिभि: ।

कर्मादौ लोक साक्ष्यर्थं नारायण बलिं चरेत् ।

नारायणो जगत्कर्ता सर्वपापापहानृणाम् ।

दुर्मृतानां विशेषेण महा पाप प्रणाशन: ।

मरीचि:— दुर्मृतस्य खरोष्ट्रैश्च पशुभिर्वृक्ष पातनै: ।

जलै: पाषाण लगुडैर्मथितस्य प्रमादत: ।

कर्मादौ लोकमन्विच्छन् नारायण बलिं चरेत् ||

திதிகளில் நாராயண பலி, பிரதிகிருதி ஸம்ஸ்காரம் இவைகளைச் செய்து மூன்றாவது தினத்தில் தசம தின க்ருத்யம், நான்காவது தினத்தில் ஏகாஹம், ஐந்தாவது தினத்தில் ஸபிண்டகரணம் செய்ய வேண்டும். பிறகு க்ரமப்படி ஊன மாஸாதிகளைச் செய்து ஆப்திக ப்ரத்யாப்திகங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

16. நாராயண பலி

நாராயண பலி ப்ரயோகமானது பலவிதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆயினும் “ஹேமாத்ரி” என்கிற க்ரந்தத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளதை இங்கு சுருக்கமாக விஜ்ஞாபித்துக் கொள்கிறேன்.

தூர்மரணம் முதலியவைகளில் ஆதியில் நாராயண பலியை அவச்யம் அனுஷ்டித்துத்தான் கர்மாவை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று பல மஹர்ஷிகளின் அபிப்பிராயம். உபலீதத்துடன் தான்

கர்தாடௌ ஸூர்வதர்வசௌ ஡ுதஸ்யௌதஹ்வஜந்மந: |
 ஸ்ராஸ்திதௌ ததா க்ருதவா தர்மஸாஸ்த்ருத஡ார்த: |
 ஂஹ்ய வஸ்ராந்ரணஸாஸ்த்ருதவ்ஷதஸ்தி஡ாடராது |
 ததர்஢் வா ததர்஢் வா ஸ்஡ா஢்ஸ்த்ருதஸ்தி ஸாரகாந் |
 ஂ஡்யர்஢்ரீரந்ரவஸ்த்ரா஢்ரௌ ரா஡் வாஸ்வரீர஡ௌவா ||
 கரஸ்யௌஃஃ ஡ுதஸ்யாஸ்ய ஡லௌ நாராயணாத்஡க஡் |
 லௌகிகாஸ்த்ரி ஸ்ரதஸ்தாஸ்ய ஸரஸ்தீரீய வஸ்தானத: |
 ஸுவுணாஜ்ய ஸ஡ாடாய வ்யாஹதீரூ஢்ரந்ர஢்ரத |
 ஸூதகஸூதக஢்஢்ரத ஃதவா ஸ஢்஢்ரயா஡ௌகா ஸ஡ு஢்ரஃந் |
 வ்யாஹதீநா ஡்ரய ஃதவா ஸூதகஸூர வஸ்தானத: |
 ஸ஢்஢்ரயா஡ௌகா ஡்ரய க்ருதவா ஃதஸ்தௌதர ஸத ஃர஡ாது |
 ஃதவௌ வஸ்திவ஢்ர஢்ரௌ ஃ஡ ஸௌ ஸ஡ாஸ்யௌது |
 ஡்ராஹ்ணாந்ஸ஡ல஢்஢்ரத ஸூவௌதௌ ந வஸ்தானத: |
 ஢்ருதவ்ஷதஸ்தி நா஡ாநி கௌவாடீநி வௌஃர஡ாது |
 ஢்ருதவ்ஷதஸ்தி வஸ்ராணா ஸ்ரதௌக வஸ்தியௌஜயௌது |
 ஢்ராடஸ ஡்ராஹ்ண ஸௌ நா஡ ஢்ரய |

ஸௌய்ய வௌண்஢ு஡். இதில் கௌஸவாதிஃ 12, வாஸுதௌவாதிஃ 12. ஆக ஡ௌத்த஡் 24. 24 ஸிரா஡்஡ணார்க் ஃதௌடத்தாலு஡் ஸரீ ஂல்லது 12 ஂல்லது 8 ஂல்லது 6 இஸ்ஸ஡டியாகக் ஃதௌடக்கிறவார்களை ஂனுஸரீத்து ஂவார்கலின் ஸேரில் 24 நா஡ாக்களை வஃருத்து வரீக்க வௌண்஢ு஡். ஸங்கல்ஸ்ஸ஡் ஸௌத்து ஃகாண்஢ு ஂவார்களுக்கு ஆஸந஡் ஸ஡ர்ஸ்ஸிக்க வௌண்஢ு஡். ஸாத ஸ்ரகஸாஸந஡், கந்தாத்யுஸார஡் ஸௌய்ய வௌண்஢ு஡். லௌகிகாக்நியௌ ஸ்ரதஸ்தௌ ஸௌத்து தர்வீ ஸ஡்ஸ்காராந்த஡் ஸௌத்து ஸூராதி வ்யாஹ்ருதிகளை 108, 108 ஆக ஸ்ரத்யௌக஡் ஹௌ஡஡் ஸௌய்ய வௌண்஢ு஡். "ஃ஡் ஸூ: ஸ்வாஹா ஂக்நயௌ இத஡் ந஡஡, ஃ஡் ஸூஸ் ஸ்வாஹா ஂக்நய இத஡் ந஡஡" ஂன்று ஡ூன்று வ்யாஹ்ருதி ஹௌ஡஡ங்கலையும் ஸௌய்ய வௌண்஢ு஡். ஸிறஃ, "ஃ஡் ஸூரஸுவஸுஸ்வாஹா - ஸ்ரஜாஸதயௌ இத஡் ந஡஡" ஂன்பதாஃவும் 108 ஆஹுதிக். ஸிராயஸ்சித்த ஹௌ஡஡். ஸ்ராணயா஡஡். ஸரீஷௌஸ஡஡். ஂஸ்தான஡் ஸௌத்து, தண்஢ுல஡்

ஷட் ப்ராஹ்ண பக்ஷேநாம஛துஸ்ட்யம் ஛துப்ராஹ்ண பக்ஷே நாம ஷட்கம் ।
 ப்ராஹ்ண த்ரய பக்ஷே நாமாஸ்டகம் ।
 இதி யதாஸம்஡வம் யதா ஸஹ்யம் விநியோஜயேத் ।
 தண்டுலாங்க்ஷேவ முத்ராங்க்ஷமாஸாந்ஷாகம் துதம் ததிகி ।
 தா஡்஡ூலம் தக்ஷிணாங்க்ஷேவ விப்ரே஡்ய: பரிகல்பயேத் ।
 நானேந தோஷயேத்விப்ரானு அஃகாரோ நஃத்யதே ।
 யதா ஸபிண்டம் ஡ூயாதுர்தஸ்ய த்விஜந்஡ந: ।
 ந தாவதந்நம் கர்த்வ்யம் விப்ரேரஃத்யாத்஡ வேதி஡ி: ।
 ததா விப்ரேர்ந் ஡ோக்த்வ்யம் யதி ஡ுக்ஷே ஸ பாதகி ।
 ஜாதகர்த்஡ிணி விப்ரஸ்ய துர்தஸ்ய த்விஜந்஡ந: ।
 நாராயண ஡லௌ ஛ேவ நானு ஸ்ராஃதம் ஸ஡ா஛ரேத் ॥
 ஃரிரண்யேநேவ தான்யேர்வாகுர்யாங்க்ஷ்ராஃதம் விதானத: ।
 அநேந காரயேதஸ்து ஸ஛ண்டால ஸ஡ோ஡வேத் ॥

துர்துதானா஡் த்விஜந்஡நா஡் பரலோகஃதார்த்யம் கர்த்஡ிடௌ அ஡ேந ஃரிரண்யேந வா,
 “நாராயண ஡லி஡் கரிரஃப்யா஡ி” இதி ஸட்கல்ய கர்த்஡் குர்யாத் ॥

முதலானவைகளை, “கேஸவ ப்ரீதி஡் கேஸவ நாராயண ஡ாதவ
 கோவிந்த விஷ்ணு ஡துஸஃதந ப்ரீதி஡் காமய ஡ாந: துப்ய஡ஹம்
 ஸம்ப்ரததே” இப்படியாக வரித்த க்ர஡த்தில்த் தத்த஡் ஸெய்து விட்டு
 அக்ஷதை, துளசி இவைகளை எடுத்துக் கொண்டு, “ஏகோ விஷ்ணு:
 + அவ்யய: அநேந யத்கிஞ்சித் ஹிரண்ய ஸஹித ஆ஡ரூப நாராயண
 பவிநா பகவாந் ஸர்வாத்஡க: ஸ்ரீ நாராயண: ப்ரீயதா஡்” என்று
 அக்ஷதை, துளசி கலந்த ஜலத்தைக் கிழக்கு நுணிகளாகப்
 போடப்பட்ட தர்ப்பங்களில் விட்டு விட வேண்டும்.

இவ்வித஡ாகவே கந்யா பாலர்களின் 12வது தினத்தில்த் ஸெய்ய
 வேண்டிய நாராயண பலியையும் ஸெய்ய வேண்டும்.

तत्प्रयोगः सङ्ग्रहेण विलिख्यते। सर्वमुपवीत्येव। अनुज्ञां प्रार्थ्य सङ्कल्पयेत्। कृच्छ्रश्चरेत्। यथा सम्भवं ब्राह्मणान्वृणुयात्।

अस्मिन्नारायण बलि श्राद्धे केशवाय नमः, इति केशव, नारायण, माधव, गोविन्द, विष्णु, मधुसूदनेभ्यो नमः। त्रिविक्रमवामन श्रीधर हृषीकेश पद्मनाभ दामोदरेभ्यो नमः। वासुदेव, सङ्कर्षण, प्रद्युम्न, अनिरुद्ध, पुरुषोत्तम, अधोक्षजेभ्यो नमः। नारसिंह, अच्युत, जनार्दन, उपेन्द्र, हरि, श्रीकृष्णेभ्यो नमः इत्येवं क्रमेण वृत्वा आसानादीन्समर्प्य एकस्मिन् चतुरश्रे मण्डले पादप्रक्षालनं कुर्यात्। स्वयञ्च पादौ प्रक्षाल्य द्विराचामेत्। विप्रांश्चाचामयेत्। क्रमशः गन्धाद्युपचारान्समर्पयेत्। अग्निप्रतिष्ठादि चतुष्पात्र प्रयोगः। (अग्निसन्धान प्रयोगवत् दर्वी संस्कारान्तं कुर्यात्॥) परिषेचनं। भूः स्वाहा — १०८, भुवस्स्वाहा १०८, सुवस्स्वाहा १०८, ओं भूर्भुवस्सुवस्स्वाहा १०८। अनाज्ञात त्रयं व्याहृति चतुष्टयं। पूर्णाहुतिः (श्री विष्णवे स्वाहा) परिषेचनं - उपस्थानं। तण्डुलादीन् केशव प्रीतिं (केशवादि प्रीतिं कामयमानः तुभ्यमहं सम्प्रददे। एकदत्ते अनेन यत्किञ्चिद्धिरण्य सहित आमरूपेन नारायण बलि कर्मणा नारायणेः प्रीयताम् इति तुलसी मिश्रित साक्षतं जलं प्राग्रेषु दर्भेषु निनयेत्॥ एवं प्रकारेणैव कन्याबालयोः द्वादशाहे कर्तव्य नारायण बलिंश्च॥

अपरप्रयोगः परिसमाप्तः

ஐநநாசௌசம்

1. நாலு மாதத்தில் கர்ப்ப ஸ்ராவமுண்டானால் பிதாவிற்கு ஸ்நான மாத்திரம் உண்டு. ஞாதிகளுக்கு அதுவுமில்லை. ஐந்து, ஆறு மாதங்களில் நீர்க்குமிழி போன்ற கர்ப்பம் விழுந்தால் பிதாவிற்குப்போல் ஞாதிகளுக்கும் ஸ்நானமுண்டு. அந்த மாதங்களிலேயே கடினமான கர்ப்பம் விழுந்தால், பிதாவிற்கும் ஞாதிகளுக்கும் மூன்று நாள் ஆசௌசம்; மாதாவிற்கு நாலு மாஸத்தில் நான்கு நாட்களும் ஐந்தாவது மாஸத்தில் ஐந்து நாளும் ஆறாவது மாதத்தில் ஆறு நாளும் ஆசௌசம். 1

2. ஏழாவது மாஸம் முதல் பெண் பிறந்தால் பிதாவிற்கும் ஸஹோதரர்களும் பிள்ளோதரர்களுமான ப்ராதாக்களுக்கும், பிதாவினுடைய பிள்ளோதரர்களும் ஸஹோதரர்களுமான ப்ராதாவிற்கும் அவன் பிள்ளைகளுக்கும் பிதாமஹனுக்கும் அவன் ப்ராதாவிற்கும் பத்து நாள் ஆசௌசம். பிள்ளோதரனான பிதாவின் ப்ராதாவினுடைய புத்திரனுக்கு ஆசௌசமில்லை என்பர் சிலர். 2

3. ஏழாவது மாஸம் முதல் ஆண் பிறந்தால் ஏழு தலைமுறைக்கு உட்பட்ட ஞாதிகள் எல்லாருக்கும் பத்து நாள் ஆசௌசம். ஏழு தலைமுறைக்கு உட்பட்ட ஞாதிகள், ஸபிண்டர்கள் என்று சொல்லப்படுவார்கள். ஸமாதோதகர்களுக்கும் (எட்டாவது தலைமுறை முதல் பதினான்கு தலைமுறை வரை ஸமாதோதகர்) மூன்று நாள் ஆசௌசம். 1

4. மாதாவிற்கோ என்றால்? பெண் பிறந்தால் பிறந்த தினம் முதல் (40) நாள் வரையிலும், ஆண் பிறந்தால் (30) நாள் வரையிலும் அகத்தியுண்டு. 4

5. பிறந்த குழந்தையானது ஆணாய் இருந்தாலும் பெண்ணாய் இருந்தாலும் மாதாமகனுக்கும் மாதாமஹிக்கும் மூன்று நாள் ஆசௌசம். மாதாமஹன் இல்லாத போதிலும் மாதா மஹிக்கு மாத்திரம் மூன்று நாள் ஆசௌசம். இரண்டு பேர்களும் இல்லாத போதிலும் அம்மான் வீட்டில் ப்ரஸவித்தாலும் அல்லது அம்மான் ப்ரஸவச் செலவு கொடுத்தாலும் அம்மானுக்கு ஒரு நாள் ஆசௌசம். இந்த இரண்டும் இல்லாவிடில் ஆசௌசமே இல்லை. 5

6. ஐநநாசௌசமானது எல்லாருக்கும் தந்தம் காலம் வரையில்தான். தந்தம் காலம் தாண்டினால் அதிக்ரந்தாசௌசம்

கிடையாது. பிதாவிற்கும் கூடஸ்நான மாத்திரந்தான். நல்ல நாளில்
செஷ்ளரஞ் செய்து கொள்ளத் தக்கது. 6

மரணசௌசம்

7. பிறந்த குழந்தை பத்து நாளுக்குள் மரித்தால் பிதா முதலிய
எல்லா ஞாதிகளுக்கும் ப்ரஸவாசௌச சேஷத்தோடு
மரணசௌசத்திற்கும் நிவ்ருத்தி, பிதாவிற்கு மாத்திரம் ஸ்நாநம்.
பத்தாவது தினத்தில் மரித்தால் பிதாவிற்கு அன்று முதல் இரண்டு
நாள் ஆசௌசம். பத்தாவது தினத்தின் ராத்ரி கடைசி யாமத்தில்
மரித்தால் பிதாவிற்கு மூன்று நாள் அதிகமான ஆசௌசம்.
மற்றவர்களுக்கு இல்லை. 7

8. பிறந்த குழந்தை தொப்புள் கொடி அறுப்பதற்கு முன்
மரித்தால் ஞாதிகளுக்கு மூன்று நாள் மாத்திரம் ஆசௌசம்.
பிதாவிற்கும் ப்ராதாக்களுக்கும் பத்து நாள். தொப்புள் கொடி
அறுத்த பிறகு சிசு மரித்தாலும், மரித்தே ஜநித்தாலும் எல்லா
ஞாதிகளுக்கும் பத்து நாள் ஆசௌசம் உண்டு என்று
வைத்தியநாதீயத்தில் விசேஷம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
சிஷ்டாசாரம் போல் நடந்து கொள்க. மாதாவிற்கு மாத்திரம்
எல்லாவிதத்திலும் 14வது பாராவில் சொல்லப்பட்டியே சுத்தி. 8

9. பதினேராவது தினம் முதல் ஆறாவது மாஸம் வரையில்
கன்னிகையும் பாலனும் மரித்தால் மாதா பிதாக்களுக்கும்,
ஸஹோதரர்களும் பின்னோதரர்களுமான ப்ராதாக்களுக்கும், பத்து
நாள் ஆசௌசம். ஞாதிகளுக்கு ஸ்நாந மாத்திரம். 9

10. ஆறாவது மாஸம் முதல் இருபத்தி நாலாவது மாஸம்.
முடிவு வரையில் கன்னியா பாலர்கள் மரித்தால் மாதா
பிதாக்களுக்கும், ஸஹோதர பின்னோதர ப்ராதாக்களுக்கும், பத்து
நாள் ஆசௌசம், ஞாதிகளுக்கு பால மரணத்தில் ஒரு தினமும்,
கன்யா மரணத்தில் ஸ்நாந மாத்திரமும், இதில் விசேஷத்தை (4)வது
பாராவிலும் காண்க. 10

11. இருபத்தி ஐந்தாவது மாஸம் முதல் ஆறாவது வருஷம்
முடிவு வரையில் பால மரணத்தில் மாதா பிதாக்களுக்கும்,
இரண்டுவித ப்ராதாக்களுக்கும் பத்து நாளும், ஞாதிகளுக்கு மூன்று
நாளும், ஸஹோதரிக்கும் பிதாவின் ஸஹோதரிக்கும் மாதாவின்
ஸஹோதரிக்கும் மாதாமஹனுக்கும் மாதாமஹிக்கும்

அம்மானுக்கும் அம்மாமிக்கும் கூடப் பிறந்தவன் பிள்ளைக்கும் அவன் பத்னிக்கும் பக்ஷிணீ ஆசௌசமுண்டு. மற்ற பந்துக்களுக்கு ஸ்நாந மாத்திரம். 11

12. பந்துக்களுடையவும் ஞாதிகளுடையவும் மரணத்தில் முன் சொல்லப்பட்டும் சொல்லப்படப் போவதாயும் இருக்கிற ஸர்வ விதமான ஆசௌசமும் ஸ்த்ரீகளுக்கும் புருஷர்களுக்கும் விவாஹத்திற்குப் பிறகுதான். ஏனென்றால் ப்ரஹ்மசாரியாய் இருக்கும் காலத்தில் ஆசௌசம் இல்லாமையாலும் அதற்கு முன் பாலர்கள் ஆகையாலும் விவாஹத்திற்குப் பிற்பாடு தான் ஆசௌசானுஷ்டாநத்திற்கு அதிகாரம். 12

13. இருபத்தி ஐந்தாவது மாஸம் முதல் ஆறாவது வருஷம் முடிவு வரையில் கன்னிகையின் மாதா பிதாக்களுக்கும் ப்ராதாக்களுக்கும் பூர்ணமான ஆசௌசம், ஞாதிகளுக்கு ஒரு தினம். அந்தக் காலத்தில் விவாஹம் ஆகியிருந்தால் சொல்லப் போகிற (24)வது பாராவின் படி எல்லாருக்கும் ஆசௌசம். 13

14. ஏழாவது வருஷம் முதல் விவாஹத்திற்கு முந்தி கன்னிகையின் மரணத்தில் மாதா பிதாக்களுக்கும் ப்ராதாக்களுக்கும் பூர்ணமான ஆசௌசம், ஸபிண்டர்களுக்கு மூன்று நாள், மாதா மஹர் முதலாகிய பந்துக்களுக்கு ஸ்நாந மாத்திரம், உடன் பிறந்தான் பிள்ளைக்கு பக்ஷிணீ என்று சிலர். சிஷ்டாசாரம்போல் நடந்து கொள்க. 14

15. ஏழாவது வருஷம் முதல் உபநயநத்திற்கு முந்தி பாலனுடைய மரணத்தில் மாதா, பிதா, ப்ராதாக்களுக்குப் போல் எல்லா ஸபிண்டர்களுக்கும் பத்து நாள் ஆசௌசம், மாதாமஹனுக்கும், மாதாமஹிக்கும் மூன்று நாள், உடன்பிறந்தாளுக்கும் மாதா பிதாக்களின் உடன்பிறந்தாளுக்கும் அம்மானுக்கும் அம்மாமிக்கும் உடன்பிறந்தான் பிள்ளைக்கும் அவன் பத்னிக்கும் பக்ஷிணீ மாத்திரமே தான். மற்ற பந்துக்களுக்கும் ஸமாஹோதகர்களுக்கும் ஸ்நாந மாத்திரம். 15

16. ஏழாவது வருஷத்திற்கு முந்தி உபநயநம் செய்திருந்தால் சொல்லப் போகிற (23)வது பாராவில் கண்டபடி எல்லாருக்கும் ஆசௌசம். அப்படியே மூன்றாவது வருஷத்திற்கு முன் செளள ஸம்ஸ்காரம் நடந்திருந்தால் தஹந ஸம்ஸ்காரமே செய்யத் தகுந்தது. (11)வது பாராவில் கண்டபடி ஆசௌசம், அப்படி

ஆறாவது மாஸத்திற்கு முன்னர் பல் முளைத்திருந்தால் (10)வது பாராவில் கண்டபடியே எல்லாருக்கும் ஆசௌசம். 16

17. கன்னிகைகளுக்கும் பாலர்களுக்கும் மூன்றாவது வருஷத்திற்கு முன் கநநம் முதலாகிய ஸம்ஸ்காரம் செய்வதாய் இருந்தால் அந்த ஸம்ஸ்காரமானது மரணத்திற்கு மறு தினம் செய்வதாக நேரும் பக்ஷத்தில் அந்த ஸம்ஸ்கார தினம் முதல் கொண்டே ஆசௌசானுஷ்டானம் — இதில் விசேஷம் — ஆஹிதாக்நியின் மரணத்தில் தஹந தினம் முதல் கொண்டு தசாஹம் முதலான ஆசௌசானுஷ்டானம், அநாஹிதாக்நிக்கு மரண தினம் முதல் கொண்டே, ஆசௌசானுஷ்டானம். இவ்விடத்தில் ஆஹிதாக்நி என்பதும் அநாஹிதாக்நி என்பதும் மரித்தவனைச் சொல்லுகிறது. அல்லது ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கிறவனைச் சொல்லுகிறது என்று அறியவும். 17

புநர் தஹநத்தில் ஆசௌச க்ரமம்

18. ஆஹிதாக்நிக்கும் அநாஹிதாக்நிக்கும் ஸ்வ காலத்தில் மந்த்ரபூர்வகமாக ஸம்ஸ்காரம் இல்லாமல் தசாஹ மத்தியத்தில் புநஸ் ஸம்ஸ்காரம் செய்தால் மரணம் முதற்கொண்டே எல்லாருக்கும் ஆசௌசமே அல்லது புநர் தஹநம் முதற்கொண்டு ஆசௌசமன்று. தசாஹத்திற்குப் பிறகு ஆஹிதாக்நிக்கு புநஸ்ஸம்ஸ்காரம் செய்தால், அப்போது புநஸ் ஸம்ஸ்கார தினம் முதற்கொண்டு தசாஹம் முதலான ஆசௌசம், அநாஹிதாக்நிக்கு தசாஹத்திற்குப் பிற்பாடு அஸ்தி ஸம்ஸ்காரம் செய்தால் முன் ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்காத பக்ஷத்தில் ஞாதிகளுக்குப் பத்து நாளும், முன் ஆசௌசம் அனுஷ்டித்து உதக தானம் செய்யாமல் இருந்தால் மூன்று நாளும் ஆசௌசம். முன் ஆசௌசமும் அனுஷ்டித்து உதக தானம் செய்திருந்தால் ஆசௌசம் இல்லை. பிரதிக்குதி தாஹத்தில் முன் ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்காமல் இருந்தால் மூன்று நாள். ஆசௌசம் அனுஷ்டித்திருந்து உதக தானம் செய்யாமல் இருந்தால் உதக தான நிமித்தமாக ஒரு நாள் ஆசௌசம், முன் இரண்டும் செய்திருந்தால் ஞாதிகளுக்கு ஆசௌசமே இல்லை. ஞாதிகள் தவிர மற்ற பந்துக்களுக்கு புநர் தஹந நிமித்தமாக ஆசௌச கந்தமே இல்லை. புத்ரர்களுக்கோ என்றால்? அஸ்தி ஸம்ஸ்காரத்திலும் பிரதிக்குதி ஸம்ஸ்காரத்திலும் முன் ஆசௌசானுஷ்டானத்திலும், அதில்லாமையிலும் எப்பொழுதும் பூர்ணமான ஆசௌசமே

உள்ளது. புத்ரன் தவிர வேறொருவன் ஸம்ஸ்காரம் செய்வதாய் இருந்தால் அவனுக்கு அஸ்தி ஸம்ஸ்காரத்திலும் பிரதிகிருதி ஸம்ஸ்காரத்திலும் எப்பொழுதும் மூன்று நாள் ஆசௌசமே உள்ளது. 18

19. ஸ்த்ரீகளுக்கு ரஜோதர்சனம் முதல் மூன்று நாள் அசுத்தி, நாலாவது தினத்தில் ஸ்நாந்தத்தால் சுத்தி, ஆனாலும் ஐந்தாவது தினத்தில்தான் வைதிக கர்மங்களுக்கு யோக்யதை. 19

20. ஸம்பர்க்காசௌசம் தவிர, பர்த்தாவிற்கு உண்டான ஸர்வ விதமான ஆசௌசமும் பத்னிக்கும் உண்டு. பத்னிக்கு அம்மான் முதலான ப்ந்துக்களின் மரண நிமித்தமான ஆசௌசம் பர்த்தாவிற்கு இல்லையாகிலும் பத்னி ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கும் காலத்தில் பர்த்தாவிற்கு நித்ய கர்மாதிகளில் அனுஷ்டானாதிகாரம் இருந்த போதிலும் அக்னி ஸந்தானத்திலும் ச்ரத்த போஜனத்திலும் அவனுக்குப் யோக்கியதை இல்லை. 20

21. ஸாயம்ஸந்தி என்றும் ப்ராதஸ் ஸந்தி என்றும் சொல்லப்பட்ட இரண்டு ஸந்தியும் கழித்து மூன்று பாகமாகப் பிரிக்கப்பட்ட ராத்ரியின் மூன்றாவது பாகத்தில் ஜநநமோ மரணமோ ரஜஸ்ஸோ உண்டானால் மறு தினம் முதற்கொண்டே யாசௌசம். அதற்கு முன் பாகங்களில் ஆனால் முதல் நாள் தொடங்கியே ஆசௌசம். 21

22. தத்த புத்ரனுடையவும் ஜநக மாதா பிதாக்களுடையவும் மரணத்தில் ஒருவருக்கொருவர் மூன்று நாள் ஆசௌசம். தத்தனுக்கும் ஜநக வம்சஞாதிகளுக்கும் பரஸ்பரம் ஒரு நாள் ஆசௌசம். தத்தனுடைய ஸந்ததி மரணத்தில் ஜநக மாதா பிதாக்களுக்களும் ஆசௌசமில்லை. 22

உபநீத புருஷன் மரித்தால்

23. ஸபிண்டர்களுக்கு பத்து நாளும் ஸமாஹோதகர்களுக்கு மூன்று நாளும் மாதாமஹனுக்கும் மாதா மஹிக்கும் அம்மானுக்கும் அம்மாமிக்கும் உடன்பிறந்தாள் பிள்ளைக்கும் அவன் பத்னிக்கும் பெண்ணுக்கும் மாப்பிள்ளைக்கும் உடன் பிறந்தாளுக்கும் சிறிய தாயார் பெரிய தாயாருக்கும் மூன்று நாள் ஆசௌசம். உடன் பிறந்தாளுக்கும் சிறிய தாயார், பெரிய தாயாருக்கும் பக்ஷிணி மாத்திரம்தான் என்று பக்ஷாந்திரம் உண்டு.

ஆசாரம்போல் நடந்து கொள்க. சிறிய தாயார், பெரிய தாயார் பிள்ளைக்கும், ஷே யார் பெண்ணுக்கும் அதைக்கும், அவள் பெண்ணுக்கும், பிள்ளைக்கும், அம்மான் பெண்ணிற்கும், பிள்ளைக்கும் ப்ராதாவின் பெண்ணுக்கும், சிறிய தகப்பனார் பெரிய தகப்பனார் உடன் பிறந்தான் பெண்ணுக்கும் பௌத்ரிக்கும் (புத்ரனுடைய பெண்ணிற்கும்) பின்னோதரமான உடன் பிறந்தாளுக்கும் - பக்ஷிணீ, பக்ஷிணீயென்றால் இரண்டு பக்ஷோடு கூடிய ஒரு ராத்ரியோ அல்லது இரண்டு ராத்ரியோடே கூடிய ஒரு பக்ஷும் ஆகும்.

23

விவாஹித ஸ்த்ரீயின் மரணத்தில்

24. விவாஹமான ஸ்த்ரீ மரித்தால் பர்த்தாவின் ஸபிண்டர்களுக்கு தசராத்திரமும், ஸமாநோதகனுக்கு த்ரிராத்ரமும், மாதா பிதாக்களுக்கும் ஸஹோதரனுக்கும் உடன் பிறந்தான் பிள்ளைக்கும் உடன் பிறந்தான் பிள்ளைக்கும் தெளஹித்திரனுக்கும் பர்த்தாவின் உடன் பிறந்தான் பிள்ளைக்கும் மாப்பிள்ளைக்கும் பெண்ணிற்கும் மூன்று நாள் ஆசௌசம். இங்கு புருஷர்களுக்கு எந்தெந்த ஆசௌசம் வருமோ அந்தந்த ஆசௌசம் அந்தந்த புருஷர்கள் இல்லாவிட்டாலும் அவரவர்கள் பத்னிக்கும் உண்டென்று அறியவும். உடன் பிறந்தாளுக்கும் உடன் பிறந்தாள் பெண்ணிற்கும், மாதாவின் உடன் பிறந்தாளுக்கும், அவள் பிள்ளைக்கும் பெண்ணிற்கும், அதைக்கும், அவள் பிள்ளை, பெண், அம்மான், அவன் பிள்ளை, பெண், மாதாமஹன், மாதாமஹி, பர்த்தாவின் உடன் பிறந்தாள் பெண், பௌத்ரி, தெளஹித்ரி, ப்ராதாவின் பெண், சிறிய தகப்பனார், பெரிய தகப்பனார், அவர்கள் பிள்ளை, பெண், பிதாமஹன், பிதாமஹி, பின்னோதரனான ப்ராதா இவர்களுக்கும் பக்ஷிணீ, ஸபத்நீ மாதாவின் மரணத்தில் ஸபத்நியின் பெண்ணிற்கு ஒரு நாள் ஆசௌசம்.

25. மாமியார் மாமனார்களின் மரணத்தில் மாப்பிள்ளைக்கு மூன்று நாள் ஆசௌசம். இந்த விதியானது தன் பத்னி ஜீவித்திருந்தால் அல்லது ஸந்ததி இருந்தால் மட்டுமே. இரண்டும் இல்லாது போனால் ஒரு நாள் மட்டுமே ஆசௌசமாகும்.

25

விசேஷம்

26. மாதாமஹன், மாதாமஹி இவர்களின் மரணத்தில் தெளஹித்ரன் ஸம்ஸ்காரம் செய்வதாய் இருந்தால் அவனுக்குப் பத்து நாள் ஆசௌசம். ஸமாநோதகன் ஸம்ஸ்காரம் செய்வதாய் இருந்தால் அவனுக்கும் அப்படியே. 26

ஸந்தேஹாசௌச நிவிருத்தி

27. சிறிய தகப்பனார், பெரிய தகப்பனார் இவருடைய பத்னிகள் மரணத்தில் அவர்கள் பிரதி யோகிகளான ஸ்த்ரீகளுக்கும், மாப்பிள்ளையின் மரணத்தில் மாமியார் மாமனார்களுக்கும், உடன்பிறந்தாள் புருஷன் மரணத்தில் மைத்துனனுக்கும், மைத்துனன் மரணத்தில் உடன் பிறந்தாள் புருஷனுக்கும், மாதாவின் கூடப் பிறந்தவள் புருஷனுடையவும், அத்தையின் புருஷனுடையவும் மரணத்தில் அவர்கள் பிரதி யோகிகளுக்கும் ஆசௌசம் இல்லை. தாயார் கூடப் பிறந்தவள் பிள்ளையின் பத்னி மரணத்தில் அவர்கள் பிரதி யோகிக்கும், அத்தானுடைய பத்னி மரணத்திலும், அம்மாஞ்சியினுடைய பத்னி மரணத்திலும் அவரவர்கள் பிரதி யோகிகளுக்கும், ப்ராதாவின் பத்னி மரணத்தில் நாத்தனாருக்கும், ப்ராதாவின் பிள்ளையுடைய பத்னி மரணத்தில் அவள் பிரதி யோகியான அத்தைக்கும், தெளஹித்ரனுடைய பத்னி மரணத்தில் மாதாமஹன், மாதாமஹி இவர்களுக்கும், உடன்பிறந்தாள் பிள்ளையின் பத்னி மரணத்தில் அம்மான், அம்மாமி இவர்களுக்கும் ஆசௌசம் இல்லை. அப்படியே ஸபத்நீ மாதாவின் மாதா, பிதா, ப்ராதா முதலானவர்களுடைய மரணத்தில் அவரவர்கள் ப்ரதி யோகிகளாகிய ஸபத்நீ புத்ரர்கள் முதலானவர்களுக்கு ஆசௌசம் இல்லை. பந்துவாகையால் ஸ்நாந மாத்திரமே. 27

அதிக்ராந்த மரணம் கேட்டால்

புத்ரர்களுக்கு ஆசௌச விதி

28. தேசாந்தரத்தில் உண்டான ஜநநாசௌசமோ, மரணாசௌசமோ பத்து நாட்களுக்குள் கேட்கப்பட்டால் ஞாதிகளுக்கு மீதி நாள் ஆசௌசம். புத்ரர்களுக்கோ என்றால் கேட்ட நாள் முதல் பத்து நாள். அப்படியே பத்னிக்கும்

பொருந்தும். அவர்களுக்கும் ஸஞ்சயனத்திற்கு முன் கேட்டால் மீதி நாள் மாத்ரம் ஆசௌசம். ஸஞ்சயநாநந்தரங் கேட்டால் ஒரு வருஷம் வரையில் புத்ரர்கள் எல்லாருக்கும் ஆசௌசம் ஆகும். பத்னிக்கும் கேட்ட நாள் முதல் பத்து நாள் ஆசௌசம். ஸம்ஸ்காரம் நடந்திருக்கிற விஷயத்தில் ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு கேட்டாலும் கநிஷ்ட புத்ரனுக்கும், பத்னிக்கும் மூன்று நாள் ஆசௌசம். ஸம்ஸ்காரம் நடக்காது போனால் அவர்களுக்கும் ஒரு வருஷத்திற்குப் பிற்பாடும் பத்து நாள் ஆசௌசம். ஜ்யேஷ்டனுக்கும் முக்கிய கர்த்தாவிற்கும் எக் காலத்திலும் எவ் விதத்திலும் பத்து நாள் ஆசௌசம். ஞாதிகள் தவிர, மற்ற பந்துக்களின் மரணத்தில் ஒரு வருஷத்திற்கு முன் கேட்டால் ஸ்நாந மாத்ரமே. அதன் பிறகு ஸ்நாநமும் இல்லை. 28

அதிக்ராந்தமான ஸபத்நீ மாதாவின் மரணத்தில்

29. ஒரு வருஷத்திற்கு முன் ஸபத்நீ மாதாவின் மரணம் கேட்கப்பட்டால், மாதாவிற்குப் போல் பத்து நாள் ஆசௌசம். வருஷத்திற்குப் பிறகு கேட்டால் ஸம்ஸ்காரம் நடந்திருக்கும் விஷயத்தில் மூன்று நாளும், நடக்காத விஷயத்தில் மாதா பிதாக்களுக்குப் போல் பத்து நாளும் ஆசௌசம். 29

அதிக்ராந்தமான ஞாதியின் மரணம் கேட்டால்

30. அதிக்ராந்தமான தசாஹாசௌசத்தைக் கேட்டால், மூன்று மாஸம் வரையில் ஞாதிகளுக்கு மூன்று நாளும், நாலாவது மாஸம் முதல் ஆறாவது மாஸம் முடிவு வரையில் பக்ஷினீயும், அதன் பிறகு ஒரு வருஷம் வரையில் ஒரு தினமும் ஆசௌசம், ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு ஸ்நாந மாத்திரம். இங்கு ஞாதிகள் என்று சொன்ன விஷயம் மாதா பிதாக்கள் தவிர ப்ராதா, பிதாமஹர் முதலான எல்லா ஞாதிகளையும் சொன்னபடி, ஆகையால் அவர்களுக்கும் அதுவே ந்யாயம்; இங்கு சொன்ன அதிக்ராந்தா சௌசமானது ஸம்ஸ்காரம் அடைந்த விஷயம், ஸம்ஸ்காரம் நடக்காத பக்ஷத்தில் (18)வது பாராவில் சொன்னபடி ஆசௌச க்ரமம் அறிந்து கொள்ளத் தக்கது. 30

அதிக்ராந்த பந்து மரணத்தில்

31. அதிக்ராந்தமான த்ரிராத்ராசௌசம் (மூன்று நாள் தீட்டு) பத்து நாளுக்குள் கேட்டால் ஒரு நாள், அதிக்ராந்தமான பக்ஷிணீ ஆசௌசம் பத்து நாளுக்குள் கேட்டால் ஒரு காலம், அது எப்படி என்றால்? பகலில் கேட்டால் பகல் மாத்ரமும், ராத்ரியில் கேட்டால் ராத்ரி மாத்ரமும், இந்த இரண்டு ஆசௌசங்களும் பத்து நாளுக்குப் பிறகு கேட்டால் ஸ்நாந மாத்திரத்தினாலேயே கழிந்து விடும், அதிக்ராந்தமான தினாசௌசத்திற்கு பத்து நாளுக்குள்ளேயும் ஸ்நாந மாத்ரம்தான்.

31

அனுபந்த மரணத்தில் அதிக்ராந்த விஷயத்தில்

32. ஏழாவது வருஷ ஆரம்பம் இல்லாத உபநயநமாகாதவன் மரணத்தைத் தேசாந்தரத்தில் பத்து நாளுக்குள் கேட்டால் மாதா பிதாக்களுக்கும் ப்ராதாக்களுக்கும் மீதி நாள் ஆசௌசம். மற்றவர்களுக்கு (31)வது பாராவில் சொன்னபடியே ஆசௌசம். இந்த ஆசௌசம் பத்து நாளுக்குள் கேட்டவர்கள் விஷயம். அதற்கு மேல் கேட்டால் மாதா பிதாக்களுக்கும் ப்ராதாக்களுக்கும் "மூன்று மாஸத்துக்குள் மூன்று நாள்" என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரமாணத்தின் படி மூன்று நாள் ஆசௌசம். அவர்கள் தவிர, மற்ற ஞாதிகளுக்கு ஆசௌசமில்லை. ஸ்நாந மாத்திரமுண்டு. உபநயநமாகாத போதிலும் ஏழாவது வருஷம் ஆரம்பித்திருந்தால் அவனுடைய மரணத்தில் மாதா, பிதா, ப்ராதாக்களுக்குப் போல் ஞாதிகளுக்கும் பத்து நாள் ஆசௌசம். பத்து நாளுக்கு மேல் அவர்களுக்கும் (31)வது பாராவில் சொன்ன அதிக்ராந்தாசௌசத்தின் முறைப்படியே முப்பது காதத்திற்கு மேற்பட்ட தேசாந்தரத்தில் உபநயநம் இல்லாதவன் மரித்தால் மாதா, பிதா, ப்ராதா தவிர மற்ற ஞாதிகளுக்கு பத்து நாளுக்குள் கேட்டால் ஸ்நாநமே தவிர, ஆசௌசம் இல்லை.

32

33. இவ்விடத்தில் பக்ஷாந்தரம் உண்டு. ஏழாவது வருஷம் ஆரம்பமில்லாத அனுபந்தனுடைய மரணம் தேசாந்தரத்தில் உண்டாகி அதிக்ராந்தமானால் பத்து நாளுக்குள் கேட்டாலும் மாதா, பிதா, ப்ராதா தவிர மற்றவர்களுக்கு ஆசௌசமில்லை. ஸ்நாந மாத்திரந்தான் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அது சரியன்று.

33

ஸ்த்ரீகளுக்குப் பர்த்தாவோடு ஸமாஞ்சௌசம்

34. பர்த்தாவிற்கு உண்டான ஆசௌசம் எல்லாம் ஸ்த்ரீகளுக்கும் உண்டு என்று சொல்லி இருக்கிறபடியால் பர்த்தா மரித்த பிற்பாடும் மாமியார் மாமனாருடைய மரணத்தில் கேட்ட தினம் முதற்கொண்டு பத்து நாள் ஆசௌசம். சிலர் மாதா, பிதா, பர்த்தா இம் மூவர்களுடைய மரணத்தில் மாத்திரம் கேட்ட நாள் முதற்கொண்டு பத்து நாள் ஆசௌசம் சொல்லியிருக்கிறபடியால் மீதி நாள் மாத்திரம் ஆசௌசம் உண்டென்று சொல்லுகிறார்கள். இது சிஷ்டாசாரத்திற்கு விருத்தம். 34

யதிகளுக்கும் ப்ரம்மசாரிகளுக்கும்

35. ப்ரம்மசாரிகளுக்கு மாதா, பிதா, ஜ்யேஷ்ட ப்ராதா இவர்கள் தவிர மற்ற ஞாதிகளுடைய மரணத்தில் க்ஷௌரமும் தர்ப்பணமும் ஆசௌசமும் இல்லை. மாதா, பிதா, மாதாமஹன், மாதாமஹி ஜ்யேஷ்ட ப்ராதா, பெரிய தகப்பனார், சிறிய தகப்பனார், அம்மான், ஆசார்யன் இவர்களுடைய மரணத்தில் தான் ஸம்ஸ்கர்த்தாவாக வரும் காலத்தில் ஸம்ஸ்கார காலத்தில் மாத்திரம் ஆசௌசம், ஸ்நாநம் பண்ணால் சுத்தி, கீழ்ச் சொல்லியவர்கள் தவிர, மற்றவர்களுக்கு ஸம்ஸ்காரம் செய்வதாக இருந்தால் ப்ரம்மசர்ய வ்ரத லோபம் வரும். ஸன்னியாஸிகள் மரணத்தில் அவர் பூர்வாசர்ம ஞாதிகளுக்கும் அந்த ஞாதி மரணத்தில் ஸன்னியாஸிக்கும் பரஸ்பரம் ஆசௌசம் முதலானவைகள் இல்லை. ப்ரம்மசாரிக்கும் மாதா பிதாக்களுடைய ஸம்ஸ்காரம் செய்வதாக இருந்தால் அன்றைய தினம் முழுவதும் ஆசௌசம் உண்டென்று சிலர் சொல்லுவார்கள். 35

ஷண்டாதிகள் விஷயம்

36. ப்ரஷ்டையான ஸ்த்ரீ, நபும்ஸகன், பாஷண்டன், கர்மப்ரஷ்டன் இவர்களுடைய மரணத்தில் இவர் ஞாதிகளுக்கும் மற்ற பந்துக்களுக்கும் பரஸ்பரம் மரணதிகளில் ஆசௌச தர்ப்பணதிகள் ஒன்றுமே இல்லை. ஆனால் கீழ்ச் சொல்லிய பிரஷ்டையான ஸ்த்ரீ முதலானவர்களுடைய மரணத்தில் முக்கிய கர்த்தா கீழே சொல்லியவர்களை உடனே மந்த்ரம் இல்லாமல் தகனம் செய்து பிற்பாடு குறித்த காலத்தில் மந்த்ரபூர்வகமாக ஸம்ஸ்காரம் செய்யத் தக்கவன். 36

இவ்விதம் ஜநந மரணசௌசங்களின் க்ரமமானது எல்லோருக்கும் தெளிவாய்த் தெரிய வேண்டியதற்காக (36) பாராக்களினால் சுருக்கமாய் எழுதப்பட்டது.

அகஸன்னிபாதம் — அனேகாசௌசம்

ஒன்று சேர்ந்தால்

1. ஒரு ஜநநா சௌசம் அநுஷ்டிக்கும் காலத்தில் அதற்கு ஸமாநமானதோ? அல்லது குறைந்ததோ? மற்றொரு ஜநநாசௌசம் நேர்ந்தால் முன் ஆசௌசத்தோடே பிற்பட்ட ஆசௌசமும் கழிந்து விடும். அதற்காகத் தனியாக ஆசௌச அநுஷ்டானமில்லை. 1

2. ஒரு ஜநநாசௌசத்தில் பத்தாவது தினத்தில் வேறு ஜநநாசௌசம் உண்டானால் முதல் ஆசௌசம் அநுஷ்டித்த பிறகு இரண்டாவது ஆசௌசம் இரண்டு நாள் அநுஷ்டிக்க வேண்டும். முதல் ஆசௌசத்தின் பத்தாவது நாள் ராத்ரி கடைசி யாமத்தில் இரண்டாவது ஆசௌசம் உண்டானால் மாத்திரம் முன் சொல்லியபடி இரண்டு நாள், மூன்று நாள், ஆசௌச அநுஷ்டானம். வேறு காலத்தில் உண்டாகி பத்தாவது தினத்தின் ராத்ரியின் கடைசி யாமத்தில் கடைசி வினாடியில் கேட்டாலும் முதல் ஆசௌசத்தோடே பிற்பட்ட ஆசௌசத்திற்கும் நிவ்ருத்தி உண்டாகும். 2

3. முன் ஜநநாசௌசத்தின் பத்தாவது தினம் கழித்து பதினொராவது தினம் ஸூர்யோதய காலத்தில் கேட்டாலும் முன் ஆசௌசத்தோடு நிவ்ருத்தியாகாது, பிற்பட்ட ஜநநாசௌசத்தின் மீதி நாள் ஆசௌசம் அநுஷ்டித்தே தீர வேண்டும். 3

4. அதிக்ரந்தமான ஜநநாசௌசம் ஒருவரும் அநுஷ்டிக்க வேண்டியதில்லை. 4

5. அதிகமான ஜநநாசௌசத்தின் கடைசி தினத்தில் ஸ்வல்பமான ஜநநாசௌசம் உண்டானால் அதற்காக இரண்டு மூன்று நாள் ஆசௌசம் அநுஷ்டிக்க வேண்டாம். 5

6. ஞாதி விஷயமான ஜநநாசௌச நடுவில் தன் பத்னீ ப்ரஸவித்தால் ப்ரஸவ தினம் முதற்கொண்டு பர்த்தாவிற்கு மாத்திரம் பத்து நாள் ஆசௌசம். ப்ராதாக்களுக்கு முன் ஆசௌச

சேஷத்தோடு நிவ்ருத்தி, ஸூதிகைக்கு மாத்திரம் எப்படியாகிலும் ஸ்வகாலத்திலேயே சுத்தி. 6

7. தசராத்ரமான மரணசௌசத்தில் தசராத்ரமான மரணசௌசமும், தசராத்ரமான ஜநநாசௌசத்தில் தசராத்ரமான ஜநநாசௌசமும் நேர்ந்தால் முந்திய ஆசௌசமே பலிஷ்டம், கீழ்க்கண்ட ஆசௌசங்களில் எது தீர்க்க காலாசௌசமோ அது பலிஷ்டம். இந்த விதி ஏக ஜாதீயமான ஆசௌச விஷயத்தில். மரணத்தில் ஜநநமும் ஜநநத்தில் மரணமும் சேர்ந்தால் மரணமே பலிஷ்டம். 7

8. இந்த ஆசௌசங்களில் முந்தியது பிந்தியது என்பதாவது என்னவென்றால், முன் உண்டானது பின் உண்டானது என்பதே தவிர, முன் கேட்டது பின் கேட்டது அன்று, ஆகையால் பின்னால் உண்டான ஜநந மரண ஆசௌசம். அனுஷ்டிக்கும் காலத்தில் அதன் முந்திய ஜநந மரணங்களைக் கேட்டால் கேட்ட ஆசௌசத்தின் மீதி தினத்தோடே தக்காலம் அனுஷ்டித்து வருகிற பிந்திய ஜநந மரணசௌசத்திற்கும் நிவ்ருத்தி உண்டாகும். மாதா, பிதா, பர்த்தா இவர்களுடைய மரணத்தில் கேட்டது முதலே பதது நாள் ஆசௌசம் அல்லது மரணம் முதலன்று. 8

9. ஜநநாசௌச சமயத்தில் மரணசௌசம் உண்டானால் அது ஜநநாசௌசத்தைக் காட்டிலும் குறைந்ததாயினும் ஜநநாசௌசத்தோடு நிவ்ருத்தியாகாது. மரணசௌசம் ஸ்வகாலம் வரையில் அனுஷ்டிக்க வேண்டியது. 9

10. த்ரிராத்ரமான மரணசௌசம் அனுஷ்டிக்கும் காலத்தில் அதற்குப் பெரியதாகிய தசராத்ரமான ஜநநாசௌசம் உண்டானாலும் மரணசௌச சேஷத்தோடே ஜநநாசௌசத்திற்கும் நிவ்ருத்தி உண்டாகும். 10

11. ஜநநாசௌச சமயத்தில் அற்பமான மரணசௌசம் வந்தால் அதன் நிவ்ருத்தி காலத்திலேயே ஜநநாசௌச சேஷமும் நிவ்ருத்தியாகும். 11

பக்ஷாந்திரம்

12. இவ்விடத்தில் சிலர் "தீர்க்கத்தால் அற்பாசௌசம் போகும். அற்பாசௌசத்தால் தீர்க்காசௌசம் போகாது" என்கிற வசனத்தினால் அற்பமான மரணசௌச சமயத்தில் அதிகமான

ஜநநாசௌசம் உண்டானாலும் அதிகமான ஜநநாசௌச சமயத்தில் அற்பமான மரணசௌசம் உண்டானாலும், மரணசௌசத்தோடு ஜநநாசௌசம் நிவ்ருத்தமாகாது. ஸ்வ காலத்திலே தான் நிவ்ருத்தமாகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். வேறு சிலர் முன் சொல்லிய வசனம் ஏகஜாதீயமான ஆசௌச விஷயமானதால் அதற்கு அபவாதமாக “அற்பமாகிய மரணசௌசத்தில் அதிகமாகிய ஜநநாசௌசம் உண்டானால் அற்பமான மரணசௌசத்தோடு ஜநநாசௌசம் நிவ்ருத்தமாகுமே அல்லது அதிகமான ஜநநாசௌசம் ஸ்வகாலம் வரையில் அனுஷ்டிக்க வேண்டாம்” என்றும், “அதிகமான ஜநநாசௌசத்தில் அதற்குக் குறைந்ததாகிய மரணசௌசம் உண்டானாலும், மரணசௌசத்தோடே ஜநநாசௌசமும் நிவ்ருத்தமாகும். ஜநநாசௌசம் ஸ்வகாலம் வரையில் அனுஷ்டிக்க வேண்டாம்” என்று இவை முதலான வசனம் இருக்கிறபடியால் ஜநநாசௌசம் அதிகமாயிருந்த போதிலும் அற்பமான மரணசௌசத்தோடே நிவ்ருத்தமாகும் என்பதில் யாதொரு ஆக்ஷேபமும் இல்லை. ஆகிலும் “மரணசௌசத்தைக் காட்டிலும் அதற்கு ஸமானமோ அற்பமோ ஜநநாசௌசம் உண்டானால் மரணசௌசத்தோடே நிவ்ருத்தியாகும். பத்து நாளாகிய ஜநநாசௌசமானது அற்பமாகிய மரணசௌசத்தால் நிவ்ருத்தியாகாது” என்று இவை முதலான விசேஷ வசனங்கள் இருக்கிறபடியால் இரண்டு பக்ஷங்களும் சாஸ்திர ஸம்மதங்கள்தான். ஆகையால் சிஷ்டாசாரம் போல் நடந்து கொள்வது.

12

13. மரணசௌசத்தின் பத்தாவது நாள் தசராத்ரமான ஜநநாசௌசம் உண்டானாலும், மரணசௌசம் அனுஷ்டித்த பிறகு (2வது) பாராவில் சொல்லியபடி இரண்டு மூன்று நாள் ஜநநாசௌசம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

13

14. மரணசௌசத்தின் பத்தாவது தினத்தில் வேறு தசராத்ரமான மரணசௌசம் உண்டானாலும் (2வது) பாராவில் சொல்லியபடியே முந்திய ஆசௌசம் அனுஷ்டித்த பிறகு பிந்திய ஆசௌசத்திற்காக இரண்டு மூன்று நாள் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

14

15. அதிகமான மரணசௌசத்தின் பத்தாவது நாள் அற்பமான மரணசௌசம் உண்டானால் முந்திய ஆசௌசத்தோடே பிந்திய ஆசௌசமும் நிவ்ருத்தமாகும்.

15

16. முன் ஆசௌசத்தின் கடைசி தினத்தில் ஜநநாசௌச கட்டத்தில் சொல்லிய ரீதியாக பிந்திய மரணம் உண்டானால் மாத்திரம் இரண்டு மூன்று நாள் அதிகமாக ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அல்லது அதன் பிறகு உண்டாகிய மரணத்தை பத்தாவது நாளில் கேட்டால் அதனுடைய பத்தாவது நாள் ராத்ரியின் கடைசி யாமத்தின் கடைசி கூணத்தின் முன் கேட்டாலும் முந்திய ஆசௌசத்தோடே நிவ்ருத்தமாகும். 16

17. முந்திய ஆசௌசத்தின் கடைசி தினத்தில் மறுபடியும் தசராத்ராசௌசம் உண்டானால் எப்படி உத்தராசௌசத்திற்காக இரண்டு, மூன்று நாள் ஆசௌசம் அதிகமாக அனுஷ்டிக்க வேண்டுமோ? அதுபோலவே அந்த ஆசௌசத்தின் கடைசி தினத்தில் மூன்றாவதாகிய தசராத்ராசௌசம் உண்டானால் அதற்காக இரண்டாவது ஆசௌசத்தின் பிறகு இரண்டு மூன்று நாள் ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். ஆனாலும் இரண்டு தசராத்ராசௌசங்கள் சேர்ந்தால் இரண்டாவது தசராத்ராசௌசத்தை இரண்டு மூன்று தினங்கள் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று அனேக வசனங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ் விசேஷமானது "ஸம்பூர்ணாசௌச விஷயம்" என்கிற வாக்யமும் வைத்யநாதீயத்தில் காணப்படுகிறது. பிரக்ருதத்தில் இரண்டாவது ஆசௌசமானது இரண்டு மூன்று நாள் அனுஷ்டிக்கக் கூடியதாலும் மூன்றாவது ஆசௌசம் பத்து நாள் அனுஷ்டிக்கக் கூடியதாலும் முன் சொன்ன அந்த வசனத்திற்கு விஷயம் இல்லாமலே இரண்டாவது ஆசௌசத்தோடே மூன்றாவது ஆசௌசத்திற்கும் நிவ்ருத்தி உண்டாகலாம் என்றும், "முந்திய ஆசௌசத்தோடு பிந்திய ஆசௌசமும் நிவ்ருத்தமாகும்" என்னும் இவை முதலான வசன ஸ்வாரஸ்யத்தால் என்றும், அல்லது இரண்டாவது ஆசௌசத்தைக் காட்டிலும் மூன்றாவது ஆசௌசமானது தசராத்ரமாகையால் அதிகமாகையாலே மூன்றாவது ஆசௌசத்தின் உத்பத்தி தினம் முதல் பத்து நாள் அனுஷ்டிக்க வேண்டியதாகும் என்றும் அல்லது இரண்டாவது ஆசௌசத்தின் பத்தாவது தினத்தோடு மூன்றாவது ஆசௌசமும் கழிந்து விடுமென்றும், இப்படி பலவிதமான சங்கை உண்டாகலாம். அப்படி இருந்த போதிலும் அந்த வசனங்கள் அதிகமாக இரண்டு மூன்று நாள் ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்க வேண்டியதற்காக வந்திருக்கிற இரண்டாவது ஆசௌசம் குறைந்ததன்று என்பதில் தாத்பர்யமாகையால் முன் ஆசௌசத்தினுடைய கடைசி தினத்தின் பிந்திய ஆசௌசம்

ப்ராப்தமானால் முந்திய ஆசௌசத்திற்குப் பிறகு பிந்திய ஆசௌசம் இரண்டு நாள் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று இவை முதலான வசனங்களின் ஸ்வாரஸ்யத்தாலும் முன் சொன்ன யுக்திக்கு இணங்கியதாலும் முன் சொன்ன அர்த்தமானது சரியென்று தோன்றுகிறது. சிஷ்டாசாரம்போல் வ்யவஸ்தை செய்து கொள்க. 17

18. முந்திய ஆசௌசத்தின் கடைசி தினத்தில் இரண்டாவது ஆசௌசம் ப்ராப்தமானால் அதற்காக இரண்டு மூன்று நாள் ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டதன்றோ அப்படி இரண்டு மூன்று நாள் அனுஷ்டித்த பிறகு மூன்றாவதாகிய தசராத்ராசௌசம் ப்ராப்தமானால் இரண்டாவது ஆசௌசத்தின் பத்தாவது தினத்திலேயே மூன்றாவது ஆசௌசமும் நிவ்ருத்தமாகும் என்பது ஸித்தம். 18

19. ஜநநாசௌசத்தின் பத்தாவது தினம் தாண்டி வேறு ஜநநாசௌசம் முந்தியதன் பத்தாவது தினத்தில் உண்டானதாகக் கேட்டால் அந்த ஜநநாசௌசத்தை உண்டான தினம் முதல் தசராத்ரம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். 19

20. முதல் மரணாசௌச மத்தியில் உண்டான இரண்டாவது மரணாசௌசத்தை முதல் ஆசௌசத்தின் மத்தியில் கேட்டால் முதல் ஆசௌசத்தோடே இரண்டாவது ஆசௌசமும் நிவ்ருத்தமாகும். முந்திய ஆசௌசம் கழிந்த பிறகு அதிக்ராந்தம் இல்லாத இரண்டாவது ஆசௌசம் கேட்டால் அதன் மீதியான தினம் வரையில் ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அதிக்ராந்தமான பிறகு கேட்டால் "மூன்று மாஸம் வரையில் மூன்று நாள்" என்கிற வசனத்தின்படி ஆசௌசம் ஸித்தம். இதுபோல் மற்றதும் தெரிந்து கொள்க. 20

21. இவ்விடத்தில் சிலர் ஒரு ஆசௌசத்தின் மத்தியில் பிராப்தமான மற்றொரு ஆசௌசத்தை முந்திய ஆசௌசம் கழிந்த பிறகு கேட்டால் அதற்காக மறுபடியும் ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்க வேண்டியதில்லை. உதாஹரணமாக ஒருவன் ஒரு தசராத்ராசௌசம் அனுஷ்டித்து வருகிறான். அதன் மத்தியில் தேசாந்தரத்தில் மரணாசௌசம் உண்டானால் பூர்வாசௌசத்தோடே இந்த ஆசௌசமும் நிவ்ருத்திக்கத் தகுந்ததாகையால் அந்த இரண்டாவது ஆசௌசத்தை முதல் ஆசௌசம் கழிந்த பிறகு கேட்டாலும் அதற்காக ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்க வேண்டாம். அந்த ஆசௌச

வசனங்களில் ஆசௌசத்தோடு ஆசௌசம் கலந்தால் மிச்சமான தினத்தோடே சுத்தி உண்டென்று விதித்திருக்கிறபடியால். எப்படி என்றால் ஒருவன் ஸ்நாநம் பண்ணிய பிறகு ஸ்நானத்திற்கு முந்தி தனக்கு நேர்ந்த ஒரு அசுத்தியைக் கேட்டால் அந்த அசுத்திக்காக மறுபடியும் ஸ்நாநம் செய்ய வேண்டாம். முன் செய்திருந்த ஸ்நானத்தினாலேயே இந்த அசுத்தியும் நிவ்ருத்தமாகுமோ அதுபோலென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த பக்ஷத்தை வைத்தியனாதர் "இவ்விடத்தில் சிலர்" என்று எடுத்துச் சொல்லியபடியால் அவருக்கு ஸம்மதமில்லை என்று தோன்றுகிறது. 21

22. தேசாந்தரத்தில் முன்னும் பின்னும் ஆக இரண்டு மரணம் உண்டாகி, பிந்திய ஆசௌசம் கேட்டு அனுஷ்டிக்கும் காலத்தில் தக்காலம் கழியாத முன் ஆசௌசத்தைக் கேட்டால் கேட்ட முதலாவது ஆசௌசத்தின் சேஷமான தினத்தோடு தான் அனுஷ்டித்துக் கொண்டு வருகிற இரண்டாவது ஆசௌசமும் நிவ்ருத்தமாகும். இரண்டாவது ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கும் காலத்தில் அதிக்ராந்தமான பூர்வாசௌசத்தைக் கேட்டால் அந்த ஆசௌசமானது "மூன்று மாஸம் வரையில் மூன்று நாள்" என்கிற வசனத்தின் படி மூன்று நாள் அனுஷ்டிக்க வேண்டியதாலும் தக்காலம் அனுஷ்டித்து வருகிற இரண்டாவதான ஆசௌசம் தசராத்ரமானபடியாலே பலிஷ்டமானபடியால் இரண்டாவது ஆசௌசத்தோடே முதல் ஆசௌசமும் கழிந்து விடும். 22

23. தேசாந்தரத்தில் இரண்டு மரணம் உண்டாகி இரண்டும் அதிக்ராந்தமாய் இரண்டாவது ஆசௌசத்தை முன் கேட்டு த்ரிராத்ரம் ஆசௌசம் அனுஷ்டித்து வருகையில் முந்திய மரணத்தைக் கேட்டால், அதன் மீதி நாள் அதிக்ராந்தாசௌசம் அனுஷ்டிக்க வேண்டியது. பிந்திய ஆசௌசத்தினால் முந்திய ஆசௌசம் நிவ்ருத்தமாகாது. 23

24. அதிக்ராந்தமான மரணாசௌசம் மூன்று நாள் அனுஷ்டிக்கும் காலத்தில் மூன்று மாஸம் தாண்டிய ஒரு மரணாசௌசத்தைக் கேட்டால் தக்காலம் அனுஷ்டித்து வருகிற பிந்தியதான திரிராத்ராசௌசத்தோடு முந்திய ஆசௌசமும் நிவ்ருத்தமாகும். முந்தியது பக்ஷிணியாசௌசம் ஆகையால், பிந்தியது த்ரிராத்ராசௌசத்தைக் காட்டிலும் துர்பலமாகும். 24

25. அதிக்ராந்தமான முன் மரணத்தின் த்ரிராத்ராசௌசம் அனுஷ்டிக்கும் காலத்தில் அதிக்ராந்தமான பின் மரணத்தைக் கேட்டால் அது முந்திய மரணசௌசத்தோடு கழிந்து விடும், ஸமானசௌசங்கள் ஒன்று சேர்ந்தால் முந்திய ஆசௌசம் பலமுள்ளது. 25

26. அதிக்ராந்தமான த்ரிராத்ராசௌசம் அனுஷ்டிக்கும் காலத்தில் தசாஹமான மரணசௌசம் நேர்ந்தாலும் தேசாந்தரத்தில் உண்டானதைக் கேட்டாலும் பிற்பாடு வந்தது தசராத்ரமாகையால் பலிஷ்மானபடியால் அதோடுதான் பூர்வாசௌசம் நிவ்ருத்தமாகும். 26

27. மூன்று மாஸம் தாண்டிய ஞாதி மரணத்தைக் கேட்டு ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கும் காலத்தில் மூன்று மாஸத்திற்குள் அடங்கிய ஞாதி மரணத்தைக் கேட்டால் அதனுடைய மீதியான ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கவே தகுந்தது. அற்பமான முன் ஆசௌசத்தால் அதிகமாகிய பிந்திய ஆசௌசம் நிவ்ருத்தமாகாது. 27

28. ஸமானோதகனுடைய மரணசௌசமும் ஸபிண்டனுடைய பத்து நாளுக்கு மேற்பட்டு மூன்று மாஸத்திற்குள் அடங்கிய அதிக்ராந்தாசௌசமும் சேர்ந்தால் இரண்டும் துல்யமானபடியால் அவைகளில் எது முந்தியதோ அதோடு பிந்தியதும் நிவ்ருத்தமாகும். 28

29. ஒரு தினத்தில் தக்காலம் உண்டாகிய ஜநந்திற்காகவோ மரணத்திற்காகவோ ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. அதே தினத்தின் தேசாந்தரத்தில் உண்டாகிய ஜநநமோ மரணமோ கேட்கப்படுகிறது. கேட்கப்பட்ட அந்த ஆசௌசத்திற்கு அன்றைய தினமே பத்தாவது தினமானால் "முன் ஆசௌசத்தின் கடைசி தினத்தில் ஸமானமான ஒரு ஆசௌசம் உண்டானால்" என்கிற வசனத்தினாலே ப்ரக்ருதம் தான் அனுஷ்டித்து வருகிற ஆசௌசத்திற்காக இரண்டு நாள், மூன்று நாள் அதிகமாக ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்க வேண்டியது, மறுதினம் தசம தினமானால் பிந்திய ஆசௌசம் இரண்டு நாள் அனுஷ்டிக்கப்பட்டபடியால் கேட்ட ஆசௌசத்தோடே முடிந்து விடும். 29

30. ஸபிண்டனுடைய மரணசௌச மத்தியில் மாதா, பிதா, பர்த்தா, பத்னீ, பிள்ளை, பெண் இவர்களின் மரணம் நேர்ந்தாலும்

தன் பத்னி ப்ரஸவித்தாலும் முன் ஆசௌசத்தோடு நிவ்ருத்தமாக மாட்டாது, ஸ்வ காலம் வரையில் ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். 30

31. தன் பத்னி ப்ரஸவித்த ஆசௌச மத்தியில் ஸபிண்டன் மரணம் நேர்ந்தால் ப்ரஸவாசௌசத்தின் பத்தாவது தினத்தில் கௌரம் பண்ணிக் கொண்டு ஞாதி மரணத்தின் மீதி நாள் ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். த்ரிராத்ரம் முதலான ஆசௌசம் நேர்ந்தாலும் இதே ந்யாயம், "ஐநநாசௌசம் மரணாசௌசத்தைக் கழிக்க மாட்டாது" என்கிற வசனத்திற்கு பிறந்த பத்து நாளுக்குள் நேர்ந்த சிசு மரணம் தவிர, மற்ற இடங்களில் ஸங்கோசம் இல்லாமையால், 31

32. மாதா பிதாக்களின் மரணாசௌச மத்தியில் பத்னி ப்ரஸவித்தால் மரணாசௌசத்தோடு ப்ரஸவாசௌசமும் நிவ்ருத்தமாகும். சூதிகைக்கு மாத்திரம் ஸ்வ காலத்தில் தான் சுத்தி, மாதாவினுடைய மரணாசௌசத்தில் பிதாவின் மரணம் நேர்ந்தால் அன்று முதல் பத்து நாள் ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கவும் முந்திய மாதா மரணாசௌசத்தோடு பிந்திய பித்ரு மரணாசௌசம் நிவ்ருத்தம் ஆகாது. 32

33. பித்ரு மரணாசௌச மத்தியில் மாதாவின் மரணம் நேர்ந்தால் பித்ரு மரணாசௌசத்தின் பிறகு மாதாவிற்காக பக்ஷிணி! (ஒன்றரை நாள்). 33

34. மாதாவினுடையவோ பிதாவினுடையவோ ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கும் காலத்தில் பத்னி, பிள்ளை முதலானவர்கள் மரித்தாலும் முந்திய ஆசௌசத்தோடு பிந்திய ஆசௌசமும் நிவ்ருத்தமாகும். 34

35. புத்திரனுடைய மரணாசௌச மத்தியில் பத்னி மரணம் நேர்ந்தால் அன்று முதற்கொண்டு தசராத்ராசௌசம் அனுஷ்டிக்கவும். பத்னியின் மரணாசௌச மத்தியில் புத்ரன் மரித்தால் பத்னியின் ஆசௌசத்தோடே புத்ரனுடைய ஆசௌசமும் நிவ்ருத்தமாகும். 35

36. பர்த்தாவின் மரணாசௌச மத்தியில் மாமியார் மாமனார் முதலானவர்கள் மரித்தாலும் பர்த்தாவினுடைய ஆசௌசத்தோடே பிந்திய ஆசௌசமும் நிவ்ருத்தமாகும். 36

37. மாமியார், மாமனார் முதலானவர்களுடைய மரணசௌச மத்தியில் பர்த்தா மரித்தால் அன்று முதல் பர்த்தாவிற்கு பத்து நாள் ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும். 37

38. மாதா, பிதாக்களின் மரணசௌசம் தவிர மற்ற மரணசௌச மத்தியில் வருகிற மரணசௌசமானது முந்தியதோடு ஸமானமாகிலும் குறைந்திருந்தாலும் தான் ஸம்ஸ்காரம் செய்யும் விஷயமாக இருந்தால் மாத்திரம் முந்திய ஆசௌசத்தோடு நிவ்ருத்தமாக மாட்டாது. 38

39. மரணசௌசம் உத்தமம், மத்யமம், அதமம் என்று மூன்று விதம். அதில் உத்தமமாவது கேட்ட தினம் முதல் பத்து நாள் அனுஷ்டிக்கத் தகுந்தது. மத்யமமாவது. உண்டான தினம் முதல் தத்தம் காலம் வரையில் முழுமையும் அனுஷ்டிக்கத் தகுந்தது. அதமமாவது. முந்திய ஆசௌசத்தினாலோ அதிகமான ஆசௌசத்தினாலோ கழியத் தகுந்தது. உத்தமசௌசம் புருஷர்களுக்கு மாதா, பிதாக்களின் மரணத்திலும் ஸ்த்ரீகளுக்கு மாமியார், மாமனார், பர்த்தா இவர்களின் மரணத்திலும் மத்யமமானது பத்னியினுடையவும் பிள்ளையினுடையவும் தான் ஸம்ஸ்காரம் செய்யத் தகுந்தவனுடைய மரணத்திலும் உண்டென்று அறியத் தகுந்தது, அதமமானது முன் சொல்லப்பட்ட இரண்டு விஷயங்கள் தவிர, மற்ற விஷயங்களில் என்று அறியவும். 39

40. இவ்விதம் மரணசௌசத்திலும் ஜநநாசௌசத்திலும் வேறு ஆசௌசம் கலந்தால் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய ஆசௌசத்தின் ப்ரகாரமானது சதகம் முதலாகிய கிரந்தத்தை அனுஸரித்து நாற்பது பாராக்களினால் சொல்லப்பட்டது. இதில் அஜ்ஞாநத்தினால் ஏதாவது பிழை இருந்தாலும் பெரியோர்களால் பொறுக்கத் தகுந்தது.

ஆசௌச ஸங்க்ரஹம்
அகஸன்னிபாதம் முற்றிற்று.

शुद्धाशुद्ध पत्रिका

पुटं	पङ्क्तिः	अशुद्धं	शुद्धं
7	15	वाचं,	वाचं,
25	5	स्पृश्य प्राची वि	स्पृश्य, प्राची, वि
26	6	सूर्या	सूर्या-
63	23	अस्त्रिकं	अस्त्रि कु
/68	18	सोमाः	सोमाः ।
	19	। वा	वा
69		अपरप्रयोगः	अस्थिसञ्चयनं
76	11	तेनामृतस्यै	तेनामृतस्य,
103		தலைப்பில்	एकादशाहेकर्तव्यं
119	14	शृणुत	शृणुत
121	1	रयिञ्च,	रयिञ्च,
	1	दीर्घायुत्वञ्चै	
179	14	देवेभ्यो	देवेभ्यो
	19	। य वै	। वै
182	18	कवयैः	कवयैः,
184	10	आयसास	आयासाय
199	2	सङ्कल्प	सङ्कल्प
	3	इति	इति,
199	6	अच्यत	अच्युत
	15	रूपेण	रूपेण
	17	बलिंश्च	बलिंश्च ॥
201	18	10வது	4வது